

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Σ Χ Ε Δ Ι Ο Ν
Ε Θ Ν Ι Κ Η Σ Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Η Σ
Κ Ο Ι Κ Ω Ν Ι Κ Η Σ Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Σ

Υποβάλλεται
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Υπό
του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών
ΛΟΥΚΑ ΠΑΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1969

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΣΧΕΔΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Παράγραφος		Σελίς
1-12	ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ	4 - 8
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	
	Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	
13	Ἡ σημασία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διὰ τὰς συγχρόνους κοινωνίας	10
14	Αἱ ἀδυναμίαι τῶν ἐλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων	13
15	Πολλαπλότης φορέων καί πολλαπλότης ἀσφαλιστικῶν καί νομικῶν καθεστῶτων, ὑπὸ τὸν ὅποιον τελεεῖ ἕκαστος	14
16	Τὸ καθεστῶς τῶν ἐλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων	15
17	Κατηγορίαι καί ἀριθμοί φορέων κοινωνι- κῆς ἀσφαλίσεως	20
18	Ἐπιβαρύνον κοινωνικὸν κόστος ἐπὶ τῆς λει- τουργίας κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως	20
19	Ἄνισος καί ἄδικος κατανομή τῶν κοινω- νικοασφαλιστικῶν βαρῶν καί ἰδίως τῶν κοινωνικῶν πόρων	22
20	Ἄνισότης ἀσφαλιστικῆς καλύψεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ ἐπαγγελματικὰς ομάδας	24
21	Ἀπηρεχαιωμένη διάρθρωσις καί ὀργάνωσις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως	28
22	Ἀναμόρφωσις σχημάτων κοινωνικῆς ἀσφα- λίσεως	30
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄	
	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΥΘΥΜΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ	
23	Αἱ θεμελιώδεις καινοτομίαι οὐσίας τοῦ συστήματος	32

Παράγραφος		Σελίς
24	Κῶδιξ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας	34
25	Καθολικότης Ἀσφαλίσεως	34
26	Καθολικευσις τῆς συνταξιοδοτήσεως ἅπαντος τοῦ ὑπερήλικος πληθυσμοῦ	35
27	Ὑψος συντάξεως	36
28α	Ἡ κατανομή τῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις	37
28β	Ἀνώτατος μισθός ἢ εἰσόδημα ἐκ τῆς ἀπασχολήσεως, ὑποκείμενον εἰς ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν	38
29	Ἀνώτατον ὕψος παροχῆς προνοίας	39
30	Ἡ ἀσφαλιστικὴ εἰσφορὰ βάσει τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας	40
31	Ρύθμισις κίνωνικῶν πόρων	42
32	Καθολικὴ πρόσθετος προαιρετικὴ ἀσφάλισις	42
33	Ἀναπροσαρμογὴ τῶν κλάσεων καὶ τῶν συντάξεων	43
34	Προσαρμογὴ τῶν παλαιῶν ἀσφαλιστικῶν καθεστώτων εἰς τὸ νέον σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας	44
35	Λοιποὶ ἀσφαλιστικοὶ κίνδυνοι	45
36	Ἀνεργία καὶ οἰκογενειακὰ βάρη	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄		
	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ, ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ	47
37	Διαζευκτικαὶ καὶ ὀργανωτικαὶ δυνατότητες	48
38	Κοινωνικὴ ἀσφάλισις-Δημοσία κρατικὴ ὑπηρεσία	48
39	Κοινωνικὴ ἀσφάλισις διὰ 241 φορέων	49
40	Φορεῖς κατὰ μεγάλας ἐπαγγελματικὰς ομάδας	51
41	Ἐθνικὸς ὀργανισμὸς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας μετὰ ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς κατὰ μεγάλας ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας	54
42	Ὑποκατάστασις ἢ συγχώνευσις κοινωνικῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων	55

Παράγραφος		Σελίς
43	Ταμεία ασφαλιστικά ἐντός ἐποπτείας Ἐπουργείου Κοινωνικῶν Ἑπηρεσιῶν	56
44	Νομικόν καθεστῶς διέπον τόν ΕΟΚΑ καί τούς λογαριασμούς	58
45	Διοικητική ὀργάνωσις τοῦ συστήματος	58
46	Ὅργανα βοηθητικά τοῦ συστήματος	59
47	Κέντρον ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ Κοινωνικῶν Ἑπηρεσιῶν	60
48	Δημόσια Ταμεία Ἑσόδων Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας	61
49	Προσωπικόν κοινωνικῆς ἀσφαλείας	62
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄		
Ἡ ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙ- ΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ		
50	Ἀνάγκη μεταβατικοῦ σχεδίου	65
51	Νομική μορφή μεταβατικῶν ρυθμίσεων	66
52	Χρόνος θέσεως εἰς ἐφαρμογήν τοῦ νέου συστήματος	66
53	Ἄμεσος ἰσχύς τοῦ νέου συστήματος διὰ τούς νέους ἠσφαλισμένους	66
54	Μεταβατικόν στάδιον ἑετοῦς διαρκείας διὰ τὰς παλαιάς ὁμάδας ἠσφαλισμένων	67
55	Σταδιακή προσαρμογή εἰς ἠῦξημένας προὔποθέσεις	67
56	Καταβαλλόμενα ἤδη συντάξεις ἢ ἄλλαι περιοδικαί παροχαί	67
57	Ἑροσαρμογή ἐντός ἑετίας τοῦ συστήματος πορισμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας	68
58	Ἑξασφάλισις 10ετοῦς ἀσφαλιστικοῦ ἰσο- ζυγίου	68
59	Προσωπικόν ὑπηρετοῦν εἰς τήν κοινωνι- κὴν ἀσφάλισιν	69
60	Περιουσιακά στοιχεῖα φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως	69
61	Ἀναπροσαρμογή συντάξεων	69
-	Κατάλογος πινάκων καί προγραμμάτων ἐν τέλει	

ПРОЛЕГОМЕНА

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Μ Ε Ν Α

1.- 'Η φάσις ἀναπτύξεως, τήν ὅποισιν διέρχεται ἡ ἑλληνική κοινωνία, ἐπιβάλλει τήν προγραμματισμένην, συντονισμένην καί ἀκατάπαυστον προσπάθειαν διά τήν πραγματοποίησιν συνεχοῦς καί σταθερᾶς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. 'Η οἰκονομική ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ τό ὑπ'ἀριθ. "1" πρόβλημα τῆς στυγμῆς, διότι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀντικειμενικῶν σκοποῶν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς θά ἐξασφαλισθοῦν αἱ προϋποθέσεις περαιτέρω οἰκονομικῆς πρόοδου, ἀλλά καί αἱ προϋποθέσεις κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καί πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης. 'Η εἰς τό τέλος τῆς 5ετίας πραγματοποίησις τῶν ἀντικειμενικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τό ὅποϊον μέ τὴν ἐπιμέλειαν καί ταχύτητα κατήρτισε τό Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, θά ἐπιτρέφῃ, μέ τήν ἀνοδὸν τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος εἰς 1000 δολλάρια, τήν μετάβασιν τῆς ἀσθμαινούσης ἑλληνικῆς κοινωνίας εἰς ἓν ἐπίπεδον οἰκονομικῆς ἀσφαλείας, τό ὅποϊον θά ἔχῃ πολλὰ εὐμενῆ ἐπακόλουθα δι' ὅλους τοὺς τομεῖς κοινωνικῆς δραστηριότητος. 'Ακόμα καί ἡ ἐθνική μας ἀσφάλεια καί ἡ ἐν ἀξιοπρεπείᾳ διεθνῆς παρουσίας μας ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐγκαίρου πραγματοποίησεως τῶν στόχων τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

2.- 'Η οἰκονομική ἀνάπτυξις ὅμως δέν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸν. 'Εάν ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξις εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων τό ὑπ'ἀριθ. "1" ἑλληνικὸν πρόβλημα, τό ὑπ'ἀριθ. "1" αἷτημα διὰ τήν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι καί πρέπει νά εἶναι ἡ κοινωνικὴ ἀνάπτυξις.

'Η οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεσιν τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, ὅπως μέ τήν σειράν της ἡ κοινωνικὴ ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

3.- 'Η κοινωνικὴ ἀνάπτυξις - ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τό δυναμικὸν περιεχόμενον τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, ὅπως ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις εἶναι ἡ δυναμικὴ ὄψις τῆς οἰκο-

νομικῆς πολιτικῆς- ταύτιζεται μέ τήν ἐπιδίωξιν σταθε-
ρᾶς βελτιώσεως τῶν ποσοτικῶς σταθμητῶν ὄρων διαβιώσεως
τοῦ πληθυσμοῦ καί ἰδίως τῶν οἰκονομικῶς καί κοινωνικῶς
ἀσθενεστέρων κοινωνικῶν ομάδων.

4.- Οἱ δεῖνται, δυνάμει τῶν ὁποίων κρίνεται ἡ κοινω-
νική ἀνάπτυξις μιᾶς κοινωνίας, εἶναι μεταξύ τῶν ἄλλων
δεῖνται ἀναφερόμενοι εἰς τήν ὑγείαν καί τήν κοινωνικήν
προστασίαν τοῦ πληθυσμοῦ καί εἰς τούς ὄρους διατροφῆς
τῶν κατοίκων.

Τό σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας, διά τοῦ ὁποίου κα-
λύπτονται οἱ κίνδυνοι τῶν ἐν κοινωνίᾳ βιούντων ἀτόμων
(ἀσθένεια, γῆρας, ἀναπηρία, ἐργατικόν ἀτύχημα καί ἐπαγγελμα-
τικά νόσοι, θάνατος, ἀνεργία, οἰκογενειακά βάρη) ἀποτελεῖ
ἐν ἀπό τά οὐσιωδέστερα συστατικά τοῦ ἐπιπέδου κοινωνι-
κῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας.

5.- Εἰς τήν Ἑλλάδα ἔχομεν βεβαίως κοινωνικήν πο-
λιτικήν καί σχήματα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καί προστασίας
τῆς ὑγείας λίαν ἐκτεταμένα καί πολυσχιδῆ. Ἀλλά ταύτοχρό-
νως, ὀφείλομεν νά διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ κοινωνική πολιτική,
ἐν τῷ συνόλῳ της, ἤσκειτο πρό τῆς ἐπαναστάσεως ἐντελῶς
τυχαίως, ἐμπειρικῶς καί ὑπό τήν πίεσιν τῶν συμφερόντων μι-
κρῶν κοινωνικῶν ομάδων καί κάποτε, ὀλίγον ἰσχυρῶν ἀτόμων.
Τοῦτο ὀφείλετο εἰς τήν παντελῆ ἔλλειψιν κοινωνικοῦ σχε-
διασμοῦ (SOCIAL PLANNING, PLANS DE DEVELOPPEMENT SOCIAL),
ὁ ὁποῖος πρέπει νά συντίθεται δυναμικά μετά τοῦ σχεδια-
σμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας.

Ἡ ἔλλειψις κατά τό παρελθόν ἐθνικῆς πολιτικῆς ὑ-
γείας καί κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἔχει ὀδηγήσει εἰς συμπύ-
κνωσιν τῶν προβλημάτων εἰς τούς τομεῖς αὐτούς, ὥστε ἡ συνέ-
χισις τῆς καταστάσεως νά ἐγκυμονῇ, ἀληθῶς, κινδύνους διά
τήν ἑλληνικήν κοινωνίαν.

Μεταξύ τῶν στοιχείων τά ὁποῖα συνθέτουν τήν ἱστορι-
κήν ἀναγκαιότητα, ἡ ὁποία προσδιώρισε τήν Ἐπανάστασιν τῆς
21ης Ἀπριλίου εἶναι καί ἡ ἐπίλυσις, ἡ ταχεῖα, ἡ ριζική, ἡ
συστηματική καί ἐποφασιστική τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς

Ἑλληνικῆς κοινωνίας τὰ ὅποια δέν ἠδύναντο ἐκ τῶν πραγμάτων νά ἀντιμετωπισθοῦν ἀπό τό παλαιόν καθεστῶς.

Μεταξύ τῶν προβλημάτων αὐτῶν προέχουσιν θέσιν κατέχουν αἱ κοινωνικαί ἀσφαλίσεις καί ἡ πολιτική ὑγείας.

6.- Ἡ Ἐθνική Ἐπαναστατική Κυβέρνησις διά δηλώσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου καί τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, κατ' ἐπανάληψιν ἐξεδήλωσε τήν ἀπόφασίν της νά ἀντιμετωπίσῃ μέ ἀποφασιστικότητα τὰ προβλήματα ταῦτα. Ἀπό τῆς ἐπομένης τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1967 ἤρχισε συστηματική ἐπί τεχνικοῦ ἐπιπέδου ἐργασία, ἀποφάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰς τήν Γενικήν Διεύθυνσιν Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας. Ταύτοχρόνως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, συνεστήθη ἐπιτροπή συντάξεως "Κώδικος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας", ὁ ὅποιος θά ρυθμίζῃ δι' ἐνιαίων κανόνων τό σύνολον τῶν φορέων τῶν ἐλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἐξ ἄλλου, συναφῆς προσπάθεια ἀνελήφθη, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακιαρέζου, ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμογῆς 5ετοῦς προγράμματος. Ἀπό ὁμάδας ἐργασίας ἠρευνήθη τό θέμα τῶν κοινωνικῶν πόρων, ὑποβληθείσης τῆς σχετικῆς μελέτης, ἐνῶ περατοῦνται μικροοικονομικά καί μελέται, ἀναφερόμεναι εἰς ὠρισμένα κλαδικά ταμεῖα.

7.- Σημαντικόν βῆμα διά τήν θεμελίωσιν ἐθνικῆς πολιτικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἀπετέλεσεν ἡ ἀποφασισθεῖσα, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 36 παρ. 7 τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Συντάγματος ἐκδοθέντος νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1/1968 "περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Ὑπουργείων", ἀνάθεσις τῆς συνολικῆς ἐποπτείας ἐπί τῆς πολιτικῆς ὑγείας καί τῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς πολιτικῆς εἰς τό Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Μόνον τό βῆμα αὐτό ἀπετέλεσε βαρυσήμαντον πολιτικήν πρᾶξιν, ἡ ὅποια ὀλίγους μῆνας πρό τῆς πραγματοποιήσεώς της ἐθεωρεῖτο ἀδύνατος.

8.- Τήν βούλησιν τῆς σχεδιασμένης καί συνεποῦς ἀσκήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς ἡ Ἐθνική Κυβέρνησις ἐξεδήλωσε καί διά τοῦ Συντάγματος, τό ὅποῖον, διά πρώτην φοράν εἰς

τήν ἑλληνικὴν συνταγματικὴν ἱστορίαν, περιέλαβε κεφάλαιον ἀναγνωρίζον εἰς τοὺς Ἕλληνας κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καὶ δυνάμει τοῦ ὁποῦ το ἑλληνικὸν πολίτευμα, ἀπὸ ἀτομοκεντρικὴν καὶ ἀστικοφιλελευθέραν, μετεσχηματίσθη εἰς κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν δημοκρατίαν.

Τὸ ἄρθρον 27 παρ.3 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος ἀποτελεῖ ἐφ' ἑξῆς τὰς κατευθυντηρίους ἀρχὰς πολιτικῆς εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

9.- Τὸ σχέδιον πολιτικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, εἶναι καρπὸς τῆς προεκτεθείσης μακρᾶς προεργασίας, ἡ ὁποία συνεχίσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ παρόντος σχεδίου τὰ πλέον σύγχρονα συγκριτικὰ διεθνῆ δεδομένα καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ἐλήφθησαν ὁμῶς, κυρίως ὑπ' ὄψιν τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, αἱ ἑλληνικαὶ ἀνάγκαι καὶ ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ πραγματικότης. Ὅθεν, τὸ σχέδιον ἀναφέρεται κατ' ἑξοχὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἰδιοτυπίας τῆς ὁποίας τελεῖ νὰ θεραπεύσῃ.

Ἐλπίζομεν, ὅτι, κατὰ τὸν διάλογον ὃ ὁποῖος θὰ ἐπακολουθήσῃ, καὶ μέ τὰς σοφὰς γνώμας τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ βελτιωθῇ ἔτι περαιτέρω.

10.- Ὅφειλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἡγέτην τῆς Ἐπαναστάσεως κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του, τὸ ἀμέριστον καὶ συνεχές, διὰ τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, χωρὶς τὸ ὁποῖον τὰ προβλήματα ταῦτα δέν θὰ ἐτίθεντο κατὰ τὸν ὀρθὸν τρόπον καὶ δέν θὰ ἐγένετο ἀπαρχὴ ἐπιλύσεώς των.

11.- Εὐχαριστῶ τοὺς συνεργάτας μου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸν Ὑφυπουργὸν κ. Ἡ. Δημητράν καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα κ. Α. Μέξην διὰ τὴν συμπαράστασιν των.

Εύχαριστώ επίσης τά μέλη τῆς ομάδος ἐργασίας συντάξεως Κώδικος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ταχύτητα μετὰ τὴν ὅποیان εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἀποπερατώσουν ἔργον τό ὅποϊον μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐθεωρεῖτο ἀπραγματοποίητόν.

Εύχαριστώ, ἐν τέλει, τό προσωπικόν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Υπουργείου μου διὰ τὴν εὐλόφουρον βοήθειαν τὴν ὅποیان μοῦ παρέσχε καὶ μοῦ παρέχει.

12.- Ἡ ὑποβαλλομένη ἔκθεσις ἀκολουθεῖ τό ἐπόμενον διάγραμμα:

Κεφάλαιο Α΄ : Ἡ κοινωνική ἀσφάλεια καὶ αἱ ἀδυναμῖαι τῶν Ἑλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Κεφάλαιον Β΄ : Προτάσεις οὐσιαστικῶν ρυθμίσεων τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Κεφάλαιον Γ΄ : Προτάσεις ὀργανωτικά, ἀφορῶσι εἰς τὴν διάρθρωσιν καὶ εἰς τοὺς φορεῖς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Κεφάλαιον Δ΄ : Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν παλαιῶν σχημάτων εἰς τό καθεστὼς τοῦ κώδικος κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως παρατίθενται πίνακες καὶ γραφικά, ἀναγκαῖα διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ σχεδίου καὶ ἀναλυτικὸς πίναξ περιεχομένων τῆς παρούσης.

Παρέχεται ἐξ ἀρχῆς ἡ διευκρίνησις ὅτι, μολονότι ὑπὸ τὴν γενικὴν ἔννοιαν τῆς "Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας" περιλαμβάνεται καὶ ἡ πολιτικὴ ὑγείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς σχέσεις καὶ εἰς πλέγμα δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων κοινωνικοασφαλιστικῆς ὑφῆς, δὲν ἐντείνεται τό ἀνά χειρας σχέδιον εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν ὑγείας.

Αὕτη ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μελέτης καὶ εἰδικοῦ σχεδίου, ἡ ὑποβολὴ τοῦ ὅπολου ἀκολουθεῖ.-

Ἀπρίλιος 1969

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

----- ● -----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΜΙΑΙ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ.

13.- Ἡ σημασία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διὰ τὰς συγ-
χρόνους κοινωνίας. αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἢ κοινωνικὴ ἀσφα-
λισις διὰ τὰς συγχρόνους κοινωνίας, κατ' ἐξοχὴν διὰ κοινωνίας,
αἱ ὁποῖαι διέρχονται τὴν φάσιν οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνα-
πτύξεως, τὴν ὁποῖαν ζῆ καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴν
μέθοδον καλύψεως τῶν κοινωνικῶν κινδύνων διὰ τὸ σύνολον σχε-
δὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Οἱ κοινωνικοὶ ἢ ἀσφαλιστικοὶ κίνδυνοι (ἀσφαλιστικαὶ περι-
πτώσεις) εἶναι γεγονότα μέλλοντα καὶ ἀβέβαια, ἢ πραγματοποίη-
σις τῶν ὁποίων δέν ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν βούλησιν
τοῦ ἐνδιαφερομένου (ἠσφαλισμένου ἢ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως) καὶ
ἢ ἐπέλευσις τῶν ὁποίων συνεπάγεται τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὑπὸ
οἰκονομικὴν ἔννοιαν ἀνάγκης.

Οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους, κατὰ διεθνή τυπολογίαν, καλύπτουν
αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἶναι ἰδίως οἱ ἑξῆς:

- α) τὸ γῆρας,
- β) ἡ ἀσθένεια,
- γ) ἡ μητρότης,
- δ) ἡ ἀναπηρία,
- ε) τὸ ἐργατικὸν ἀτύχημα, καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ νόσοι,
- στ) ὁ θάνατος τοῦ προστάτου οἰκογενείας,
- ζ) ἡ ἀνεργία,
- η) τὰ οἰκογενειακὰ βάρη, αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν ἐκ τῆς τε-
λέσεως γάμου, ἢ τῆς ἀποικτήσεως τέκνων.

Εἰς παλαιότερας ἐποχὰς τοὺς κοινωνικοὺς κινδύνους δέν
ἐκάλυπτον αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις - αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰς ρίζας
των εἰς τὰς βαθυτάτας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς μεταβολῆς,
αἱ ὁποῖαι ἀρξάμεναι κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα διὰ τῆς βιομηχανικῆς
ἐπαναστάσεως, διεμορφώθησαν κατὰ τὸν -19ον αἰῶνα- ἀλλὰ ἐκάλυ-
πτον διάφορα ἄλλα συστήματα κοινωνικῆς προστασίας.

Τὰ συστήματα αὐτὰ ἢ ἔχουν περιορίσει τὴν δρᾶσιν των εἰς
τὸ ἐλάχιστον ἢ ὁροῦν σήμερον ὡς μέθοδοι προστασίας συμπληρωμα-
τικαὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Τά συμπληρωματικά ταῦτα συστήματα κοινωνικῆς προστασίας εἶναι ἰδίως τὰ ἑξῆς:

- I. Ἡ ἀλληλεγγύη τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινότητος.
- II. - Ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια.
- III. - Ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις.
- IV. - Ἡ ἀλληλασφάλισις ἢ ἀμοιβαία ἀσφάλισις.

Τό διατί τὰ συστήματα ταῦτα κοινωνικῆς προστασίας κατέστησαν ἀνεπαρκῆ καὶ ἀπλῶς συμπληρωματικά, ὀφείλεται εἰς τὰς νέας οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας.

Ἡ ἀλληλεγγύη π.χ. τῆς οἰκογενείας ἦτο συνάρτησις τῆς οἰκογενειακῆς ἀγροτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὅποια ἐξηφανίσθη ἢ ἐξησθένισε τόσον ὥστε νά καταστῆ κατὰ κανόνα ἐπιχειρήσις ὑπὸ τόν ὄρον. Ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλισις προσκρούουν εἰς τό χαμηλόν οἰκογενειακόν εἰσόδημα τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων, εἰς τὴν ἔντονον καταναλωτικότητα τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν, εἰς τὴν ἀμεριμνησίαν διὰ τὴν αὔριον τῶν χαμηλοῦ εἰσοδήματος ἀνθρώπων καὶ εἰς τὰς συνεχεῖς νομισματικὰς διακυμάνσεις.

Ἐξ ἄλλου, ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίσις, ἡ ὅποια προηγήθη καὶ ἡ ὅποια ἐπηκολούθησε τοῦ δευτέρου μεγάλου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἡ συνειδητοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν μεγάλων μαζῶν, αἱ ὅποια ἀνέλαβον τό βάρος καὶ ὑπέστησαν τὰς θυσίας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βούλησιν τῶν ὀποίων στηρίζονται τὰ πολιτικὰ καθεστῶτα, ὠδήγησαν βαθμιᾶως εἰς τὴν ἀνάγκην καθολικεύσεως τῶν συστημάτων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ διευρύνσεως τῆς κοινωνικῆς προστασίας μέσῳ τούτων. Εἰς τὰς πλείστας χώρας τῆς οἰκουμένης, αὐτὰς αἱ ὅποια ἔχουν διέλθει τὴν φάσιν τῆς ὑπανάπτυξεως ἢ ἔχουν ἤδη ἀναπτυχθῆ διευρύνονται τὰ δικαιούχα ὑποκείμενα τῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας μέχρι καλύψεως ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὄχι μόνον τῶν μισθοβιῶτων τῆς βιομηχανίας καὶ, γενικώτερον, τῶν ἀστικῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ὅποιοι ἐκαλύπτοντο κατὰ τόν 19ον αἰῶνα. Τείνει, δηλαδή, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις νά καλύψῃ πέραν τῶν παρεχόντων ἐξηρητημένῃν ἐργασίαν—καὶ τοὺς ἀσκούντας ἀνεξάρτητα καὶ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ τοὺς ἀγρότας— ἰδιοκτητῆς ἀγροτικῶν

έπιμεταλλεύσεων. Χαρακτηριστικόν, επίσης, τῆς συγχρόνου, τάσεως εἶναι ὅτι διευρύνεται τό ριπίδιον τῶν καλυπτομένων ἄλλοτε κινδύνων καί παρεμβαίνει τό κράτος εἰς τήν χρηματοδότησιν τῶν σχημάτων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἐξ ἄλλου, ὡς βάσεις τῆς τοιαύτης κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας τίθεται ἡ ἀρχή τοῦ δικαιώματος καί οὐχί ἡ ἀρχή τῆς φιλανθρωπίας ἢ τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ ἔξαρσις τῆς ἐννοίας τοῦ δικαιώματος καί μάλιστα τοῦ κατωχυρωμένου διά δυνατότητος δικαστικῆς ἐπιδιώξεως (ἀγώγιμον δικαίωμα) φαίνεται ὅτι ἐντοπίζει τήν ἀρχήν τῆς κοινωνικῆς προνοίας - κατά τήν ὁποίαν ὁ φορέυς τῆς κοινωνικῆς προνοίας χορηγεῖ παροχάς ἐκ περιστάσεως, ἐάν καί ἐφ' ὅσον ἔχη διαθέσιμα μέσα καί ἐπί τῆς βάσει ὑποκειμενικῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων καί τῶν ἰδιοτήτων τοῦ λαμβάνοντος τὰς παροχάς - εἰς τήν πραγματικότητα, ἡ κοινωνική πρόνοια καθίσταται καθολική, ὑπό τήν ἐννοίαν ὅτι παρέχεται κοινωνική προστασία δι' ἅπαντας τοὺς πολίτας χωρίς νά ἀξιοῦται ἡ πλήρωσις τῶν ἄλλοτε τιθεμένων πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος προστασίας ἐξειδικευτικῶς ἀπαριθμουμένων ἀσφαλιστικῶν προϋποθέσεων. Τό νέον καθεστῶς ἰδεῶν καθιεροῦται ὑπὸ τῷ ὄνομα Κοινωνική Ἀσφάλεια (SOCIAL SECURITE SOCIALE, SOZIALE SICHERHEIT, SICUREZZA SOCIALE) ἡ ὁποία διαφοροποιεῖται, οὕτως, ὡς σύστημα κοινωνικῆς προστασίας πρὸς τῷ σύστημα κοινωνικῆς ἀσφάλσεως ἢ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων (SOCIAL INSURANCE, ASSURANCES SOCIALES, SOZIAL VERSICHERUNG, ASSICURAZIONI SOCIALI), καί ἐννοιολογικῶς ἡ νέα αὕτη τάσις κοινωνικῆς προστασίας ἐπιφέρει τήν ἀνάγκην διαρθρωτικῶν καί ὀργανωτικῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι δέν ἀφοροῦν μόνον εἰς τοὺς φορεῖς τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλά ἄπτονται τοῦ ὅλου κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ, τῆς οἰκονομίας καί αὐτοῦ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Εἰς πλείστας χώρας, περισσότερο ἀνεπτυγμένας ἀπὸ τήν Ἑλλάδα, αἱ μεταβολαί αὗται ἔχουν ἤδη συντελεσθῆ με βαθείας τομάς, μετὰ τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησαν μέτρα συνεχοῦς βελτιώσεως τοῦ συστήματος. Οὕτω εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τήν μεγάλην τομήν ἐχάραξεν ἡ SOCIAL SECURITY ACT

του 1935, εις την Γαλλίαν ή ORDONNANCE του 1946, εις τó 'Ηνωμένον Βασίλειον τά σχέδια BEVERIDGE (1942 καί 1944) καί ó νόμος περί 'Εθνικής 'Ασφαλείας του 1946.

Είς τήν 'Ελλάδα οί μεγάλοι μετασχηματισμοί εύρίσκονται έν σπέρματι, άφ'ένός μέν, εις τήν Ίδρυσιν καί λειτουργίαν του Ι.Κ.Α. (1 Δεκεμβρίου 1937), τó όποϊον έκφράζει τήν καθολικευσιν τής κοινωνικής άσφαλίσεως διά τούς μισθωτούς του ίδιωτικοϋ δικαίου, άφ'έτέρου δέ, εις τήν Ίδρυσιν καί λειτουργίαν του Ο.Γ.Α. (31 'Ιουλίου 1961), ό όποϊος έκφράζει τήν κάλυψιν του ύπολειπομένου έκτός άσφαλίσεως ήμίσεως πληθυσμοϋ τής Χώρας.

Αί έπεικτάσεις όμως, λόγω του τρόπου κατά τόν όποϊον έγέγοντο, άνευ τών άναγκών διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εις τó σύστημα τής κοινωνικής άσφαλείας, έχουν προκαλέσει βαρυτάτας άνωμαλίας, τῶν όποϊων ή άρσις εΐναι δυνατή διά τής ριζικῆς άνασυντάξεως, έκσυγχρονισμοϋ καί όρθολογισμοϋ τής κοινωνικῆς άσφαλείας.

14.- Αί άδυναμίες τῶν 'Ελληνικῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων. Δυνάμεθα νά συνοψίσωμεν τās βασικās άδυναμίας τῶν 'Ελληνικῶν κοινωνικῶν άσφαλίσεων εις τά έξῆς βασικὰ χαρακτηριστικά τούτων:

- Α) Πολλαπλότης φορέων καί πολλαπλότης ασφαλιστικῶν καί νομιῶν καθεστώτων υπό τó όποϊον τελειΐ έκαστος.
- Β) Σχετικῶς ύψηλόν κοινωνικόν κόστος έκ τής λειτουργίας τής κοινωνικῆς άσφαλίσεως, τó όποϊον έγγίζει τó ύψος κόστους τῶν χωρῶν τής Ε.Ο.Κ., μολονότι τó κατά κεφαλήν εισόδημα έν 'Ελλάδι εΐναι περίπου τó τρίτον τῶν χωρῶν τής Ε.Ο.Κ. έν σχέσει πρός τήν έκτασιν καί ποιότητα τῶν παροχῶν ταύτης.
- Γ) 'Ανισος καί άδικος κατανομή τῶν κοινωνικοασφαλιστικῶν βαρῶν καί ίδίως τῶν κοινωνικῶν πόρων.
- Δ) 'Ανισότης ασφαλιστικῆς κάλυψεως του πληθυσμοϋ, κατά έπαγγελματικās ομάδας, ίδίως έν συναρτήσει πρός τās θυσίας τās όποϊας ύφίσταται έκάστη έπαγγελματική ομάδα, υπό τήν μορφήν εισφορῶν χάριν τής άσφαλίσεώς της.
- Ε) 'Απρηχαιωμένα, βραδεΐα εις τήν έξυπηρέτησιν, χαμηλῆς παρα-

γωγικότητος καὶ προκαλοῦσα ὑψηλὰς διοικητικὰς δαπάνας διάρθρωσις καὶ ὀργάνωσις τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει καὶ ἀποτελεσματικὸν κρατικὸν ἔλεγχον.

Ἐκάστην τῶν ἀδυναμιῶν τούτων θά ἐξετάσωμεν κατωτέρω.

15.- Α) Πολλαπλότης φορέων καὶ πολλαπλότης ἀσφαλιστικῶν καὶ νομιῶν καθεστώτων ὑπὸ τὸν ὁποῖον τελεῖ ἕκαστος. Ἡ πολλαπλότης αὕτη τῶν φορέων, ἐφ' ὅσον δὲν προκαλοῦνται ἐκ ταύτης ἡὺξημέναι δαπάναι διοικήσεως καὶ ἀνωμαλίαι εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν προστασίαν, δὲν θά προεκάλη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ζητήματα.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ πολλαπλότης προκαλεῖ βαρυτάτας ἀνωμαλίας, αἱ ὁποῖαι γίνονται αἷτια κοινωνικῶν ἀντιδικιῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ὑπαινόμενοι εἰς ἕνα φορέα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως σχηματίζουν κατὰ κανόνα τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ ἠσφαλισμένοι ἑνὸς ἄλλου φορέως εἶναι οἱ εὐνοούμενοι τοῦ κρατοῦντος καθεστώτος. Ἐάν δέ ὑπάρχουν ἄτομα ἢ κοινωνικαὶ ὁμάδες αἱ ὁποῖαι μετὰ σθένους ὑποστηρίζουν τὸ καθεστῶς ἢ τὸν φορέα των, τοῦτο συμβαίνει ἢ ἐκ διανοητικῆς ἀδρανείας ἢ διότι αἱ κοινωνικαὶ αὗται ὁμάδες ἔχουν πράγματι ἐπιτύχει εἰς βάρος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου εὐνοϊκὴν μεταχείρισιν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῶν κυβερνώντων. Ὑπάρχουν φορεῖς οἱ ὁποῖοι μέ μικροτέραν ποσοστιαίαν ἀναλογίαν ἀσφαλίστρου ἠσφαλισμένου ἐν σχέσει πρὸς ἠσφαλισμένους ἄλλων φορέων καὶ μέ ὀλιγώτερον χρόνον ἀσφαλίσεως καταβάλλουν ὑψηλοτέρας παροχάς, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους φορεῖς. Ἐξ ἄλλου τὰ ταμεῖα τῶν εὐνοουμένων κοινωνικῶν ὁμάδων ἀντλοῦν τοὺς πόρους των κατὰ κανόνα ἐκ τυπικῶς σαφῶς ἢ λανθανόντως κοινωνικῶν πόρων.

Τὸ σημαντικώτερον ὅμως μειονέκτημα τῆς πολλαπλότητος τῶν φορέων εἶναι ὅτι ἰσχύει εἰς τὴν Ἑλλάδα πολλαπλότης ἀσφαλιστικοῦ καὶ νομιικοῦ καθεστώτος ὑπὸ τὸ ὁποῖον τελεῖ ἕκαστος τούτων. Ἡ πολλαπλότης αὕτη ἐπιτρέπει τὴν ἀνίσον μεταχείρισιν τῶν ἠσφαλισμένων, θέσπισιν ἀντιασφαλιστικῶν καὶ πολλάκις σκανδαλωδῶν διατάξεων ὑπὲρ ὀλίγων προσώπων καὶ συνεπάγεται πλήρη ἀδυναμίαν γνώσεως τῆς ἰσχυούσης

νομοθεσίας και από τούς πλέον ειδικούς επιστήμονας.

Ἡ πολλαπλότης φορέων και καθεστώτων οδηγεῖ εἰς πλήρη ἀδυναμία κρατικοῦ ἐλέγχου και, ἀκριβῶς λόγω ἀδυναμίας τῆς ἀναλογιστικῆς θεμελιώσεως τῶν ασφαλιστικῶν φορέων και τοῦ ἀναλογιστικοῦ ἐλέγχου, οδηγούμεθα εἰς τήν πτώχευσιν πλείστων ταμεῖων ἢ εἰς τήν πρόκλησιν μεγάλων ἐλλειμμάτων. Κατά τήν στιγμῆν, κατά τήν ὅποσαν ὑποβάλλεται ἡ παροῦσα ἐκθεση, ἔχομεν ἐλλείμματα διά τόν κλάδον συντάξεως ἢ, ἐν συνόλῳ εἰς σημαντικόν ἀριθμόν ταμεῖων, τά ὅποια περιλαμβάνονται εἰς συνημμένον πλῆθος. Χαρακτηριστικῶς εἰς τό ταμεῖον συντάξεως προσωπικοῦ ἡμερησίων Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, τό ταμεῖον ἡθοποιῶν, τά τραπεζιτικά ταμεῖα, τό Ι.Κ.Α. ὠρισμένα ταμεῖα ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως κλπ. Εἶναι ἐπίσης ἀνησυχητικόν τό φαινόμενον τῆς σταθερᾶς μειώσεως τοῦ θετικοῦ ἐτησίου ὑπολοίπου μεταξύ ἐσόδων και ἐξόδων εἰς τήν ἐνοποιημένην λογιστικήν κατάστασιν, τήν συνθέτουσαν τούς προὑπολογισμούς τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Οὕτω, ἐνῶ κατά τό 1964 ὑπῆρξε πλεόνασμα τοῦ ἐνοποιουμένου λογαριασμοῦ ἐξ 1 δὲς 746 ἑκατ. δρχ. κατά τό 1967 τό πλεόνασμα περιωρίσθη εἰς 194 ἑκατ. τό 1968 παρουσιάσθη ἔλλειμμα 194 ἑκατ. και διά τό 1969 προβλέπεται πλεόνασμα 260 ἑκατ. περίπου.

16.- Τό καθεστῶς τῶν ἐλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Χάριν πληρότητος τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑπενηθυμίζομεν ὅτι τό σύστημα τῶν ἰσχυόντων εἰς τήν Ἑλλάδα καθεστώτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δύναται νά ἐκφρασθῇ διά τοῦ ἀκολουθοῦ σχήματος:

α) Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ χώρα ἐργάται και ὑπάλληλοι οἱ παρέχοντες τήν ἐργασίαν αὐτῶν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον δέν σπῆχθησαν διά νόμου εἰς ἄλλον φορέα ἀσφαλίσεως ὑπάγονται εἰς τό Ι.Κ.Α. διά παροχάς γήρατος, θανάτου (συντάξεις ἐπιβιούντων μελῶν οἰκογενείας), μητρότητος, ἀσθενείας (εἰς εἶδος και εἰς χρῆμα), ἀνικανότητος, ἀτυχήματος. Τό Ι.Κ.Α. εἶναι ὁ ἐθνικός γενικός φορέας κυρίας κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἐκ τῶν πραγμάτων, πρὸς τήν νομοθεσίαν του τείνουν νά εὐθυγραμμίζονται αἱ νομοθεσίαι τῶν ἄλλων ἐιδικῶν φορέων ἀσφα-

λίσεως. "Άλλωστε, δυνάμει διατάξεως τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, τὰ λοιπὰ εἰδικὰ ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως χορηγοῦν: α) Διὰ μὲν τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, τὰς αὐτὰς τοῦλάχιστον καθ' ὕψος κατηγορίας καὶ ἔκτασιν παροχὰς πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας θὰ χορηγῆ ἐκάστοτε τὸ Ι.Κ.Α. διὰ τῶν κλάδων του ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος. β) Διὰ δέ τὰς συντάξεις, ὡς ἐλάχιστα ποσὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. προβλεπόμενα ἐκάστοτε κατώτατα ὄρια συντάξεως δι' ἐκάστην κατηγορίαν δικαιουμένων (συνταξιούχων λόγῳ γήρατος, ἀτυχήματος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου), ὑπολογιζόμενα βάσει τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς 1ης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως καὶ τοῦ ἐλάχιστου ὁρίου ἡμερῶν ἐργασίας τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἀπονομῆς συντάξεως, προσαυξανόμενα κατὰ τὰς λόγῳ συζύγου καὶ ἀνηλίκων τέκνων προσαυξήσεις οἰκογενειακῶν βαρῶν.

β) Παραλλήλως πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. λειτουργοῦν ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως ἀσφαλίζοντα μισθωτοὺς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου (κλαδικὰ ταμεῖα) οἵτινες ὑπήχθησαν κατὰ ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας εἰς ταῦτα πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ι.Κ.Α. (1937). Ταῦτα παρέχουν ἀσφάλισιν διὰ κλάδων ἀναλόγων πρὸς τοῦ Ι.Κ.Α. Ἐάν παρά τῳ κλαδικῷ ταμεῖω δέν λειτουργῆ κλάδος τις ἀσφαλίσεως, οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ ταμεῖου ὑπάγονται διὰ τὸν κλάδον τοῦτον εἰς τὸ Ι.Κ.Α. (ἄρθρ. 5 Α.Ν. 1846/1951). Τοιαῦτα κλαδικὰ ἢ εἰδικὰ ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως εἶναι: Ναυτικόν Ἀπομαχικόν Ταμεῖον (ἔτος ἰδρύσεως 1981), Ἰόν Ἀσφαλίσεως Τυπογράφων καὶ Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν (1932), Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Συντάξεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Ἱερωγικῶν Συνεταιριστικῶν Ὑργανώσεων (1938), Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ο.Τ.Ε. (1943), κ.λ.π. Μολονότι ὅμως ἀπηγορεύθη ἡ σύστασις νέων ταμεῶν κυρίας ἀσφαλίσεως (ἄρθρ. 5 παρ. 5 Α.Ν. 1846/1951) σχετικῶς προσφάτως ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ κατέστη ἰδιότυπος φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ της (Ν. 4491/1966 "περὶ ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δ.Ε.Η.") κατόπιν ἀπεργιακῶν πιέσεων ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας καὶ ἰδρύθη

τό Ταμείον 'Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ε.Τ.Β.Α. (Β.Διάταγμα 207/1965 "περί συστάσεως Ταμείου 'Ασφαλίσεως Προσωπικοῦ Ε.Τ.Β.Α. καί ἐγκρίσεως τοῦ διέποντος τοῦτο Κανονισμοῦ"). Καταλόγους τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐν τέλει τῆς παρούσης.

γ) Οἱ μισθωτοί τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπάγονται ἅπαντες διά τόν κίνδυνον ἀνεργίας εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Απασχολήσεως καί 'Ασφαλίσεως 'Ανεργίας (Ο.Α.Α.Α.) 'Αρχικῶς ἡ ἀσφάλισις ἀνεργίας εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς αὐτόνομον φορέα (Ταμείον 'Ανεργίας, Ν. 118/1945), ἐν συνεχείᾳ περιῆλθεν εἰς τό Ι.Κ.Α. (Α.Ν. 1846/1951 ἄρθρα 1, 25, 36, 60), διά νά ἐπανυπαχθῆ ὅμως εἰς ἴδιον φορέα βραδύτερον (Ν.Δ. 2961/1954 "περί συστάσεως 'Οργανισμοῦ 'Απασχολήσεως καί 'Ασφαλίσεως 'Ανεργίας"). Εἰς τό αὐτό νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἔχει ἀνατεθῆ καί ἡ ἀσφάλισις οἰκογενειακῶν βαρῶν διά παροχῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων (Ν.Δ. 3868/1958 "περί συστάσεως διανεμητικοῦ λογαριασμοῦ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων μισθωτῶν" καί ἀπόφασις 'Υπουργοῦ 'Εργασίας 108877/36306/1966 "περί χορηγήσεως εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἐπιδόματος συζύγου" Φ.Ε.Κ. 685/Β/24.4.1966). Διά τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας, τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καί τοὺς ἀγρότας, δέν ὑφίσταται ἀσφάλισις ἀνεργίας. 'Εκ τῶν μισθωτῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων, δέν ὑπάγονται, κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ Ο.Α.Α.Α. οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τό Ν.Α.Τ. ναυτικοί, οἱ ὅποιοι ὑπάγονται εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ Κεφαλαίου 'Ανεργίας 'Εργατῶν Θαλάσσης.

δ) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, πολιτικοί καί στρατιωτικοί, ὑπάγονται εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ Δημοσίου διά κινδύνους ἀναλόγους πρὸς τοὺς καλυπτομένους ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό γῆρας, ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν καί θάνατον (συντάξεις γήρατος, ἀνικανότητος, ἐπιβιούντων μελῶν οἰκογενείας) τό συνταξιοδοτικόν καθεστῶς διέπεται ὑπὸ τοῦ Ν. 1854/51 "περί ἀπονομῆς πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν συντάξεων" ὡς ὁ νόμος οὗτος ἔχει τροποποιηθῆ καί συμπληρωθῆ. Ὡς πρὸς τήν ἀσθένειαν, τό καθεστῶς ἀσφαλίσεως διέπεται διά τοὺς πολιτικούς μέν δημοσίους ὑπαλλήλους ὑπὸ

του Κώδικος Κ.Δ.Δ. 'Υπαλλήλων (περί ὧν ἀνωτέρω, ὑπό παρ. 33, Β. περ. 10), διὰ τοὺς στρατιωτικούς δέ ὑπό τοῦ Ν. 2095/1954 "περὶ παροχῆς φαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ ἐξόδων κηδείας εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικούς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, σωμάτων ἀσφαλείας κλπ. καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν" καὶ Ν.Δ. 3975/1959 "περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2795/1954 "περὶ ἐπεντάσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν νοσοκομειακὴν καὶ τὴν φαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ ἔξοδα κηδείας τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς". Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τινων ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπάγονται εἰς ἀνάλογον συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους (Νόμος 3163/1955 "περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ 'Ιδρύματος Κθινωνικῶν 'Ασφαλίσεων), τῶν λοιπῶν δέ ν.π.δ.δ. τὸ προσωπικὸν εἶναι κοινὸν ἢ ασφαλισμένοι δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α., (κατ' ἄρθρον 2 παρ. ἐδάφ. α. Δ.Ν. 1846/1951). Ὑπάρχει πάντως ἡ τάσις ἐνοποιήσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς καταστάσεως τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων τῶν ν.π.δ.δ.

ε) Οἱ ἀγρόται ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἰδρυθέντος δυνάμει τοῦ Νόμου 4169/1961 "περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων" 'Οργανισμοῦ Γεωργικῶν 'Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.). Ὁ φορεὺς οὗτος καλύπτει τοὺς ἀγρότας αὐτοδικαίως διὰ τεσσάρων ἀσφαλιστικῶν κλάδων: συντάξεως γήρατος, ἀναπηρίας, ὑγείας καὶ ἀσφαλίσεως γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ χαλάζης καὶ παγετοῦ.

στ) Οἱ μὴ παρέχοντες ἐξηρητημένην ἐργασίαν (ἀσκοῦντες ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, καὶ γενικώτερον, ἀνεξάρτητοι ἐπαγγελματῆραι) ἀσφαλίζονται δι' ἰδίων αὐτονόμων κλαδικῶν Ταμείων κυρίας ἀσφαλίσεως. Τοιαῦτα εἶναι: Ταμεῖον Συντάξεως Νομικῶν (1929) Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (1933), Ταμεῖον Συντάξεως Μηχανικῶν καὶ Ὑργοληπτῶν Δημοσίων Ὑργων (1934), Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων (1934), Ταμεῖον Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος (1934) κ.λ.π.

ζ) Ἐκτός τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως, ἡ ὁποία ἀσκεῖται διὰ τῶν προαναφερθέντων φορέων καὶ ἡ ὁποία παρέχει παροχὰς καλυ-

πτύσας βασικῶς τούς προπεριγραφέντας κινδύνους, διά τό σύνολον τῶν δημοσίων πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καί διά τινάς κατηγορίας ἐργαζομένων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, καί ἀνεξαρτήτων ἐπαγγελματιῶν λειτουργοῦν καί συστήματα ἐπικουρικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, διά τῶν ὁποίων παρέχονται συμπληρωματικά παροχά ἐν ἐπαληθεύσει τῶν καλυπτομένων ὑπό τῆς κυρίας κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κινδύνων ἢ ὑπό εὐνοϊκτέρας προϋποθέσεις, ἐνδεχομένως δέ καί ἐν ἐπαληθεύσει κινδύνων μὴ καλυπτομένων ὑπό τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως (π.χ. ἐπίδομα γάμου).

Τοιαῦτα Ταμεῖα ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἐργατοῦπαλλήλων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου εἶναι: Ἔργατῶν Μετάλλου (1935), Μισθωτῶν Βιομηχανίας Καπνοῦ (1937), Ἑπαλλήλων Ἐμπορικῶν Καταστημάτων (1939), Ἡλεκτροτεχνιτῶν Ἑλλάδος (1943), Μισθωτῶν Κλωστοῦφαντουργίας (1943), Ἔργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καί Εὐλουργικῶν Ἔργασιῶν (1943), Ἑπαλλήλων Φαρμακευτικῶν Ἔργασιῶν (1943), Ἑπαλλήλων Κουρέων Κομμωτηρίων (1944), Μισθωτῶν Ἐστιατορίων καί Ζυθεστιατορίων (1944), κ.λ.π. Προκειμένου περὶ τῶν αὐτοτελῶς ἐργαζομένων, Ταμεῖα Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως εἶναι: τῶν Ἀρτοποιῶν (1935), Συμβολαιογράφων (1937) κ.λ.π.

Διά τούς Δημοσίους ὑπαλλήλους ἡ ἐπικουρικὴ ἀσφάλις παρέχεται, προκειμένου μὲν περὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διά τοῦ Μετοχικοῦ Ταμεῖου Πολιτικῶν Ἑπαλλήλων (1867) καί τῶν κατὰ Ἑπουργεῖα ἢ κατὰ ὑπαλληλικούς κλάδους, Ταμεῖων Ἀρωγῆς, προκειμένου δέ περὶ τῶν στρατιωτικῶν διά τοῦ Μετοχικοῦ Ταμεῖου Στρατοῦ (1853), Β. Ναυτικοῦ (1856), Β. Ἀεροπορίας (1939), Ἐπικουρικοῦ Ταμεῖου Β. Χωροφυλακῆς (1957) κ.λ.π. Κατηγορίαι τινές ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ. πλήν τῆς κυρίας ἀσφαλίσεώς των, ἔχουν καί ἐπικουρικὴν, ὡς οἱ ὑπάλληλοι φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος Ἑπουργείου Ἔργασίας, ὡς καί αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἑπουργείου τούτου, ὑπάγονται διά συμπληρωματικὰς παροχὰς εἰς τό "Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως" (1942); οἱ δημοτικοὶ καί κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τό Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καί

Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων" (1936) κ.λ.π.

17.- Κατηγορίαι καὶ ἀριθμοὶ φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Τοὺς φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, οἱ ὅποιοι συνθέτουν τὸ καθεστῶς τῶν ἑλληνικῶν κινωρικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τῶν ὁποίων ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς τριακοσίους (300), ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν συνημμένον πίνακα, δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας:

α) κυρίας ἀσφαλίσεως

β) ταμεῖα ὑγείας

γ) ταμεῖα ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως

δ) ταμεῖα προνοίας, παρέχοντα παροχὰς ἐφ' ἅπαξ

Ἐνιοὶ ἐκ τῶν φορέων ἀσφαλίζουν δι' ἄ σύνταξιν, νοσηλείαν, ἐφ' ἅπαξ παροχὴν, ἄλλοι δὲ διὰ μίαν μόνον ἐκ τῶν παροχῶν τούτων.

Ἐξ αὐτῶν ὑφίστανται ταμεῖα τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων εἶναι μικρότερος τῶν 100 καὶ ταμεῖα τὰ ὁποῖα ἀσφαλίζουν 5.000.000 περίπου πολιτῶν.

Ὡσαύτως λειτουργοῦν 129 ταμεῖα μὲ 1-2 ὑπαλλήλους καὶ ἓν ταμεῖον (I.K.A.) ἔχουν πλέον τῶν 10.000 ὑπαλλήλων. (Λεπτομέρειαί τῶν ἀνωτέρω εἰς συνημμένον πίνακα).

Δι' κανονιστικά διατάξεις αἱ διέπουσαι ἕνα ἕναστον τῶν φορέων τούτων τίθενται κατ' ἀρχὴν διὰ νόμου, ἀλλ' ἢ περαιτέρω ἐξειδίκευσις γίνεται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ τὸ συνηθέστερον, διὰ κανονιστικῶν ἀποφάσεων ἀποκαλούμενων "κανονισμῶν". Οἱ κανονισμοὶ εἶναι ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ δημοσιευόμεναι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ κανονισμῶν τροποποιεῖται καὶ ἡ διέπουσα τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμοὺς νομοθεσία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τροποποιητικῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν εἶναι τόσον μέγας ὥστε προκαλεῖται ἔλλειψις δυνατότητος γνώσεως τῆς διεπούσης ἕναστον, φορέα ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ πλέον εἰδικοῦ καὶ ἀνασφάλεια δικαίου.-

18.- Β) Ἐψηλὸν κοινωνικὸν κόστος ἐπὶ τῆς λειτουργίας κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ὑποστηρίζεται, ἄλλοτε μὲν, ὅτι

ή κοινωνική ασφάλισις καί γενικώτερον, ή κοινωνική προστασία εἰς τήν Ἑλλάδα εἶναι ὑπερβολικά δαπανηρά καί ἄλλοτε, ὅτι, δῆθεν, ή χώρα μας κατατάσσεται τελευταία ἀπό πλευρᾶς ασφαλιστικοῦ βάρους. Ἐπί τοῦ θέματος τούτου ὑπάρχει μᾶλλον σύγχυσις, ή ὅποια ἐπιτρέπει τήν διατύπωσιν ἐπί τοῦ θέματος ἀνοήτων ἢ κακοπιστων ἀπόψεων.

Ἀπό παρακολούθησιν τῶν συγκριτικῶν στοιχείων, εἰς τήν ὅποιαν ἀπό ἐτῶν προβαίνομεν, προκύπτει ὅτι ή ἀνόδος τοῦ κοινωνικοῦ κόστους δηλαδή τοῦ ποσοστοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τό ὅποῖον διατίθεται κατ' ἔτος διά τήν κοινωνικήν ασφάλισιν (σύνταξις καί ὑγείαν), εἰς τήν Ἑλλάδα εἶναι συνεχής, τείνει δέ τό κοινωνικόν κόστος τῆς κοινωνικῆς ασφαλίσεως νά φθάσῃ τό κοινωνικόν κόστος τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. μολονότι τό κατά κεφαλήν εἰσοδήμα εἰς τὰς χώρας ταύτας εἶναι τριπλάσιον περίπου ἀπό τοῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑλλάδος.

Συγκεκριμένως, ἐνῶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ε.Ο.Κ. τό κόστος κοινωνικῆς ασφαλίσεως κυμαίνεται εἰς ποσοστόν κατά μέσον ὄρον 17% (κατά χώρας 14-18%) εἰς τήν Ἑλλάδα ή συνολική δαπάνη διά τήν κοινωνικήν ασφάλισιν ἐκυμάνθη ὡς ἑξῆς: ἐνῶ κατά τό 1960 ἐπί ἀκαθάρτου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς τρεχούσας τιμάς 94 δῖς ἑκατ. 749 ἑκατ. εἴχομεν ἔσοδα κοινωνικῆς ασφαλίσεως (περιλαμβανομένων καί τῶν δαπανῶν καί τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διά συντάξεις καί ὑγείαν) ἐκ δραχμῶν 8 δῖς ἑκατ. 119 ἑκατ. καί δαπάνας 7 δῖς ἑκατ. 563 ἑκατ., ἤτοι εἰς ποσοστόν ἐπί τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἔσοδα μέν 8,6%, ἔξοδα 9,2% | κατά τό ἔτος 1969 ἐπί ἐθνικοῦ εἰσοδήματος 200 δῖς ἑκατ. περίπου προβλέπονται διά κοινωνικήν ασφάλισιν ἔσοδα 27 δῖς 357 ἑκατ. καί δαπάναι (εἰς τὰς ὅποιας ὑπολογίζονται καί αἱ δαπάναι διά συντάξεις καί ὑγείαν μέσῳ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ) 26 δῖς ἑκατομ. 581 ἑκατ. Ἦτοι τό ποσοστόν κοινωνικοῦ κόστους ἐν Ἑλλάδι τῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας ἐπί τῶν ἐσόδων μέν ἀνέρχεται εἰς 13,67%, ἐπί τῶν δαπανῶν δέ εἰς 13,58%.

Ἡ ἀύξησης αὕτη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1960 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἀγρότας ἐπὶ ἀσφαλιστικῆς βάσεως, εἰς τὴν ἀύξησην τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων κατὰ 70%, εἰς χορηγηθείσας ἀύξησης συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἀύξησην τῆς ὑγειονομικῆς δαπάνης τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ. (Συγκριτικοὶ πίνακες παρατίθενται ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως. Διὰ τὸ κόστος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς χώρας Ε.Ο.Κ. καὶ εἰς Ἑλλάδα ἴδετε μελέτην Λ. Πάτρα. Τὰ θεμελιώδη προβλήματα κοινωνικῆς πολιτικῆς 1965, σελίδες 196-199).

Ἀσχέτως, ὅμως, πρὸς τὸ ὕψος τῆς δαπάνης διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν, ἡ ὁποία εἶναι μᾶλλον ὑψηλή, ἀλλὰ θὰ ἀύξηθῇ ἔτι περαιτέρω, καθ' ὅσον ἀύξάνεται τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα, μέχρις ὅτου φθάσει εἰς τὸ εὐλόγον ἀνώτατον ὕψος τοῦ 18%, πέραν τοῦ ὁποίου δεόν νά κινήθῃ πτωτικῶς, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς συνεχῶς ἀναπτυσσομένης οἰκονομικῶς κοινωνίας, ἢ ἀποτίμησις τοῦ τελικοῦ κόστους ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὀφέλους τὸ ὁποῖον ἀπορρέει διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐκ τῆς δαπάνης. Καὶ ὀφείλομεν νά ὁμολογήσωμεν ὅτι δέν προκύπτει ἐκ ταύτης τὸ μέγιστον κοινωνικὸν ὄφελος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δέν εἶχεν ἐπιτευχθῆ κατὰ τὸ παρελθόν ἡ ἐξασφάλισις τῆς βεβαιότητος εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς κοινωνικῆς προστασίας, ὅτι τὸ Κράτος καὶ οἱ φορεῖς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἔχουν ἀξιοποιήσει ὅλας τὰς δυνατότητας, ὥστε ἡ κάλυψις τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν ἄλλων ἀσφαλιστικῶν κινδύνων νά γίνεται καὶ ποσοτικῶς καὶ, κατ' ἐξοχήν, ποιοτικῶς κατὰ τὸν πληρέστερον δυνατὸν τρόπον.

19.- Γ) Ἄνισος καὶ ἄδικος κατανομή τῶν κοινωνικοασφαλιστικῶν βαρῶν καὶ ἰδίως τῶν κοινωνικῶν πόρων. Ὁ κατακερματισμὸς τῶν φορέων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἡ διασπορά μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1/1968 τῆς ὑπουργικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν φορέων τούτων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἐκαστον ταμεῖον κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως νά ἀποτελῇ νησιῶδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσονται ἀσφαλιστικά καὶ ὀργανωτικά συστή-

μάτα διάφορα έν σχέσει πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τοὺς λοιποὺς ὀργανισμοὺς. Ἡ διαφοροποίησης αὕτη καταφαίνεται εἰς τὰ ἔσοδα ἐκαστοῦ φορέως καὶ ἰδίως εἰς τὸ ὕψος τῆς μικτῆς ἰσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς (εἰσφορά ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορά ἐργαζομένου) εἰς τὴν σχέσιν (λόγον) εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου πρὸς εἰσφορὰν ἐργαζομένου, εἰς τὴν χρηματοδότησιν εἰ μὴ τοῦ φορέως μὲ κοινωνικοὺς πόρους καὶ ἰδίως εἰς τὸν λόγον συμμετοχῆς τῶν κοινωνικῶν πόρων έν σχέσει πρὸς τὰ συνολικὰ ἔσοδα τοῦ δεδομένου ἰσφαλιστικοῦ φορέως. Ἡ λαμπρότερα ἐπαλήθευσις τῆς θεωρίας τῶν ομάδων πίεσεως, περί τῆς ὁποίας γίνεται λόγος εἰς ἄλλην παράγραφον τῆς παρούσης ἔχει συντελεσθῆ κατ' ἐξοχήν εἰς τὸ θέμα τῶν πόρων τῆς κοινωνικῆς ἰσφαλίσεως.

Συγκεκριμένως, ἐνῶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἔχομεν διὰ τοὺς κλάδους ἰσθενεῖας καὶ συντέξεως συνολικὴν κοινωνικὴν εἰσφορὰν 85.000.000 δρχ., ἥτοι τὸ 1,2% τῶν ἐσόδων του, τὰ ἀντίστοιχα ποσὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν εἶναι 275.000.000 ἥτοι 71,2%, Γ.Ε.Β.Ε. 250.000.000 ἥτοι 18,3%, Ταμεῖον Ὑγειονομικῶν 115.000.000 ἥτοι 34,7%, Ταμεῖον Βουλευτῶν 45.000.000, ἥτοι 99,6%, Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς ἰσφαλίσεως Ἐμπροσώπων Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων 55.000.000, ἥτοι 82,6% (λεπτομερῆ στοιχεῖα εἰς συνημμένον πίνακα).

Ἡ ἰσὺς κατανομῆ τῶν κοινωνικῶν πόρων ἐμφαίνεται ἐντονώτερον ἐν ληθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ σχέσις τούτων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠσφαλισμένων. Οὕτω, ἐνῶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. εἶναι 100 δρχ. ἀνά ἠσφαλισμένον εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἀνέρχεται εἰς 14.900 δρχ. εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς ἰσφαλίσεως Ἐμπροσώπων Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων εἰς 56.552 καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον Χρηματιστῶν εἰς 125.000 δρχ. ἑτησίως (Σχετικὸς δ' ἀνωτέρω πίναξ).

Ἐν ἔτερον στοιχεῖον τὸ ὁποῖον διαφοροποιεῖ δυσμενῶς καὶ καθιστᾷ κοινωνικῶς ἠσπαθῆ τὸν τρόπον πορισμοῦ ἐσόδων ὠρισμένων φορέων κοινωνικῆς ἰσφαλίσεως εἶναι καὶ ἡ ἀντίστοιχία μεταξύ εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορᾶς ἐργαζομένου. Οὕτω εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὁ λόγος εἶναι 1:2,2, εἰς τὰ Ταμεῖα Προσωπικοῦ Ἐπιμελητηρίων καὶ Ἡθοποιῶν 1:1 καὶ τέλος εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν 1:15 καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς 0:15.

Διά τὰ τελευταῖα προβλέπεται ὡς δικαιολογία ὅτι ποσοστὸν 5,0 ἀντικαθιστᾷ ἀφαιρομένην αὔξησιν μισθῶν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ εὐσταθήσῃ ἐάν τὰ ἐπίπεδα τούτων ἦσαν χαμηλὰ καὶ οὐχὶ ὑψηλότερα τῶν ἐμειβῶν σχεδόν παντὸς ἑτέρου μισθοῦ.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπολύτους ἀριθμούς ἡ δυσαναλογία τῆς ἐργατικῆς εἰσφορῆς εἶναι συντριπτική, διότι εἰς τοὺς ἔχοντας χαμηλότερον εἰσόδημα ἠσφαλισμένους ἐπιβάλλεται ὑψηλότερα ἐπιβάρυνσις ἀσφαλιστροῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἐργοδότη, ὃ ἄπῃος κατὰ κανόνα ἐπιρρίπτει τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐργοδοτικὴν συνεισφοράν του εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐνῶ τὸ ἀσφάλιστρον ἠσφαλισμένου εἶναι χαμηλότερον ἢ ἰσοῦται πρὸς τὸ μηδέν δι' ἠσφαλισμένους ἔχοντας ὑψηλότερον εἰσόδημα. Οὕτω διὰ τὰς συντάξεις εἰς τὸ I.K.A., ἡ συνεισφορά τοῦ ἐργοδότη εἶναι 6,25%, εἰς τὸ ταμεῖον H.E.A.E. 9% εἰς τὰς περισσοτέρας τραπεζὰς 15%, εἰς τὸ ταμεῖον ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων 23%.

Τὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα τῶν μεγάλων αὐτῶν δυσαναλογιῶν εὐρίσκονται εἰς τοὺς συνημμένους ἐν τέλει τῆς παρούσης πίνακας.

20.-- Δ) Ἀνισότης ἀσφαλιστικῆς καλύψεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ ἐπιγγελματικὰς ομάδας, ἰδίως ἐν συνθήσει πρὸς τὰς θυσίας τὰς ὑφίσταται ἐκείστη τούτων, ὑπὸ τὴν μορφήν εἰσφορῶν χάριν τῆς ἀσφαλίσεώς της. Ἡ διαπιστουμένη ἀνισότης δέν δύναται νὰ εὕρη τὸ ἀντιστάθμισμά της εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν κοινωνικῶν παροχῶν καὶ ἰδίως τῶν συντάξεων. Ὑπάρχουν πρωτογενεῖς εἰσοδηματικαὶ καὶ κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις, μεταξύ τῶν ἐν κοινωνίᾳ διαβιούντων ἀτόμων, συνδεδεμένα μετὰ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουσι τὰς συνταξιοδοτικὰς διαφοροποιήσεις ὡς συνέπειαν. Ἡ ἰσοπέδωσις τῶν συνταξιοδοτικῶν παροχῶν καὶ τῶν παροχῶν

προνοίας αντίκειται και είς τήν κοινωνικήν φιλοσοφίαν του καθεστώτος, αλλά και εὐθέως είς βασικήν ἄρχήν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, κατὰ τήν ὑπότιν τό ἀντιπληρωματικόν εἰσόδημα τοῦ ἐξερχομένου είς σύνταξιν ἀπομάχου πληθυσμοῦ, αὐτό τό ὅποῖον ἐξασφαλίζει ἡ κοινωνική ἀσφάλις, πρέπει νά εὐρίσκειται είς εὐλόγον ἀντιστοιχίαν πρὸς τό ἐκ τῆς ἀπασχολήσεως εἰσόδημα τῆς ἐνεργοῦ ζωῆς. Ἡ σύνταξις δηλαδή πρέπει νά εἶναι ἀνάλογος, ὑπό ἀσφαλιστικήν ἔννοιαν, πρὸς τό ἡσφαλισμένον εἰσόδημα. Ἄλλ' ὑπάρχουν ἀνισότητες αἱ ὅποια παραβιάζουν εὐθέως τήν τεθεῖσαν ἀνωτέρω ἄρχήν. Οὕτω Γενικός Δ/ντής Ἀνωτέρου Ἐταιρίας μέ μισθόν 10.000 ἢ 25.000 δραχ. μηνιαίως ἀσφαλίζεται είς τό Ι.Κ. μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.250 καί λαμβάνει σύνταξιν είς ἡλικίαν 65 ἐτῶν, μέ 40 ἔτη ἀσφαλίσεως, δραχ. 4.000. Μέ τόν αὐτόν μισθόν Δ/ντής Τραπεζῆς λαμβάνει σύνταξιν 14.000 μηνιαίως πλέον 8.000 δραχ. ἐκ τοῦ ἐπικουρικῶ ἰογαρισμοῦ. Εἰδικῶς δέ δι' ὠρισμένες ἐπαγγελματικές κατηγορίας (τραπεζιτικοί, ὑπάλληλοι τέως Η.Ε.Α.Π.), προβλέπεται παροχή ἐφάπαξ κατὰ τήν ἔξοδον είς σύνταξιν ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τό 1 ἑκατ. δραχμῶν (ἐξῆλθε Δ/ντής τῆς Η.Ε.Α.Π. μέ ἐφάπαξ 1.400.000). Καί μετά τήν Ἐπαναστασίαν ἐξῆλθον Δ/νταί Τραπεζῶν μέ ἐφάπαξ δραχ. 1.050.000 καί 1.043.797. Αἱ καταβολαί τῶσον ὑψηλῶν παροχῶν θά ἦσαν δικαιολογημέναι, εἴάν τό κεφάλαιον τῶν ἀντιστοιχῶν ἰογαρισμῶν ἐσχηματίζετο ἀποικειοτικῶς ἐξ εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων. Ἄλλά είς τῆς Τραπεζῆς π.χ. ἡ εἰσφορὴ διὰ τήν ἐφάπαξ παροχήν εἶναι 8% ἐπί τῶν ἀποδοχῶν, ἐκ τῶν ὁποῖων τό 4% καταβάλλει ἡ Τράπεζα, ἐπιρρίπτουσα τοῦτο είς τό κόστος τοῦ χρήματος.

Ἡ ἀνισότης προστάσις καθίσταται ἐμφανῆς ἐπίσης καί είς τήν περίθαλψιν ὑγείας, ὅπου ὑπάρχουν ἀκόμη δμάδες μηδεμίαν ἔχουσας ὑγειονομικήν περίθαλψιν ἢ ἄλλαι (ἐπαγγελματοβιοτέχναι, ἔμποροι, ἰατροί) οἱ ὅποιοι δέν δικαιοῦνται ὑπό κοινωνικοασφαλιστικήν σχέσιν ἰατρικῆς περίθαλψεως παρακλινικῶν ἐξετίσεων καί φαρμακευτικῆς περίθαλψεως.

Ἡ ἀνισότης καθίσταται ὀξυτέρη εἴαν προωθήσωμεν ὁ-

800 αἵματα τοῦ ὑπελείποντο ἦτοι 18,5 ἔτη διὰ τὴν τύχη συντάξεως ὕψους 8,250 ὀρχ.μῆ καταβαλὼν μάλιστα ποσὸν τι καθέσον ἢ ἐξαγορὰ ἐγένετο διὰ προκρατήσεως ἐκ τῆς συντάξεως. Ὅτι πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ ἡ τεθεῖσα διατάξις ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1966 εἰς τὸ καταστατικὸν τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Πρῶτον Ε.Τ.Β.Α., ὀυνάμει τῆς ὀποίας ὁ Διοικητῆς, οἱ Ὑποδιοικηταὶ καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς, δικαιούμενοι συντάξεως παρ' ἄλλων φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου, πιθανὸν μάλιστα τίς ἢ τινές τούτων καὶ συνταξιοῦχοι (ὁ εἷς ἐξηκριβωμένως μὲ 14.000 μηνιαίαν κυρίαν σύνταξιν) ἐδικαιούντο, μὲ μιᾶς (1) ἡμέρας ὑπηρεσίαν παρὰ τῆς Ε.Τ.Β.Α., νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς χρόνον συντάξιμον παρὰ τῆς Ε.Τ.Β.Α. ἐκ νέου καὶ νὰ δικαιωθοῦν νέας συντάξεως βάσει αὐτοῦ ὀλόκληρον τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως των παρὰ ἄλλω φορεῖ, βάσει τῆς προγενεστερῆς ἢ συντρεχούσης ἐπαγγελματικῆς των ἀπασχολήσεως, ἐξαγοράζοντες τὸν πολυετῆ πλασματικὸν τοῦτον χρόνον ἀσφαλίσεως δι' εἰσφορᾶς 10% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των ἢ 20% ἐπὶ τῆς συντάξεως.

Ἡ ἀνισότης ὀμως τῆς ἀσφαλιστικῆς καλύψεως ὀέν ἀναφέρεται μόνον εἰς ὀρισμένας χαρακτηριστικὰς διατάξεις. Καὶ ἔτεροι ρυθμίσεις γενικωτέρως φύσεως, καὶ ὀποῖαι ὀέν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς χαρακτηριστικὰ, προκαλοῦν ἀνωμαλίαν εἰς τὸν θεσμὸν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Παραδείγματα: ἡ ἄγαμος θυγάτηρ συνταξιοδοτεῖται μέχρι τοῦ 18ου ἔτους εἰς τὸ Ι.Κ.Α., μέχρι τοῦ 25ου εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἐκτὸς ἐάν εἶναι ἄπορος, μέχρι τοῦ 30ου εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐμπόρων καὶ ὀσχέτως ἡλικίως εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγειονομικῶν.

Ὁ σύζυγος ἡσφαλισμένης ἢ οὔδεμίαν λαμβάνει σύνταξιν ἐξ' αὐτοῦ (Δημοσίον), ἢ λαμβάνει ταύτην ὑπὸ προϋποθέσεις (65 ἐτῶν καὶ ἀνάπηρος, εἰς πλεῖστα Ταμεῖα) ἢ οὔδεμίαν ἀπαιτεῖται προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀπόληψιν ταύτης (Τ.Σ.Α.Υ.).

Ἐνῶ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τίθεται ὡς ὕριον ἡλικίας τὸ 65ον ἔτος εἰς ἔτερα ταμεῖα ὀέν ὑφίσταται τοιοῦτος περιορισμὸς, καθισταμένης οὔτω δυνατῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως καὶ τοῦ ἔχοντος ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 40 ἐτῶν.

Είναι προφανής ή προκαλουμένη άνωμαλία εις τον θε-
σμόν τής κοινωνικής ασφαλίσεως εκ των προνομίων ώρισμένων
ώς και εκ των άσυγχρονίστων και των χαριστικων διατάξεων.
Τό αίσθημα τής δικαιοσύνης τό όποϊον θα έδει να πηγάζη εκ
τής κοινωνικής ασφαλίσεως άντικαθίσταται με την πιερίαν
ή όποια προέρχεται εκ τής διαπιστώσεως ότι έννεκα πολιτι-
κής ίσχύος, ή όργανωτικής άκαταστασίας ή κοινωνική ασφαλί-
σις γίνεται άφορμή να έπιτείνωνται αι κοινωνικαι διαφοραι.
Ο πόλεμος πάντων έναντίον πάντων διαταράσσει καιρίως την
κοινωνικήν ειρήνην, την όποϊαν ή κοινωνική ασφαλία έχει
ώς άποστολήν να κατασφαλίση.

21.- Β) Έπιηρχαιωμένη διόρθωσις και όργάνωσις τής
κοινωνικής ασφαλίσεως. Εις τας άνεπτυγμένους χώρας ή κοι-
νωνική ασφαλις αποτελεί την πλέον σύγχρονον μορφήν δι-
οικητικής όργανώσεως. Αύτη στηρίζεται εις την μηχανοργά-
νωσιν, εις τον περιορισμόν των γραφειοκρατικων διατυπώ-
σεων, εις τό ύψηλής επαγγελματικής στάσεως έξειδικευμένον
προσωπικόν. Τό μικρόν κόστος διοικήσεως και ή ταχεΐα και
άποτελεσματική έξυπηρέτησις των συναλλασσομένων είναι τό
άποτέλεσμα τής όρθολογικής όργανώσεως.

Άτυχώς εις την Ελλάδα ή ασφαλις στηρίζεται κα-
τά κανόνα εις την παραδοσιακήν όργάνωσιν των δημοσίων ύ-
πηρεσιων του 19ου αιώνος. Οί προϋπολογισμοί και ήθηλογι-
σμοί των ασφαλιστικων φορέων συντάσσονται κατά ποιηίλους
τρόπους και οι προεπανοστατικοί Ύπουργοί έθεώρουν ως
κρατικόν μυστικόν την άνακοίνωσιν στοιχείων περι των οί-
κονομικων, έν γενει των ασφαλιστικων φορέων, άκόμη και εις
ειδικούς έπιστήμονας.

Η βεβαίωσις των έσόδων και ή είσπραξις αυτών γί-
νεται μέσω όργάνων ένός έκάστου των φορέων, και κατά τρό-
πον ό όποϊος προκαλεΐ τριβας, άντιδριξις, διφυγας έσόδων
και ταλαιπωρίαν του προσωπικου των ασφαλιστικων φορέων
και των υποχρέων εις καταβολας.

Τό λογιστικόν σύστημα και οι κανονισμοί προμηθειων
είναι ένίοτε έξ' ίσου όεσμευτικοί με τας τροχοπέδας του
Δημοσίου Λογιστικοϋ και του ψηφίσματος του 1927, τό όποϊον

εύρισκεται εις τήν βάση τῆς ἑλληνικῆς γραφειοκρατίας.

Ἡ ἀπονομή τῶν προχῶν καί ἡ καταβολή τῶν συντά-
ξεων γίνεται μέ γραφειοκρατικόν πνεῦμα, τό ὁποῖον προκαλεῖ
ἀφόρητον βραδύτητα καί - τό χειρότερον - ἀντιδικίας μέ τούς
δικαιούχους προχῶν, τάς ὁποίας προσπαθεῖ τό σύστημα νά
ἐπιλύσῃ διὰ τῆς διαδικασίας τῶν ἀσφαλιστικῶν διαφορῶν,
τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις εἰς τό διοικητικόν ἐπίπεδον χρονί-
ζει ἐπὶ δύο, τρία καί περισσότερα ἔτη, πρὶν ἢ οἱ δικαιού-
χοι καταφύγουν εἰς τά διοικητικά ἢ πολιτικά δικαστήρια,
διὰ νά ἐπαναλάβουν τόν μακροχρόνιον δικαστικόν ἀγῶνα. Ἡ
νομικιστική ἀντίληψις τῆς γραφειοκρατίας εἶχεν ὀδηγήσει,
ἰδίως παλαιότερον, εἰς τήν πρόκλησιν χιλιάδων δικῶν μετα-
ξύ ἠσφαλισμένων καί φορέων ἀσφαλίσεως πλείστας τῶν ὁ-
ποίων ἐκέρδιζον οἱ ἠσφαλισμένοι.

Εἶναι περιττόν νά λεχθῆ ὅτι οὐδεμία ἢ - σχεδόν οὐ-
δεμία - πρόνοια λαμβάνεται διὰ τήν εἰδίκευσιν τοῦ προσω-
πικοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐξ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως,
εἰς τά θέματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, φαινόμενον ἄλλωστε
καθολικόν διὰ τήν συνολικήν δημοσίαν κοινωνικήν μας διοί-
κησιν.

Ὑπό τό ἀπρηχαιωμένον καί γραφειοκρατικόν αὐτό
πλέγμα διοικητικῆς ὀργανώσεως εἶναι φυσικόν νά ἔχωμεν
ὑψηλόν ἀριθμόν διοικητικοῦ προσωπικοῦ εἰς τούς φορεῖς
κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ὁ νόμος τοῦ PARKINSON ἐφαρμόζε-
ται καί ἐν προκειμένῳ. Ἦθον εἰς τό Γ.Κ.Α. ἔχομεν ἀντι-
στοιχίαν ἑνός διοικητικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς 333 δικαιού-
χου περιθάλψεως (ἀμέσως καί ἐμμέσως ἠσφαλισμένους) ἢ
1 ὑπάλληλον πρὸς 116 ἀμέσως ἠσφαλισμένους. Ἡ πρόγνωσις
εἶναι ὅτι ἐάν δέν ἀλλάξῃ ἡ διάρθρωσις τοῦ συστήματος
καί ἡ ὀργάνωσις τῶν φορέων θά ἀπαιτηθῆ εὐλόγως καί ἄλ-
λον διοικητικόν προσωπικόν.

Ὑφίσταται καί μία ἐξαίρεσις εἰς τούς φορεῖς κοι-
νωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἀπολύτως ἐκσυγχρονισμένης ὀργανώσεως.
Πρόκειται περὶ τοῦ Ο.Γ.Α., ὁ ὁποῖος ἐθεμελιώθη ἐξ ἀρχῆς
ἐπὶ τῆς μηχανοργάνωσεως, χάρις καί εἰς τό ὅτι τοῦ προσε-
φέρθη ἀρχῆθεν ἡ ἐξ ἡμισείας χρησιμοποίησις τοῦ ἠλεκτρο-

νικοῦ μηχανογραφικοῦ συγκροτήματος τῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

Ἀλλά καί εἰς τόν Ο.Γ.Α. ἐπηκολούθησαν ἀδυναμίαι, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἶναι δύο: Πρῶτον, ὅτι δέν ἐφηρμόσθη εἰσέτι ἡ ἀπονομή τῶν συντάξεων διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ μολονότι εἴχομεν κάρει σχετικὴν εἰσῆγησιν ἐν ἔτει 1962. Δεύτερον, ὅταν ὁ Ο.Γ.Α. ἐπρομηθεύθῃ ἴδιον μηχανογραφικόν ἠλεκτρονικόν συγκρότημα, τό συγκρότημα τοῦτο ὑποκοπασχολεῖται, εἰς ποσοστὴν περίπου δεκάτου (1/10) τῆς δυναμικότητός του. Τὴν ἔρσιν τῶν ἀδυναμιῶν τούτων οὐνίμεθα εὐχερῶς νὰ πραγματοποιησώμεν διὰ τῶν προτεινομένων κατωτέρω ὀργανωτικῶν λύσεων.

22.- Αἱ προεκτεθεῖσαι ἀδυναμίαι ἐπιβάλλουν τὴν ἄμεσον καί ριζικὴν ἀναμόρφωσιν τῶν σχημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς ἓν σύγχρονον σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐξ' ἀπόψεως οὐσιαστικοῦ περιεχομένου καί ὀργανωτικῆς συνθέσεως, περιγράφεται εἰς ἀδρᾶς γραμμᾶς εἰς τὰς ἐπικολουθοῦσας προτάσεις.

Κ Ε Φ Λ Λ Ι Ο Ν Β :

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

23.- Αί θεμελιώδεις καινοτομίαι ούσιας τοῦ συστήματος.

Εἰς τό παρόν κεφάλαιον περιλαμβάνονται αἱ θεμελιώδεις μόνον προτάσεις, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τήν οὐσιαστικήν ῥύθμισιν τοῦ νέου συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, αὐτάς ἀκριβῶς αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν κυρίως καί τās ριζοσπαστικὰς μεταβολὰς, τὰς ἐπιχειρουμένας διὰ τούτου.

Ὅθεν αἱ προτεινόμεναι θεμελιώδεις καινοτομίαι εἶναι ἰδῶς αἱ ἀκόλουθοι:

Α.- Ὁ Κῶδιξ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ἀποτελεῖ ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ συστήματος (π.χ. 1η Ἰανουαρίου 1970) τόν καταστατικόν χάρτην τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Καταργοῦνται καθ' ὅλοκληράν αἱ σήμερον ἰσχύουσαι κατακερματισμέναι διατάξεις νόμων, διαταγμάτων, ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, κανονισμῶν κ.λ.π.

Β. Καθολικότης ἀσφάλσεως. Πᾶς ἀπασχολούμενος πρὸς βιοπορισμὸν καταλαμβάνεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τήν ἀσφάλισιν.

Οὐδεὶς παραμένει ἐκτός κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας.

Γ.- Οἱ συμπληροῦντες τό 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἄνδρες καί γυναῖκες, μὴ δικαιούμενοι συντάξεως, λόγω ἐλλείψεως τῶν νομίμων προϋποθέσεων, δικαιοῦνται κατὰ κατηγορίας συντάξεως ἴσης πρὸς τήν προβλεπομένην διὰ τοὺς συνταξιούχους τοῦ ΟΓΑ. Καθολικεύεται οὕτω ἡ συνταξιοδοτικὴ προστασία.

Δ.- Τό ὕψος τῶν συντάξεων καί τῶν παροχῶν ἐν γένει εἰς χρῆμα συναρτᾶται πρὸς τό ὕψος εἰσοδήματος τοῦ ἠσφαλισμένου, τὰς καταβαλλομένας ὑπ' αὐτοῦ εἰσφοράς καί τήν διάρκειαν τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ε.- Πρὸς τοῦτο οἱ ἠσφαλισμένοι, ἀναλόγως τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, κατανέμονται εἰς εἴκοσιν (20) ἀσφαλιστικὰς κλάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τήν κατωτάτην ἀντιστοιχεῖ ἡμερήσιον εἰσόδημα ἐκ δρχ. 65 ἢ μηνιαίως 1625 καί εἰς τήν ἀνωτάτην ἡμερήσιον 400 καί μηνιαῖον 10.000.

Ἡ κατανομή αὕτη διαφοροποιεῖ καί τά ασφαλιστικά βάρη καί τās ασφαλιστικές παροχές καί τό ὅλον σύστημα ἐξυγιαίνεται.

Ε.- Ὅριζεται ἀνώτατος μισθός ἢ εἰσόδημα ἐκ τῆς ἀπασχολήσεως, ὑπόκειμενον εἰς εἰσφοράν, τό πρῶτον, τό ἀντιστοιχοῦν εἰς τήν εἰκοστήν ασφαλιστικήν κλάσιν. Μέχρι τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωμένος νά καταβάλη εἰσφοράς ὁ ἠσφαλισμένος καί ὁ ἐργοδότης καί οὐχί πλέον. Πέραν τούτου οἱ ἠσφαλισμένοι δύναται νά ἐξασφαλίσουν ἀπεριορίστως ὑψηλοτέρας συντάξεις διά προσθέτου ἀσφαλίσεως.

Ὅριζεται ταύτοχρόνως καί κατωτάτη σύνταξις ἴση πρὸς 50% τοῦ 25πλασίου τῆς 5ης ασφαλιστικῆς κλάσεως (ἦτοι δρχ. 1312).

ΣΤ.- Ὅριζεται ἀνωτάτη παροχή προνοίας, χρηματοδοτουμένη δι' εἰσφορῶν ἠσφαλισμένων καί ἐργοδότη, ἴση πρὸς τό 36πλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς 20ης ασφαλιστικῆς κλάσεως. Πέραν τούτου ὁ ἠσφαλισμένος δικαιουται νά αὐξήσῃ ἀπεριορίστως τήν ἐφ' ἅπαξ παροχήν προνοίας διά προσθέτου προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως.

Ζ.- Ὡς βάσις τῶν ἐσόδων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τίθεται ἡ ασφαλιστική εἰσφορά. Προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν ὁ λόγος ἐπιβάρυνσεως μισθωτοῦ καί ἐργοδότη εἶναι 1:2.-

Τά οἰκονομικά τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας εἶναι στεγανῶς ἀποχωρισμένα ἐκ τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Η.- Καταργοῦνται οἱ ἀντιοικονομικοὶ κοινωνικοὶ πόροι. Οἱ λοιποὶ σχηματίζουν τό ἀποθεματικόν ἀσφαλείας τοῦ συστήματος καί διατίθενται δι' ἐπενδύσεις προσοδοφόρους.

Θ.- Καθιεροῦνται δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ ἀστικοῦ καί τοῦ ἀγροτικοῦ τομέως ἡ πρόσθετος προαιρετικῆς ἀσφάλισης, ἡ ὁποία λειτουργεῖ μέ τό σύστημα τοῦ ἀνατοκισμοῦ. Μέ προαιρετικῆς εἰσφοράς τῶν ἠσφαλισμένων, οὔτοι δύναται νά ἐξασφαλίσουν πρόσθετον σύνταξιν ἢ ἐφ' ἅπαξ παροχήν, πολλαπλάσια τῶν ὧσων θά ἔχουν καταβάλη καί βάσει πινάκων εἰσφορῶν καί παροχῶν γνωστῶν ἐκ τῶν προτέρων.

Θ.- Τό σύστημα προβλέπει τήν ἀναπροσαρμογήν τῶν κλάσεων διά προώθησεως καί τῆς ἀνωτάτης κλάσεως, μετά πᾶσαν αὔξησην τῶν κατωτάτων ἡμερομισθίων κατὰ 10% τούλάχιστον.

Ἡ ἀναπροσαρμογή τῶν συντάξεων θά εἶναι δυνατή μετά πᾶσαν αὔξησην τῶν ἡμερομισθίων, ἐάν ταύτοχρόνως ἔχη ἐπέλθει εὐλόγος αὔξησης τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος.

Τά κεκτημένα δικαιώματα δέν θίγονται. Θεσπίζεται πενταετής μεταβατική περίοδος προσαρμογῆς τοῦ παλαιοῦ εἰς τόν νέον σύστημα, ἡ ὁποία καλύπτεται διά κανόνων μεταβατικῆς ἰσχύος.

Θά ἐκθέσωμεν κατωτέρω εἰς τὰ βασικά των στοιχεῖα, ἐκαστήν τῶν θεμελιωδῶν τούτων θέσεων.

Ἄλλωστε αἱ θέσεις αὗται καί αἱ εἰδικώτεραι ρυθμίσεις ἀποτελοῦν τό περιεχόμενον τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τόν νομικόν μανδύαν τοῦ ὅλου συστήματος.

24.- Κώδιξ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας. Ὁ κώδιξ κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὁ ὁποῖος ἤδη ἔχει περατωθῆ ἐν προσχεδίῳ, διαίρεται εἰς βιβλία μέ τήν ἀκόλουθον διάρθρωσιν:

Βιβλίον Α: Γενικαί Ἀρχαί καί Εἰσαγωγικαί διατάξεις

Βιβλίον Β: Πρὸστασία Ὑγείας - Ἀσφάλις ἀσθενείας καί μητρότητος

Βιβλίον Γ: Ἀσφάλις Γήρατος - ἀναπηρίας - ἐπιζώντων (Συντάξεις)

Βιβλίον Δ: Πρὸσθετος ἀσφάλις.

Βιβλίον Ε: Ὁργάνωσις καί Διοικήσις φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Βιβλίον ΣΤ: Ἔσοδα καί δαπάναι Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας

Βιβλίον Ζ: Εἰδικόν κοινωνικοασφαλιστικόν ποινικόν δίκαιον.

Βιβλίον Η: Ἀσφαλιστικαί διαφοραί καί ὀργάνωσις ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων.

Βιβλίον Θ: Μεταβατικαί διατάξεις.

25.- Καθολικότης ἀσφαλίσεως. Οὐσιώδης ἀρχή, ἡ ὁποία τίθεται εἰς τόν κώδικα εἶναι ὅτι ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ συ-

στήματος ἅπας ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καλύπτεται ὑπὸ τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφάλσεως.

Ἡ ἀσφάλσις χωρεῖ αὐτοδικαίως, δηλαδή καταλαμβάνει πᾶν πρόσωπον, ἀσχολούμενον πρὸς βιοπορισμὸν (ἐνεργῶς πληθυσμὸς) ἀναγκαστικῶς καὶ αὐτομάτως.

Ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας θὰ ἔχη, ἐξ ἀπόψεως συντάξεως γήρατος καὶ ἀναπηρίας, τὴν ἀσφαλιστικὴν προστασίαν, τὴν ὅποیان ἔχει καὶ σήμερον καὶ ἡ ὅποια οὐσιωδῶς διηθύνθη μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τῆς ἀύξεσεως τῶν συντάξεων κατὰ 70% καὶ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας.

Τὰ μὴ ἐνεργῶς ἀπασχολούμενα μέλη οἰκογενείας καλύπτονται ὑπὸ τῆς ἀσφάλσεως ὡς προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας (ἐμμέσως ἠσφαλισμένοι).

26.- Καθολίκευσις τῆς συνταξιοδοτήσεως ἅπαντος τοῦ ὑπερήλικος πληθυσμοῦ. Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος πληροῖ τὰς χρονικὰς καὶ ἀσφαλιστικὰς-οἰκονομικὰς προϋποθέσεις, τὰς ὅποιας ὀρίζει ὁ κῶδιξ, λαμβάνει τὴν κανονισμένην σύνταξιν.

Πρόσωπα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, συμπληροῦντα τὸ 65ον ἔτος καὶ μὴ πληροῦντα τὰς κανονικὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, μὴ ἔχοντα δέ ἕξ ἄλλου εἰσόδημα ὑπέρτερον τῶν 2.000 δρχ. μηνιαίως, δικαιοῦνται, παρὰ τοῦ φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλείας, τὸ ἰσόποσον τῆς συντάξεως γήρατος, τὴν ὅποیان δικαιοῦνται καὶ οἱ ἀγρόται. Δηλαδή οἱ μὴ ἔχοντες σύζυγον ἢ τέκνον κάτω τῶν 14 ἐτῶν, λαμβάνουν σύνταξιν δρχ. 300 μηνιαίως, οἱ ἔγγαμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἔχει ἡλικίαν ἄνω τῶν 65 ἐτῶν δρχ. 400 μηνιαίως καὶ τὰ ζεῦγη, εἰς τὰ ὅποια ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι εἶναι ἄνω τῶν 65 ἐτῶν σύνταξιν 500 δρχ. μηνιαίως, τὴν ὅποیان δικαιοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες τέκνον κάτω τῶν 14 ἐτῶν. Ἡ σύνταξις αὕτη καταβάλλεται ἐπὶ 13,5 μῆνας ἐτησίως. Ἡ ἔναρξις ἰσχύος τοῦ μέτρου τούτου, θὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εὐθύς ὡς τὰ οἰκονομικά μέσα τὸ ἐπιτρέφουν.

Ἡ ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους συνταξιοδοτήσεως τοῦ ὑπερήλικος πληθυσμοῦ διευκολύνει εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν αὐτοματοποίησιν τῆς ἀπονομῆς συντάξεων καὶ μειώνει τὸ διοικητικὸν

κόστος. Μπολονότι τό θέμα εἶναι ὀργανωτικόν ἀντιμετωπίζε-
ται ἐνταῦθα διά λόγους συναφείας. Μέχρι σήμερον αἱ συντά-
ξεις τῶν ἄγροτῶν ἀπονέμονται συμπράξει τῶν κοινοτικῶν
γραμματέων καί ἄλλων παραγόντων τῆς κοινότητος δι' ἀποφά-
σεων τῶν Εἰρηνοδικιῶν. Ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ κώδικος ἡ διαδι-
κασία αὕτη καταργεῖται, ἀντικαθισταμένη δι' ἐργασίας μηχανο-
γραφήσεως. Ἐπί τῆ βάσει μητρώου ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ, τό ὀ-
ποῖον θά πρέπει νά συνταγῇ καί τό ὀποῖον ταύτιζεται μέ τό
μητρώον ἠσφαλισμένων, τό Κέντρον ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ,
κατά Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους, θά ἐκδίδῃ μηχανόγραφικῶς
ἀποφάσεις ἐλαχίστης συντάξεως, ὕψους ΟΓΛ, δι' ἅπαντας τοῦς
συμπληροῦντας τό 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον δέν συντα-
ξιοδοτοῦνται παρ' ἄλλου φορέως καί δέν ἔχουν εἰσόδημα ἄνω
τῶν 2.000δρχ. μηνιαίως.

Ἡ εὐεργετική σημασία τοῦ μέτρου τῆς καθολικεύσεως
τῆς συνταξιοδοτήσεως εἶναι κατάδηλος.

27.- Ὑψος συντάξεως. Τό ὕψος τῶν συντάξεων εἶναι
συνάρτησις τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μη-
νιαίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου, κατά τὰς τελευταίας 1500
ἡμέρας ἐν ἀσφαλίσει καί κατά συνέπειαν, τῶν καταβληθειῶν
ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν.

Διά τοῦ κώδικος πραγματοποιοῦνται δύο οὐσιώδεις, αὐτό-
χρημα ριζοσπαστικά, κενотоμίαι:

Πρῶτον, κατ' ἐφαρμογήν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης μεταξύ
τοῦ συνόλου τῶν ἠσφαλισμένων αἱ βασικά συντάξεις διά τὰς
χαμηλοτέρας ἀσφαλιστικῆς κλάσεις ὑπολογίζονται μέ ὑψηλότε-
ρον σύγτελεστήν, ὁ ὀποῖος βαίνει ἐλαττούμενος καθ' ὅσον
ἀνέρχεται ἡ μισθολογική κλάσις τοῦ ἠσφαλισμένου. Παραλλήλως
ὁμως ἡ βασική σύνταξις αὐξάνει μέχρι τοῦ 80% τοῦ ἠσφαλι-
σμένου μισθοῦ, ἀνά 250 ἡμερομίσθια πέραν τῶν βασικῶν 4500.
Οὕτω αἱ συντάξεις θά δύνανται νά φθάσουν, ἄνευ οἰκογενεια-
κῶν βαρῶν εἰς 8.000 δρχ..

Δεύτερον, αἱ συντάξεις ἀπονέμονται βάσει μαθηματι-
κῆς ἐξιώσεως, ἡ ὀποία περιέχεται εἰς τόν κώδικα καί ἡ
ὀποία ἐπιτρέπει τήν ἀπονομήν τοῦ συνόλου τῶν συντάξεων διά

του ηλεκτρονικού υπολογιστού.

Επίσυνάπτονται έν τέλει τής παρούσης έκθέσεως πίνακες κατωτάτης μέσης και άνωτάτης συντάξεως και διά τας 20 ασφαλιστικές κλάσεις, συνταγέντες άπ'εύθείας ύπό του ηλεκτρονικού υπολογιστού, διά του όποιου και έπηληθεύσαμεν τό κύρος τής μαθηματικής έξιώςσεως.

28α- Η κατανομή τών ήσφαλισμένων είς ασφαλιστικές κλάσεις. Τά γνωστά συστήματα, ύπό διεθνή κλίμακα, άπονομής συντάξεων είναι δύο:

α) τό μονιστικόν σύστημα

β) τό πλουραλιστικόν σύστημα

α) Κατά τό μονιστικόν, άπαντες οί ήσφαλισμένοι δικαιούνται του αύτου ύφους συντάξεων. Τό σύστημα τούτο έφηρμόζετο κατά βάσιν είς τήν Άγγλίαν, ήδη όμως και εκεί άντιμετωπίζουν διαφοροποιήσεις. Έφαρμόζεται έπίσης είς τήν Δ.Γερμανίαν διά τήν συνταξιοδότησιν μόνον τών ιδιοκτητών άγροτικών έκμεταλλεύσεων (LANDWIRTE). Τό σύστημα έφαρμόζεται και είς τήν Έλλάδα, μέ παραλλαγήν τινά προκειμένου περί τών άγροτών ως και διά τούς ήσφαλισμένους του Τ.Σ.Ν. και του Τ.Σ.Α.Υ. Τό σύστημα προσιδιάζει είς σοσιαλιστικές κοινωνίας ή είς κοινωνίας λίαν ηύξημένου κατά κεφαλήν εισοδήματος, προς έξασφάλισιν ένός έλαχίστου όριου συντηρήσεως. Έν πάση περιπτώσει προϋποθέτει χρηματοδότησιν του συστήματος δι' έσοπόσου δι' έκαστον τών ήσφαλισμένων εισφορής ή διά φορολογίας.

Τά μειονεκτήματα του μονιστικού συστήματος είναι πρόδηλα. Τούτο οδηγεί είς ύδικον και άντικοινωνικήν ίσοπέδωσιν του εισοδήματος άπομαχίας, διά πρόσωπα, τά όποια είχον διαφορετικόν εισόδημα ένεργού ζωής. Καί είς τας χώρας όπου έφαρμόζεται πάντως ό μονισμός παρακάμπτεται διά τής προσφυγής είς επικουρικήν ασφάλισιν, είς άλληλασφάλισιν και ιδιωτικήν ασφάλισιν.

β) Κατά τό πλουραλιστικόν σύστημα ή σύνταξις ποικίλλει κατά δικαιοϋχον άναλόγως προς τό ήσφαλισμένον εισόδημα. Τό σύστημα είναι λογικόν έπαικλόουθον διά διαφοροποιήσεως μισθών και εισοδημάτων τό όποϊόν ίσχύει άκόμη και είς

κοινωνίας, αἱ ὁποῖαι διεκλήρουν τὴν ἰσοπέδωσιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἰσχύει διεθνῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι ὡς γενικὸς κανὼν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, προκειμένου περὶ I.K.A., οἱ ἠσφαλισμένοι διακρίνονται εἰς 14 ἀσφαλιστικὰς κλάσεις, εἰς τὸ ΤΒΒΕ 5 καὶ εἰς τὸ ΤΑΕ 5 κλάσεις.

Εἰς τὸ νέον σύστημα αἱ ἀσφαλιστικαὶ κλάσεις αὐξάνουν γενικῶς διὰ τὸ σύνολον τῶν ἠσφαλισμένων εἰς εἴκοσι (20) οὕτω δὲ ἐπιτυγχάνεται διαφοροποιήσις τῶν ἀσφαλιστικῶν βαρῶν κατὰ λόγον τῆς εἰσοδηματικῆς ἀντοχῆς ἐκάστου ἠσφαλισμένου μέ ἐπακόλουθον τὴν ἀντίστοιχὴν διαφοροποίησιν καὶ τῶν συντάξεων.

Ἀπόλλισις γίνεται διὰ τοὺς ἀγρότας, διὰ τοὺς ὁποῖους παραμένει τὸ ἐν ἰσχύϊ συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς.

28β- Ἀνώτατος μισθὸς ἢ εἰσόδημα ἐκ τῆς ἀπασχολήσεως ὑποκείμενον εἰς ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν (ἀσφαλιστικὸς μισθὸς ἢ εἰσόδημα). Ὡς προεξετέθη ὑπάρχει ἀπεριόριστος ποικιλία εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἀσφαλιστικὰ καθεστῶτα. Εἰς τὸ I.K.A. δ' ἀνώτατος ὑποκείμενος εἰς ἀσφαλιστικὴν εἰσφορὰν μισθὸς (XIV κλάσις) εἶναι τὸ ποσοῦν τῶν δραχ. 5.250 μηνιαίως. Εἰς τὰς Τραπεζὰς δ' ἀσφαλιστικὸς μισθὸς εἶναι ἀπεριόριστος. Τοῦτο δημιουργεῖ διὰ μὲν τοὺς ἠσφαλισμένους I K A ὑψηλοτέρων κλάσεων ὀνομαζομένη μεταχείρισιν διὰ δὲ τοὺς ἐργοδότες (καὶ τὸ καταναλωτικὸν κοινόν εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐργοδότες οὗτοι ἐπιρίπτουν τὰ ἀσφαλιστικὰ βάρη) τοὺς ἔχοντας μισθωτοὺς ὑψηλοῦ εἰσοδήματος ὑπερβολικὸν βάρος ἐκ τῆς ἐργοδοτικῆς ἀσφαλιστικῆς συνεισφορᾶς.

Διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ὑπερμέτρου ἐργοδοτικῆς καὶ τελικῶς κοινωνικῆς ἐπιβαρύνσεως, εἰς τὸ σχέδιον προτείνεται ἡ καθιέρωσις ἀνωτάτου ἀσφαλιστικοῦ μισθοῦ (εἰσοδήματος) τοῦ ποσοῦ δραχ. 10.350. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνωτάτη σύνταξις, ἴση πρὸς 80% τοῦ μισθοῦ τούτου θὰ ἐξασφαλίζῃ ἐν εὐλόγον ὄριον ζωῆς.

Μισθωτοὶ ἢ ἀνεξάρτητοι ἐπαγγελματῆαι ὑψηλοτέρου εἰσοδήματος, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχουν ὑψηλοτέραν συνταξιοδοτικὴν προστασίαν, ἔχουν τὴν ἀπεριόριστον εὐχέρειαν προσθέτου,

δι'είσοδων των, ασφαλίσεως. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάλυσις ὀδηγεῖ, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι κατὰ τὴν διαπραγματεύσιν τοῦ μισθοῦ, οἱ περὶ ὧν προτείνεται μισθωτοί, θὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐπιρρίψουν εὐσίγα καὶ τὸ ἀσφάλιστρον τῆς προσθέτου ασφαλίσεως των εἰς τὸν ἐργοδότην, δι' ἰσοπύρου ἀξίσεως τοῦ μισθοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ ὄριον τῶν 10.500 δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ οἰκονομικὰ προβλήματα εἰς ὠρισμένας κατηγορίας ἐπαγγελματιῶν (Ἐμπόρους, βιοτέχνας κ.λ.π.) προβλέπεται ὅπως διὰ τούτους ἰσχύσῃ τὸ ὑφιστάμενον σήμερον εἰς τὸ I.κ.α ὄριον τῶν 5.250 δραχ. Ἐφ' ὅσον πίντως τινές ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόληψιν ὑψηλοτέρων συντάξεων, θὰ δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν μέσῳ τῆς προαιρετικῆς ασφαλίσεως.

Ἡ ἀρχὴ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἐπιβάλλει τὴν ἀσφάλισιν εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐνὸς κατωτάτου ὅριου συντάξεως, ἐξασφαλίζοντος τὰ στοιχειώδη μέσα συντηρήσεως.

Ὁ κῶδιξ προβλέπει ὅτι διὰ τοὺς νεοεξερχομένους τὸ ἐλάχιστον τοῦτο ὄριον ἰσοῦται πρὸς τὸ 50% τοῦ 25πλασίου τῆς 5ης ασφαλιστικῆς κλάσεως (ἤτοι δραχ. 1312 μηνιαίως).

Ἡ ὑψοσις εἶναι σημαντικὴ, ἐν ὅφει τῶν σήμερον ἰσχυόντων κατωτάτων συντάξεων, περὶ ὧν εἰς τὸν συνημμένον πίνακα.

29.- Ἀνώτατον ὕψος παροχῆς προνοίας (ἐφ' ἅπαξ).

Προεξετέθη ὅτι προβλέπεται σήμερον ἡ καταβολὴ παροχῶν προνοίας ἐφ' ἅπαξ καὶ ἄνω τοῦ ποσοῦ τοῦ 1 ἐκατ., μὲ συνεισοφορὰν μάλιστα τοῦ ἐργοδότη. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἐφ' ἅπαξ, τὸ καταβαλλόμενον εἰς τὸν ἀποστρατευόμενον ἀντιστράτηγον -ἀρχηγὸν στρατιᾶς, δέν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 330 χιλ. ἐνῶ εἰς τὸν ἀποχωροῦντα Γενικὸν Διευθυντὴν Ὑπουργείου δέν καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ πλεόν τῶν 250 χιλιάδων. Ἀποτελεῖ, ὅθεν, κραυγαλέαν εὐνοίαν ἡ πρόβλεψις τόσοῦν ὑψηλῆς παροχῆς εἰς ὑπαλλήλους κοινωνικῶν ὀργανισμῶν πρόκλησιν κοινωνικοῦ σκανδάλου.

Διὰ τοῦ σχεδίου προτείνεται ἀνώτατον ὕψος παροχῆς προνοίας ἴσον πρὸς τὸ 36πλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς 20ης ασφαλιστικῆς κλάσεως, δηλαδή ποσοῦ ἴσον πρὸς δραχ. 372.600 δραχ. Ἐξ ἑξῆς τοῦ ποσοῦ τούτου ὁ ἠσφαλισμένος δύναται διὰ καταβο-

λῶν του νά ἐπιτύχη ὑπεριορίστως ὑψηλᾶς παροχᾶς προνοίας.

30.- Ἡ ἀσφαλιστικὴ εἰσφορά βάσει τῆς χρηματοδοτή-
σεως τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Ἀπὸ τοῦς συνημ-
μένους εἰς τὴν παροῦσαν πίνακας καὶ τὰ γραφικὰ προκύπτει
ἡ σύνθεσις τῶν ἐσόδων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἡ σύν-
θεσις αὕτη εἰς ποσοστά ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Εἰσφορὰ ἠσφαλισμένων	34%
β) συνεισφορὰ ἐργοδοτῶν	32%
γ) κοινωνικοὶ πόροι	28%
δ) πρόσδοσι περιουσίας	5%
ε) λοιπὰ ἔσοδα	1%

100

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων διεπιστώθη ἡ ἄνισος κατανομή
τῶν βαρῶν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἡ ὁποία δημιουργεῖ ἀ-
ληθῆς καθεστῶς εὐνοιοκρατίας

Διὰ τοῦ σχεδίου προτείνονται αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαὶ χρη-
ματοδοτήσεως τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

I.- Τὰ οἰκονομικὰ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἶναι στεγα-
νῶς ἀποχωρισμένα ἐκ τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ
Τοῦτο ἀποτρέπει τὰς συγχίσεις, αἱ ὁποῖαι δύναται νά προ-
κληθοῦν. Ἡ αὕτη ἀρχὴ πρέπει νά ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὰ ἔσοδα
τοῦ ΟΓΑ. Αἱ κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις πρὸς ἀσφαλιστικὰ Τα-
μεῖα πρέπει νά καταργηθοῦν. Ἡ ἄποψις ὅτι τὸ κράτος πρέ-
πει νά μετέχη εἰς τὴν δαπάνην τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας,
ἐφαρμοζομένη ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν δη-
μοσίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν περι-
θαλψιν ὑγείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π., δέν δύναται
νά γίνῃ δεκτὴ ἄνευ κινδύνου ἀνακοπῆς τῶν δυνατοτήρων οἰ-
κονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἐάν ἀπαιτηθοῦν κοινωνικοὶ
πόροι διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς πολιτικῆς ὑγείας θὰ πρέ-
πει ὁ πῶρος νά εἶναι ἐξ ὑπαρχῆς ἀφιερωμένους εἰς τὴν περι-
θαλψιν ἀσθενείας καὶ σαφῶς διακεκριμένους τῶν λοιπῶν ἐσό-
δων τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

II.- Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια θὰ χρηματοδοτῆται δι' εἰσφορῶν

τῶν ἠσφαλισμένων, δι' ἀσφάλιστρον τὸ ὁποῖον καθορίζεται
βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης. Τὸ ἀσφάλιστρον τοῦτο διὰ τὸ
1970, ἰσοῦται πρὸς 14% διὰ τὴν ὁμάδα ἐργατοῦπαλλήλων
ἰδιωτικοῦ δικαίου. Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους κοινωφελῶν ὀργανι-
σμῶν τὸ ἀσφάλιστρον, λόγῳ τῶν ἰδιοτυπιῶν τῆς ὁμάδος εἶναι
κατὰ πολὺ ὑψηλότερον.

III.- Προκειμένου περὶ μισθωτῶν τὸ ἀσφάλιστρον κατανέμε-
ται μεταξὺ μισθωτοῦ καὶ ἠσφαλισμένου κατὰ λόγον 1:2. Ἡ
ἀναλογία αὕτη εἶναι δίκαιον νὰ ἰσχύσῃ καθολικῶς, καταρ-
γουμένων τῶν σκανδαλωδῶν αὐτόχρημα ἀνισοτήτων. Δέν δικαιο-
λογεῖται ὁ ἔχων χαμηλὸν μισθὸν καὶ ἀβεβαίαν ἀπασχόλησιν
ἠσφαλισμένος τοῦ ΙΚΑ νὰ καταβάλλῃ τὸ 1/3 τοῦ συνολικοῦ ἀσ-
φαλίστρου καὶ ὁ ἔχων ὑψηλὸν εἰσόδημα καὶ μόνιμον ἀπασχό-
λησιν μισθωτὸς κοινωφελοῦς ὀργανισμοῦ νὰ καταβάλλῃ τὸ 1/15
τοῦ συνολικοῦ ἀσφαλίστρου ἢ καὶ \emptyset , ὅπως συμβαίνει αὐτὴν
τὴν στιγμὴν μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἀνεξάρτητοι ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ ἀσκούντες ἐλευθέ-
ρια ἐπαγγέλματα θὰ καταβάλουν ἐξ ἰδίων ὀλοκληρὸν τὸ ἀσφά-
λιστρον. Θὰ ληφθῇ πάντως διπλῆ μέριμνα: 'Ἀφ' ἑνὸς μὲν σταδια-
κῶς ὑποκαταστάσεως τῆς προσωπικῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς
εἰς τοὺς κοινωνικοὺς πόρους, ἀφ' ἑτέρου δι' ὠρισμένους κα-
τηγορίας ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν (δικηγόροι, ἰατροί, μηχανι-
κοὶ κ.λ.π.) θὰ ληφθῇ πρόνοια εἰσπράξεως τῆς ἀσφαλιστικῆς
εἰσφορᾶς μετὰ τοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τῆς ἀμοιβῆς, ὡς
συμβαίνει καὶ μὲ τὴν παρακράτησιν ἐξ 9^{ου} τοῦ φόρου εἰσοδή-
ματος.

IV.- Τὸ σύστημα θεμελιούται ἐπὶ μιτῆς ἀναλογιστικῆς μεθό-
δου (κατανομῆς καὶ κεφαλαιοποιήσεως μὲ μέσον ἀσφάλιστρον
καὶ σχηματισμὸν ἀποθεματικῶν ἀσφαλείας).

Γίνεται πρόβλεψις ὑγειοῦς ἀσφαλιστικοῦ ἰσοζυγίου διὰ μίαν
δεκαετίαν. Τοῦτο ὅμως ἐπιβάλλει τὴν σταδιακὴν αὔξησιν τοῦ
ἀσφαλίστρου κατὰ 1-2 μονάδας ἀνὰ διετίαν ἢ τριετίαν.

V.+ 'Εφ' ἑξῆς καθιερῶνται ἡ δημοσίευσις τῶν προϋπολογισμῶν
καὶ ἀπολογισμῶν τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τῶν
τίτλων κοινωνικοῦ προϋπολογισμοῦ.

VI.- Τά πλεονάσματα και τά αποθεματικά του φορέως της κοινωνικής ασφαλείας θά επενδύονται, ώστε εν τών προσόδων και τά έξοδα διοικήσεως νά καλύπτονται και πρόσθετοι πόροι νά δημιουργούνται. Ειδικώς διά τά αποθεματικά της προσθέτου ασφαλίσεως είναι υποχρεωτική ή κατάθεσις επί προθεσμία και μέ τό σύστημα του συνθέτου τόκου.

31.- Ρύθμισις τών κοινωνικῶν πόρων. 'Εν τών κοινωνικῶν πόρων οί μή αποδοτικοί και δυσχερεῖς τήν εἴσπραξιν ἐλάχιστα ἀποδίδοντες δέον νά καταργηθοῦν ἀμέσως (εἶναι περίπου 60 τόν ἀριθμόν και ἀποδίδουν 40 ἑκατ.). Οί ὑπολοίποι θά διατηρηθοῦν ὡς ἔχουν. 'Εν τούτων οί ὑπέρ ΟΓΑ θά διατεθοῦν ἀποκλειστικῶς διά τήν ἀσφάλισιν. Οί λοιποί, ἀντικαθιστάμενοι σταδιακῶς δι' ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, θά περιέλθουν εἰς ἀντασφαλιστικόν λογαριασμόν του συστήματος κοινωνικῆς ασφαλείας.

32.- Καθολική πρόσθετος προαιρετική ἀσφάλισις.

'Η κοινωνική ἀσφάλεια, πρέπει νά καλύπτῃ ἕν εὐλόγον ἐλάχιστον ὅριον συντηρήσεως του συνταξιούχου και τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Διεθνῶς ἡ κοινωνική ἀσφάλεια εἶναι ὀριακός τρόπος καλύψεως τών κοινωνικῶν κινδύνων. Τοῦτο ἐξηγεῖ και τό διατί τό ποσοστόν δαπάνης επί του ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, χαμηλόν εἰς τās κοινωνίας μικροῦ κατά κεφαλῆν εἰσοδήματος, ἀνέρχεται καθ' ὅσον αὐξάνει ἡ οἰκονομία εἰς ποσοστόν 10, 15, 18 και 20 τοῖς ἑκατόν (ἐπί κοινωνικοῦ εἰσοδήματος 1000-2500 δολλαρίων κατά κεφαλῆν) ἐν συνεχείᾳ σταθεροποιεῖται διά νά λάβῃ τήν κατιούσαν καθ' ὅσον τό κατά κεφαλῆν εἰσόδημα αὐξάνει ἔτι περαιτέρω, ὡς συμβαίνει εἰς τήν Ἑλβετίαν, τās Η.Η.Α. κ.λ.π. ὅπου τό εἰσόδημα εἶναι τό ὑψηλότερον ἀπό ὅλας τās χώρας τῆς οἰκουμένης.

'Η αὐστηρά τήρησις τῆς ἀρχῆς ταύτης θά ἦγεν εἰς ἀπόφασιν νά ὀρισθῇ ἀσφαλιστικός μισθός μή ὑπερβαίνων τās 7.500 δρχ. 'Εν ὅφει ὅμως τών ἑλληνικῶν συνθηκῶν και του γεγονότος ὅτι ἡ σύνταξις ἀποτελεῖ διά τήν μεγίστην πλειονότητα τών συνταξιούχων τό ἀποκλειστικόν ἀναπλήρω-

μα του εισοδήματος της ενεργού ζωής κρίνεται εύλογος ο
περιορισμός του ασφαλιστικού μισθού εις τό ποσόν των
10.350. Πέραν όμως της αναγκαστικής ασφάλισης το σύστη-
μα καθιερούει την δυνατότητα προσθέτου προαιρετικής ασφαλί-
σεως δι' άπεντας τους ήσφαλισμένους. Η δυνατότης αυτή θα
ίσχυη και διά τους άγρότας και διά τους άστους. Βάσει με-
λειτών έχει υπολογισθῆ ότι ήσφαλισμένος, ασφαλιζόμενος προ-
σθέτως εις ήλικίαν 25 έτών και μεταβάλλον ασφαλιστρον 50
δρχ. μηνιαίως, δικαιούται να λάβη άμα τῆ συμπληρώσει του
67ου έτους της ήλικίας συμπληρωματικήν σύνταξιν 500 δρχ.
μηνιαίως. Επιτυχής τοποθέτησις των διαθεσίμων του κλάδου
θα έπιτρέψη άκόμη ύψηλοτέρας συντάξεις.

Η βελτίωσις των χρηματικών εισοδημάτων, ή όποια συμ-
βαδίζει με την προϊούσαν ανάπτυξιν της οικονομίας θα έπι-
τρέψη την δημιουργίαν προϋποθέσεων να έπωφεληθῆ μέγας άριθ-
μός ήσφαλισμένων άπό τας δυνατότητας της προσθέτου ασφαλί-
σεως και να βελτιώση σημαντικώς τό εισόδημά του κατά τον
χρόνον έξόδου εκ της ενεργού ζωής.

Πέραν των αντικειμενικών οικονομικών δεδομένων, τά
όποια προβλέπονται λίαν εύνοϊκά, ή έπιτυχία της προσθέτου
προαιρετικής ασφάλισης εξαρτάται έξ ενός διπλού ψυχολογι-
κού κλίματος, άφ' ενός τονώσεως της έμπιστοσύνης προς τους
φορείς του συστήματος κοινωνικήσ ασφαλείας και άφ' έτέρου
της ενισχύσεως της αποικιευτικήσ ροπής.

Η δημιουργία του εύνοϊκού τούτου ψυχολογικού κλί-
ματος εξαρτάται διά μέν τους άγρότας άπό την διοίκησιν
και τά στελέχη του Ο Γ Α και άπό την έπιρροήν των συνε-
ταιριστικων στελεχων, τά όποια έχουν την δυνατότητα και
όφείλουν να δώσουν τό παράδειγμα, διά θε τους άστους άπό
τά συνδικαλιστικά στελέχη των έργα^{τικων}, των εργοδοτικων και
των οργανώσεων των ανεξαρτήτων και των έλευθερίων επαγ-
γελμάτων.

33.- Αναπροσαρμογή των κλάσεων και των συντάξεων.
Μεταξύ των άδυναμιών των παλαιών συνταξιοδοτικων καθεστώ-
των περιλαμβάνεται άκόμη και ό τρόπος καθ' όν έχορηγοϋντο

αί αύξήσεις τῶν συντάξεων κατά τό παρελθόν. Ὑπῆρχον συνταξιοῦχοι οἱ ὅποιοι εἶχον ἐξέλθει μέ πολύ εὐνοϊκάς προϋποθέσεις καί ἐλάμβανον ὠρισμένον πρῶτον συντάξεως. Συνέβαινε νά ἐξέρχωνται βραδύτερον ἄλλοι συνταξιοῦχοι μέ σιληροτέρας προϋποθέσεις, οἱ ὅποιοι ἐλάμβανον τήν αὐτήν σύνταξιν ἢ ὀλίγον ὑψηλοτέραν. Συνέβαινε ὅμως ἐπίσης νά ἐξέρχωνται εἰς σύνταξιν καί πρόσωπα, τά ὅποια εἶχον μέν μακρόν χρόνον ἀσφαλίσεως ἀλλά μέ χαμηλότερον ὀνομαστικόν μισθόν, πραγματικόν ὅμως τόν ἴδιον, ἐν σχέσει πρὸς πρόσωπα τά ὅποια ἐξήρχοντο εἰς σύνταξιν βραδύτερον. Προεκαλοῦντο οὕτω καί προκαλοῦνται ἀκόμη βαθεῖσαι ἀνωμαλῖαι καί πικρῖαι. Δι' ἀδικίαι δέν ἡμβλύνοντο καί ὅταν ἀκόμη ἐχορηγοῦντο ἢ χορηγοῦνται αἱ αὐταί ποσοστιαῖαι αύξήσεις εἰς τάς συντάξεις τῶν παλαιῶν συνταξιούχων.

Πρὸς ἄρσιν τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῶν τό σύστημα τέμνει καί ἐδῶ ὁδόν ὀρθολογισμοῦ. Μετά πᾶσαν αύξησιν τῶν κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἀνδρός κατά 10 τοῦλάχιστον τοῖς ἐκατόν προωθεῖται πρὸς τά ἄνω ὀλόκληρος ἢ κλίμαξ τῶν 20 ἀσφαλιστικῶν κλάσεων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προωθήσεως ταύτης, δι' ἀ πράξεως τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νά αύξάνωνται καί αἱ συντάξεις, δι' ἀ προωθήσεως τῶν παλαιῶν κλάσεων, βάσει τῶν ὁποίων εἶχον ἀπονεμηθῆ αἱ συντάξεις, εἰς τήν ἀντιστοιχοῦσαν νέαν κλάσιν. Πάντως ἡ αύξησις δύναται, νά μήν πραγματοποιηθῆ ἐφ' ὅσον δέν ἔχει ἐπέλθει εὐλογος αύξησις τοῦ κατά κεφαλὴν εἰσοδήματος. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον συνδέεται ἡ αύξησις τῶν κοινωνικῶν παροχῶν πρὸς τήν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν.

34.- Προσαρμογή τῶν παλαιῶν ἀσφαλιστικῶν καθεστώτων εἰς τό νέον σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Τίθεται ἐν προκειμένῳ ἡ γενική ἀρχή ὅτι τά κεκτημένα δικαιώματα δέν θίγονται. Ἡ πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως δέν εἶναι νά προκαλέσῃ σεισμόν, ὁ ὅποιος θά ἐπισηρεύσῃ κοινωνικά ἐρείπια, ἀλλά νά ἐξασφαλίσῃ τάς προϋποθέσεις ὀρθολογισμοῦ, ἐκσυγχρονισμοῦ καί ἐξυγιάνσεως τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Τοῦτο πραγματοποιεῖται δι' ἀ τοῦ ὅλου σχεδίου, τό δ-

ποῖον θέτει τὰς βάσεις βελτιώσεως τῶν ὄρων κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας ἐν τῷ συνόλῳ. Θὰ χρειασθῆ βεβαίως νὰ γίνουν προσαρμογαί. Ἀπᾶσας ὅμως, μέχρι σήμερον, δέν τὰς εἶχον ἐπιβάλλει οἱ κυβερνῶντες, δέν τὰς εἶχον προτείνει οἱ διοικοῦντες τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς καί δέν τὰς εἶχον ζητήσει οἱ ἡγέται τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καί οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἴτε ἀπό ἄγνοιαν εἴτε ἀπό ἔλλειψιν συνειδήσεως εὐθύνης, εἴτε ἀπό πολιτικὴν στρουθοκαμηλισμοῦ. Ἦδη ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ θεμελιώσῃ ἐθνικὴν πολιτικὴν ὑγείας καί νὰ προκαλέσῃ σεισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ συντρίψῃ τὰ σαθρά καί τὰ φαῦλα θὰ κρημνίσῃ τὰς ἰδιοτελεῖς καί προσωπικὰς διατάξεις, θὰ καταργήσῃ τὴν ἀπρηχαιομένην ὀργάνωσιν, ἔχει προκαλέσει εὐεργετικά ἀποτελέσματα. Ἐχει γίνει συνείδησις ὅτι κάτι σάπιο συμβάλει στὴν Δανιμαρκία, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἄμλετ καί ἔχει ἐκδηλωθῆ ἀπὸ τοὺς ὑγειῶς σκεπτομένους, ἡ βούλησις νὰ στηρίζουν τὴν ἐξυγιαντικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καί εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Περὶ τῶν μεταβατικῶν ὅμως ρυθμίσεων ἀσχολούμεθα εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον .

35.- Λοιποὶ ἀσφαλιστικοὶ κίνδυνοι. Ὁ Κῶδιξ θέτει ἐξειδικευτικὰς διατάξεις διὰ τὴν κάλυψιν τῶν λοιπῶν ἀσφαλιστικῶν κινδύνων πέραν τοῦ γήρατος, δηλαδή τὴν κάλυψιν τῆς ἀναπηρίας, τοῦ θανάτου, τοῦ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος καί τῆς ἐπαγγελματικῆς νόσου ὡς καί τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν, προκειμένου περὶ συνταξιούχου.

Ἡ κάλυψις τῶν κινδύνων τούτων γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς προκυπτούσας ἐκ τῶν διεθνῶν συμβάσεων ἐργασίας ὑποχρεώσεις ἀλλὰ καί ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἀναγκῶν καί τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἑλληνικοῦ κοινωνικοῦ βίου.

36.- Ἄνεργία καί οἰκογενειακὰ βάρη. Διὰ τοὺς κινδύνους τῆς ἀνεργίας καί οἰκογενειακῶν βαρῶν τοῦ ἐνεργοῦ ἐμμίσθου πληθυσμοῦ ἐναπόκειται εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀποφασίσῃ ἐάν θὰ πρέπει ἡ ρύθμισις τούτων νὰ προβλεφθῆ

είς τόν κώδικα κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἢ τό θέμα νά ἀποτελέ-
ση ἀντικείμενον ἰδίᾳ νομοθετικῆς ρυθμίσεως. Πάντως τά ἐπι-
δόματα συζύγου καί τέκνων τῶν συνταξιούχων εὐθυγραμμίζον-
ται πρὸς τά καταβαλλόμενα εἰς τοὺς προσφέροντας ἐνεργόν.
ὑπηρεσίαν μισθωτοῦς.-

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Κ Ε Φ Λ Λ Ι Ο Ν Γ΄
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

37.- Διεξευτικά ὀργανωτικά δυνατότητες. Ὑπάρχουν τέσσαρες δυνατότητες ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὀργανωτικοῦ προβλήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων:

α) Νά ἀναληφθῆ ἡ ἀσφάλις, κυρίᾳ, ἐπικουρική καὶ ὑγείας, ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τόν κρατικόν μηχανισμόν, δηλ. ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ μιᾶς ἢ πλειόνων Γενικῶν Διευθύνσεων καὶ δι' ἀντιστοιχῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Νά παραμείνουν τὰ 241 ταμεῖα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐν λειουργίᾳ, τιθεμένων γενικῶν ὁμοιομόρφων κανόνων ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ ἐποπτείας.

γ) Νά ἰδρυθοῦν φορεῖς ὑπὸ τήν μορφήν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰς μεγάλας ἐπαγγελματικὰς ὁμάδας τοῦ πληθυσμοῦ.

δ) Νά ἰδρυθῆ εἷς ἐθνικὸς φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἔχων ὑπ' αὐτόν ἀσφαλιστικούς λογαριασμούς ἀντιστοιχοῦντας εἰς τὰς μεγάλας ἐπαγγελματικὰς ὁμάδας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοὺς κλάδους ἀσφαλίσεως (συντάξεις ἀφ' ἑνός, ὑγεία ἀφ' ἑτέρου).

Ἐκ τῶν λύσεων τούτων ἡ πρόκρισις δέον νά γίνῃ μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων (γ καὶ δ) διὰ τοὺς ἀκολούθους ἰδίᾳ λόγους:

38.- Κοινωνικὴ ἀσφάλις - δημοσία κρατικὴ ὑπηρεσία. Ἡ λύσις ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀπλοποιεῖ τὸ πρόβλημα, διότι ἀναθέτει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κράτος τήν εὐθύνην ἀσκήσεως τῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς πολιτικῆς. Εἶναι λύσις ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται εἰς ὠρισμένας ξένας χώρας ὅπως εἰς Αὐστραλίαν, Αὐστρίαν, Βιρμανίαν, Βουλγαρίαν, Ε.Σ.Σ.Α., Ἡνωμένον Βασίλειον, Η.Π.Α., Ἰαπωνίαν, Ἰράκ, Ἰρλανδίαν, Καναδᾶ, Κύπρον. Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις ὡς δημοσία κρατικὴ ὑπηρεσία παρουσιάζει ὅμως οὐσιώδη μειονεκτήματα τὰ ὁποῖα διὰ τήν Ἑλλάδα εἶναι ἀκόμα βαρύτερα: καὶ ἕνεκα τῶν ὁποίων εἰς τὸ σύνολον σχεδόν τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Οἰκουμένης ἔ-

χουν οδηγήσει εις τόν αποκλεισμόν του.

Τά μειονεκτήματα είναι ότι ο κρατικός μηχανισμός είναι περισσότερο δυσκίνητος. Έξ άλλου, αυξάνεται διά τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὑπερμέτρως ὁ ἀριθμός τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Πέραν τούτου ἡ δημοσία κρατική ὑπηρεσία δέν ἐπιτρέπει τήν ἀνάμειξιν τῶν ἐνδιαφερομένων εις τήν διοίκησιν τῶν φορέων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐνῶ αἱ τριβαί καί αἱ ἀντιδικαί τῶν ἠσφαλισμένων καί δικαιοῦχων προστασίας δέν θραύονται εις τούς ἐνδιαμέσους κοινωνικοασφαλιστικούς φορεῖς, ἀλλά κατευθύνονται ἐναντίον τοῦ Κράτους, εὐθέως. Τό σημαντικώτερον ὅμως μειονέκτημα τῆς κρατικῆς διοικήσεως εἶναι ὅτι ἐπέρχεται πλήρης σύγχυσις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καί τῶν οἰκονομικῶν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, μέ συνέπειαν ἀφ' ἐνός μέν ὁ κρατικός προϋπολογισμός νά καθίσταται ὑπερμέτρως καταναλωτικός ἀφ' ἑτέρου δέ νά μή εἶναι δυνατόν νά ἀνακοποῦν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἠσφαλισμένων ἐπὶ τῆς ὀρθῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς βάσεως, τῆς συσχετίσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν πρὸς τὰς παροχάς τῆς ἀσφαλίσεως.

39.- Κοινωνική ἀσφάλισις διά 241 φορέων. Ἡ ὑπαρξις μεγάλου ἀριθμοῦ φορέων εἶναι ἀπότοκος τοῦ ἀνωμάλου τρόπου ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εις τήν Ἑλλάδα, κατὰ λόγον πιέσεως τῶν κοινωνικῶν δμάδων ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καί τῶν κυβερνώντων ὑπὸ τόν κοινωνιολογικόν τύπον τῶν "ὁμάδων πιέσεως" (PRESSURE'S GROUPS, GROUPS DE PRESSION). Μέ τήν σειράν του ὁ κατακερματισμός τῶν φορέων ὠδήγησεν εις ὑψηλόν διοικητικόν κόστος, εις κατακερματισμόν τοῦ συστήματος καί εις πολυνομίαν, ἡ ὅποια ἐπέφερε πλήρη ἀδυναμίαν γνώσεως τῆς ἰσχυούσης κοινωνικοασφαλιστικῆς νομοθεσίας ἀκόμη καί διά τούς εἰδικούς ἐπιστήμονας, εις χαριστικάς καί σκανδαλώδεις κάποτε διατάξεις, εις οἰκονομικήν ἀδυναμίαν τῶν φορέων λόγω τῆς περιορισμένης ἐκτάσεως τῆς "κοινωνίας κινδύνου" (δηλαδή τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ ἠσφαλισμένων) καί εις τήν προσφυγὴν εις τούς κοινωνικούς πόρους, τήν ὅποیان διηυκόλυνεν ἡ ἐπινοητικότης τῶν ἐκατοντάδων διοικητικῶν συμβουλίων καί ἡ ἀσυνδοσία τῶν κυβερνώντων. Τήν ἀνάγκην περιορισμοῦ τῶν φορέων ἐξηγγείλεν ὁ νομοθέτης διά τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 2 τοῦ Δ.Ν. 1846/ 1951 " περί

κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἔχουσιν οὕτω:

2. "Ἐν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατηρουμένων ταμείων κυρίας ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, συγχωνεύονται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ταμεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, τῶν ἐκ τῆς περιουσίας προσόδων, τοῦ χρόνου λειτουργίας, τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν, τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐκτάσεως τούτων καὶ τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν ταμείου ἀφ' ἑνός καὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἀφ' ἑτέρου, δέν δύνανται νὰ παράσχουν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς περὶ ἧς ἡ παρ. 6 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἰσοδύναμον τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. παρεχομένην ἀσφαλιστικὴν προστασίαν".

Δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι τοῦ 1967 δεκατέσσαρα (14) ταμεῖα μετὰ δὲ τὴν Ἐπανάστασιν συνεχωνεύθησαν ἕτερα τέσσαρα (4). Εἶναι παράλογον νὰ ὑπάρχουν ἀπασχολούμενοι εἰς ὁμοειδῆ ἢ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπάγγελα, οἱ ὁποῖοι νὰ εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς διάφορα ταμεῖα, ὅπως συμβαίνει π.χ. μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς δύο ταμεῖα (ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Ἀθηνῶν), μολονότι ἡ συγχώνευσίς τῶν Τραπεζῶν τούτων ἐγένετο πρὸ 16 ἐτῶν. Εἶναι ἀκατανόητον διατὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Δ.Ε.Η. εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς τέσσαρα ταμεῖα (Ι.Α.Α., Δ.Ε.Η., τέως Η.Ε.Α.Π., Γλαύκου) μολονότι τὸ προσωπικὸν τελεῖ ὑπὸ ἑνιαίαν κατάστασιν. Εἶναι ἐξ ἴσου ἀκατανόητον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ καταβάλουν ἀσφάλιστρον διὰ πρόσθετον σύνταξιν 7% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των καὶ τὸ 3% μὲν νὰ τὸ καταβάλουν ὅλοι εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ι., τὸ δὲ 4% νὰ καταβάλουν οἱ ὑπάλληλοι ἐκάστου Ὑπουργείου εἰς ἴδιον "Ταμεῖον Ἀρωγῆς". Τὸ φαινόμενον γίνεται περισσότερο ἐκ τοῦ πονηροῦ ὅταν διαπιστοῦται ὅτι οἱ μὲν ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὑπάγονται διὰ πρόσθετον ἀσφάλισιν εἰς τὸ Τ.Ε.Α. Π.Ο.Κ.Α. (τὸ ὁποῖον ἰδρύθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργ-

1982
20
5/4/82

γειτον 'Εργασίας και έχρηματοδοτήθη και διά κοινωνικῶν πόρων), οἱ δέ ὑπάλληλοι τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης εἰς τό ταμεῖον Νομικῶν, τό ὁποῖον ἰδρύθη ὑπό τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης χάριν τῶν Διηγόρων, εἰς τό ὁποῖον ὅμως ὑπάγονται, ἐπωφελοῦμενοι τῶν κοινωνικῶν πόρων, καί οἱ Δικασταί δι' ἐπικουρικῆν σύνταξιν.

40.- Φορεῖς κατά μεγάλας ἐπαγγελματικῆς ὁμάδας. Θά ἦ δυναμέθα νά διακρίνωμεν τόν ἐνεργόν πληθυσμόν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἀκολούθους πέντε κατηγορίας ἢ κοινωνικῆς ὁμάδας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκολούθων κριτηρίων: (I) νομικοῦ τύπου ἀπασχολήσεως, (II) σταθερότητος ἀπασχολήσεως, (III) εἰσοδηματικῆς καταστάσεως.

α) 'Αγρόται

β) 'Εργατοῦπάλληλοι παρέχοντες ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἐπὶ σχέσει 'Ιδιωτικοῦ δικαίου.

γ) 'Υπάλληλοι 'Οργανισμῶν 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου κοινωνικοῦ χαρακτῆρος (Τράπεζαι, Δημόσιαι 'Επιχειρήσεις, δηλαδή Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε.)

'Η διαφορὰ τῆς κατηγορίας ταύτης (γ) πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην (β) εἶναι ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς τελευταίας κατηγορίας τελοῦν εἰς οἷονεὶ μόνιμον σχέσιν πρὸς τόν ὄργανισμόν εἰς ὃν προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, κατάστασιν σχεδόν ὁμοίαν μέ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς τό Δημόσιον. 'Εξ ἄποψεως ἀσφαλιστικῆς οὗτοι πραγματοποιοῦν τριακοσίας (300) ἡμέρας ἐν ἀσφαλίσει κατ' ἔτος, ἔναντι τῶν διακοσίων πεντήκοντα (250) τῆς ὁποίας πραγματοποιοῦν κατά μέσον ὄρον οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ι.Κ.Α., ἢ βεβαίωσις τῶν ἀσφαλιστικῶν τῶν εἰσφορῶν εἶναι εὐχερῆς, ἐνῶ τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπόκειται εἰς μεγάλας δυσχερείας καί διαφυγὰς, καί τέλος, ἡ εἴσπραξις τῆς μικτῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς (ἠσφαλισμένου καί ἐργοδότη) τῶν ὑπαλλήλων τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας (γ) ἀποδίδει 100% μέ κόστος εἰσπρακτικόν σχεδόν ἴσον πρὸς τό μηδέν, ἐνῶ τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. καί ἄλλων ταμεῖων μισθωτῶν (ὡς π.χ. τῶν ἠθοποιῶν) ἡ εἴσπραξις γίνεται μετ' ἐμποδίων, ἢ διαφυγῆ εἶναι σημαντικῆ, καί αἱ καθυστερήσεις προκαλοῦν ταμειακὰς δυσχερείας

είς τούς φορείς, επιβαρύνσεις τῶν ὑποχρέων μέ πρόσθετα ὑπερμερίας, τῶν φορέων μέ. ἐπιφαλεῖς ἀπαιτήσεις καί ἀναγκαστικές ἐκτελέσεις. εἶναι προφανές ὅτι ἔχομεν σημαντικήν ἐπιβαρύνσιν βεβαιωτικοῦ καί εἰσπρακτικοῦ κόστους.

Ἐξ ἀπόψεως εἰσοδήματος οἱ ὑπάλληλοι τῆς κατηγορίας ταύτης ἔχουν γενικῶς ὑψηλότερον εἰσόδημα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α., ἀλλὰ καί οἱ ἐργοδοταί των, ἐπιρρίπτοντες τό βάρος εἰς τό κοινωνικόν σύνολον εὐχερῶς (λόγω τοῦ μονοπωλιακοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐπιχειρήσεων) δύναται νά καταβάλουν ἀσφάλιστρα ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἀσφαλιστικοῦ μισθοῦ. Τοῦτο ἐξηγεῖ τό διατί εἰς τό Ι.Κ.Α. ἰσχύει ἀπό ἐτῶν ἀνώτατος ἀσφαλιστικός μισθός (PLAFOND) τό ποσόν τῶν δραχμῶν 5.250 μηνιαίως, ἐνῶ διὰ τοὺς τραπεζιτικούς καί τοὺς ὑπαλλήλους Ο.Τ.Α. καί Δ.Ε.Η. ὁλόκληρος ὁ μισθός λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καί διὰ τὰς εἰσφοράς καί διὰ τόν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.

Ἐν τέλει, δεόν νά σημειωθῆ ὅτι ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἐργατοῦπάλληλοι ἰδιωτικοῦ δικαίου κατ' ἀρχήν εἶναι εὐλόγον νά ἐξέρχωνται εἰς σύνταξιν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ τοὺς ἄνδρας, καί τοῦ 60ου διὰ τὰς γυναῖκας, διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν κοινωφελῶν ὀργανισμῶν ἰσχύουν ἀποκλίσεις ὡς ἡ τριακονταετία, ἡ δεκαπενταετία ἢ εἰκοσαετία διὰ τὰς γυναῖκας ὑπαλλήλους κλπ.

δ) Δημόσιοι ὑπάλληλοι καί ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ τήν κυρίαν σύνταξιν φορέα κοινωνικῆς ἀσφάλισεως ἔχουν τό Δημόσιον, εἰς τό ὁποῖον μάλιστα ἀπό ἐτῶν οὐδέν καταβάλλουν ὡς ἀσφάλιστρον.

Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ν.π.δ.δ. ἰσχύει ὡς καθεστῶς διέπων τήν ὑπαλληλικήν των κατάστασιν, ὁ Κῶδιξ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Νόμος 1811/1951) ὡς συνταξιοδοτικόν δέ καθεστῶς κατ' ἀρχήν ὁ Δ.Ν. 1854/1951, ὁ διέπων καί τήν συνταξιοδότησιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μέ φορέα ὅμως τῆς ἀσφάλισεως κατ' ἀρχήν τό Ι.Κ.Α.

Τά τῆς ἐπικουρικῆς ἀσφάλισεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διέπονται ὑπό τοῦ καθεστῶτος τό ὁποῖον προεξετέθη (ὑπό

παρ. 30).

ε) Παρέχοντες ανεξαρτήτους υπηρεσίας και άσκούντες έλευθέ-
ρια έπαγγέλματα. Η ιδιοτυπία τής κατηγορίας ταύτης είναι
πρόδηλος. Έξ απόψεως εισοδηματικής τά μέλη τών κατηγοριών
τούτων έχουν εισοδήματα κυμαινόμενα, οί νεοεισερχόμενοι
εις τά έπαγγέλματα κινούνται μέ παθητικόν, έχουν εισοδήμα-
τα γλίεχρα και, παρά τας έξαιρέσεις πραγματοποιήσεως λίαν
ύψηλών εισοδημάτων, κατά κανόνα δέν έχουν εισοδήματα ύψη-
λά. Έξ άλλου αί έπαγγελματικά αὐται κατηγορίαί (δικηγό-
ροι και νομικοί, ίατροί και ύγειονομικοί, μηχανικοί και έργο-
λάβοι, έμποροι, έπαγγελματοβιοτέχναι) άσκοϋν μεγάλην κοι-
νωνικήν έπιρροήν και έχουν έπιτύχει χρηματοδότησιν τής
άσφαλίσεως τών διά σημαντικών κοινωνικών πόρων. Η βεβαίω-
σις και ή είσπραξις τών άμέσων είσφορών τών μελών τών έπαγ-
γγελματικών τούτων ομάδων είναι και δυσχερής και πολυδάπα-
νος (σημειοϋται ότι επί 220.000 έπαγγελματοβιοτεχνών κε-
κτημένων έπαγγελματικήν στέγην πραγματοποιοϋνται είσπρά-
ξεις μηνιαίως μόνον έξ 120.000 ύποχρέων, τών οποίων ή ταύ-
τότης κυμαίνεται).

Έπί τή βάσει τών μεγάλων τούτων έπαγγελματικών ομάδων
θά ήδύνατο νά κατανεμηθῆ ή άσφάλισις γήρατος, άναπηρίας,
θανάτου εις πέντε μεγάλους φορεΐς, έχοντας διοικητικήν και
οίκονομικήν άυτονομίαν (νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου).

Η λύσις αϋτη ένώ παρουσιάζει τό πλεονέκτημα τής άντι-
μετωπίσεως τών ιδιοτύπων άσφαλιστικών συνθηκών έκάστης κοι-
νωνικής ομάδος, δυνατόν νά προκαλέση πρόβλήματα εις τήν έν-
νιαίαν μηχανογραφικήν έξυπηρέτησιν και τήν ένιαίαν
είσπρακτικήν ύπηρεσίαν, αλλά και δέν αποκλείει τό ένδέχό-
μενον άσφαλιστικών και οίκονομικών παρεκκλίσεων εις τό
μέλλον.

Ούσιαστικώς πάντως δέν διαφέρει τής έπομένης λύσεως,
ή όποία άποτελεϊ άπλώς παραλλαγήν τής προεκτεθείσης λύ-
σεως, άλλ' έμφανίζει τά πλείονα συγκριτικά πλεονεκτήματα.
Διά τόν λόγον αϋτόν προτεινόμεν εις πλέον συστηματικήν
ανάπτυξιν ταύτης.

41.- Έθνικός Όργανισμός Κοινωνικής Ασφαλείας με ασφαλιστικούς λογαριασμούς κατά μεγάλης επαγγελματικής κατηγορίας. Η εύθνη της λειτουργίας του συστήματος κοινωνικής ασφαλείας, δι' όλους άνεξαιρέτως τους κινδύνους (πλήν ένδεχομένης άνεργίας) άνατίθεται, είς ένιαϊον έθνικόν κοινωνικοασφαλιστικόν φορέα, ό όποϊος θά έχη τά έπακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) Θα είναι νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, έδρεϋον έν 'Αθήναις, υπό την έπωνυμίαν "Έθνικός Όργανισμός Κοινωνικής Ασφαλείας" (Ε.Ο.Κ.Α.) ή "Έθνικόν Ίδρυμα Κοινωνικής Ασφαλείας" (Ε.Ι.Κ.Α.) άπολαϋον διοικητικής και οικονομικής άυτονομίας.

β) Άρμοδιότητες του φορέως τούτου θά είναι ή σύνταξις του γενικοϋ μητρώου τών άμέσως και τών έμμέσως ήσφαλισμένων, ή έφαρμογή και ή τροποποίησης του "Κώδικος Κοινωνικής Ασφαλείας" ή κατάρτισις και έφαρμογή του "Γενικοϋ κοινωνικοϋ προϋπολογισμοϋ" (δηλαδή του προϋπολογισμοϋ της κοινωνικής ασφαλείας) και τών επί μέρους ασφαλιστικῶν λογαριασμών, ή είσπραξις μέσω "Δημοσίου Ταμείου Έσόδων Κοινωνικής Ασφαλείας" του συνόλου τών έσόδων του συστήματος, ή τοποθέτησις τών διαθεσίμων, ή παρακολούθησις από αναλογιστικής άπόψεως της κοινωνικής ασφαλίσεως, ή κατάστασις του προσωπικοϋ της κοινωνικής ασφαλίσεως έν γένει και ή άυτασφαλιστική παρέμβασις διά την κάλυψιν τυχόν έλλειμμάτων τών Λογαριασμών.

Ο Ε.Ο.Κ.Α. (Ε.Ι.Κ.Α.) θά είναι τό έπιτελικόν όργανον διοικήσεως της κοινωνικής ασφαλείας, ένῶ τό Ύπουργείον Κοινωνικῶν Ύπηρεσιῶν θά άσκηϊ τον προγραμματισμόν και την έποπτεϊαν.

γ) Ύπό τον Ε.Ο.Κ.Α. θά τελοϋν οι άκόλουθοι Λογαριασμοί κοινωνικής Ασφαλείας:

- I) Λογαριασμός Κοινωνικής Ασφαλείας Άγροτῶν.
- II) Λογαριασμός Κοινωνικής Ασφαλείας Μισθωτῶν.
- III) Λογαριασμός Κοινωνικής Ασφαλείας Ύπαλλήλων Κοινωφελῶν Όργανισμῶν.

λίσεως μισθωτών.

III) Λογαριασμός Κοινωνικής Ασφαλείας Υπαλλήλων Κοινωνικών Οργανισμών. Είς τοῦτον θά συγχωνευθοῦν τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαλλήλων Δ.Ε.Η. καὶ Ο.Τ.Ε.

Είς τόν Λογαριασμόν τοῦτον θά ὑπαχθοῦν ἐξ ἄλλου οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἰδιοτύποι κατηγορίαι ἐπαγγελματικαί μισθωτῶν, ὡς τὸ ἱπτάμενον προσωπικόν τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ.

IV) Λογαριασμός Ἐπιχειρηματικῆς Ασφαλίσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.). Είς τοῦτον θά συγχωνευθοῦν τὸ σύνολον τῶν ταμείων ἀρωγῆς καὶ τὸ Μετοχικόν Ταμεῖον Πολιτικῶν Υπαλλήλων. Ἐξ ἄλλου θά ὑπαχθοῦν εἰς τόν λογαριασμόν τοῦτον, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους μέ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ δικασταί, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Ἐργασίου κλπ.

V) Λογαριασμός Ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματιῶν καὶ Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν. Εἰς τοῦτον θά συγχωνευθοῦν ὅλα τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως τῶν ἀντιστοίχων ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων (Τ.Σ.Α.Υ, Τ.Σ.Ν., Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Ε.Β.Ε.)

VI) Λογαριασμός Προστασίας Ὑγείας καὶ Ασφαλίσεως Ἀσθενείας. Καθίσταται ὁ καθολικὸς φορεὺς δι' ἅπαντα τὸν πληθυσμόν τῆς Χώρας. Δι' αὐτοῦ παρέχονται ἅπασαι αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος.

Αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ (ἐπιδόματα ἀσθενείας) καταβάλλονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν λογαριασμῶν.

43.- Ταμεῖα ἀσφαλιστικά ἐκτός ἐποπτείας Ἐπιχειρηματικοῦ Κοινωνικῶν Ἐπιχειρηματιῶν. Χάριν πληρότητος τῆς παρούσης ἐπισημώσεως παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς ἐπιτραπῆ νά ἐκθέσωμεν τὰς ἀκολούθους σκέψεις ἀναφερομένας εἰς τοὺς ἐντός τῆς ἐποπτείας τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Κοινωνικῶν Ἐπιχειρηματιῶν φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

α) Δημόσιον. Πλὴν τῶν λεχθέντων ἀνωτέρω (ὑπὸ παραγρ. 43.) περὶ τῆς ἐφανίσεως εἰς τόν Γενικὸν Κρατικὸν Προϋπολογισ-

σμόν υπό μορφήν αντιλογισμού του ασφαλίστρου διά συντάξεις τῶν δημοσίων πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, δέον νά ἀντιμετωπισθῇ ἀναθεώρησις τοῦ συστήματος προϋποθέσεων καί παροχῶν πρὸς εὐθυγράμμισιν μέ τὸ εἰσαγόμενον διά τοῦ κώδικος κοινωνικῆς ἀσφαλείας σύστημα.

Ἐξ ἄλλου, θά πρέπει ἡ ἀρχή τοῦ συνυπολογισμού τῶν ἀσφαλιστικῶν προϋποθέσεων μεταξύ τῶν διαφόρων φορέων, εἰς τοὺς ὁποίους διαδοχικῶς ὑπήχθη ὁ ἠσφαλισμένος, ἢ ὁποῖα ἰσχύει ἀκόμη καί μεταξύ Ἑλλάδος καί τῶν χωρῶν μετά τῶν ὁποίων ἔχομεν διμερεῖς συμβάσεις κοινωνικῆς ἀσφαλείας (Βέλγιον, Γαλλία, Γερμανία) νά ἐπεκταθῇ καί μεταξύ τῶν λοιπῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καί Δημόσιου, μέ ἐπιμερισμόν τῆς συνταξιοδοτικῆς δαπάνης μεταξύ τῶν πλειόνων φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ λόγον τῆς διάρκειας τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως μεθ' ἑκάστου τούτων.

Διά τήν ρύθμισιν ταύτης ἀπαιτεῖται εἰδικός συνταξιοδοτικός νόμος κατ' ἄρθρον 79 παρ. 6, 82 καί 84 τοῦ Συντάγματος. Ὁ κ. Ὑπουργός Οἰκονομικῶν εἶναι κατ' ἀρχήν σύμφωνος πρὸς τήν πρότασιν ταύτην.

β) Ἀσφαλιστικοὶ Ὄργανισμοὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Οἱ ὄργανισμοὶ οὗτοι (Ν.Λ.Τ., Οἶκος Ναύτου Ταμεῖον Προνοίας Ἀξιωματικῶν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν καί Ὑπαξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος, Κεφάλαιον Ἀνεργίας Ἐργατῶν Θαλάσσης) παρέμειναν κατὰ τήν ψήφισιν τοῦ Ν.Δ. 1/1968 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, μολονότι ἡ πλειοψηφία τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξεδηλώθη κατ' ἀρχήν ὑπὲρ τῆς μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, διά λόγους ἰσχύον-τας προσκαίρως. Δοθέντως ὅτι ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει τήν ἐνιαίαν ἐποπτεῖαν διά τοὺς λοιπούς ἀσφαλιστικούς ὄργανισμούς ἰσχύει καί διά τήν ἀσφάλισιν τῶν ἔργατῶν θαλάσσης καί οἱ ναυτικοὶ ἐκδηλοῦνται ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ὑπαγωγῆς τῶν, θά πρέπει νά ἐπανεξετασθῇ ἐν καιρῷ τὸ θέμα τοῦ-το.

Πάντως θά πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ εὐθυγράμμισις τῆς νομοθεσίας τῶν φορέων τούτων πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ "Κώδικος

Κοινωνικής 'Ασφαλείας' και εφαρμογή τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνιαίου συνυπολογισμοῦ τῶν 'Ασφαλιστικῶν προϋποθέσεων, ἐκ τῆς ὁποίας ἔχει ἐξαιρεθῆ τὸ Ν.π.Τ., ὀυνάμει διατάξεως τοῦ Ν.π.4202/1961.

γ) Κοινωνικοασφαλιστικοὶ Ὄργανισμοὶ ὑπαγόμενοι εἰς Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Δι' αὐτοὺς ἐξ αὐτῶν ὀργανισμοῦ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως θά ἔπρεπε νά ἀντιμετωπιθῆ ἀμέσως ἡ συγχώνευσις εἰς ἕναν ὀργανισμόν ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως (Μ.Τ.Προσωπικοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων).

44.- Νομικὸν κηθεστῶς διέπον τὸν Ε.Ο.Κ.Α. καὶ τοὺς Λογαριασμοὺς. Οὗτοι θά διέπονται ἀπὸ τὸν Κώδικα Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ὁ ὁποῖος ὡς προεξετέθη θά ἀποτελῆ τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Οὕτω δι' ἑνὸς κειμένου θά διέπεται ὀλοκληρὸν τὸ κοινωνικοασφαλιστικὸν σύστημα.

Τὸ κείμενον τοῦτο θά θεσπίσῃ τὰς ἀναγκαίαις διαφοροποιήσεις κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας ἐκάστου Λογαριασμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

45.- Διοικητικὴ Ὄργάνωσις τοῦ συστήματος. Τὰ κυβερνητικὰ καὶ τὰ διοικητὰ ὀργανα τοῦ συστήματος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, μονοπρόσωπα καὶ συλλογικά, θά εἶναι τὰ ἑξῆς:

Α) Ἐπὶ κυβερνητικοῦ ἐπιπέδου: Πρωθυπουργός, Συμβούλιον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, Ὑπουργός Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς ἑσκῶν τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας. ἔχει ἀρμοδιότητα ἐπίσης τὸ Συμβούλιον Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, ἀρμόδιον διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ν.π.δ.δ., τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ὑπερβαίνει τὰ 250 ἑκατ. δρχ. Εἰς τὰ θέματα ἑναρμονίσεως οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς ὁ Ὑπουργός Συντονισμοῦ καὶ κατὰ περιπτώσιν, εἰς εἰδικὰ θέματα ἄλλοι Ὑπουργοί.

Β) Ἐπὶ διοικητικοῦ ἐπιπέδου: Γενικὴ Διεύθυνσις Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦν, ὡς τεχνικὰ γνωμοδοτικὰ ὀργανα τοῦ συστήματος:

I) Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας

II) Τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον

Γ) Όργανα διοικήσεως τοῦ φορέως Κοινωνικῆς Ασφαλείας.

α) Ἐπί κεφαλῆς τοῦ Ε.Ο.Κ.Α. (Ε.Ι.Κ.Α.) τίθεται ὁ Διοικητής, ὅστις ἔχει ἀποφασιστικὰς ἀρμοδιότητας, ἀλλὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ο.Κ.Α. Οὗτος διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἀποφάσει τοῦ Ἑπισημοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τριετείῃ θητεία.

β) Ἀναπληρωτῆς Διοικητοῦ - Ἐπισημοῦ (Γεν. Διευθυντῆς)

γ) Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ο.Κ.Α., ἀποτελούμενον ἐκ 15 μελῶν, ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων, τοῦ Κράτους καὶ εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προεδρεύῃ ὁ Ἐπισημος ἢ ὁ Ἐπισημος Κοινωνικῶν Ἐπισημῶν, μετέχει δὲ τούτου ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπισημος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισημοῦ τούτου.

Δ) Όργανα διοικήσεως Λογαριασμῶν. Ἐκαστοῦ Λογαριασμοῦ προΐσταται ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς, προεδρεύων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκαστον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἐννέα μελῶν μετὰ τοῦ Προέδρου, τὰ μέλη του δὲ ἐπιλέγονται ἐξ ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων καὶ εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Εἰδικῶς τοῦ Λογαριασμοῦ Προστασίας Ἐπισημῶν καὶ Ἐπισημῶν Προστασίας. Προΐσταται ὁ Ἐπισημος, ἔχων ὑπ' αὐτὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἐπισημοῦ.

Δὲν ἀποκλείεται, κατ' ἀρχὴν, καὶ ἡ πλήρης διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ αὐτονομία τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου ὡς ἐναλλακτικῆς διαρθρωτικῆς λύσεως. Ἐν τριαύτῃ περιπτώσει ἡ μηχανογραφικὴ ἐξυπηρέτησις καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων θὰ εἶναι κοινὴ ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς Λογαριασμοὺς κοινωνικῆς ασφαλείας.

46.- Όργανα βοηθητικὰ τοῦ συστήματος. Μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συστήματος εἶναι τὰ ἐξῆς δύο ὄργανα:

α) Τὸ "Κέντρον Ἐπισημοῦ Ἐπισημοῦ Κοινωνικῶν Ἐπισημῶν", καὶ

β) Τὰ "Δημόσια Ταμεῖα Ἐσόδων Κοινωνικῆς Ασφαλείας".

47.- Κέντρον ἠλεκτρονικοῦ υπολογιστοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἡ προσφυγή εἰς μηχανογραφικά κλασικά τύπου καὶ ἠλεκτρονικά μέσα εἰς τὸ ὑπάρχον σήμερον καθεστῶς εἶναι λίαν ἀνώμαλος. Τὸ πλέον σύγχρονον ἠλεκτρονικὸν κέντρον εἶναι τοῦ Ο.Γ.Α., τοῦτο ὅμως, ὑποαπασχολούμενον, εὐρίσκεται συχνά εἰς ζητήσιν πελατείας εἰς ὑπηρεσίας ἐκτός τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας καὶ κάποτε καὶ εἰς ἰδιώτας. Θὰ ἠδύνατο ὁ ἠλεκτρονικὸς υπολογιστὴς τοῦ Ο.Γ.Α. νὰ παραγάγῃ καὶ πολλαπλάσιον ἔργον, ἐάν ἐχρησιμοποιοῦντο συμπληρωματικῶς διατηρητικὰ καὶ ἐπαληθευτικὰ μηχανὰ.

Τὸ μηχανογραφικὸν τοῦ Ι.Κ.Α. ἀπληρωμένον, μὲ πολλὰς διατηρητικὰς ἐπαληθευτικὰς μηχανὰς, ἔχει τόσον ἐγκατεληφθῆ ὥστε καὶ τὸ μισθολόγιον τοῦ προσωπικοῦ νὰ ἔχῃ ἀνατεθῆ εἰς τὸν Ο.Γ.Α.. Ὑπάρχουν ἐπίσης εἰς ἄλλους φορεῖς (Τομεῖον συντάξεως Νομικῶν-Τ.Σ.Β.Ε.) μηχανὰ αἱ ὁποῖαι ἐπίσης ὑποαπασχολοῦνται.

Ἡ λύσις ἔχει ἤδη προταθῆ ὑφ' ἡμῶν δι' ὑποβληθέντος εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν σχεδίου ν.δ/τος "περὶ ἰδρύσεως Κέντρου ἠλεκτρονικοῦ υπολογιστοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν."

Τοῦτο θὰ ἀποτελῆ ν.π. ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ ἀποστολὴν τὴν μηχανογραφικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Τομέως Κοινωνικὰς ὑπηρεσιῶν-κοινωνικῆ ἀσφάλεια.

Τὸ δυναμικὸν τοῦ φορέως τούτου θὰ ἀποτελέσθῃ διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦ συνόλου τῶν μηχανογραφικῶν μέσων τῶν φορέων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τοῦ χρησιμοποιούντος τὰ μέσα ταῦτα προσωπικοῦ. αἱ δαπάναι τοῦ "Κέντρου τούτου" θὰ καλύπτονται διὰ καταβολῆς τῶν ἐξόδων λειτουργίας εἰς τοὺς φορεῖς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καταλόγων ἐξυπηρετήσεως ἐκείνου.

Ὁ ἐνιαῖος προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἐνιαία κατεύθυνσις θὰ ἐπιτρέψουν τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν τῶν μηχανογραφικῶν μέσων καὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μεγιστοποίησιν τῶν ὠφελημάτων.

Ἐπὶ τῆς μηχανοργανώσεως-εἶναι τοῦτο αὐτονόητον διὰ τὴν σύγχρονον διοίκησιν, καὶ ἰδίως διὰ τὴν διοίκησιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἣ ὅποια ἔχει ἀνάγκην μητρώων καὶ με-

ρίδων μέ άτομικούς λογαριασμούς είς μέγάλον ὄγκον-θ' στη-
ριχθῆ ἡ ὅλη ὀργάνωσις τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς μηχανοργάνωσεως θά ἐξαρτηθῆ ἡ ταχύ-
της διεκπεραιώσεως ἐξυπηρετήσεως, ἡ μείωσις τῶν διοικητικῶν
δαπανῶν καί ἡ δυνατότης αὐτομάτων ἐλέγχων, ἰδίως είς τόν το-
μέα τῆς περιθάλψεως ἀσθενείας.

48.- Δημόσια Ταμεῖα Ἐσόδων Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Τό καθεστώς βεβαιώσεως καί εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν ὀργανι-
σμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς ἔχει σήμερον, παρά τὰς φιλοτίμους
προσπαθείας τῶν διοικήσεων τῶν φορέων τοῦ ὑπαλληλικοῦ προ-
σωπικοῦ ἐμφανίζει ἀδυναμίας, συνέπεια τούτων εἶναι διαφυγή
ἐσόδων, καθυστέρησις είς τήν εἰσπραξιν, ἀπώλεια ἀσφαλιστικῶν
προϋποθέσεων είς βάρος τῶν ἠσφαλισμένων, κ. λ. π.

Ἀξιζει νά σημειωθῆ ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις, καθ' ἅς
ἄλλα ὄργανα οἰκονομικοῦ ἐλέγχου φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλί-
σεως ἐπισκέπτονται τήν ἐπιχείρησιν διά νά ἐλέγξουν τὰς εἰσ-
φοράς, τὰς ἀναφερομένας είς τό προσωπικόν τῶν ἐπιχειρήσεων,
ἀλλά διά τὰς εἰσφοράς τοῦ ἐργοδότη καί ἄλλα διά τὰς εἰσφο-
ράς ὑπέρ τοῦ Ταμεῖου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ διά τὰς ὀ-
φειλάς κοινωνικῶν πόρων.

Ἐπὶ τούτων ὅμως καί ἐμπλοκαί μέ τὰ φοροτεχνικά τοῦ δη-
μοσίου, ἰδίως είς ὅτι ἀφορᾷ τόν φόρον μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καί
τήν ἔκπτωσιν τῶν ἀντιστοιχοῦσῶν είς τὰς ἀμοιβάς προσωπικοῦ
δαπανῶν, ὡς πρός τὰς ἑποίας κάποτε δημιουργοῦνται διαφοραί
μεταξύ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καί
φοροτεχνικῶν ὀργάνων.

Ἡ ἔρσις τῶν ἀδυναμιῶν δύναται νά ἐπιτευχθῆ διά τῆς
ἀναθέσεως τῆς εἰσπράξεως τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τῆς κοινω-
νικῆς ἀσφαλείας είς ἐνιαῖον σύστημα δημοσίων Ταμεῶν.

Ἐν προκειμένῳ εἶναι δυνατά δύο λύσεις ἢ συνδυασμός
τούτων.

α) Ἡ εἰσπράξις τῶν ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας θά γίνεται
μέσω τῶν δημοσίων ταμεῶν τοῦ Δημοσίου.

β) Ἡ εἰσπράξις τῶν ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας θά γίνεται
μέσω εἰδικῶν δημοσίων ταμεῶν ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Τά μειονεκτήματα τῆς πρώτης (ὑπό α) λύσεως εἶναι ὅτι διογκών-
νει ὑπερβαλλόντως τὰς ἀρμοδιότητας καί τό προσωπικόν τῶν δη-
μοσίων ταμείων καί τό σπουδαιότερον ὅτι κατ' ἀρχήν τά φορο-
τεχνικά ὄργανα, διά λόγους ποικίλους, θά δίδουν προτεραιότητα
εἰς τήν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ δημοσίου καί θά παραμελοῦν
ἢ θά καθυστεροῦν τήν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τῆς κοινωνικῆς ἀσφα-
λείας. Ἡ δευτέρα (ὑπό β) λύσις ἔχει ἓν μειονέκτημα ἄλλὰ πε-
ρισσότερα συγκριτικά πλεονεκτήματα, τό μειονέκτημα εἶναι ὅτι
δημιουργεῖ δύο χωριστούς φορεῖς διά τήν εἴσπραξιν δημοσίων
ὑπό γενικήν ἔννοιαν, ἐσόδων, μολονότι πολλοίς τά ἴδια πρό-
σωπα εἶναι ὑπόχρεοι καί φόρων τοῦ δημοσίου καί ἀσφαλιστικῶν
εἰσφορῶν καί θά ἠδύναντο διά μιᾶς νά ἐξοφλοῦν ἀμφοτέρας τὰς
ὑποχρεώσεις των.

Τά συγκριτικά πλεονεκτήματα ὅμως, περισσότερα τῶν μειο-
νεκτημάτων, εἶναι τά ἑξῆς: Πρῶτον τό προσωπικόν τῶν δημοσίων
τούτων ταμείων θά ἀσχολῆται μέ ὀλιγόκληρον τήν δύναμιν του, ἔ-
ξωπλισμένον μέ ὅλα τά προνόμια τοῦ νόμου εἰσπράξεως δημο-
σίων ἐσόδων (Ν.Ε.Δ.Ε.) κατ' ἀποκλειστικότητα μέ τήν εἴσπραξιν
ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας, συνεπῶς ἡ ἀπόδοσις θά εἶναι τα-
χυτέρα καί μεγαλύτερα. Δεύτερον θά διατεθῇ εἰς τά δημόσια ταῦ-
τα ταμεῖα προσωπικόν ἐκ τῶν σήμερον ὑπάρχόντων φορέων κοι-
νωνικῆς ἀσφαλίσεως καί, συνεπῶς θά ἔχη τήν δέουσαν ἐκπαίδευ-
σιν καί ἐμπειρίαν εἰς τά ἀσφαλιστικά ἔσοδα.

Ἡ ἀποδοχή τῆς δευτέρας λύσεως θά πρέπει νά συνδυασθῇ
εἰς ἐπαρχιακά κέντρα, μέ ἀνάθεσιν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων
κοινωνικῆς ἀσφαλείας εἰς τά δημόσια ταμεῖα τῶν ἐσόδων τοῦ
δημοσίου ἐπ' ἀμοιβῇ (λ.χ. 1% ἐπὶ τῶν ἐσόδων).

49,- Προσωπικόν κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Τό προσωπικόν
τοῦ συστήματος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας θά ἀποτελεσθῇ ἀπό
τό σύνολον τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τήν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς
τούτου προσωπικοῦ εἰς τοὺς ποικίλους ὀργανισμούς κοινωνι-
κῶν ἀσφαλίσεων.

Τό προσωπικόν προβλέπεται νά διακριθῇ εἰς κλάδους
(διοικητικός, ἀσφαλιστικός, οἰκονομικός, ἐλέγχου, μηχανογραφι-
κός, ἀναλογιστικός, κ.λ.π.)

. Το προσωπικόν θα διέπεται υπό τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων, ὡς θέλει διαμορφωθῆ μετὰ τήν ἄρξαμένην ἤδη ἐπεξεργασίαν του πρὸς προσαρμογὴν εἰς τὰς νέας ἀνάγκας.

Φορεὺς συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ θα εἶναι οἱ λογαριασμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας υπαλλήλων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν καὶ ὁ λογαριασμός ἐπιχειρητικῆς ἀσφαλείας δημοσίων υπαλλήλων.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ΄

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ΄

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

50.- 'Η ανάγκη τοῦ μεταβατικοῦ σταδίου. 'Εάν δέν ἴσχυον εἰς τήν 'Ελλάδα καθεστῶτα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ εἰάν ἡ προτεινομένη σήμερον μεταβολή ἐπρόκειτο νά συντελεσθῆ τόν 'Ιανουάριον τοῦ 1945, ὅταν ἡ οἰκονομία καί αἱ κοινωνικαί ἀσφαλίσεις εἶχον πλήρως καταρρεύσει, τότε τό νέον σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας θά ἠδύνατο νά προγραμματισθῆ καί νά τεθῆ εἰς ἐφαρμογήν ἄνευ ἀνάγκης μεταβατικοῦ σταδίου. Σήμερον ὅμως εὐρίσκειται ἐν ἰσχυῦ πλέγμα ὀργανισμῶν κοινων. ἀσφαλίσεως, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχουν ἀσφαλισθῆ-πέραν τοῦ Ο.Γ.Α.- περί τό 1 ἐκατ. 500 χιλ. 'Ελλήνων (ἀμέσως ἠσφαλισμένοι), λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ αὐτῶν ἑκατοντάδες χιλιάδων καί οἱ ἠσφαλισμένοι προσδοκοῦν νά λάβουν τὰς συντάξεις καί τὰς ἄλλας παροχάς τὰς ὁποίας, καλῶς ἢ κακῶς, ἐλλόγως ἢ παραλόγως, προβλέπει τό καθεστῶς τό ὁποῖον διέπει ἕκαστον φορέα ἀσφαλίσεως.

Τὰς προσδοκίας τὰς ὁποίας ἔχει ἕκαστος ἔναντι τοῦ φορέως κοινων. ἀσφαλίσεως ἀποκαλεῖ "κεκτημένα δικαιώματα", ἀσχέτως πρὸς τό εἶναι, ὑπὸ τήν φυσικὴν πορείαν τῶν πραγμάτων, ἡ ἔλλειψις ἀσφαλιστικοῦ ἰσοζυγίου καί τὰ ἐτήσια ταμειακὰ ἐλλείμματα μεγάλου ἀριθμοῦ ἀσφαλιστικῶν φορέων οὐδόλως ἐγγυῶνται ὅτι αἱ προσδοκίαι τῶν ἠσφαλισμένων θά ἔχουν αἰσίαν ἔκβασιν.

'Εν ὅφει, πάντως, τῆς πραγματικότητος ταύτης ὀφείλει τό Κράτος νά προτείνῃ καί νά θέσῃ εἰς ἐφαρμογήν ρυθμίσεις μεταβατικοῦ χαρακτῆρος, αἱ ὁποῖαι θά ἐπιτρέψουν τήν ἄνευ δυσχερειῶν μετάβασιν εἰς τό καθεστῶς τοῦ Κώδικος, τό ὁποῖον ἄλλωστε ἐν τῷ συνόλῳ του ἐξυγιαίνει, ὀρθολογίζει καί ἐκσυγχρονίζει τήν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν καί καθιστᾷ γενικῶς τήν κοινωνικὴν προστασίαν ὑψηλοτέραν.

51.- Νομική μορφή τῶν μεταβατικῶν ρυθμίσεων. Αἱ μεταβατικαί ρυθμίσεις θά ἀποτελέσουν, ὡς προελέχθη ἄλλωστε, ἴδιον Βιβλίον τοῦ Κώδικος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, τοῦ ὁποῦ ἡ διατύπωσις εὐρίσκεται εἰς τήν φάσιν τῆς τελικῆς ἐπεξεργασίας.

Τάς οὐσιωδεστέρας μεταβατικὰς ρυθμίσεις ἐκθέτομεν κατωτέρω:

52.- Χρόνος θέσεως εἰς ἐφαρμογήν τοῦ νέου συστήματος. Μετά τήν κριτικὴν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν ἀρμοδίων καὶ τὸν διάλογον ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ ἀνά χειρας σχεδίου Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοῦ σχεδίου Κώδικος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ἡ Κυβέρνησις θά καταλήξῃ εἰς ἀποφάσεις, κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὁποίων ὁ Κώδιξ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας θά λάβῃ τήν τελικὴν του μορφήν, ὑπὸ βελτιωμένον ἀσφαλῶς περιεχόμενον, ψηφιζόμενος καὶ ἐκδιδόμενος ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἡ ἔναρξις ἰσχύος τοῦ Κώδικος θά πρέπει νά ὀρισθῇ, πλὴν ὠρισμένων ὀργανωτικῶν διατάξεων, εἰς χρόνον μεταγενέστερον (π.χ. ἐάν δημοσιευθῇ ὁ Κώδιξ τὸν Ἰούλιον 1969, θά πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενον τὸ σύστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970).

Πάντως, ἡ ἔναρξις λειτουργίας τοῦ "Κέντρου ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν" πρέπει νά γίνῃ τὸ ταχύτερον διὰ ψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἀναγκαῖον ὀργανωτικὸν καὶ λειτουργικὸν θεμέλιον τοῦ συστήματος.

53.- Ἀμεσος ἰσχύς τοῦ νέου συστήματος διὰ τοὺς νέους ἠσφαλισμένους. Ἀπαντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τήν ἀσφάλισιν μετὰ τήν ἰσχύν τοῦ Κώδικος Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς διατάξεις τούτου. Οὐδέν πρόβλημα γεννᾶται διὰ τὰς ὁμάδας ταύτας καλυπτομένων ἀπὸ τήν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν προσώπων. Ἐπίσης διὰ τήν ταυτότητα τοῦ λόγου τὸ νέον σύστημα θά ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ διὰ τὰς ὁμάδας ἠσφαλισμένων, αἱ ὁποῖαι, ἔχουσαι μικρὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐν ἀσφάλισει, δέν πρόκειται νά δικαιωθοῦν, κατὰ τὸ ἰσχύον σήμερον καθε-

στώς, παροχῶν εἰς τό ἐγγύς μέλλον, π. χ. ἐντός τῶν 5 ἐπομένων ἐτῶν ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νέου συστήματος.

54.- Μεταβατικόν στάδιον 5ετοῦς διαρκείας, διὰ τὰς παλαιάς ομάδας ἠσφαλισμένων. Διὰ τοὺς ἔχοντας μακρόν ἀριθμόν ἡμερῶν ἐν ἀσφαλίσει καί δικαιομένους κατὰ τήν στιγμὴν δημοσιεύσεως τοῦ κώδικος συντάξεων ἢ ἄλλων παροχῶν ἢ δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ὑπὸ τό παλαιόν καθεστώς, θά ἐδικαιοῦντο συντάξεων ἢ παροχῶν ἐντός τῶν ἐπομένων 5 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰσχύος τοῦ κώδικος, θά ἰσχύη παράλληλως τό παλαιόν καθεστώς. Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως εἶναι ὅτι αἱ προσδοκίαι τῶν ὁμάδων τούτων ἠσφαλισμένων εὐρίσκονται τόσον ἐγγύς πρὸς τήν πραγματοποίησίν των, ὥστε νά δύναται τις νά ὀμιλῇ εὐλόγως περί κερτημένων δικαιωμάτων. Τά "δικαιώματα" ταῦτα δέν θά πρέπει νά θιγοῦν.

55.- Σταδιακὴ προσαρμογὴ εἰς ἠῤῥημέναις προϋποθέσεις. Ἐάν ὑπὸ παλαιῶν σχημάτων διεπόντων φορεῖς κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων προεβλέποντο ἀδικαιολογήτως χαμηλαί προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἢ ἀπολήψεως ἄλλων παροχῶν, αἱ ὅποιοι διὰ τοῦ κώδικος ἀυξάνονται, καί διὰ τήν περίπτωσιν ταύτην ἢ προσαρμογὴ διὰ τῆς ἀυξήσεως τῶν προϋποθέσεων θά γίνῃ σταδιακῶς, διὰ προσθήκης ἐνός εὐλόγου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐν ἀσφαλίσει δι' ἕκαστον τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ὥστε καί πάλιν νά μή θιγοῦν οἱ εὐρισκόμενοι ἐγγύς πρὸς τήν πραγματοποίησιν τῶν προσδοκιῶν των. Ἐάν π. χ. προβλέπεται συνταξιοδοτήσεις μέ 3.000 ἡμέρας ἐν ἀσφαλίσει, ἐνῶ ὁ κώδικε ἐπιβάλλει διὰ τήν κατωτάτην σύνταξιν 4.500 ἡμέρας ἐν ἀσφαλίσει (δηλ. 15 ἔτη ἀπασχολήσεως), ἡ μετάβασις θά γίνῃ διὰ προσθήκης διακοσίων ἡμερομισθίων δι' ἕκαστον τῶν ἐπομένων ἐτῶν, μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς τόν ἀριθμόν τῶν 4.500.

56.- Καταβαλλόμεναι ἤδη συντάξεις ἢ ἄλλαι περιουσιαί παροχαί. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἔχει ὡς ἀποστολήν νά βελτιώνη τοὺς ὅρους διαβιώσεως τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καί ἐπ' οὐδενί νά τὰς καθιστᾷ χειροτέρας. Ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης διὰ τήν κοινωνικὴν πολιτικὴν εἶναι διάφορος ἀπὸ

τήν έννοιαν τῆς δικαιοσύνης εἰς τό άτομοκεντρικόν καθε-
στώς παλαιότερων ἐποχῶν. Διά τήν κοινωνικήν πολιτικήν τό
παλαιόν ἀξίωμα FIAT JUSTITIA ET PEREAT MUNDUS μετασχημα-
τίζεται εἰς FIAT JUSTITIA ET FLOREAT MUNDUS. Κατά συνέ-
πειαν, οὐδεμία πρόθεσις ὑπάρχει νά καταργηθοῦν ἢ νά περι-
κοποῦν διά τοῦ Κώδικος καταβαλλόμεναι νομίμως κύρια
συντάξεις ἢ ἄλλαι περιοδικαί παροχαί τύπου συντάξεως, ὑπό
τήν ἐπιφύλαξιν ὡς πρός ταμεῖα ἐπανειλεγέεντα διά πτωχεύ-
σεως καί διά τά ὁποῖα ἡ παρέμβασις τοῦ Κράτους θά καθί-
σταται ἀναγκαία πρός πρόληψιν πλήρους καταρρεύσεως.

57.- Προσαρμογή ἐντός 5ετίας τοῦ συστήματος πορι-
σμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Διά τήν περίπτωσιν μετα-
θέσεως τοῦ βάρους τοῦ ἀσφαλιστροῦ μεταξύ ἐργοδότη ἢ
ἠσφαλισμένου ἢ τήν περίπτωσιν ὑποκαταστάσεως ἀσφαλιστι-
κῆς εἰσφορᾶς εἰς κοινωνικούς πόρους, ἡ μετάβασις θά γίνῃ
σταδιακῶς καί ἐντός 5ετίας, ὥστε νά ὑπάρξῃ δυνατότης διά
τούς ἐνδιαφερομένους πλήρους προσαρμογῆς.

Ἐπίσης, ἐντός τῆς 5ετίας, θά ὑπάρξῃ δυνατότης προσαρμογῆς
διά τούς ἠσφαλισμένους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θά θελήσουν νά
ἐξασφαλίσουν εἰς ἑαυτούς, διά προσθέτου ἀσφαλίσεως ἢ ἀνα-
λήψεως βάρους ἀσφαλιστροῦ, τό ὁποῖον κατεβάλλετο μέχρι
σήμερον ἀπό τόν ἐργοδότην ἢ ἠντλεῖτο ἐκ κοινωνικῶν πόρων,
ὑψηλοτέρας παροχᾶς (συντάξεις ἢ ἐφ' ἅπαξ), διά τὰς ὁποίας
τίθεται περιορισμός ὕψους ἀπό τοῦ τέλους τῆς 5ετίας ἀπό
τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος.

58.- Ἐξασφάλισις 10ετοῦς ἀσφαλιστικοῦ ἰσοζυγίου.
Ἀπό τοῦδε ἔχει προσδιορισθῆ, βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης,
τό ἀσφάλιστρον τοῦ κλάδου συντάξεων διά τήν ἔναρξιν
ἰσχύος τοῦ συστήματος. Διά τήν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τούς
σήμερον ἠσφαλισμένους τοῦ I. K. A. ομάδα ἠσφαλισμένων, τό
ἀσφάλιστρον τοῦτο εἶναι 14%. Δι' ἄλλας ομάδας, λόγω τῶν
ἰδιοτυπιῶν ἐκάστης, τό ἀσφάλιστρον διαφοροποιεῖται. Ἡ
βαθμιαία ὁμως ὠρίμανσις τῆς ἀσφαλίσεως θά ἐπιφέρῃ, εἰς
τό μέλλον, τήν ἀνάγκην προσθέτων ἐσόδων, τά ὁποῖα θά καλυ-
φθοῦν δι' αὐξήσεως τοῦ ἀσφαλιστροῦ. Ἐυεργετική συνέπεια

τοῦ ὀρθολογισμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας εἶναι ὅτι θά γνωρίζωμεν ἐκ τῶν προτέρων ἀπό ποίας χρονικῆς στιγμῆς θά ἐπιβληθῆ ἡ αὔξησις τοῦ ἀσφαλίστρου κατά 1-2 μονάδας, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά γνωρίζουν ἐκ τῶν προτέρων καί νά προσαρμόζωνται εἰς τά ἠύξημένα ταῦτα βάρη.

59.- Προσωπικόν ὑπηρετοῦν εἰς τήν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν. Θά ληφθῆ πρόνοια, δι' ἐξουσιοδοτικῶν διατάξεων, ἀναδιοργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καί ρυθμίσεως τῆς ὑπαλληλικῆς καί τῆς κοινωνικοασφαλιστικῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ. Εἶναι ἀναγκαῖα ἐπίσης ἡ ὀργάνωσις συστήματος μετεκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου. Ἰδιαιτέρως ἐπείγουσα εἶναι ἡ ἀνάγκη μετεκπαιδεύσεως δύο κατηγοριῶν προσωπικοῦ: ἀφ' ἑνός, ἐκείνου τό ὁποῖον ἤδη ὑπηρετεῖ εἰς μηχανογραφικὰς ὑπηρεσίας φορέων Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καί θά ἐπιλεγῆ ὡς προσωπικόν τοῦ Κέντρου Ἡλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀφ' ἑτέρου, ἐκείνου τοῦ προσωπικοῦ τό ὁποῖον θά ἐπιλεγῆ, βάσει προσόντων, διὰ νά ὑπηρετήσῃ εἰς τά Δημόσια ταμεῖα ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

60.- Περιουσιακὰ στοιχεῖα φορέων Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἐν ἡ περιπτώσει γίνεαι δεκτὴ ἡ ἄποφιν συγχωνεύσεως ἑνός μέρους φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς φορεῖς κατά ὁμάδας κατηγοριῶν ἠσφαλισμένων, ὡς ἐπροτάθη εἰς τό Κεφάλαιον Γ' τῆς παρούσης, τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ἑκάστου φορέως θά ἀποτελέσουν τό ἐγγυητικόν κεφάλαιον διὰ τὰς παροχὰς τῆς ὁμάδος ἠσφαλισμένων εἰς τόν φορέα ἀσφαλίσεως τῆς ὁποίας ἀνήκων τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα κατά τήν δημοσίευσιν τοῦ Κώδικος. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων θά χρησιμοποιῶνται διὰ τήν κάλυψιν μέρους τοῦ ἀσφαλίστρου τῆς ὁμάδος ταύτης ἠσφαλισμένων, μέχρις ἐξόδου τούτων εἰς σύνταξιν.

61.- Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων. Ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Κώδικος, ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν καταβαλλομένων συντάξεων θά πρέπει νά γίνεαι κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων συσχέτισεως προϋποθέσεων πρὸς παροχὰς, τὰς ὁποίας θέτει ὁ Κώδιξ, διὰ τόν λόγον ὅτι ἡ συσχέτισις αὕτη ἔχει

κριθῆ, μετ' ἔξονυχιστικὴν ἔρευναν ὡς ἡ πλέον δίκαια.

62.- Αἱ ἐπὶ μέρους μεταβατικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος. Πάντως, αἱ μεταβατικαὶ ρυθμίσεις ἀπαιτοῦν, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, λίαν ἐξειδικευτικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι καταρτίζονται μὲ πνεῦμα κατὰ τὸ δυνατόν ἐκ-
νοποιήσεως τῶν εὐλόγων προσδοκιῶν τῶν δικαιοῦχων.-

Ἀπρίλιος 1969

Παναγιώτης Παναγιώτου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Γεωργίου

Σ Χ Ε Δ Ι Ο Ν

ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

- Α' Γενικά Ἀρχαί καὶ Εἰσαγωγικαὶ διατάξεις.
- Β' Προστασία Ὑγείας—Ἀσφάλις Ἀσθενείας καὶ Μητρότητας.
- Γ' Ἀσφάλις Γήρατος—Ἀναπηρίας—Ἐπιζώντων.
- Δ' Πρόσθετος Ἀσφάλις.
- Ε' Ὁργάνωσις καὶ Διοικήσις Φορέων.
- ΣΤ' Πόροι Κοινωνικῆς Ἀσφάλειας.
- Ζ' Εἰδικὸν Κοινωνικοασφαλιστικὸν Ποινικὸν Δίκαιον.
- Η' Διοικητικὴ Ἐπίλυσις Ἀσφαλιστικῶν Διαφορῶν.
- Θ' Τελικά, Εἰδικὰ καὶ Μεταβατικὰ διατάξεις.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ
ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περιεχόμενον τοῦ Κώδικος	ἄρθρ.	101
Ἀντικείμενον τοῦ θεσμοῦ	»	102
Ἐννοιολογικοὶ προσδιορισμοί	»	103

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Πηγαὶ κανόνων	ἄρθρ.	104
Φύσις κανόνων	»	105
Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλειαν	»	106
Ἴσχυς κατὰ χρόνον	»	107
Ἑρμηνεία	»	108

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΙΣ

Ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλις	ἄρθρ.	109
Προαιρετικὴ συνέχισις ἀσφαλίσεως	»	110
Τυπικὴ ἀσφάλις	»	111
Πολλαπλὴ ἀσφάλις	»	112
Διαδοχικὴ ἀσφάλις	»	113

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΠΑΡΟΧΑΣ

Γένεσις καὶ φύσις τοῦ δικαιώματος	ἄρθρ.	114
Προστασία παροχῶν	»	115
Ὑπολογισμὸς παροχῶν	»	116
Ἀναζήτησις παροχῶν	»	117
Ἀπαλλαγὰ καὶ Ἀτέλεια	»	118
Ἀσκήσις δικαιωμάτων	»	119

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ — ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

Παραγραφαί	ἄρθρ.	120
Στερήσεις	»	121
Μεταβίβασις ἀπαιτήσεων ἐπὶ θανάτου δικαιούχου	»	122

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΛΡΧΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 101.

Περιεχόμενον του Κώδικος.

Ο παρών Κώδιξ ρυθμίζει τὰ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας καὶ διέπει τὰς ἐκ ταύτης ἐν γένει σχέσεις. Ἐπίσης διέπει τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας καὶ τὰ τῆς ἐποπτείας τοῦ Κράτους ἐπὶ τούτων.

"Αρθρον 102.

Ἀντικείμενον τοῦ Θεσμῶ.

Ἀντικείμενον τοῦ Θεσμῶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, τοῦ διαπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος, εἶναι ἡ κατὰ ὀργανωμένον σύστημα ἀντιμετώπισις τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑπὸ ταύτης κλυπτομένων προσώπων εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσθενείας, μητρότητος, ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου. (Ἀσφαλιστικοὶ κίνδυνοι).

"Αρθρον 103.

Ἐννοιολογικοὶ προσδιορισμοί.

Εἰς τὸν παρόντα Κώδικα οἱ κάτωθι ὄροι σημαίνουν ἀντιστοίχως:

1. Ἀπασχολήσις: Ἡ πρὸς εἰσπορισμὸν παροχῆ ἐξηρημένης ἐργασίας ἢ ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν.

2. Ἡτθαλισμένοι: Οἱ ἀπασχολούμενοι, εἴτινες καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν κανόνων κοινωνικῆς ἀσφαλείας, καθ' ἣν ἐκτασιν προβλέπεται εἰς τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις.

3. Μισθωτοί: Οἱ παρέχοντες ἐξηρημένην ἐργασίαν ἢ ἠτθαλισμένοι. Ὡς μισθωτοὶ θεωροῦνται καὶ τὰ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενα πρόσωπα ἄνευ ἐπαγγελματικῆς σπέρης τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, μέσῳ ἀσφαλιστικοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι: Οἱ λοιποὶ ἠτθαλισμένοι πλὴν τῶν μισθωτῶν.

5. Ἐργοδότης: Τὰ φυσικὰ πρόσωπα ἢ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. περιλαμβανόμενου τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων οἱ μισθωτοὶ παρέχουν τὴν ἐργασίαν των.

6. Χρόνος ἀσφαλίσεως: Ὁ χρόνος πραγματικῆς ἀπασχολήσεως καὶ ὁ πρὸς τούτον ἐξομοιούμενος χρόνος κατὰ τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ παρόντος.

Προκειμένου περὶ μισθωτῶν, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζονται καὶ αἱ ἡμέραι δι' ἃς ὁ ἠτθαλισμένος ἔλαθεν ἢ δικαιούται μισθὸν παρὰ τοῦ εργοδότη.

Προκειμένου περὶ μισθωτῶν ἀμειβομένων κατὰ μῆνα ἢ προκειμένου περὶ παρεχόντων ἀνεξαρτήτους ἢ ἐλευθερίους ὑπηρεσίας, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζονται 25 ἡμέραι κατὰ μῆνα, πλήρους ἀπασχολήσεως ἢ 300 ἡμέραι κατ' ἔτος κατ' ἀνώτατον ὄριον.

7. Μισθός: Αἱ πάσης φύσεως τακτικαὶ καὶ ἐκτασται εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος παροχαὶ τοῦ εργοδότη πρὸς τὸν μισθωτὸν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων κοινωνικοῦ χαρακτῆρος παροχῶν λόγῳ γάμου, γεννήσεως τέκνου, θανάτου καὶ ἐκείας ἀσθενείας τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 212 μελῶν οἰκογενείας αὐτοῦ.

8. Εἰσόδημα: Τὸ ἐκ τῆς παροχῆς ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν εἰσόδημα.

9. Συνταξιοῦχοι: Οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας ἢ τοιαύτην ἐπιζώντων.

10. Ἐργατικὸν ἀτύχημα: Τὸ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης βίβιον συμβῆν ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀσθένεια, ἀναπηρία ἢ θάνατος.

Πρὸς τὸ ἐργατικὸν ἀτύχημα ἐξομοιοῦνται καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι, ἐριζόμεναι διὰ κανονισμοῦ.

11. Φορέας: Τὰ νομικὰ πρόσωπα δι' ὧν ἀσκεῖται ἢ κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀσφάλισις.

12. Υπουργός: Ὁ ἄσκων τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 104.

Πηγαὶ Κανόνων.

1. Οἱ κανόνες κοινωνικῆς ἀσφαλείας, πρωταρχικὴν πηγὴν ἔχοντες τὸ Σύνταγμα, θεσπίζονται διὰ νόμου καὶ κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου τιθεμένων κανονιστικῶν περιεχομένου διατάξεων.

2. Οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κώδικος προβλεπόμενοι Κανονισμοὶ θεσπίζονται, συμπληροῦνται, τροποποιῶνται ἢ καταργοῦνται δι' ἀπεφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ φορέως καὶ γνώμην τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου φορέως τινός, ὑποχρεοῦται τοῦτο ὅπως ἐντός τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου ὑπεβάλλῃ ταύτην. Παρερχομένης τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας ἀπράκτου ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς περαιτέρω ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κανονισμοῦ ἐνεργείας.

Ἄρθρον 105.

Φύσις κανόνων.

Οἱ κανόνες κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἀφοροῦν εἰς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον καὶ εἶναι ἀναγκαστικῆς ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρον 106.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλειαν

1. Οἱ κανόνες κοινωνικῆς ἀσφαλείας καταλαμβάνουσιν ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ γῶρᾳ ἀπασχολουμένους πρὸς βιοποριστὴν ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας, καθ' ἣν ἔκτασιν προβλέπεται εἰς τὰς ἐπιμέρους διατάξεις.

Πρόσωπα ἀποκλύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροχθονίης δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ κανονισμοῦ.

2. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς κανόνες τῆς παρ. 1, ἐδαφίου πρώτου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἕλληνας πολῖται ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν εἰς ἐργασίας, ἢ ἔδρα τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτονται δυνάμει συμφάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ τῆς γῶρᾳ ἐν ἣ ἀπασχολοῦνται.

3. Διὰ κανονισμοῦ, δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς περιπτώσεις γήρατος καὶ θανάτου, ὁμογενεῖς Ἕλληνας ὑπήκοοι ἢ μὴ διαμένοντες ἢ κατοικοῦντες εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ὁρίζεται ὁ φορέως, τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀνωτέρω προσώπων, αἱ προϋποθέσεις αὐτῆς, εἰς τὰς ὁποίας δύναται νὰ περιλαμβάνωνται κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὄριον ἡλικίας, ἢ μὴ συμπλήρωσις ἢ ὑπέρβασις τοῦ ὁποίου θὰ ἀποκλείῃ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος καθιερωμένην ἀσφάλειαν, αἱ προθεσμιαὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τούτου, τὸ ὕψος τῶν εισφορῶν καὶ τῶν τεκμαρτῶν ἀποδοχῶν ἐφ' ὧν αὗται θὰ ὑπολογίζωνται, ὁ τρόπος καταβολῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν εισφορῶν καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 107.

Ἴσχυς κατὰ χρόνον.

Οἱ κανόνες κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἀφοροῦν εἰς τὸ μέλλον καὶ δὲν ἔχουσιν ἀναδρομικὴν ἐφαρμογὴν, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται εἰς τὰς ἐπιμέρους διατάξεις.

Ἄρθρον 108.

Ἐρμηνεία.

1. Οἱ κανόνες τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐρμηνεύονται ἐν ὄψει τῶν ἐπιδιωκόμενων ὑπὸ ταύτης σκοπῶν.

2. Ἐν ἀμφισβησίᾳ οἱ κανόνες τοῦ δικαίου κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐρμηνεύονται ὑπὲρ τοῦ ἠσφαλισμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΙΣ

Ἄρθρον 109.

Ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις.

1. Ἡ ἀσφάλισις εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα εἶναι ὑποχρεωτικὴ χωρὶς αὐτοδικαίως καὶ καταλαμβάνει τὰ πρόσωπα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπασχολήσεώς των.

2. Χρόνος ἀπασχολήσεως τοῦ ὁποίου ὁ φορεὺς δὲν ἔλαβε γνώσιν ὅπως δὴποτε ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐπραγματοποιήθη αὕτη, δὲν υπολογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἀσκητῆν οἰουδὴποτε δικαίωματος.

3. Ὁ καθ' οἰουδὴποτε τρόπον ἀποχωρῶν ἢ ἀπολύμενος ἐκ τῆς ἐργασίας του μισθωτῶς ὑποχρεούται ὅπως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως δηλώσῃ εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τὸν χρόνον τῆς παρὰ τῷ τελευταίῳ ἐργαζομένῳ ἀπασχολήσεως διὰ τὸν ὁποῖον δὲν κατεβλήθησαν εἰς τὸν φορέα εἰσφοραί. Ἐπὶ παραλείψεως δηλώσεως τοῦ ὡς ἄνω χρόνου εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης οὗτος δὲν ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἀσκητῆν οἰουδὴποτε δικαίωματός του ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ φορεὺς βεβαιώμενος περὶ τῆς ἀπασχολήσεως διὰ τὸν χρόνον τούτον ἐξ ἐγγράφων στοιχείων, πλὴν ἐνδικοῦ βεβαιώσεως, ἤθελε χωρῆσαι εἰς τὴν εἰσπραξίαν τῶν ἀντιστοίχων εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 110.

Προαιρετικὴ συνέχισις ἀσφαλίσεως.

1. Ὁ διατελέσας ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένος, δικαιούται νὰ αἰτήσῃται τὴν συνέχισιν τῆς ἀσφαλίσεως ταύτης, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς, ἐξ ὅσων:

α. Ἐχει πραγματοποιήσει ἐν ὑποχρεωτικῇ ἀσφάλισι τὸ 1/3 τοῦλάχιστον τοῦ χρόνου τοῦ απαιτουμένου πρὸς βεβαλιωτῆν δικαίωματος συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐξ τοῦ 300 ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως πενταετίας καὶ

β. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίως ἀσφαλίσεως.

2. Ἡ ἐν παρ. 1 προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως χωρεῖ δι' ἓνα ἢ πλείονα τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου φορέως καλυπτομένων κινδύνων.

3. Ὁ προαιρετικῶς ἠσφαλισμένος βαρύνεται μὲ τὴν συνολικὴν εἰσφορὰν, ἐργαζομένου καὶ ἠσφαλισμένου προσδιοριζομένην ἕσται τοῦ μέτου ἔρου τοῦ μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος τῶν τελευταίων 300 ἡμερῶν πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, τοῦτου ἀναπροσαρμοζομένου ἐκάστου ἀνλόγως πρὸς τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἀνεξιδικεύτου ἐργάτου κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ.

4. Χρονικὴ περίοδος, δι' ἣν δὲν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάγονται αὗται, δὲν λογίζεται ὡς χρόνος προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως.

5. Καθυστερηταὶ καταβολῆς εἰσφορῶν πέραν τοῦ ἔτους, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάγονται αὗται, συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ δικαίωματος περαιτέρω συνεχίσεως τῆς ἀρξασμένης προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 111.

Τυπικὴ Ἀσφάλισις.

1. Ἀσφάλισις εἰς φορέα, ἐλλειπουσῶν τῶν κατὰ νόμον προϋποθέσεων, λογίζεται νομίμως χωρῆσασα δι' ἀπάσας τὰς συνεπείας, ἐὰν καλῆ τῆ πίστει καὶ ἐπὶ εὐλογον χρονικὸν διάστημα ἔλαβε χωρὴν καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν.

2. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ὑπάγεται διὰ τὴν αὐτὴν ἀπασχολητῆν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως, ἀπὸ τῆς περὶ τούτου ἐνημερωθείας του κατελαμβάνεται ὑπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ δευτέρου φορέως, τηρουμένων ὡς πρὸς τὸν διαβραχόμενον χρόνον

και τας λοιπας συνεπειας των διατάξεων του άρθρου 113 του παρόντος.

3. Εάν ο ήσφαλιζόμενος δέν υπάγεται δια τήν αὐτήν ἀπασχόλησιν εἰς τήν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως, συναγίξει ὑποχρεωτικῶς ὑπαγόμενος εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ κατὰ τήν παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου φορέως, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἀσφαλίστει ταύτῃ ἔχει πραγματοποιήσει 1.500 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἐπιστρέφονται αὐτῷ αἱ ἀντίστοιχοι εἰσφορᾶι ἀτόκως, ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι, πλην τῶν εἰσφορῶν τοῦ κλάδου ἀσθενοῦς, δι' ἣν περίπτωσιν ὁ ήσφαλιζόμενος ἔτυχεν ἤδη παροχῶν τοῦ κλάδου τούτου.

Ἄρθρον 112.

Πολλαπλῆ ἀσφάλισις.

1. Πλειόνες ἀπασχολήσεις τοῦ αὐτοῦ προσώπου μὴ συμπίπτουσαι χρονικῶς, ἐπάγονται τήν ἀσφάλισιν εἰς ἓνα ἢ καὶ πλειόνας φορεῖς κυρίας ἀσφαλίσσεως, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ πρὸς τοῦτο ἀντιστοιχίως ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις.

2. Ἐν συνδρομῇ τῶν ὄρων ἀσφαλίσσεως εἰς ἓνα ἢ πλειόνας φορεῖς διὰ πλειόνας ἀπασχολήσεις, αἱ δι' ἐκάστην τούτων εἰσφορᾶι ὑπολογίζονται καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων εἰς τὸν εἰσὶν φορέα, οἱ δ' ἐξ αὐτῶν μισθοὶ καὶ εἰσοδήματα λαμβάνονται ἀθροιστικῶς ὑπ' ὄψιν διὰ τήν ἀσκήσιν οὐδενὸς ἐν τῆς ἀσφαλίσσεως δικαιώματος καὶ διὰ τὴν ὑπολογισμὸν τῶν πάσης φύσεως παροχῶν ὑπὸ τοῦ κατὰ τήν παράγραφον 4 ἀρμολίου φορέως πλην τῶν ἐπιδομάτων ἀσθενοῦς καὶ μητρότητος, διὰ τὴν ὑπολογισμὸν τῶν ὁμοίων λαμβάνονται ἀθροιστικῶς ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἐκ τῶν πλειόνων σχέσεων ἀπασχολήσεως καὶ ἀσφαλίσσεως μισθοί.

3. Ὁ ήσφαλιζόμενος μεθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος δικαιούται εἰς ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ εἰσφορῶν, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς μισθὸν ἢ εἰσοδήμα πλεόν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ὑποκειμένων εἰς εἰσφοράς δι' ἐκάστην κατηγορίαν ήσφαλιζόμενων. Ἐκδικῶς προκειμένου περὶ μισθωτῶν ήσφαλιζόμενων ἡ ἀπόδοσις ἀναφέρεται εἰς τὸ βαρύνον τούτους ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς.

Ἐφ' ὅσον ὁ ήσφαλιζόμενος ἔχει ἀσφαλισθῆ διὰ δηλωσεως τοῦ καὶ προσθέτως, αἱ κατὰ τήν παρούσαν παράγραφον προκύπτουσαι ὑπὲρ αὐτοῦ διαφορᾶι μεταφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς προσθέτου ἀσφαλίσσεως, ἐὰν οὗτος δὲν ζητήσῃ τήν ἐπιστροφήν τούτων, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκείνου εἰς ὃ αὐταὶ ἀνάγονται.

4. Κανονισμὸς θέλει προβλέψει τὰ τοῦ καθορισμοῦ ἢ τὰ τῆς ἐκ μέρους τοῦ ήσφαλιζόμενου ἐπιλογῆς τοῦ ἐκ τῶν πλειόνων φορέων ἀρμολίου, εἰς πίστωσιν τοῦ ὁμοίου καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος μεταφέρονται αἱ διαφορῶντες τούτου εἰσπραχθεῖσαι ἐκ τῶν πλειόνων ἀπασχολήσεων εἰσφορᾶι καὶ ὁ ὁμοίως ἐπιμελεῖται:

α) Διὰ τήν ἀπόδοσιν τῶν συμφώνως πρὸς τὰ εἰς τήν προηγούμενην παράγραφον ὀριζόμενα ἐπὶ πλεόν εἰσπραχθεῖσων εἰσφορῶν.

β) Διὰ τήν πραγματοποίησιν τῶν παροχῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἰσχυουσῶν δι' αὐτὸν διατάξεων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθῆσεται πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα διὰ τινα τῶν πλειόνων ἀπασχολήσεως των δικαιούνται συντάξεως ἢ παροχῶν κλάδων ἀσθενοῦς ὑπὸ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου περιλαμβανόμενου καὶ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 113.

Διαδοχικὴ ἀσφάλισις.

1. α. Χρόνος ἀσφαλίσσεως διανυθείς διαδοχικῶς εἰς πλειόνους φορεῖς κυρίας ἀσφαλίσσεως συνοπολογίζεται, αἰτήσαι τοῦ ήσφαλιζόμενου, παρὰ τῷ ἀπονέμοντι τήν σύνταξιν φορεῖ, λογίζόμενος δι' ἀπάσας τὰς ἐννόμους συνεπειὰς ὡς χρόνος ἀσφαλίσσεως παρ' αὐτῷ.

β. Ὡς φορεῖς κυρίας ἀσφαλίσσεως νοοῦνται, διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, καὶ τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα

δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου τὰ ἀπονέμοντα σύνταξιν εἰς τὸ προσωπικόν των.

γ. Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου ή νομικοῦ προσώπου ή ἄλλου φορέως ἀσφαλίσεως, νοεῖται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διεπούσης ἑκάστου τούτων νομοθεσίας, συνταξίμου ὑπηρεσίας.

δ. Χρόνος ἀσφαλίσεως δι' ὃν ἐπεστράφησαν νομίμως αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς καὶ ὁ χρόνος ὅστις ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν καταβαλλομένης συντάξεως ή τῆς ἀντὶ ταύτης τυχόν χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ παραγῆς, δὲν συνυπολογίζεται.

2. α. Ἡ σύνταξις ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποιήθησαν παρ' αὐτῶν ἡλικιαὶ πεντακισίαι (1500) τοῦλάχιστον ἡμέραι ἀσφαλίσεως.

β. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν συνεπληρώθη ὁ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀπαιτούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ τελευταίῳ φορεῖ, ή σύνταξις ἀπονέμεται παρὰ τοῦ φορέως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη ὁ μακρότερος χρόνος.

γ. Ἐὰν δὲν θεμελιούται δικαίωμα συντάξεως ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς νομοθεσίας τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσδιορισθέντος ὡς ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως φορέως, ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπονομὴν καθίσταται ὁ ἐκ τῶν ἐτέρων φορέων ἐκείνος εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου διηρῶθη ὁ μακρότερος ἀπὸ ἀπέψως διαρκείας χρόνος ἀσφαλίσεως.

δ. Διὰ τὴν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπονομὴν συντάξεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ή νομικοῦ προσώπου συνταξιοδοτούντος τὸ προσωπικόν του ἀπαιτεῖται ὁποσδήποτε ή συμπλήρωσις παρ' αὐτοῦς ἡλικίων πεντακισίων (1.500) τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀσφαλίσεως καὶ συμπλήρωσις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 301 παρ. 1 τοῦ παρόντος, ὁρίου ἡλικίας.

Προκειμένου περὶ προσώπων διεπομένων ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ καθεστώτος τοῦ ἰσχύοντος διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ή ἀναλόγου πρὸς τοῦτο δι' ἅπαντα τὸν χρόνον αὐτὸν ἀσφαλίσεως, δὲν ἰσχύει ὁ ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἐδαφίου τιθέμενος περιορισμὸς ἡλικίας.

ε. Προκειμένου περὶ ἀναπηρίας ή θανάτου ὀφειλομένων εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα ή ἐπαγγελματικὴν νόσον ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς εἶναι ὁ φορεὺς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου ἐπῆλθε τὸ ἀτύχημα.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἀπονομῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας ή θανάτου, ὀφειλομένου εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα, δὲν ἀπαιτεῖται ή πραγματοποίησις παρὰ τῷ φορεῖ τῶν 1500 ἡμερῶν ἐργασίας.

Προκειμένου περὶ προσώπων διεπομένων ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ καθεστώτος τοῦ ἰσχύοντος διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ή ἀναλόγου πρὸς τοῦτο, διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγω ἀναπηρίας, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ κείμεναι περὶ τούτων διατάξεις.

3. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀπονομὴν συντάξεως ἐφαρμόζεται ἐξ ὅλοκλήρου καὶ ἀποκλειστικῶς ή νομοθεσία ή διεπούσα τὸν ἀπονέμοντα τὴν σύνταξιν φορέα, τοῦ συνταξιοῦχου λογιζομένου κατὰ πάντα ὡς συνταξιοῦχου τοῦ φορέως τούτου.

4. α. Τὸ ποσὸν τῆς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμομένης συντάξεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, ἐπιμερίζεται δέ, διὰ τῆς περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως, εἰς ἅπαντας τοὺς φορεῖς κατὰ λόγον τοῦ χρόνου τῆς παρ' ἑκάστῳ ἐκ τούτων ἀσφαλίσεως.

β. Εἰς τὴν περίπτωσιν δι' ἓνα ή περισσοτέρους φορεῖς ἐκ τῶν βαρυνομένων μὲ τμήμα τῆς συντάξεως, τὸ ἰσχὺον ἀνώτατον ὄριον μισθοῦ ή εισοδήματος, ἐφ' οὗ ὑπολογίζεται ή σύνταξις, εἶναι μικρότερον τοῦ μισθοῦ ή εισοδήματος, ἐφ' οὗ ὑπελογίσθη αὕτη παρὰ τοῦ ἀπονέμοντος φορέως, διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ή τῶν φορέων τούτων, ἐφαρμόζεται νῦν ὑπολογισμὸς τῆς συντάξεως, κειρορισμένως δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἰσχύοντος διὰ τοῦτον, ὡς ἀνω, ἀνωτάτου ὁρίου μισθοῦ ή εισοδήματος.

Διὰ τὸν ἐπιμερισμὸν πάντως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις περὶ κατωτάτων ὁρίων συντάξεων.

γ. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπὶ μέρους ποσῶν τῶν βαρυνόντων τὸν ἀπονέμοντα τὴν σύνταξιν φορέα καὶ τοὺς λοιποὺς φορεῖς, ἀποτελεῖ τὴν συνολικὴν σύνταξιν τοῦ δικαιούχου. Αὕτη καταβάλλεται ὁλόκληρος παρὰ τοῦ ἀπονέμεντος τὴν σύνταξιν φορέως, δικαιουμένου τούτου καὶ ἀναζητήση τὸ βαρῦνον τοὺς ἑτέρους φορεῖς τμήμα τῆς συντάξεως.

δ. α. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τοῦ ΟΓΑ, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἔχη πραγματοποιήσει παρ' αὐτῷ τὰς 3.000 ἡμέρας ἐν ἀσφαλίσει: ἀμέσως πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ παρέχοντος δικαιώμα εἰς σύνταξιν γήρατος ὁρίου ἡλικίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ ΟΓΑ νομοθεσίας, ἢ 1.500 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως ἀναπηρίας διὰ σύνταξιν λόγῳ ταύτης.

Χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ΟΓΑ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν δι' οἰονδήποτε ἄλλον φορέα.

β. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ χρόνου διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως εἰς φορεῖς ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως χορηγούντας περιοδικὴν παροχὴν (ἐπικουρικὴν σύνταξιν ἢ βοήθημα ἢ μέρισμα κλπ.) διὰ τὴν ἀνάγκην ἐπικουρικῆς συντάξεως.

γ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ χρόνου ἀσφαλίσεως εἰς φορεῖς παρέχοντας ἐφ' ἑπαξὶ χρηματικὴν παροχὴν (παροχὴν προνοίας).

δ. Χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς πλείονας φορεῖς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας συνυπολογίζεται διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς παροχῆς ἀσθενείας καὶ μητρότητος δικαιώματος παρὰ τοῦ φορέως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ ἀσφαλιστικὴ περίπτωσις, καὶ παροχῆς ὁμοῦ εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου φορέως ἀνευ συμμετοχῆς τῶν ἑτέρων φορέων.

6. Ἀμφισβητήσεις προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπιλύονται διοικητικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιβαρύνεται καὶ τὸ Δημόσιον μὲ τὴν καταβολὴν τμήματος τῆς συντάξεως. ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΟΧΑΣ

Ἄρθρον 114.

Γένεσις καὶ φύσις τοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τὴν παροχὴν γεννᾶται ἀφ' ἧς συντρέξουν αἱ εἰς τὸν παρόντα Κώδικα ὀριζόμεναι προϋποθέσεις.

2. Ἡ ἀξίωσις ἐπὶ τὴν παροχὴν ἀποτελεῖ δημόσιον ἐξ ὑποκειμένου δικαιώμα, μὴ δεκτικὸν παραιτήσεως.

3. Ἐπὶ ἀσφαλίσεως χωρούσης αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμα ἐπὶ τὴν παροχὴν εἶναι ἀνεξάρτητον τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 109.

Ἄρθρον 115.

Προστασία παροχῶν.

1. Αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1/4 τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἐκχώρησις μέχρι τῶν 3/4 τοῦ ποσοῦ τῶν ἐφ' ἑπαξὶ βοηθημάτων ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, τοῦ Ταμείου Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων καὶ ὑπὲρ φορέων ἢ ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐν περιπτώσει χορηγήσεως ὑπ' αὐτῶν στεγαστικῶν ἢ οἰκοδομικῶν δανείων εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

3. Πᾶσα ὀφειλὴ πρὸς φορέα ἐξ ἀχρεωστήτως καταβλη-

Δεισῶν παροχῶν, δύναται νὰ εἰσπράττεται καὶ διὰ παρακρατήσεως παροχῶν εἰς χρῆμα, μέχρι τοῦ 1)4 αὐτῶν.

Ἄρθρον 116.

Ὑπολογισμὸς Παροχῶν.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν πάτης φύσεως εἰς χρῆμα παροχῶν, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος πρόσωπα κατατάσσονται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας μισθολογικὰς κλάσεις, δι' ἃς προσδιορίζονται τὰ ἐναντι ἐκάστης τούτων ἀναφερόμενα τεκμαρτὰ ἡμερομίσθια.

Ἡμερήσιος μισθὸς ἐκ δραχ.		Κλάσις	τεκμαρτὸν ἡμερομ. ἐκ δραχ.
ἀπὸ	μέχρι		
0	— 50	01	45
50,1	— 60	02	55
60,1	— 70	1	65
70,1	— 80	2	75
80,1	— 90	3	85
90,1	— 100	4	95
100,1	— 110	5	105
110,1	— 120	6	115
120,1	— 130	7	125
130,1	— 145	8	135
145,1	— 160	9	150
160,1	— 175	10	165
175,1	— 190	11	180
190,1	— 205	12	195
205,1	— 225	13	215
225,1	— 245	14	235
245,1	— 270	15	255
270,1	— 295	16	280
295,1	— 320	17	305
320,1	— 350	18	335
350,1	— 385	19	365
385,1	— 420	20	400

2. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρίζεται ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐν παρ. 1 παροχῶν ἠσφαλισμένοι εἰς τινὰς φορεῖς κατατάσσονται καὶ εἰς τὰς κάτωθι μισθολογικὰς κλάσεις:

Ἡμερήσιος μισθὸς ἐκ δραχ.		Κλάσις	τεκμαρτὸν ἡμερομ. ἐκ δραχ.
ἀπὸ	μέχρι		
420,1	— 460	21	440
460,1	— 500	22	480
500,1	— 550	23	525
550,1	— 600	24	575

3. Ὁ μισθὸς διὰ τὴν ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 κατὰτάξιν νοεῖται ὁ μισθὸς, ἢ ἡ ὀφειλομένη ἢ χαταβαλλομένη ἀντιμισθία τῆς ἐργασίας ἀνευ τῶν δώρων ἐορτῶν καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας.

4. Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τὸ ὕψος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος, ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς ὕψους τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἐπισηδῆποτε καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 117.

Ἀναζητήσεις Παροχῶν.

Παροχαὶ ἀχρεωστητῶς καταβληθεῖσαι εἰς τελούντα ἐν καλῇ πίστει κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς των, δὲν ἀναζητοῦνται μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταβολῆς των.

Ἄρθρον 118.

Ἀπαλλαγὰὶ καὶ Ἀτέλειαι.

1. Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ τρίτου καὶ τοῦ τέλους χρεωστήμου:

α. Αἱ πρὸς τοὺς φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλείας αἰτήσεις τῶν

ήσφαλισμένων και των υποχρέων εις εισφοράς και ή συνεπειή τούτων κινουμένη διαδικασίαι.

β. Έγγραφα πάσης άρχής ή ιδιώτου άφορώντα εις την άσφαλιστικήν σχέσιν, την άσφαλιστικήν κατάστασιν ή τὰ δικαιώματα και τὰς υποχρεώσεις των ήσφαλισμένων και των υποχρέων εις εισφοράς.

γ. Η διαδικασίαι αναγνωρίσεως δικαιωμάτων και τής εκτάσεως τούτων ή άρρισθιτήσεως υποχρεώσεων ενώπιον των πάσης φύσεως όργάνων των φορέων.

δ. Αί έξοφλητικαί άποδείξεις των εις χρέμα και εις είδος παροχών ή είωνδήποτε χρηματικών καταβολών ή επιστροφών και

2. Αί πάσης φύσεως παροχαί προς τους ήσφαλισμένους άπαιτούνται παντός φόρου, τέλους ή εισφοράς υπέρ του Δημοσίου, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και παντός τρίτου, πλην των συντάξεων, αίτινες υπόκεινται εις τον φόρον εισοδήματος κατά τὰς ίσχύουσας εκάστοτε σχετικὰς διατάξεις.

Άρθρον 119.

Αιτήσεις δικαιωμάτων.

1. Τὰ εν τής άσφαλίσεως δικαιώματα άσκούν οί δικαιούχοι δι' αίτήσεως, έφ' όσον δέν προδίδεται άλλως.

2. Η αίτησις είναι δήλωσις βουλήσεως κινούσα την σχετικήν διαδικασίαν και δέν άποτελεί προϋπόθεσιν γενέσεως του δικαιώματος, πλην αν άλλως όρίζεται εν τώ παρόντι.

3. α. Η αίτησις υποβάλλεται είτε προφορικώς, ότε τὸ προς ή άπευθύνεται όργανον υποχρεούται νά συντάξη άνευ αναβολής σχετικήν έκθεσιν, είτε έγγραφως, εκτός αν πρόκειται περι άπονυμής συντάξεως, όπότε ή σχετική αίτησις υποβάλλεται πάντοτε έγγραφως.

β. Προκειμένου περι παροχών άσθενείας εις είδος, ο φορέας υποχρεούται εις ενέργειαν εϋθύς ως κατά τὰ εις τὸ διελθόν θεϋτερον του παρόντος όριζόμενα, λάβη γνώσιν τής ανάγκης πραγματοποιήσεως τής παροχής.

4. Άμα τή υποβολή τής αίτήσεως κινείται ή σχετική διαδικασία, τὰ δ' άρμόδια όργανα υποχρεούνται εις άμετάγγηλτον κατά τὸ δυνατόν ενέργειαν δια τήν συλλογήν και έρευναν των στοιχείων, έφ' όν θεμελιούται τὸ αντίστοιχον δικαίωμα, καλοῦντα τον ενδιαφερόμενον, όπως προβή εις προσθήκας ή βελτιώσεις τής αίτήσεως του και των συνοδευόντων ταύτης στοιχείων ή παροχών διευκρινήσεων ή εξηγήσεων επί άρρωντων εις αυτόν ζητημάτων.

5. Ο ήσφαλισμένος δύναται νά λάβη γνώσιν όποτεδήποτε των στοιχείων των άρρωντων εις την άσφαλιστικήν του σχέσιν.

6. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από τής ανακοινώσεως αϋτώ υπό του οικείου φορέως των στοιχείων των συνιστώντων την άσφαλιστικήν σχέσιν νά άκτήση αντίρρήσεις κατ' αϋτών. Παρελθούσης άπράκτου τής προθεσμίας ταύτης ή εκ των στοιχείων του φορέως προκύπτουσα άσφαλιστική σχέσις θεωρείται άκριβής ως προς τον διαδραμόντα χρόνον υπό πάσαν έποψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ — ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

Άρθρον 120.

Παραγραφαί.

*1. Τὸ δικαίωμα συντάξεως είναι άπαράγραπτον.

Συντάξεις ή παρεπόμενα τούτων παροχαί οϋδέποτε χορηγούνται δια χρόνον προγενέστερον των 12 μηνών από τής υποβολής τής σχετικής αίτήσεως.

Αξιώσεις επί συντάξεων ή παρεπόμενων τούτων παροχών παραγράφονται μετά εν έτος άφ' ής κατέστησαν άπαιτητάί.

2. Τὸ δικαίωμα επί των παροχών άσθενείας και μητροτήτος ως και αί αξιώσεις εκ τούτων παροχών παραγράφονται μετά εν έτος, άφ' ής κατέστησαν άπαιτητάί.

3. Οιοδήποτε άλλη αξίωσις κατὰ των φορέων κοινωνικής άσφαλείας παραγράφεται μετά δετίαν, άφ' ής κατέστη άπαιτητή.

4. Ἀξιώσεις τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐξ εἰσφορῶν παραγράφονται μετὰ 10ετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

5. Πᾶσα ἐνοχικὴ ἀξίωσις τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐκ πάσης ἑτέρας αἰτίας, παραγράφεται μετὰ 10ετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ κατέστη ἀπαιτητὴ.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν παραγραφῶν καὶ προδεδειγμένων τοῦ παρόντος Κώδικος.

Ἄρθρον 121.

Στερήσεις.

1. Στερεῖται ἢ ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχὰς τοῦ κλάδου ἀνάπηρίας, γήρατος, θανάτου α) ὁ ἠτφαλισμένος ὁ ὁποῖος προεκάλεσε δολίως τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου καὶ καταδικάσθη διὰ τὴν προᾶξιν τοῦ ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καὶ β) ὁ καταδικασθεὶς εἰς ποινήν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μακροτέραν τῶν 5 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτελεῖ ταύτην.

Εἰς ἁρστέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὸ δικαίωμα ἐπὶ τὴν παροχὴν μεταβιβάζεται αὐτοσφύτως εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Κώδικα λόγῳ θανάτου δικαιούχους τοῦ ἠτφαλισμένου.

2. Ὁ προκαλέτης δολίως τὸν θάνατον τοῦ ἠτφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτο καταδικάσθη δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, στερεῖται ἢ ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχὰς, ὧν θὰ ἐδικαιεῖτο λόγῳ θανάτου τοῦ ἠτφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τῶν παροχῶν δικαιοῦνται οἱ λοιποὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 303 δικαιοῦχοι.

3. Ὁ ὑπαίτιος τοῦ θανάτου ἢ ἐλλόθης τῆς υγείας ἢ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἠτφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν φορέα πᾶν ὅ,τι αὐτὸς κατέβαλεν ἢ μέλλει νὰ καταβάλῃ διὰ παροχὰς ἀσθενείας εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα διὰ τὸν παθόντα ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παθόντα ἢ τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ, τοῦ φορέως ἔχοντος εὐθείαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ὑπαίτιου, καθ' ὃ μῆρας ἐπιβαρύνεται αὐτὸς.

Κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται ἡ ἀξίωσις τοῦ παθόντος ἢ τῶν δικαιούχων αὐτοῦ ἔναντι τοῦ ὡς ἄνω ὑπαίτιου.

4. Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ τῆς ἀποτιμήσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰς εἶδος παροχῶν αἰτίνας πραγματοποιοῦνται διὰ τῶν ἰδίων τοῦ φορέως ὀργάνων καὶ μέσων.

Ἄρθρον 122.

Μεταβίβασις ἀπαιτήσεων ἐπὶ θανάτου δικαιούχου.

Ἡ ἀξίωσις ἐπὶ ἀπαιτητῶν παροχῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν παρὰ τοῦ δικαιούχου λόγῳ θανάτου, μεταβιβάζεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κατὰ σειράν εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα, τοὺς γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς.

Ἐν μὴ ὑπάρξει δικαιούχου μιᾶς τῶν κατηγοριῶν τούτων, ἡ ἀπαιτήσις ἀποσβέννυται ὑπὲρ τοῦ φορέως.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΥΓΕΙΑΣ — ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ
ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Προληπτική δράσις φορέων	Ἄρθρ.	201
Προστασία υγείας κατὰ τὴν ἀπασχόλησιν	»	202
Συμβολὴ φορέων εἰς τὴν κρατικὴν δραστηριότητα	»	203

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙ-
ΔΙΚΗΣ ΠΑΙΚΙΑΣ

Μέτρα εὐγενικῆς καὶ προστασίας μητρότητος	»	204
Βρεφικὸι καὶ παιδικὸι σταθμοὶ	»	205
Κέντρα θηρυθῶν διακοπῶν	»	206

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΤΙΚΟΥ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ὁργάνωσις προλήψεως ἀτυχημάτων	»	207
Γενικὰ μέτρα προλήψεως	»	208
Ἐδικὰ μέτρα προλήψεως	»	209
Διατάγματα — Κανονισμοὶ	»	210

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ
ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΠΑΡΟΧΩΝ

Δικαιούχοι παροχῶν εἰς εἶδος	»	211
Μέλη οἰκογενείας	»	212
Ἀσφάλισις σπουδαστῶν	»	213
Δικαιούχοι ἐπιδομάτων μητρότητος	»	214
Δικαιούχοι ἐπιδομάτων ἀσθενείας	»	215

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

Παροχὴ εἰς εἶδος	»	216
Παροχὴ εἰς χρῆμα	»	217

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Παροχὴ εἰς εἶδος	»	218
Συνεχίζουμένη ἀσθένεια	»	219
Ἐπίδημα ἀσθενείας	»	220

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Δικαιούχοι	»	221
Παροχὴ εἰς εἶδος	»	222
Παροχὴ εἰς χρῆμα	»	223

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ

Ἐξόδα κηδείας	»	224
Ἐδικὸν ἐπιδοτήριον	»	225

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Πραγματοποίησις τῶν εἰς εἶδος παροχῶν	»	226
Πραγματοποίησις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν	»	227
Συνεργασία φορέων	»	228
Ἐκτασις περιθάλψεως	»	229
Τόπος παροχῆς περιθάλψεως	»	230
Συμμετοχὴ ἠθρολιστέμου εἰς δαπάνας	»	231

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ
ΠΑΡΟΧΩΝ

Ἴατρικαὶ φροντίδες	»	232
Θεραπευτικὰ ἔργα	»	233
Ἴατροὶ εἰδικότητων καὶ ἐργαστήρια	»	234
Ἐδικαὶ διατάξεις	»	235
Σύμβουλοι ἱατροὶ	»	236
Νοσηκομειακὴ περίθαλψις	»	237
Περίθαλψις καὶ βοήθεια κατ' οἶκον	»	238
Φαρμακευτικὴ περίθαλψις	»	239
Προβόσεις καὶ εἰδικὰ θεράπειαι	»	240

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

"Άρθρον 201

Προληπτική δράσις φορέων

1. Ὁ ἀσφαλιστικός φορέας λαμβάνει πᾶν μέτρον γενικὸν ἢ εἰδικὸν συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κοινωνικῶν τοιούτων, ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας, καὶ νὰ διαδιέτῃ τὰς ἀπολύτως πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ἱατρικὰς φροντίδας καὶ μέτρα (ἐμβόλια, φάρμακα κ.λπ.), εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, τοὺς συνταξιούχους καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ ἐκάστης γενικῶς ἰσχύοντος προγράμματος τοῦ κράτους τοῦ ἔχοντος ὡς ἀντικείμενον τὴν πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου υγείας τοῦ πληθυσμοῦ.

2. Οἱ ἠσφαλισμένοι, οἱ συνταξιούχοι, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, υποβάλλονται εἰς προληπτικὰς ἱατρικὰς καὶ ὀδοντιατρικὰς ἐξετάσεις καὶ, ἐφ' ὅσον κρίνεται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, εἰς εἰδικὴν προληπτικὴν ἀγωγὴν πρὸς τὸν σκοπὸν διατηρήσεως τῆς υγείας τῶν καὶ προλήψεως ἀσθενειῶν.

3. Τὸ εἶδος, ἡ ἔκτασις καὶ ὁ τρόπος πραγματοποιήσεως τῶν ἱατρικῶν καὶ ὀδοντιατρικῶν προληπτικῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς εἰδικῆς προληπτικῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ οἱ δικαιούχοι τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας, ὁρίζονται διὰ Κανονισμοῦ.

4. Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ ὁρίζεται, ὅτι οἱ δικαιούχοι, υποβάλλόμενοι κανονικῶς εἰς τὰς κατὰ τὴν παρ. 2 προληπτικὰς ἐξετάσεις, ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς υποχρεώσεως συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπὸ τοῦ άρθρου 218 προβλεπομένης περιθάλψεως.

"Άρθρον 202

Προστασία υγείας κατὰ τὴν ἀπασχόλησιν

1. Πρὸς προστασίαν τῆς υγείας τῶν μισθωτῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὴν ἀπασχόλησιν, οἱ φορεῖς μεριμνοῦν διὰ τὴν τήρησιν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν τῶν, ὑπὸ τῆς καιμένης νομοθεσίας, ὁριζομένων μέτρων υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.

2. Εἰς ἑκάστη ἐργοδοτῶν, εἴτινες δὲν τηροῦν τὰς διατάξεις περὶ υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας, ἐπιβάλλεται, πέραν τῶν ὑπὸ τούτων προβλεπομένων κυρώσεων, εἰσφορά ἰσοπέσος πρὸς τὴν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις εἰσφορὰν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων, ἢ, προκειμένου περὶ ἐργοδοτῶν ὑποκειμένων ἤδη εἰς καταβολὴν ταύτης, ἐπιβάλλεται ἰσόπεσος πρόσθετος εἰσφορά.

Ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς διαπιστώσεως τῆς παραβάσεως τῶν διατάξεων περὶ υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας, αἴρεται δὲ τὴν πρώτην τοῦ μεθεπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς διαπιστώσεως τῆς συμμορφώσεως πρὸς ταύτας.

3. Ἐφ' ὅσον οἱ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἐργοδοτῶν δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς περὶ τῶν παρ. 1 διατάξεις ἐντὸς τῆς, διὰ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως τασσομένης ὑπὸ τοῦ φορέως, προθεσμίας ἢ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ τετραπλασιάζεται, δι' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας μέχρι τῆς διαπιστώσεως τῆς συμμορφώσεως τοῦ ἐργοδοτοῦ.

"Άρθρον 203.

Συμβολὴ φορέων εἰς τὴν κρατικὴν δραστηριότητα.

1. Ὁ φορέας ὁφείλει νὰ ἐνισχύῃ τὴν δράσιν τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν Ἀπηρεσιῶν, ἐπὶ σκοπῷ διαφυλάξεως τῆς υγείας καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἠσφαλισμένων.

2. Τὰ ὄργανα τῶν φορέων, διαπιστοῦνται ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθήκοντων αὐτῶν παρέχονται τῶν ἐν γένει διατάξεων περὶ ὑγεινῆς καὶ ἀσφαλείας, ὁφείλουσι νὰ ἀνακοινοῦσι ταύτας ἀμελλητί εἰς τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΑΙΚΙΑΣ

Ἄρθρον 204.

Μέτρα εὐγονικῆς καὶ προστασίας μητρότητος.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 216, παρ. 1 πρόσωπα, τελούντα εἰς κατάστασιν κυσσορίας, λοχαίης ἢ δηλώσεως, υποβάλλονται εἰς εἰδικὰς περιοδικὰς ἰατρικὰς ἐξετάσεις, παρεχομένων ἅμα εἰς ταῦτα τῶν ἀναγκαιῶν συμβουλῶν καὶ ὁδηγιῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 201. Εἰς ὁμοίαις ἐξετάσεις ὑποβάλλεται καὶ τὸ βρέφος.

2. Εἰς τὰ ἐν παρ. 1 πρόσωπα παρέχονται συμβουλαὶ καὶ ὁδηγίαι ἀφορώσαι εἰς τὸν ὀρθὸν οἰκογενειακὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν εὐγονικὴν.

Ἄρθρον 205.

Βρεφικοὶ καὶ παιδικοὶ σταθμοί.

Δύναται νὰ συνιστῶνται βρεφικοὶ καὶ παιδικοὶ σταθμοὶ κατὰ φορέα ἢ ἐνίαισι τοιοῦτοι διὰ πλείονας φορεῖς ἢ νὰ χρησιμοποιῶνται πρὸς τοῦτο ὑφιστάμενοι σταθμοὶ πρὸς προστασίαν τῶν τέκνων τῶν ἀπαρχολευμένων γυναικῶν ἢ τῶν ὀρφανῶν μητρὸς τέκνων ἠτθαλισμένων.

Ἄρθρον 206.

Κέντρα φερνῶν διακοπῶν.

Δύναται πρὸς τὸν σκοπὸν προστασίας τῆς υἰείας καὶ ἀναπτύξεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος, νὰ συνιστῶνται κέντρα φερνῶν διακοπῶν κατὰ φορέα ἢ ἐνίαισι τοιαῦτα διὰ πλείονας φορεῖς ἢ νὰ χρησιμοποιῶνται ὑφιστάμενα τοιαῦτα, διὰ τὸν παραθερισμὸν ἠτθαλισμένων ἢ τέκνων ἠτθαλισμένων, κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις μέχρι τέλους τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῦν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ἄρθρον 207.

Ὁργάνωσις προλήψεως ἀτυχημάτων.

1. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐργασίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Ε.Σ.Κ.Α., συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ Προλήψεως Ἀτυχημάτων (Ε.Π.Α.) καὶ καθορίζονται τὰ τῆς συνθέσεως, συγροτήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς, αἱ ἀρμοδιότητες καὶ ὁ τρόπος τῶν συνεδριῶν, ἡ κάλυψις τῶν δαπανῶν λειτουργίας, αἵτινες δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς ἕαρος φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀπαρχολεύσεως ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου λεπτομέρεια.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐργασίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Ε.Σ.Κ.Α. καὶ τῆς Ε.Π.Α. ὀρίζονται:

α) Τὰ τῶν μέτρων ἅτινα ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουσι οἱ ἐργοδοταὶ διὰ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

β) Τὰ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν χώρων ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων.

γ) Τὰ τῆς ἀναγγελίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τῶν ἀτυχημάτων, ὡς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως τηρήσεως ἡμερολογίου καταχωρήσεως τούτων ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν.

δ) Πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 208.

Γενικὰ μέτρα προλήψεως.

1. Ὁ φορεὺς ὀφείλει νὰ τηρῇ στατιστικὴν ἀτυχημάτων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτὸς ἐργασίας, ἰδίᾳ βάσει τῶν

αίτιων, τῆς συχνότητος τούτων, ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν. Ὡσαύτως, ὁ φορέυς δύναται, ἐπὶ σκοπῷ προλήψεως ἀτυχημάτων, νὰ ἐκπονή μελέτας, νὰ χρηματοδοτῇ ἐρεῖνας καὶ πειράματα, νὰ προτείνῃ τὴν λήψιν μέτρων, ὡς καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν τεχνικὴν κατάρτισιν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν στελεχῶν τούτων ἐπὶ τῶν μεθόδων καὶ μέτρων προλήψεως.

2. Οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸν φορέα πᾶσαν πληροφορίαν ἢ στοιχεῖον χρήσιμον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν, εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον, διαγραφομένων σκοπῶν, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τὰς κυρώσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 202.

3. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ τὰ δημόσια ὄργανα τὰ ἐντεταλμένα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐργατικῆς ἐν γένει νομοθεσίας.

Ἄρθρον 209.

Εἰδικὰ μέτρα προλήψεως.

1. Διὰ πράξεως τοῦ φορέως ἐκδιδομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους καὶ ἰσχυοῦσης ἐπὶ διατίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τούτου, ἢ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις εἰσφορᾶ ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου, μειοῦται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐργοδοτοῦ εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ ἐργοδοτοῦ ἐν τῇ ἐκμεταλλεῦσει τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἀτύχημα ἀνηγγέλθη ἐπὶ δύο συνεχῆ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἡμερολογιακὰ ἔτη. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τῶν ἀμέσως δύο προηγουμένων τούτων ἐτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν δηλωθέντων ὑπὸ τοῦ ἐργοδοτοῦ ἀτυχημάτων ὑπερβαίνει τὸν μέσον δαίκτην ἀτυχημάτων τοῦ ἀντιστοίχου κλάδου οἰκονομικῆς δραστηριότητος κατὰ ποσοτὸν μείζον τοῦ 100)ο. ἢ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις εἰσφορᾶ τοῦ ἐργοδοτοῦ δύναται νὰ διπλασιασθῇ δι' ὁμοίαν πράξεως.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὔξησιν ἢ μείωσιν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ ἀτυχήματα, συνεπείᾳ ἐκάστου τῶν ὁποίων προεκλήθη ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἡσυχασμένου διαρκείας πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἀναπηρία ἢ θάνατος.

Ἄρθρον 210.

Διατάγματα — Κανονισμοί.

1. Διὰ Δ)των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ὁρίζονται:

α) Ἡ κατάρτισις τῶν προγραμμάτων ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἀρθροῖς 205 καὶ 206 ὁριζομένων, ὡς καὶ ἡ προδευτικὴ ἀνάπτυξις τῶν προγραμμάτων τούτων, καθ' ἕκαστον μέτρον καθίσταται ἐφικτὴ ἢ χρηματοδοτήσις των κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐιδλλίου ἐκτου περὶ κρατικῆς συνεισφορᾶς ὁριζόμενα.

β) Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐρευνικῶν καὶ πειρατικῶν σταθμῶν, ὡς καὶ τῶν κέντρων θερινῶν διακοπῶν κατὰ περιοχάς, αἱ ὑπ' αὐτῶν πραγματοποιούμεναι παροχαί, αἱ εἰδικώτεροι προϋποθέσεις καὶ ἡ προτεραιότης εἰσδοχῆς κατὰ κατηγορίαν, ἢ δυνατότης ἐπεκτάσεως τῆς προστασίας εἰς τέσσαρα ἐτέρων κατηγοριῶν ἡσυχασμένων, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ τούτων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καθορίζονται ἐκάστοτε τὰ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπαιτούμενων μέσων (ἐμβολίων, φαρμάκων κλπ.) ἢ χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τοὺς φορεῖς διὰ τὴν παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 201 παρ. 1 ἀσκουμένην δραστηριότητα.

3. Διὰ κανονισμῶν ὁρίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαζμένη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 201-209 τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΠΑΡΟΧΩΝ

Ἄρθρον 211.

Δικαιούχοι παροχῶν εἰς εἶδος.

1. Δικαιώμα ἐπὶ τὰς παροχὰς ἀσθενείας εἰς εἶδος κέκτηται:

α) Ο ήσφαλισμένος, εφ' όσον έχει πραγματοποιήσει 50 τουλάχιστον ημέρας άσφαλίσεως, είτε κατά τó άμέσως προηγούμενον τής ημέρας τής άναγγελίας τής άσθενείας ήμερολογιακόν έτος, είτε κατά τó τελευταίον πρό τής τριαύτης άναγγελίας δεκαπεντάμηνον, μή συνυπολογιζομένων πάντως εις τάς άνω 50 ημέρας άσφαλίσεως τών κατά τó τελευταίον ήμερολογιακόν τρίμηνον του δεκαπενταμήνου πραγματοποιηθεισών ήμερών άσφαλίσεως.

Ημέραι έπιδοτήσεως λόγω άναργίας, άσθενείας, μακράς άσθενείας, κυρορίας, λοχείας, ώς και ημέραι περιθάλψεως έν θεραπευτηρίω εξομοιούνται πρός ημέρας άσφαλίσεως.

β) Ο συνταξιούχος, δι' όσον χρόνον διαρκεί ή συνταξιοδότησίς του και δέκα μήνας μετ' αυτήν.

γ) Τά μέλη οικογενείας του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, δι' όσον χρόνον ούτος δικαιούται τών ώς άνω παροχών.

2. Δικαίωμα ύριστάμενον κατά τήν ημέραν τής στρατεύσεως παρατείνεται δι' όλον τόν χρόνον ταύτης και μετ' αυτήν έπί τόν κατά τήν ημέραν τής στρατεύσεως ύπολειπόμενον χρόνον, σύγ' πάντως ελάχιστον του έξαμήνου, έκτός εάν ή στρατεύσις διήρκεσεν έπί χρόνον βραχύτερον του έξαμήνου, ότε ή παράταξις ισχύει δι' όσον πρός τόν χρόνον τούτον διάστημα.

Άρθρον 212.

Μέλη οικογενείας.

1. Διά τήν έφαρμογήν τών διατάξεων του άρθρου 211 παρ. 1 εδάφ. γ' λογίζονται ώς μέλη οικογενείας του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου:

α) Η σύζυγος και ό άνήλικος πρός έργασίαν ή ύπερβάς τó βδον έτος τής ηλικίας του σύζυγος, συνεστώτος του γάμου, ώς έπίσης και μετá τήν λύσιν αυτού.

αα) Διά διαζυγίου, εφ' όσον έπ' όνόματι τής συζύγου ή του συζύγου, άνεγνωρισθή δικαίωμα διατροφής ή

ββ) λόγω θανάτου του ήσφαλισμένου, όποτε ύριστάμενον δικαίωμα έπί τας παροχάς παρατείνεται έπί διετίαν από του τέλους του έτους του θανάτου.

β) Τά άγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα ή άνεγνωρισθέντα, υιοθετηθέντα, προγονά, ώς και τά φυσικά τέκνα γυναικώς ήσφαλισμένης ή συνταξιούχου) μέχρι τέλους του ήμερολογιακού έτους, καθ' ό συμπληροῦν τó 18ον έτος τής ηλικίας των.

Αί διατάξεις του στοιχείου α' περίπτ. ββ' του παρόντος άρθρου περί διατηρήσεως τής ιδιότητος του μέλους οικογενείας μετá τήν λύσιν του γάμου λόγω θανάτου ισχύουν άναλόγως και προκειμένου περί τών τέκνων του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου.

γ) Ο άνήλικος πρός έργασίαν ή ύπερβάς τó βδον έτος τής ηλικίας του πατέρ, ώς και ή μήτηρ του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, εφ' όσον διατελεί έν γηρεία ή εφ' όσον ό πατήρ πληροί τας έν τῷ παρόντι στοιχείω όριζόμενας προϋποθέσεις.

δ) Οί άγαμοι και όρφανοί πατέρες και μητέρες έγγονοι και άδελφοί ή άδελφοί των όποιων οί γονεΐς ή ό έπιζών γονεΐς λογίζονται κατά τά έν στοιχείω γ' όριζόμενα μέλη οικογενείας του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου μέχρι τέλους του ήμερολογιακού έτους καθ' ό συμπληροῦν τó 18ον έτος τής ηλικίας των.

2. Προκειμένου περί γυναικώς ήσφαλισμένης τά έν παρ. 1, περίπτωσις β', τέκνα λογίζονται ώς μέλη οικογενείας ταύτης, εφ' όσον ό σύζυγος δέν είναι ήσφαλισμένος ή τά τέκνα δέν κλύπτονται υπό τής άσφαλίσεως τούτου.

3. Η ιδιότης του μέλους τής οικογενείας των εις τήν προηγουμένην παράγραφον άναφερομένων τέκνων, ώς και των άδελφών και έγγονών, διατηρείται και μετá τήν συμπλήρωσιν του έν αύτῷ όριζόμενου όρίου ηλικίας, εάν ταῦτα:

α) φοιτοῦν εις σχολάς οιασδήποτε βαθμίδος, μέχρι τέλους του ήμερολογιακού έτους, καθ' ό συμπληροῦν τó 23ον έτος τής ηλικίας των και

β) καταστoῦν άνήλικα πρός έργασίαν, είτε πρό τής συμπληρώσεως των έν λόγω όριών ηλικίας, είτε μετ' αυτό, διαρκούσης τής εις τó προηγούμενον στοιχείον φοιτήσεως και εφ' όσον διαρκεί ή τριαύτη άνικανότης.

4. Τὰ πρόσωπα τ' αναφερόμενα εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λογίζονται ὡς μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται ἴδιον δικαίωμα λατρικῆς περιθάλψεως παρὰ τοῦ ἴδιου ἢ παρ' ἑτέρου φορέως.

Ἐπὶ συνδρομῆς δικαιωμάτων τινός ὡς μέλους οἰκογενείας πλειόνων ἀμέσως ἠσφαλισμένων τὸ πρόσωπον τοῦτο δικαιούται παροχῶν παρ' ἑνὸς τῶν φορέων εἰς οὓς ὑπάγονται οἱ ἀνωτέρω ἠσφαλισμένοι κατ' ἐπιλογὴν του.

5. Οὐδεὶς δικαιούται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν παροχῶν ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς φορέως.

6. Τ' ἀνωτέρω πρόσωπα λογίζονται ὡς μέλη οἰκογενείας, ἐφ' ὅσον ἢ συντήρησις τούτων ἐκρύνει τὸν ἠσφαλισμένον, πλὴν ἐὰν οὗτος ἔχη ὑποχρέωσιν διατροφῆς κατὰ νόμον.

Ἄρθρον 213.

Ἀσφάλις σπουδαστῶν.

1. Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν διὰ τὰς παροχὰς ἀθθενείας εἰς εἶδος, οἱ φοιτῶντες εἰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολὰς σπουδασταί.

2. Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καθορίζεται ὡσαύτως ἐτησίᾳ εἰσφορὰ κατὰ ἠσφαλισμένον σπουδαστὴν, μέρος τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐκρύνῃ τὸν Γενικὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν, ἐγγραφεμένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, ὁ ἀρμόδιος φορέως ὡς καὶ αἱ εἰδικώτεραι προϋποθέσεις ἀσφαλίσεως, ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ πραγματοποιήσεως τῶν παροχῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀφ' ὧσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 214.

Δικαιούχοι ἐπιδόματων μητρότητος.

Τὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 217 ἐπιδόματα παρέχονται εἰς τὴν ἠσφαλισμένην, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπραγματοποίησε διακοσίαις (200) ἡμέρας ἐργασίας κατὰ τὸ προηγούμενον τοῦ μηνὸς τῆς πιθανῆς ἢ πραγματικῆς ἡμέρας τοκετοῦ ἡμερολογιακῶν 24μηνων.

Ἄρθρον 215.

Δικαιούχοι ἐπιδόματος ἀθθενείας.

1. Ὁ μισθωτὸς ἠσφαλισμένος δικαιούται ἐπιδόματος ἀθθενείας, ἐφ' ὅσον:

α) ἔχει πραγματοποιήσει 100 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπασχλίσεως εἴτε κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀθθενείας ἡμερολογιακῶν ἔτος εἴτε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς τοιαύτης ἀναγγελίας δεκαπεντάμηνον, μὴ συνυπολογιζομένων πάντως εἰς τὰς ἀνω 100 ἡμέρας ἀσφαλίσεως τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερολογιακῶν τρίμηνον τοῦ δεκαπενταμηνίου πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἀσφαλίσεως.

β) τυγχάνει ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ ἀθθενείας καὶ δὲν ἀπασχολεῖται ὁ δὲ προαιρετικῶς συνεχίζων τὴν ἀσφάλισιν μετὰ τὴν πάροδον 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος εἰσῆχθῃ εἰς θεραπευτήριον, ὅποτε ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένων διατάξεις.

2. Ὁ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενος ἠσφαλισμένος δικαιούται ἐπιδόματος ἀθθενείας, ἐφ' ὅσον:

α) στερεῖται ἐπαγγελματικῆς στέγης,

β) πληροῖ τὰς εἰς τὴν προηγούμενην παράγραφον ὑπὸ στοιχ. α' προϋποθέσεις καὶ

γ) δὲν ἀπασχολεῖται λόγῳ ἀθθενείας πλέον τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας. ἐκτὸς ἐὰν εἰσῆχθῃ εἰς θεραπευτήριον, ὅποτε ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἠσφαλισμένων διατάξεις.

3. Ἡμέραι ἐπιδοτήσεως λόγῳ ἀνεργίας ἢ στρατεύσεως ἐξιμοιοῦνται πρὸς ἡμέρας ἀσφαλίσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ στοιχείου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ ἡμερολογιακοῦ δωδεκαμηνίου ὑπολογιζομένου ὡς πρὸς ταύτας ἀμέσως πρὸ τοῦ μηνὸς τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀθθενείας.

4. Δικαίωμα ύφιστάμενον κατά την ημέραν τῆς στρατεύσεως ἀναπέλλεται διαρκούσης ταύτης καὶ συνεχίζεται μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν ημέραν τῆς στρατεύσεως ὑπὸλοιπόμενον χρόνον, οὐχὶ πάντως ἐλάσσονα τοῦ ἑξαμήνου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ στρατεύσις διήρκεσεν ἐπὶ χρόνον ἐκδητέραν τοῦ ἑξαμήνου, ὅτε ἡ παράτασις ἰσχύει δι' ἴσον πρὸς τὸν χρόνον τοῦτον διάστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ἄρθρον 216.

Παροχαί εἰς εἶδος.

1. Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου παρέχεται εἰς ταύτην συνταγοουσῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 211 παρ. 1 προϋποθέσεων περίθαλψις εἰς τὴν ἑκτασίαν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἐπιβάλλεται, συνισταμένη εἰς:

α) φροντίδας πρὸ, κατὰ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν ὑπὸ ἰατροῦ ἢ διπλωματούχου μαιέας ἐν ἰατρείῳ ἢ κατ' οἶκον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως διαγνωστικῶν ἐρευνῶν.

β) φάρμακα καὶ

γ) περίθαλψιν ἐν μαιευτηρίῳ ἢ ἐφ' ἄπαξ χρηματικὴν παροχὴν καθοριζομένην διὰ κανονισμοῦ.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἢ περίθαλψις ἐν μαιευτηρίῳ δὲν κατέστη ἐφικτὴ δι' οἰκονομικοὺς λόγους, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀριζόμενα, ἀναπληροῦται αὕτη δι' ἐφ' ἄπαξ χρηματικῆς παροχῆς καθοριζομένης διὰ τοῦ κανονισμοῦ.

3. Δι' ἐφ' ἄπαξ χρηματικῆς παροχῆς, ἥς τὸ ὕψος καθορίζεται διὰ κανονισμοῦ, δύναται νὰ ἀναπληρωθοῦν αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παροχαί.

Ἄρθρον 217.

Παροχαί εἰς χρῆμα.

1. Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ μισθωτοῦ ἠσφαλισμένης, ἐφ' ὅσον ἀπέχει αὕτη τῆς ἐργασίας, παρέχεται ἐπὶ 6 ἑβδομάδας πρὸ τῆς πιθανῆς ἡμέρας τοῦ τοκετοῦ ἐπίδομα κωφορίας καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἐπίδομα λοχείας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις καὶ τῶν μὴ ἐργαζόμενων ἡμερῶν.

Ἐφ' ὅσον ὁ τοκετὸς ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν ὀρισθείσαν ὡς πιθανὴν ἡμέραν, τὸ ἐπίδομα κωφορίας παρέχεται μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ τοκετοῦ ἄνευ μειώσεως τοῦ χρόνου παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος λοχείας.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ἠσφαλισμένην, παρέχεται ἐπίδομα θηλάσεως καταβαλλόμενον ἐπὶ 270 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ νεογνὸν εὐρίσκεται ἐν ζωῇ.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ δικαιούχος τοῦ ἐπιδόματος θηλάσεως μήτηρ ἀδυνατεῖ ἐκ λόγων ὑγείας νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους τῆς ἢ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ὁ χωρισμὸς τῆς μητρὸς ἀπὸ τοῦ βρέφους, τὸ ἐπίδομα θηλάσεως καταβάλλεται καὶ εἰς περίπτωσιν θανάτου τῆς μητρὸς πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος.

4. Τὰ ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας ἰσοῦνται πρὸς τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας, τὸ δὲ ἐπίδομα θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τὸ τέκνον καταβλητέου ποσὸν οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ἄρθρον 218.

Παροχαί εἰς εἶδος.

1. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 211 πρό-
τύπων παρέχεται περίθαλψις συνισταμένη εἰς:

α) φροντίδας ἐν ἰατρείῳ ἢ κατ' οἶκον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως διαγνωστικῶν ἐρευνῶν (ιατρικὴ ἀντίληψις),

β) φάρμακα (φαρμακευτικὴ περίθαλψις),

γ) περίθαλψιν ἐν θεραπευτηρίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ (νοσοκομειακὴ περίθαλψις),

δ) προθέσεις. Θεραπευτικὰ ὄργανα καὶ μέσα καὶ

ε) εἰδικὰς θεραπείας, ὡς λουτροθεραπεία, κινήσιοθεραπεία, μηχανοθεραπεία κλπ.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παροχαὶ — ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως εἰς τὸν παρόντα Κώδικα ὀρίζεται — πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀσθενείας εἰς τὸν οἰκείον φορέα ἢ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον γνώσεως ταύτης ἐκ μέρους τούτου ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ εἰς ἣν ἔκτασιν ἐπιβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς διαγνωσεως τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς.

3. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ καθορίζωνται ἀνώτατα χρονικὰ ὅρια παροχῆς τῆς περιθάλψεως δι' ὀρισμένης χρονίας μὴ ἱστίους παθήσεις.

4. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου λήξιν τοῦ χρόνου περιθάλψεως ὑπὸ τοῦ φορέως, αὕτη ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους, παρέχεται δέ, ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, εἰς εἰδικὰ ἄσυλα κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 219.

Συνεχιζομένη ἀσθένεια.

Ἡ ἀσθένεια, δι' ἣν ἤρξατο ἡ πραγματοποίησις τινὸς τῶν ἀπὸ στοιχεῖα α—γ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 218 παροχῶν, λογίζεται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος νόμου συνεχιζομένη καὶ ὡςτις διαρκούσης τούτης ἐνδηλωθεὶς ἕτεραι, ἰατρικῶς διάφοροι ταύτης, νοσηραὶ καταστάσεις.

Ἄρθρον 220.

Ἐπίδομα ἀσθενείας.

1. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ἀνέρχεται εἰς τὰ 50% τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἀσφαλίσεως ἐκ τῶν τελευταίων ἐξήκοντα τοιούτων τοῦ περὶ οὗ τὸ ἀρθρον 215 διατεταμένου, μὴ δύναμένου νὰ ὑπερβῇ κατὰ πάσαν περίπτωσιν τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομισθίου τῆς 10ης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστὸν, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος προστατεύει μέλη οἰκογενείας ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 212 ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, προσκυβάνεται εἰς 60%, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν λόγῳ μελῶν εἴναι ἀνώτερος τῶν δύο, ὅποτε τὸ αὐτὸ ποσοστὸν προσκυβάνεται εἰς 70%.

3. Προκειμένου περὶ δικαιούχων νοσηλευομένων εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια δαπάναις τοῦ φορέως, ἐφ' ὅσον δὲν προστατεύουν μέλη οἰκογενείας ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 212 ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, τὸ ἐν τῇ παρ. 1 ποσοστὸν μειοῦται εἰς 20%.

4. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καταβάλλεται ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ συνεχιζεται ἐπὶ 180 τὸ πολὺ ἀλλεπαλλήλους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν τοιαύτην συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτάτου ὅριου ἐπιδοτήσεως, διὰ τὴν ἐκ νέου ἐπιδοτήσιν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ νέου πραγματοποίησις τῶν ἐν ἀρθρῳ 215 παρ. 1 στοιχ. α' ἡμερῶν ἀσφαλίσεως κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν πρὸ τῆς συμπλήρωσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅριου ἐπιδοτήσεως, διὰ τὴν ἐκ νέου ἐπιδοτήσιν ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ ἐκάστοτε τῶν ἐν ἀρθρῳ 215 παρ. 1 στοιχ. α' προϋποθέσεων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ὑποτροπῆς παθήσεως ἀναγγελομένης πρὸ τῆς παρελεύσεως διμήνου ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐνεκεν ταύτης ἐπιδοτήσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου ἐννέα μηνῶν ἡμέραι ἐπιδοτήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουσι τὰς 180.

5. Δύναται διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, νὰ προέλεπται ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ἐπὶ 360 ἡμέρας δι' ὀρισμένης ἰδιαζούσης φύσεως καὶ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος παθήσεως ὀριζόμενης εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν. Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης καταβολῆς πρόσθετος δαπάνη τοῦ φορέως

επέρχεται τὸν Γενικὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν ὡς ἐπιχορηγούμενον τούτου πρὸς αὐτόν.

6. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καταβάλλεται δι' ἀπάτας τὰς ἡμέρας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασιμῶν.

7. Διὰ κανονισμοῦ ὁρίζονται οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὑπὸ ἃς δι' ἠσφαλισμένους τελούντας κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀσθενείας εἰς ἐνεργὸν ἐργασιακὴν σχέσιν καὶ πληροῦντας τὰς ἐν ἄρθρῳ 215 παρ. 1 προϋποθέσεις, ὁ ἐργοδότης αὐτῶν, ἀποχρεούμενος διὰ τοῦ κανονισμοῦ εἰς τὴν καταβολὴν μισθοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 658 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς ἰσχύει κατὰ τὸν Α. Ν. 178)1967 ὁριζόμενα, ἀναζητεῖ εὐθέως ἀπὸ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος βεβηθῶν τὸν τελευταῖον τοῦτον ποσὸν δι' ἐπίδομα ἀσθενείας, ἀντὶ τῆς ἐκπίπτει τούτου ἐκ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 657 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς νῦν ἰσχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟῦ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 221.

Δικαιούχοι.

Ὁ ἠσφαλισμένος δικαιούται τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 218—220 τοῦ παρόντος, παροχῶν ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀσφαλίσεως, ἐὰν ἡ ἀσθένεια ὀφείλεται εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα.

Ἄρθρον 222.

Παροχὴ εἰς εἶδος.

1. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὁρίζεται, ὅτι ὁ παθὼν θέον νὰ ἐξετάζεται προκαταρκτικῶς εὐθύς μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ὑπὸ ἰατρῶν εἰδικῶν περὶ τὰ ἀτυχήματα καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας πρὸς καθορισμὸν τῆς προσφορετέρας κατὰ περίπτωσιν θεραπευτικῆς ἀγωγῆς.

2. Διὰ κανονισμοῦ ὁρίζονται ὄργανα τοῦ φορέως, ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκ τῶν ἐνόμων διαπίστωσιν ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, πρὸς πραγματοποιήσασιν παροχῶν εἰς εἶδος ἐν περιπτώσει ἐπιείκουσας ἀνάγκης.

Ἄρθρον 223.

Παροχὴ εἰς χρήμα.

1. Προκειμένου περὶ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 παρ. 1 ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ τεταρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκειν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ, ἐπὶ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἀσφαλίσεως. Πῆς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὸ ἐπίδομα ὑπολογίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 220 παρ. 1, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος εἶναι εὐνοϊκώτερος διὰ τὸν ἠσφαλισμένον.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 314 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ

Ἄρθρον 224.

Ἐξόδα κηδείας.

1. Πῆς περίπτωσιν θανάτου ἠσφαλισμένου συνταραχουσῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 215 παρ. 1 στοιχ. α' προϋποθέσεων, ἢ συνταραχουσῶν πληροῦντας τὰς ἐν ἄρθρῳ 211 παρ. 1 στοιχ. β' προϋποθέσεις, καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ χρηματικὴ παροχὴ δι' ἔξοδα κηδείας.

2. Τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς ταύτης ὁρίζεται διὰ κανονισμοῦ κατὰ κατηγορίας δικαιούχων καὶ ἀσφαλιστικῆς κλάσεως μὴ θυνάμενον νὰ ὑπελείπεται τοῦ 10πλασίου τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνεπίβουτου ἐργάτου.

3. Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου εἰς τὸν ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου φορέως.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου τινός τῶν ἐν παρ. 1 προσώπων νοσηλευομένου εἰς θεραπευτήριον, τὴν ἐπιμέλειαν τῆς κηδείας ἀναλαμβάνει ὁ οὐκ εἰς φορέως, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἐμφανίζεται ὅπως ἐπιμεληθῆι τούτης.

Ἄρθρον 225.

Εἰδικὸν ἐοφθῆμα

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἐπιδοτουμένου λόγῳ ἀσθενείας ἢ συνταξιοῦχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος καταβάλλεται εἰς τὰ ἐπιζῶντα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἐφ' ἧπαξ ἐοφθῆμα ἴσον πρὸς τὸ 30πλάσιον τοῦ ἡμερησίου ἐπιδοματος ἀσθενείας ἢ πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐνὸς μηνὸς ἀντιστοίχως.

2. Τοῦ περὶ οὗ ἢ προηγουμένη παράγραφος ἐοφθῆματος δικαιούνται τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ θανόντος, διὰ τὰ ὅποια εἶχεν ἀναγνωρισθῆι πρὸς αὐτὸν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κώδικος καταβαλλομένου εἰς τοῦτον ἐπιδοματος ἀσθενείας ἢ συντάξεως.

3. Ἐν περιπτώσει συνυπόθεως πλειόνων δικαιούχων, περὶ ὧν ἢ προηγουμένη παράγραφος, τὸ ἐοφθῆμα καταβάλλεται κατὰ σειράν εἰς τὴν ἢ τὸν σύζυγον τοῦ θανόντος, ἢ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ φορέως ἀσκούντα τὴν κηδεμονίαν τῶν τέκνων ἢ τὴν μητέρα ἢ τὸν πατέρα ἢ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ φορέως ἀσκούντα τὴν κηδεμονίαν τῶν ἐν ἄρθρ. 212 παρ. 1 ἐδάφιον δ' προσώπων.

4. Τὸ ποσὸν τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐοφθῆματος, προκειμένου περὶ προσώπων, τὰ ὅποια μετὰ τὴν χορήγησιν τοῦτου ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιοῦχου τυγχάνουν συντάξεως ἐπιζῶντων παρ' οἰουδήποτε φορέως, συμπηρῆζεται κατὰ δόσεις μέχρι τοῦ 1)4 τοῦ ποσοῦ τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἢ παρακρατούμενον κατὰ δόσεις ὁμοίως, ἀποδίδεται εἰς τὸν καταβαλλόντα τὸ ἐοφθῆμα φορέα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 226.

Πραγματοποιήσις τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰς εἶδος παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως μητρότητος καὶ ἀσθενείας χορηγοῦνται μετὰ διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης πρᾶγματοποιήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὄργανου τοῦ φορέως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

2. Ἡ διαδικασία ἄρσεως τῶν ὡς πρὸς τὴν συνδρομὴν τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνάγκης ἀμφισβητήσεων, τὰ ἀρμόδια ὅργανα, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο λεπτομέρεια ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 227

Πραγματοποιήσις τῶν εἰς χρέμα παροχῶν.

1. Αἱ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 217 καὶ 220 παροχῆς εἰς χρέμα χορηγοῦνται μετὰ διαπίστωσιν ἀντιστοίχως τῶν καταστάσεων κυρφορίας, λοχείας, καὶ θηλάσεως, ὡς καὶ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ φορέως κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

2. Ἡ διαδικασία ἄρσεως τῶν ἀμφισβητήσεων ὡς πρὸς τὴν διαπίστωσιν τῶν περὶ ὧν ἢ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταστάσεων, τὰ ἀρμόδια ὅργανα, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο λεπτομέρεια ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 228.

Συμμεργασία φορέων.

1. Διὰ κανονισμῶν, ἀντιδομένων μετὰ γνώμην τῶν φορέων, δύναται ν' ἀνατίθενται γενικῶς ἢ ἐν μέρει αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 226 καὶ 227 διαπίστώσεις καὶ ἄρσεις ἀμφισβητήσεων αἱ ἀφο-

προς εἰς παροχὰς φορέως τινὸς εἰς φορέα διαθέτοντα τὴν
πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμεν.

Δι' ἁμοίων κανονισμῶν δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς φορέα
ἢ ἐν μέρει ἢ πρῶτασι τῆς ὑγείας καὶ ἡ πραγματο-
ποιεῖται παροχῶν εἰς τοὺς δικαιούχους ἐτέρου φορέως.

Διὰ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος
ἄρθρου κανονισμῶν ὀρίζονται οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὡς
καὶ πάντα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρ-
θρου.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν, δύ-
ναται νὰ ἀνατίθεται εἰς ἰατροὺς ἀγροτικῶν ἰατρείων, ὑγειο-
νομικῶν σταθμῶν καὶ κινητῶν ὑγειονομικῶν μονάδων ἢ ἰατρι-
κῆ περιθάλψεως ἡσφαλισμένων ἢ δικαιούχων περιθάλψεως φο-
ρέως.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ καθορίζεται κατ'
ἐπιπέδον ἢ ἀνάλογον μηνιαία χρηματικὴ ἐπιβαρύνσις τοῦ
φορέως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἰατρικῶν
ταύτων ὑπηρεσιῶν.

Δύναται ἐπίσης, δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ
ἐπιβληθῆται ἀντιστοίχως εἰς φορέα ἢ ὑποχρέωσις ἰατρικῆς
περιθάλψεως ἡσφαλισμένων ἢ δικαιούχων, ὧν ἡ περιθάλψις
ἐκτελεῖται τὸν γενικὸν κοινὸν προϋπολογισμὸν ἢ ἄλλον φορέα,
εἰς ἀνάλογον μηνιαία χρηματικὴ ἐπιβαρύνσις ἢ μὴ.

Ἄρθρον 229.

Ἐκτασις περιθάλψεως.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 218 περιθάλψις πραγματοποιεῖται διὰ τῆς
διαθέσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου φορέως τῶν καταλλήλων διὰ τὴν
πρόληψιν, τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας ἢ
τῆς ἀναπηρίας ὑπηρεσιῶν καὶ μέσων, εἰς τὴν ἑκτασιν ἐπι-
τρέπουσιν αἱ ἐν ἐκάστῃ περιοχῇ συνδύχαι.

Ἄρθρον 230.

Τόπος παροχῆς περιθάλψεως.

1. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 218 περιθάλψις πραγματοποιεῖται ἐντὸς
περιοχῶν ὀριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, λαμ-
βανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐταῖς διαμενόντων
δικαιούχων καὶ τῶν διατιθεμένων ἐν αὐταῖς ὑπηρεσιῶν καὶ
μέσων.

2. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένεια δικαιολογεῖ τὴν χρησιμοποίησιν ὑπηρε-
σιῶν καὶ μέσων μὴ δυναμένων νὰ διατελοῦν ἐπιτοπίως εἰς
τινα τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιοχῶν, δύναται
ὁ φορέως κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ νὰ συμμετέχη μέχρι
τῶν 3)4 εἰς τὰς ἐν γένει δαπάνας μετακινήσεως τοῦ ἀσθε-
νοῦς, καὶ, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, καὶ ἐνὸς
συνόδου, μέχρι τῆς πλησιεστέρως περιοχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν
διατίθενται αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀσθε-
νεῖας ὑπηρεσίαι καὶ μέτα.

3. Δικαιούχοι διαμένοντες προσωρῶς ἢ μονίμως ἐκτὸς τῶν
περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιοχῶν, δύναται
νὰ τύχουν περιθάλψεως προστερχόμενοι ἢ μεταφερόμενοι εἰς
τινα τῶν περιοχῶν τούτων.

Ἐἰς ἐπιεικέστας περιπτώσεις μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολῆς
περιθάλψεως ἢ ἐφ' ὅσον χρόνον ἢ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς
δὲν ἐπιτρέπει τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ, δύναται ὁ φορέως κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ νὰ συμμετέχη μέχρι τῶν 3)4
εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς κρατικῆς διατιμῆσεως
δαπάνην τῆς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 229 περιθάλψεως,
ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένεια ἀνηγγέλθη εἰς τὸν φορέα ἢ εἰς τὴν πλη-
σιεστέρην ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
ἐκδηλώσεώς της. Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται εἰς
καταχώρισιν τῆς ἀναγγελίας, διαβίβασιν ταύτης εἰς τὸν οἰ-
κεῖον φορέα καὶ παροχὴν εἰς τοῦτον πάσης χρησίμου ἐν προ-
κειμένῳ πληροφορίας καὶ βεβαιώσεως. Ἡ παράγραφος 2
τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐφαρμοζῆται ἀναλόγως καὶ
ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 231.

Συμμετοχὴ ἡσφαλισμένου εἰς δαπάνας.

1. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἢ ὑποχρέωσις συμ-
μετοχῆ τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὴν δαπάνην διὰ τὰς παροχὰς

ἀσθενείας εἰς εἶδος πρὸς τούτους καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν.

2. Ἡ συμμετογὴ δύναται νὰ ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς δαπάνης ἢ εἰς πάγιον ποσὸν κατὰ πραγματοποιουμένην παροχὴν, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ τέταρτον (1)4 τῆς ἀξίας τῆς παροχῆς.

3. Οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν ἀπαλλάσσονται πάσης συμμετοχῆς διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 201 γενικὰς προληπτικὰς ἐξετάσεις, τὰς εἰς εἶδος παροχὰς μητρότητος, ὡς καὶ τὰς εἰς εἶδος παροχὰς πραγματοποιουμένας συνεπεῖα ἀτυχήματος.

4. Διὰ τοῦ ἐν παρ. 1 κανονισμοῦ, κατηγοροῦνται ἠσφαλισμένων καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, δύναται νὰ ἀπαλλάσσονται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς συμμετοχῆς.

5. Διὰ κανονισμοῦ καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἐσβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ ποσοστοῦ ἢ ποσοῦ τῆς συμμετοχῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἐπιτροπομένης διὰ τὴν εἰσπραξὴν αὐτῆν, τῆς ἀγγλόγλου ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὡς ἰσχύει ἐκάστοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

Ἄρθρον 232.

Ἱατρικαὶ φροντίδες.

1. Ἡ ἱατρικὴ ἀντίληψις πραγματοποιεῖται διὰ τῆς παροχῆς τῶν ἐνδεδειγμένων φροντίδων ἱατρῶν, καὶ, ἐνδεχομένως, ἐσθητικῶν τούτων προσωπικῶν, τῶν ὁποίων ὁ φορέας ἐξηρησάκιτε τὰς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῶν δικαιοῦχων κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται ἐπίσης οἱ ὅροι, ὑφ' οἷς οἱ ἀνωτέρω ἱατροὶ καθίστανται ἀρμόδια ὄργανα τοῦ φορέως ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν ἁρθρῶν 226 παρ. 1 καὶ 227 παρ. 1.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἱατρός, παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς δικαιοῦχους, ὑποχρεοῦται, ὅπως ἀκολουθῇ τοὺς κανόνας τῆς ἱατρικῆς δεοντολογίας ὡς καὶ τὰ ἐπιστημονικῶς παραδεχθέντα, ἐν ὅψει τῆς ἐξελίξεως τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνικῆς.

Ἄρθρον 233.

Θεράποντες Ἱατροί.

1. Ἱατρικαὶ φροντίδες, προληπτικαί, διαγνωστικαὶ καὶ θεραπευτικαί, παρέχονται εἰς τοὺς δικαιοῦχους ὑπὸ θεράποντος ἱατροῦ γενικῆς ἱατρικῆς, εἰς τὸ ἱατρεῖον τούτου, ἢ εἰς τὸ ἱατρεῖον τοῦ φορέως, ἢ κατ' εἶχον τοῦ δικαιοῦχου ἐὰν ἡ κατάστασις τῆς υγείας του δὲν τοῦ ἐπιτρέπη τὴν μετάθεσιν εἰς τὸ ἱατρεῖον.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος ἐκλέγει δι' ἑαυτὸν, διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ἐν ἑτι εἶναι ἠσφαλισμένη, καὶ διὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 212 λοιπὰ μέλη οἰκογενείας του τὸν θεράποντα ἱατρὸν γενικῆς ἱατρικῆς ἐκ καταλόγου περιλαμβανόντος τοὺς ἐν τῇ περιοχῇ κατοικίας του ἀσχοῦντας νομίμως τὸ ἐπάγγελμα των ἱατροῦς (εἰδικότητος παθολόγου ἢ γενικῆς ἱατρικῆς ἢ ἄλλου εἰδικότητος). Προκειμένου περὶ ἀγγλίκων κάτω τῶν 14 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ γενικῆς ἱατρικῆς ἐκλέγεται παιδίατρος ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου.

3. Ἡ ἐπιλογή θεράποντος ἱατροῦ γίνεται διὰ δηλώσεως πρὸς τὸν φορέα δι' ἐν ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀνανεοῦται δὲ αὐτομάτως ἐὰν μέχρι τέλους Νοεμβρίου ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς δὲν ἐπιλέξῃ δι' ὁμοίως δηλώσεως διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἄλλον ἱατρὸν.

4. Ὁ ἱατρός δύναται νὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην κατ' ἐλάχιστον ὄριον πεντακοσίων (500) προσώπων, κατ' ἀνώτατον δὲ ὄριον δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500).

5. Ὁ ἱατρός δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν γενομένην ἐπιλογὴν αὐτοῦ δι' εὐλογον αἰτίαν. Διακοῦντος τοῦ ἔτους ὁ δικαιοῦχος ἢ ὁ ἱατρός δύναται δι' εὐλογον αἰτίαν καὶ κατόπιν δηλώσεως πρὸς τὸν φορέα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπεδοχῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ φορέως νὰ διακόψουν τὴν σχέσιν.

Ανά δύο θεράποντες Ιατροί δηλοῦν εἰς τὸν φορέα, ὅτι ἀποκέρων ὁ εἰς τὸν ἕτερον, τῆς ἀναπληρώσεως ἰσχυροῦς εἰς τὸν χρόνον κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας τοῦ Ιατροῦ ἢ ἀλλοῦ ἐξ αἰσθητοῦ λόγου ἢ κωλύματος ἀδυναμίας τοῦ Ιατροῦ ἀνήκῃ τὰ καθήκοντά του.

7. Ἡ Ιατρὸς γενικῆς Ιατρικῆς ἀμειβεται ὑπὸ τοῦ φορέως. Ἡ ἰατρικὴ ἀμοιβὴ τοῦ Ιατροῦ, ἣτις καταβάλλεται ἀνά δεκάμησον ἢ μῆνα ἢ ἄλλα δικαιοῦχτα χρόνου, καθορίζεται ἐκ πολλοπλασιασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιοῦχων δι' οὓς ἐπιτελεῖται ἐπὶ συντελεστέῃ κατὰ δικαιοῦχον, ὁ ὁποῖος ὑψηλότερος διὰ τοὺς πεντακοσίους (500) πρώτους δικαιοῦχους, μεινεται διὰ τοὺς ἐπομένους χιλίους (1.000) καὶ καθορίζεται εἰς μικρότερος διὰ τὰ ἀνά πεντακοσίους (500) δικαιοῦχους εἰς ἐπίπεδα κλάσματα. Διὰ δικαιοῦχους ἄνω τῶν 60 ἔτων, εἰς ἔτος ὁ Ιατρός ἔχει ἐπιτελεῖ ὑπὸ πλέον τῶν πεντακοσίων, καθορίζεται προσηρῆμένως συντελεστής. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὰ κατὰ τρόπον καθωρισμένης ἀμοιβῆς τοῦ Ιατροῦ, δύναται νὰ καταβάλληται εἰς τοῦτον μηνιαῖος μισθός.

8. Εἰς τὸν Ιατρὸν γενικῆς Ιατρικῆς καταβάλλεται ἐπὶ πλέον εἰς ἔπαξ κατὰ μῆνα ἐπίδομα δι' ἑξῆς Ιατροῦ καὶ ὀργάνων, ὡς καὶ δαπανῶν κινήσεως διὰ τὰς κατ' οἶκον ἐπισκέψεις. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο δύναται νὰ ποικίλλῃ κατὰ περιοχὴν ἐγκαταστάσεως τοῦ Ιατροῦ.

9. Ὁ ἠεραλισμένος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν δι' ἑκάστην Ιατρικὴν ἐπισκέψιν δραχμῶν δέκα (10). Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ φορέως καὶ ἀποδίδεται αὐτόουσιον εἰς τὸν Ιατρὸν. Διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπισκέψιν καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν ἑκτῶ (8) ἐπισκέψεων ἐτησίως αἰθεμία ὀφείλεται ἀμοιβῇ.

10. Ὁ Ιατρός ὀφείλει τοῦλάχιστον ἔπαξ τοῦ ἔτους νὰ προβῇ εἰς προληπτικὴν Ιατρικὴν ἐξέτασιν τοῦ δικαιοῦχου καὶ νὰ τηρῇ ἱστορικὸν τοῦ δικαιοῦχου.

11. Ὁ θεράπων Ιατρός, συντροχούτης περιπτώσεως, παραπέμπει τὸν δικαιοῦχον εἰς Ιατροὺς ἐτέρας εἰδικότητος ἢ γνωματεύει περὶ τῆς ἀνάγκης περιθάλψεως εἰς θεραπευτήριον.

12. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν θεραπόντων Ιατρῶν καὶ παιδιατρῶν, τὰ τῶν ἀμοιβῶν καὶ ἐπιδωμάτων τούτων, ὡς καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῆς ἐν παραγράφῳ 9 ἀμοιβῆς, τὰ τῆς ἑφημερίας θεραπόντων Ιατρῶν καὶ παιδιατρῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἡμέρας ἀργίας, τὰ τῆς ἄρσεως ἀμειψιότησεως περὶ τοῦ εὐλόγου τῆς διακοπῆς παροχῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Ιατροῦ ἢ τῆς δηλώσεως τοῦ ἠεραλισμένου περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Ιατροῦ, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ κανονισμοῦ ρυθίζωνται καὶ ἄλλως τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιοῦχων καὶ τῆς ἡλικίας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἢ περίθαλψις παρέχεται ὑπὸ παιδιατροῦ.

13. Εἰς περιοχὰς εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἐπαρκὴς ἀριθμὸς Ιατρῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων συστήματος, ἢ περίθαλψις παρέχεται δι' ἐμμίσθων Ιατρῶν. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς προσλήψεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ιατρῶν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς, τὰ τῶν εἰδικωτέρων ὑποχρεώσεων τούτων καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 234.

Ἴατροι εἰδικότητων καὶ ἐργαστήρια.

1. Αἱ Ιατρικαὶ φροντίδες ὑπὸ Ιατρῶν εἰδικότητων, νοσημένων ὡς τιοῦτων καὶ τῶν ἐργαστηριακῶν, παρέχονται εἰς τὸν ἠεραλισμένον καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 212 μέλη οἰκογενείας του κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὀριζόμενα. Δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν ἐκάστης περιοχῆς καὶ εἰδικότητος, νὰ προβλέπεται ἢ χρησιμοποιοῦνται ἑξωτερικῶν Ιατρῶν καὶ ἐργαστηρίων νοσοκομείων ἢ ἰδίων Ιατρῶν καὶ ἐργαστηρίων τοῦ φορέως, ἢ ἕτεροῦ τρόπου παροχῆς τῶν Ιατρικῶν φροντίδων, ὡς ἢ παροχῆ φροντίδων ὑπὸ ἐμμίσθων Ιατρῶν εἰδικότητων.

2. Διὰ κανονισμοῦ ὡσαύτως ὀρίζονται οἱ ἰατροὶ εἰδικότητων ἀποκλεισθέντων, πάντως τῶν ἐργαστηριακῶν, τῶν ὁποίων τὰς φροντίδας δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ δικαιούχος ἄνευ παραπομπῆς πρὸς τοὺτους ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ.

3. Τὰ τῆς προσλήψεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐμπίσθων ἰατρῶν εἰδικότητων, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τούτων, τὰ τῶν εἰδικωτέρων ὑποχρεώσεων καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 235.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Ἐφ' ὅσον αἱ τοπικαὶ συνθήκαι ἢ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι δὲν καθιστοῦν δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 233 καὶ 234, δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὀρίξεται ἕτερος τρόπος παροχῆς ἰατρικῶν φροντίδων, μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς χρησιμοποίησεως ἰατρῶν ἀμειβομένων ὑπὸ τοῦ φορέως διὰ παγίας περιοδικῆς ἀμοιβῆς.

2. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ τρόπου παροχῆς ἰατρικῶν φροντίδων ἐπὶ ἐπείγουσων περιπτώσεων.

Ἄρθρον 236.

Σύμβουλοι Ἴατροί.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν παρ' ἰατρῶν εἰς ἰατρικὰ συμβούλια ἢ πρὸς ἐπίλυσιν διαφορῶν διαγνώσεως ἢ θεραπευτικῆς ἀγωγῆς (σύμβουλοι ἰατροί), τὰ τῆς ἐπιλογῆς τούτων, τῆς διαιτητικῆς παραπομπῆς εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς των καὶ πᾶσα συναφῆς λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 237.

Νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

1. Εἰς τὸν ἀσθενῆ παρέχεται νοσοκομειακὴ περίθαλψις ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἔρευναν, τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας ἢ λόγῳ εἰδικῶν περιστάσεων.

2. Ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις περιλαμβάνει τὴν εἰς θεραπευτήρια πάσης φύσεως ἐνδιαίτησιν τοῦ ἀσθενοῦς ὡς καὶ πᾶσαν ἐν γένει ἐν αὐτοῖς παρεχομένην οἰασθῆποτε φύσεως ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν.

Εἰς τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν περιλαμβάνεται ἐπίσης ἡ μεταφορά τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ ἐκ τοῦ θεραπευτηρίου εἰς τὴν κατοικίαν του, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀνάγκη πρὸς τοῦτο.

3. Ὅσάκις εἰς νοσηλευμένους εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια δὲν παρέχεται τροφή ἢ ἡ παρεχομένη δὲν εἶναι πλήρης, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺτους τὸ ἀντίτιμον τῆς μὴ παρεχομένης ἢ ἐλλειπούσης τροφῆς.

4. Ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις παρέχεται:

α. εἰς ἰδιόκτητα θεραπευτήρια τοῦ φορέως ἢ τοιαῦτα λειτουργοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τούτου,

β. εἰς κρατικὰ θεραπευτήρια καὶ τοιαῦτα κοινοφελῶν ἰδρυμάτων καὶ

γ. εἰς συμβεβλημένας ἰδιωτικὰς κλινικάς, αἵτινες ἐξ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας πληροῦν τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τῶν κειμένων ἐκάστοτε διατάξεων προϋποθέσεις καὶ τὰς κατὰ τὰς συγγρόνους ἐκάστοτε ἀντιλήψεις ἀπαιτήσεις πλήρους περιθάλψεως.

5. Διὰ κανονισμοῦ καθορίζονται αἱ θέσεις καὶ ὁ ἀνώτατος ἐπιτρεπόμενος κατὰ ἄλλομον ἀριθμὸς κλινῶν πρὸς νοσηλείαν τῶν δικαιούχων, ὡς καὶ τὰ καταβλητέα κατ' ἀνώτατον ὄριον νοσηλεία κατὰ κατηγορίαν θεραπευτηρίων.

6. Εἶναι δυνατὴ ἡ περίθαλψις εἰς μὴ συμβεβλημένην ἰδιωτικὴν κλινικὴν, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπὶ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ φορέως τῶν νοσηλείων συμβεβλημένης ὁμοειδοῦς κλινικῆς μετὰ διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ὑπὸ τοῦ φορέως.

Ἡ κλινικὴ ὑποχρεοῦται ἐν τῇ περιπτώσει τούτῃ ὅπως ἀποδέχεται τὸν ἐλεγχον νοσηλείας ὑπὸ τοῦ φορέως.

7. Ἐπὶ ἰδιαζόντως σοβαρᾶς παθήσεως δι' ἣν ἐνδείκνυται ἐξειδικευμένοι ἰατρικαὶ φροντίδες, αἵτινες δὲν παρέχονται εἰς

των ή παρ. 4 του παρόντος άρθρου θεραπευτήρια και περίθαλψις δύναται να παρέχεται κατά τας διατάξεις ή περιθαλψις δύναται να παρέχεται κατά τας διατάξεις κανονισμού, κατά παρέκκλισιν των οριζομένων εις τωσδε ειδικότερο παράγραφο.

9. Επί ιδιαιτέρως σοβαράς πικθήσεως και έφ' όσον ή διάθεσις ή ήθεραπεία τής ασθενείας δέν είναι δυνατή έν Έλληνας ή ή έγκρίσεισι του φορέως, μετά σύμφωνον γνώμην του περιθάλψου υγειονομικού οργάνου, επιτρέπεται ή παροχή περιθαλψις εις θεραπευτήριον τής άλλοδαπής τής εκλογής του ασθενή έπι καταβολή των νοσηλείων, τά όποια θά καταβάλει ο φορέας εις έμισειδές θεραπευτήριον τής ήμεδαπής και έν όλω ή έν μέρει των έξόδων μεταβάττωσι και επιπλέον, κατά τά ειδικότερον διά κανονισμού οριζόμενα.

10. Διά τήν παροχήν νοσηκομεικής περιθαλψεως άπαιτείται προηγουμένη έγκρισις του φορέως. Έάν ή περίθαλψις παρέχεται εις τι των έν παρ. 4 στοιχ. α και β αναφερομένων θεραπευτηρίων, ή επί επειγούτης ανάγκης και εις μη συμπεριλαμβανέας ιδιωτικάς κλινικάς, ή έγκρισις δύναται να παρέχεται και έν των ύστερων. Η ταύτη έγκρισις δέν να ζητηθή έντός 24ώρου από τής εισαγωγής του ασθενούς εις τό θεραπευτήριον έξαιρέσει των περιπτώσεων επειγούτης ανάγκης καθ' ός ή έγκρισις δύναται να ζητηθή έντός τριών τοσδε ήμερών από τής εισαγωγής εις τό θεραπευτήριον ή τήν ιδιωτικήν κλινικήν.

10. Πάσα λεπτομέρεια αναφερομένη εις τήν εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου όρίζεται διά κανονισμού.

11. Διά κανονισμού επιτρέπεται ο καθορισμός αντιστοιχίας καταλυτικών κλάσεων προς θέσεις, ώς και ή νοσηλεία του ήραλισμένου, εις βελτιωμένην θέσιν, καθιερωμένης διά ταύτην και ειδικής προσθέτου εισφοράς ή και συμμετοχής.

Άρθρον 238.

Περίθαλψις και βοήθεια κατ' οίκον.

1. Ο φορέας, έφ' όσον διαθέτει τά προς τούτο μέσα και κατά τας διατάξεις κανονισμού, παρέχει εις τόν ασθενή τήν άναγκαίαν βοήθειαν και προστασίαν οίκου διά νοσηλόμενων ή άλλων καταλλήλων προσώπων εις τήν περίπτωσιν ή περίθαλψις τούτων έν θεραπευτηρίω ή άναρρωτηρίω είναι άνέμεκτος ή άντικειμενικών λόγων.

2. Εις περίπτωσιν νοσηκομεικής περιθαλψεως γυναικός ήραλισμένης ή συνταξιούχου, ο φορέας δύναται να διαθέτη οικιακήν βοήθειαν ή να καταβάλη χρηματικόν βοήθημα, έφ' όσον έν τή οίκία ταύτης συμβεί τεκνον ηλικίας κατωτέρως των 15 έτων ή έτερον μέλος τής οικογενείας χρήζον ιδιαιτέρως μερίμνης ή επιμελείας.

3. Η έναρξίς τής ισχύος του παρόντος άρθρου, τό ύψος του έν παραγράφω 2 βοηθήματος, ώς και πάσα άναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζεται διά κανονισμού.

Αι διατάξεις τής παραγράφου 1 του άρθρου 210, εφαρμόζονται και έν προκειμένω.

Άρθρον 239.

Φαρμακευτική Περίθαλψις.

1. Εις τόν ασθενή παρέχεται φαρμακευτική περίθαλψις αντιστοιχούσα εις τήν χορήγησιν φαρμάκων και λοιπών θεραπευτικών μέσων, ώς και των ένδεικνυμένων ούσιων.

2. Διά κανονισμού όρίζεται ο τρόπος παροχής φαρμακευτικής περιθαλψεως, αι σχέσεις μεταξύ φορέως και φαρμακοποιών, τά τής συνάψεως άτομικών και συλλογικών συμβάσεων τραπευθείας μεταξύ φορέως και φαρμακοποιών ή επαγγελματιών ένώσεων τούτων και τά των υπό του φορέως επιβαλλομένων κυρώσεων κατά φαρμακοποιών επί παραβάσει των υποχρεώσεων των.

3. Ο φορέας δύναται να εισάγη, παρασκευάζη προμηθεύηται και αποθήκευη φαρμακευτικά έπισκευάσματα, φαρμακευτικά και υγειονομικά ύλικά, λοιπάς τύσεως χρήσιμου προς έρευναν, πρόληψιν, διάγνωσιν και θεραπείαν και να χορηγήη τά έν λόγφ ειδη καθ' οιονδήποτε τρόπον.

4. Διά κανονισμού, έγκρίνονται πίνακες φαρμάκων ώς κατωτέρω:

Α. Πίναξ φαρμάκων περιέχων, ἐν τῶν νομίμως κυκλοφορούντων ἐν τῇ χώρᾳ φαρμάκων ἐν γένει, τὰ δυνάμενα νὰ χορηγηθῶνται διὰ συνταγῶν τῶν ὑγειονομικῶν ὀργάνων τῶν φρέων. Ὁ πίναξ περιλαμβάνει τὰ φάρμακα ταῦτα ταξινομημένα κατὰ θεραπευτικῆς κατηγορίας καὶ ἀναγεγραμμένα κατ' ἀλφάβητικὴν τάξιν ὑπὸ τὴν διακριτικὴν ὀνομασίαν (ἢ τὸ σῆμα) ὑφ' ἧς κυκλοφοροῦν καὶ ὑπὸ τὸν χημικὸν τύπον τῆς συνθέσεώς των, ὡς καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ταύτης ὀνομασίαν. Παραλλήλως ἀναγράφονται τὰ φαρμακοδυναμικῶς ἰσοδύναμα φάρμακα ἑλληνικῆς ἢ ξένης κατασκευῆς μετ' ἐνδείξεως τοῦ κατασκευαστοῦ.

Β. Πίνακες τιμῶν φαρμάκων, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τμήμα τῶν φαρμάκων τοῦ ὑπὸ στοιχείῳ Α' πίνακος μετ' ἐνδείξεως τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐκάστου φαρμάκου πρὸς τὸν φορέα κατὰ συσκευασίαν καὶ ἐνδείξεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 231 ποσοστοῦ συμμετοχῆς τοῦ ἠρφαλισμένου εἰς τὴν δαπάνην ἀγορᾶς.

Οἱ ὡς ἄνω πίνακες ὑπεβάλλονται εἰς συμπλήρωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀναθεώρησιν τοῦλάχιστον ἅπαξ κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 240.

Προθέσεις καὶ εἰδικαὶ θεραπείαι.

1. Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ προσδιορίζωνται εἰδικώτερον αἰ ἐν ἄρθρῳ 218 παρ. 1 περιπτ. δ' καὶ ε' παροχῆ καὶ νὰ θεσπίζωνται οἱ εἰδικοὶ ὅροι καὶ προϋποθέσεις πραγματοποιήσεως τούτων κατὰ κατηγορίας δικαιούχων ἐν ὄψει τῆς ἱατρικῆς δεοντολογίας, τῆς ἐξελέξεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνικῆς, ὡς καὶ τῶν διατιθεμένων πρὸς τοῦτο μέσων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 239 παρ. 3 ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ προθέσεων, θεραπευτικῶν ὀργάνων καὶ μέσων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΓΗΡΑΤΟΣ - ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ (ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΓΡΗΘΕΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Συντάξεις γήρατος	άρθρ. 301
Συντάξεις αναπηρίας	» 302
Συντάξεις επιζώντων	» 303

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΟΣΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Υπολογισμός συντάξεως γήρατος και αναπηρίας. άρθρ. 304	
Υπολογισμός συντάξεως επιζώντων	» 305
Αναπροσαρμογή τεκμαρτών ημερομισθίων	» 306
Αναπροσαρμογή συντάξεων	» 307

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΛΟΙΠΑΙ ΠΑΡΟΧΑΙ

Υπόδομα μακράς διάρκειας — επαγγελματικής αναπροσαρμογής	άρθρ. 308
Ειδικά παροχάι	» 309

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Συντάξεις λόγω εργατικού ατυχήματος	άρθρ. 310
Υπολογισμός συντάξεως λόγω εργατικού ατυχή- ματος	» 311
Αίτησις συνταξιοδοτήσεως λόγω εργατικού ατυ- χήματος	» 312
Αναγγελία και διαπίστωσις εργατ. ατυχήματος. » 313	
Εξούνη εργοδότη	» 314
Επαγγελματική αποκατάστασις	» 315

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Υξιοποιούμενος χρόνος	άρθρ. 316
Βελτίωσις ηλικίας	» 317
Διαπίτωσις αναπηρίας	» 318
Αρρέτια	» 319
Παύσις και λήξις συνταξιοδοτήσεως	» 320
Αναστολή συντάξεως	» 321
Σύρρη συντάξεων	» 322
Αποσχόλησις συνταξιούχου	» 323
Επαγγέλματα ιδιαίζόντως επίπονα και ανθυγιεινά. » 324	

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΓΗΡΑΤΟΣ —

ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ — ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟ-Υ-ΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Άρθρον 301.

Σύνταξις γήρατος.

1. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως γήρατος εάν κατά την υποβολήν τής αίτησεως:

α. Έχη συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχη πραγματοποιήσει χρόνον ἀσφαλίσεως 4.500 ἡμερῶν ἢ

β. Έχη συμπληρώσει τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχη πραγματοποιήσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10.500 ἡμερῶν.

2. Ἐπὶ ήσφαλισμένης τὸ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὄριον ἡλικίας μειοῦται ἀντιστοίχως εἰς τὸ 60ον καὶ 57ον ἔτος.

3. Ἐὰν ὁ ήσφαλισμένος ἢ ἡ ήσφαλισμένη συνεπλήρωσε τὰς ἐν παρ. 1 περιπτ. α' ἢ β' ἀντιστοίχως ὀριζόμενας ἡμέρας ἀσφαλίσεως, ἐξ ὧν ἑπτακοσίας πενήκοντα ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αίτησεως πενταετίας, δικαιούται συντάξεως γήρατος ἡλαττωμένης κατὰ τὸ 1)200 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 304 παρ. 2 καὶ 3 ὀριζόμενου ποσῶ δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου προβλεπομένων ὀρίων ἡλικίας καὶ μέχρις ἐξήκοντα τὸ πολὺ ἀντιστοίχως κατὰ περίπτωσιν μηνῶν.

4. Προκειμένου περὶ ήσφαλισμένου, ὅστις ἐκ τοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου προβλεπομένου χρόνου ἀσφαλίσεως πραγματοποιεῖ εἰς ἐπαγγέλματα ἰδιωζόντως ἐπίτονα ἢ ἀνθυγιεινά χρόνον ἀσφαλίσεως 3.000 τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἐξ ὧν 600 ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αίτησεως πενταετίας, τὸ ὄριον ἡλικίας μειοῦται εἰς τὸ 60ον ἢ ἐπὶ ήσφαλισμένης εἰς τὸ 55ον ἔτος.

5. Προκειμένου περὶ ήσφαλισμένου, ὅστις πραγματοποιεῖ τὰς ἐν τῇ παρ. 1 περίπτ. α' τοῦ παρόντος προβλεπομένας ἡμέρας ἀσφαλίσεως ἐξ ὧν ἑξακοσίας (600) ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αίτησεως πενταετίας εἰς ἐπαγγέλματα ἢ ἀσχολίας τῶν ὁμοίων πέραν ὀρισμένου ὀρίου ἡλικίας ἀπαγορεύεται διὰ διατάξεων δημοσίας τάξεως ἢ καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος ἢ ἰδιαιτέρως δυσχερής, τὸ ὄριον ἡλικίας δύναται νὰ μειοῦται μέχρι τοῦ 53ου ἢ ἐπὶ ήσφαλισμένης μέχρι τοῦ 48ου ἔτους κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

6. Τὸ δικαίωμα συντάξεως γήρατος καταργεῖται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

Άρθρον 302.

Σύνταξις ἀναπηρίας.

1. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας εάν:

α. κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπεμένης παραγράφου καὶ

β. ἔχη χρόνον ἀσφαλίσεως 1.500 ἡμερῶν ἐξ ὧν 300 τοῦλάχιστον ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αίτησεως πενταετίας ἢ χρόνον ἀσφαλίσεως 4.500 ἐν συνόλῳ ἡμερῶν.

2. Ο ήσφαλισμένος λογίζεται ἀνάπηρος ἐὰν συνεπεία παθήσεως ἢ ἐλάττης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατὰ πρόβλεψιν τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὀργάνου, δὲν θὰ δύναται νὰ κερδίῃ ἐπὶ ἐξάμηνον τοῦλάχιστον, δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς δυνάμεις, δεξιότητας, μόρφωσιν καὶ συνήθη ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν αὐτοῦ, τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον ἐκείνου τῶ ὁμοίων συνήθως κερδίσει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ

α) Πάντως γὰρ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς ἐν ἡλικίᾳ συγγροτήσεως.

β) Ἐπὶ ἀναπηρίας διαπιστουμένης πρὸ τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἄρκει ἡ πραγματοποιή-
σις χρόνου ἀσφαλίσεως 500 ἡμερῶν, αἵτινες δι' ἕκαστον ἐν
τῇ ἡλικίᾳ συμπληρωμένον ἔτος καὶ μέχρι τοῦ 30ου προσυ-
πυλίσσονται κατὰ 150 κατὰ μέσον ὄρον.

γ) Ἐπὶ ἀναπηρίας διαπιστουμένης μετὰ τὸ 60ον ἔτος τῆς
ἡλικίας προκειμένου περὶ ἀνδρῶν ἢ τὸ ὅδον προκειμένου περὶ
γυναικῶν ὁ ἐν τῇ παρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρι-
στεύει τῶν 1.500 ἡμερῶν προσυπυλίσσονται κατὰ ἕκαστον πεντή-
κοντον (150) ἡμέρας κατὰ μέσον ὄρον δι' ἕκαστον συμπληρω-
μένον ἔτος ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου ἡλικίας.

δ) Ἡ ἀναπηρία θεωρεῖται ὀριστική καὶ ὁ ἀνάπηρος δὲν
μεταβαίνει εἰς ἐπαναξέτασιν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καθ' ὃ
συμπληροῖ τὸ ὅδον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ συνεχῆ ἑπταετη-
ρεια ἐπιβόητον λόγῳ ἀναπηρίας.

ε) Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἀναπηρίας καταργεῖται ἀφ' ἧς
ἐκαστον ὀφισταμένη ἢ ἀναπηρία ἐπιφυλαττομένης τῆς διατά-
ξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ
συνταξιούχου.

Ἄρθρον 303.

Συντάξις ἐπιζώντων.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσχαλισμένου, ἔχοντος πραγμα-
τοποιήσει τὸν ἐν ἄρθρῳ 302 παρ. 1 ἐδ. β' χρόνον ἀσφαλίσεως
ἢ συνταξιούχου δικαιούται συντάξεως:

α. Ἡ χήρα.

β. Ὁ ἀνάπηρος χῆρος τοῦ ὁποῦ ἢ συντήρησις ἐξάρουε κυ-
ρίως τὴν θανοῦσαν δι' ὃν χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀναπηρία.

γ. Τὰ μὴ ὑπερβάντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα
τέκνα νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀγνωρισθέντα ἢ υἱοθετη-
θέντα ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ
τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς γονέως καὶ ἐπὶ γυναικὸς καὶ τὰ φυσικὰ
ἐλπίδα τέκνα.

δ. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσχαλισμένου ἢ συντα-
ξιούχου μὴ ὑπερβάντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγα-
μα ὄρφανοί πατέρες καὶ μητέρες ἔγγονοι καὶ προγονοί ἐάν ἢ
συντήρησις τούτων ἐξάρουε κυρίως τὸν θανόντα.

ε. Οἱ γονεῖς ἐάν ἢ συντήρησις των ἐξάρουε κυρίως τὸν θα-
νόντα (ἢ τὴν θανοῦσαν).

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις γ' καὶ
δ' ἠρξομένων δικαιούνται κατ' ἐξίρεσιν συντάξεως ἐπιζών-
των, ἐὰν ὑπερέβησαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐφ' ὅσον:

α. Δὲν ὑπερέβησαν τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ φοι-
τοὶ εἰς ἀγνωρισμένας σχολὰς γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς
ἐκπαίδευσως.

β. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσχαλισμένου ἢ συντα-
ξιούχου εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν καὶ κατέστησαν
ἀνίκανα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας
των ἢ διαρκούσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φοιτή-
σεως.

3. Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος δὲν δικαιούται συντάξεως:

Α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου
ἐκτὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν δὲν
εἶχε συμπληρώσει κατὰ τὸν χρόνον τούτον τὸ 60ον ἔτος τῆς
ἡλικίας ἢ δύο ἔτων ἐφ' ὅσον εἶχε συμπληρώσει τοῦτο ἐκτὸς
ἐκτὸς ἔτων.

α) Ὁ θάνατος, ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἐργατικῶν ἢ μ.ἡ.

β) Ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνο-
μιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κατά-
στασιν ἐγκυμοσύνης καὶ

Β) Ἐὰν ὁ θανὼν ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύν-
τάξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς
παρόδου δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς
ἐκτὸς ἔτων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχη λόγος τις ἐκ τῶν
ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' ἀναφερομένων.

4. Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1, ἐδάφ. δ' καὶ ε' ἐγγονοί, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου δὲν ὑπάρχουν χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξαντληθῆται τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 305 (ὑπολογισμὸς συντάξεως ἐπιζώντων) ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανουσης).

5. Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἐπιζώντων καταργεῖται:

- α. ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου,
- β. ἀπὸ τῆς τελέσεως γάμου τοῦ δικαιούχου κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπὸν δίκαιον,
- γ) ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐν παρ. 1, ἐδάφ. γ' καὶ δ' καὶ 2, ἐδάφ. α' ὀριζομένων ὁρίων ἡλικίας καὶ
- δ. ἀφ' ἧς ἐπαυσεῖν ἢ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. β' ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΟΣΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἄρθρον 304.

Ὑπολογισμὸς συντάξεως γήρατος καὶ ἀναπηρίας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα Κώδικα χορηγουμένης συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ὑπολογίζεται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων παραγράφων 2--4 ὀριζόμενα, συναρτήσῃ:

α. Τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως.

β. Τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν μέσθην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνταξις ἀποτελεῖται ἐκ ἑασινοῦ ποσοστοῦ τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος ὅπερ διὰ τὴν πρώτην (1) κλάσιν ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ὀκτώ ἑκατοστὰ (0.48) καὶ ὅπερ ἐλαττοῦται διαδοχικῶς κατὰ ἓν ἑκατοστὸν (0.01) δι' ἐκάστην τῶν ἐπομένων κλάσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην αὐτῆς, καὶ ἐκ πρόσθετων ποσοστῶν τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος ἀνὰ τριακσίαια (300) πραγματοποιηθέντα ἡμερομίσθια πέραν τῶν ἑασινῶν τεσσάρων χιλιάδων πεντακιστίων (4.500) ἡμερῶν ἀπασχολήσεως καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον μέχρι δέκα χιλιάδων πεντακιστίων (10.500) ἡμερῶν καὶ ὅπερ πρόσθετον ποσοστὸν ἰσοῦμενον πρὸς ἕνδεκα χιλιοστὰ (0.011) διὰ τὴν πρώτην κλάσιν, προσαυξάνεται δι' ἐκάστην τῶν ἐπομένων κλάσεων ἀνὰ πέντε δεκάκις χιλιοστὰ (0.0005).

3. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἑασινὸν ποσοστὸν τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος καὶ αἱ προσαυξήσεις κατὰ κλάσιν ἀνὰ τριακσίαια ἡμέρας ἀπασχολήσεως ὀρίζονται εἰδικώτερον εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Κλάσις Ασφαλιστική	Βασικόν ποσοστὸν ἐπὶ μηνιαίου τεκμαρτοῦ μι- σθοῦ ἐπὶ 4.500 ἡμερῶν ἀπασχολήσεως.	Πρόσθετον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου τεκμαρτοῦ μισθοῦ ἀνὰ 300 ἡμέρας ἀπασχολήσεως.
01	0,50	0,010
02	0,49	0,010.5
1	0,48	0,011
2	0,47	0,011.5
3	0,46	0,012
4	0,45	0,012.5
5	0,44	0,013
6	0,43	0,013.5
7	0,42	0,014
8	0,41	0,014.5
9	0,40	0,015
10	0,39	0,015.5
11	0,38	0,016
12	0,37	0,016.5
13	0,36	0,017
14	0,35	0,017.5
15	0,34	0,018
16	0,33	0,018.5
17	0,32	0,019
18	0,31	0,019.5
19	0,30	0,020
20	0,29	0,020.5

Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων κατατασσόμενων εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 116 τοῦ παρόντος μισθολογικὰς κλάσεις, ὁ ἀνωτέρω πῖναξ ἐπεκτείνεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις Ασφαλιστική	Βασικὸν ποσοστὸν τοῦ μηνιαίου τεκμαρτοῦ μι- σθοῦ ἐπὶ 4.500 ἡμερῶν ἀπασχολήσεως.	Πρόσθετον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου τεκμαρτοῦ μισθοῦ ἀνὰ 300 ἡμέρας ἀπασχολήσεως.
21	0,28	0,021
22	0,27	0,021.5
23	0,26	0,022
24	0,25	0,022.5

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ πα-
ρόντος άρθρου ἐκτελεστοῦν καὶ ἡ ἀπονομή τῆς συντάξεως γί-
νεται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος μαθηματικοῦ τύπου:

$$\Sigma = \frac{M}{100} \cdot \left[(49-N) + \frac{(21+N)}{20} \cdot \frac{H-4.500}{300} \right] < \frac{70 \cdot M}{100}$$

Τὰ εἰς τὸν τύπον τοῦτον χρησιμοποιούμενα σύμβολα σημαί-
νουσιν ἀντιστοίχως:

- Σ = ποσὸν συντάξεως.
 - N = ἀριθμὸς μέσης κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος.
 - H = ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀπασχολήσεως πραγματοποιηθεισῶν ὑπὸ
τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον 10.500.
 - M = μέσος τεκμαρτὸς μηνιαῖος μισθὸς ἢ εἰσόδημα.
 - T = μέσος τεκμαρτὸν ἡμερομισθίων ἢ ἡμερησίον εἰσόδημα.
- Ἡ ἐξέυρεσις τοῦ ἀριθμοῦ κλάσεως (N), τοῦ μέσου μισθοῦ
ἢ εἰσοδήματος (M) καὶ τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου ἢ
ἡμερησίου εἰσοδήματος (T) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντά-
ξεως γίνεται ἐπὶ τῆς ἐλάσει τῶν ἡμερομισθίων τῶν τελευταίων
πεντακοσίων (4.500) ἡμερῶν ἀπασχολήσεως τῶν πρα-
γματοποιηθεισῶν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συν-
τάξιμόδεξιν.

Ἐλάχιστον τῶν ἡμερομισθίων τούτων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν
τῆς συντάξεως θεωρεῖται ὡς ἀνήκον εἰς τὴν κλάσιν εἰς τὴν
ἐλαττοτέρην ἐπραγματοποιήθη καὶ ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τὸ εἰς ἀπο-
λόγητος ἀριθμὸς ὕψους ἡμερομισθίων τῆς κλάσεως ἔχη μετα-
βληθῆ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ άρθρου 306 τοῦ παρόντος ὡς καὶ
εἰς τὸ ἐλάχιστον ἰσχύον τεκμαρτὸν τῆς κλάσεως ταύτης.

Ο μέσος τεκμαρτός μηνιαίος μισθός ή εισόδημα (Μ) αποτελεί το 25πλάσιον του μέσου τεκμαρτού ήμερομισθίου ή ήμερησίον εισόδημα (Τ) ήτοι:
(Μ = Τ.25).

Το μέσον τεκμαρτόν ήμερομισθίον ή ήμερησίον εισόδημα (Τ) αποτελεί τον μέσον όρον των ως άνωτέρω όρισθέντων τεκμαρτών ήμερομισθίων ή ήμερησίων εισοδημάτων των τελευταίων χιλίων πεντακοσίων (1.500) ήμερών άπασχολήσεως, έξευρίσκειται δέ ο άριθμός (Τ) διά του πολλαπλασιασμού του ισχύοντος κατά την έξοδον τεκμαρτού ήμερομισθίου ή ήμερησίου εισοδήματος έκάστης των κλάσεων εις άς έπραγματοποιήθησαν οι χίλια πεντακόσια (1.500) ήμεροι άπασχολήσεως επί τον αντίστοιχον άριθμόν των ήμερών άπασχολήσεως αίτινες έπραγματοποιήθησαν εις την αντίστοιχον κλάσιν, το δέ άθροισμα των γινομένων τούτων διαιρείται διά του άριθμού χίλια πεντακόσια (1.500) και το ούτω προκύπτον πηλίκον είναι το μέσον τεκμαρτόν ήμερομισθίον ή ήμερησίον εισόδημα (Τ).

Εάν το προκύπτον άποτέλεσμα περιέχη δεκαδικόν τμήμα ο άριθμός στρογγυλεύεται εις το έγγύτερον μεγαλύτερον άκέραιον άριθμόν. Ο άριθμός (Ν) της μέσης κλάσεως είναι ο άκέραιος αύξων άριθμός της κλάσεως της οποίας το αντίστοιχον τεκμαρτόν ήμερομισθίον ή ήμερησίον εισόδημα πλησιάζει περισσότερο προς το μέσον τεκμαρτόν ήμερομισθίον ή ήμερησίον εισόδημα (Τ).

Εις το έξής ο συνταξιούχος δά άνήκη έκάστοτε εις την κλάσιν με τον, ως άνωτέρω έυρεθέντα αύξοντα άριθμόν (Ν) και εις το έκάστοτε ισχύον μέσον τεκμαρτόν ήμερομισθίον ή ήμερησίον εισόδημα αύτης.

Διά τον ύπολογισμόν της συντάξεως προσώπων άτινα υπήχθησαν εις φορείς άσφαλίζοντας άυτοτελώς άπασχολουμένους ο εν παραγράφω 4 του παρόντος άρθρου άριθμός των τελευταίων χιλίων πεντακοσίων (1.500) ήμερομισθίων ή ήμερησίων εισοδημάτων επί τη βάση των όποίων ύπολογίζεται ή σύνταξις, αντικαθίσταται διά του συνόλου των εν άσφαλίσει ήμερομισθίων ή ήμερησίων εισοδημάτων και κατ' ανώτατον όριον μέχρι δέκα χιλιάδων πεντακοσίων (10.500).

Διά τον ύπολογισμόν της συντάξεως προσώπων άτινα υπήχθησαν διαδοχικώς εις φορείς άσφαλίζοντας μισθωτούς και τοιούτους άσφαλίζοντας άυτοτελώς άπασχολουμένους ο εν παραγράφω 4 του παρόντος άρθρου άριθμός των τελευταίων χιλίων πεντακοσίων (1.500) ήμερομισθίων ή ήμερησίων εισοδημάτων επί τη βάση των όποίων ύπολογίζεται ή σύνταξις, αντικαθίσταται διά του συνόλου των εν άσφαλίσει ήμερομισθίων ή ήμερησίων εισοδημάτων και κατ' ανώτατον όριον μέχρι δέκα χιλιάδων πεντακοσίων (10.500) εφ' όσον τά πρόσωπα ταύτα έπραγματοποίησαν υπό την ιδιότητα του μισθωτού ολιγοτέρας των τριών χιλιάδων (3.000) ήμερας έργασίας κατά την τελευταίαν δεκαετίαν.

5. Το ποσόν της ως εν τη άνωτέρω παρ. 4 ύπολογιζομένης συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας καλείται βασική σύνταξις και αύτη προσαυξάνεται, εάν ο συνταξιούχος είναι έγγαμος και ή σύζυγος αύτου δέν άσκη ίδίαν άπατηγήρσιν, ή δέν είναι συνταξιούχος του Δημοσίου ή οίουδήποτε φορέως κυρίας άσφαλίσεως ή έχη τέκνα δικαιούμενα παροχών άσθενείας κατά το άρθρον 212 του παρόντος, διά ποσού ίσου προς το έκάστοτε καταβαλλόμενον ανώτατον έπίδομα διά την σύζυγον και τέκνα της ανωτάτης κατηγορίας κατά τας διατάξεις περί Διανεμητικού Λογαριασμού οίκογενειακών έπίδομάτων Μισθωτών.

Αί προσαυξήσεις αύται καταβάλλονται εις έάρος του Κλάδου άσφαλίσεως γήρατος—άναπηρίας.

6. Η κατά τας παραγράφους 1—4 του παρόντος άρθρου σύνταξις μετά των προσαυξήσεων της προηγουμένης παραγράφου δέν δύναται νά υπερβή το 25πλάσιον του περι ού ή παράγραφου 4 μέσου τεκμαρτού ήμερομισθίου ή ήμερησίου εισοδήματος.

7. Η κατά τας παραγράφους 1—4 του παρόντος σύνταξις μετά των προσαυξήσεων της παραγράφου 5 δέν δύναται νά είναι κατωτέρα της βασικής συντάξεως ήν δικαιούται ήσφαλισμένος της πέμπτης (5ης) άσφαλιστικής κλάσεως με χρόνον άσφαλίσεως 4.500 ήμερών.

Τὸ περὶ οὗ τὸ προηγουμένον ἐδαφίον κατωτάτων ὄριον συντάξεως προκειμένου περὶ δικαιοῦχων ἐν ἡ συντάξει ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν ασφαλιστικῶν κλάσεων 01—02 μειούται κατὰ 20% ο. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος δικαιούται μειωμένης συντάξεως τὸ ὡς ἄνω κατωτάτων ὄριον μειούται ἀναλόγως.

Τὸ κατωτάτων ὄριον συντάξεως ἐπιζώντων ὀρίζεται εἰς τὰ κῆρυξο τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις κατωτάτων ὀρίων.

8. Προκειμένου περὶ συνταξιούχων λόγῳ ἀπολύτου ἀναπηρίας ἢ συνταξιούχων λόγῳ γήρατος τυφλῶν ἐξ ἀμειότερων τῶν ἐδαφίων, ἐφ' ὅσον οὗτοι τελευτῶν διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀκατάστατον συνεχῆ ἐπίβλεψιν, συμπαράστασιν καὶ περιποίησιν ἐτέρου προσώπου, τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὴν παρ. 4 ὑπολογιζομένης συντάξεως, ἄνευ προσαυξήσεως λόγῳ χρόνου ἀσφαλισσεως, προσκυβάνεται κατὰ ποσοστὸν 50% ο.

9. Τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως ἠσφαλισμένων ἐχόντων τεκμηριώσαι προκειμένου μὲν περὶ ἄρρένων τῆς παραγράφου 1 ἐδαφ. β' τοῦ άρθρου 301 τοῦ παρόντος τὸ 62ον ἔτος, περὶ θυγῶν δὲ τῆς παραγράφου 2 τὸ 57ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, προκειμένου δὲ περὶ τοιούτων τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου τὸ 60ον ἔτος ἐπὶ ἄρρένων καὶ τὸ 55ον ἐπὶ θυγῶν, προσκυβάνεται κατὰ 1) 200 δ: ἕκαστον πέραν τῶν ἀνωτέρω ὀρίων μῆνα πάντως δὲ οὐχὶ πέραν τῶν 36 μηνῶν.

Ἄρθρον 305.

Ὑπολογισμὸς συντάξεως ἐπιζώντων.

1. Τὸ ποσὸν συντάξεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 303 δικαιοῦχων μελῶν οἰκογενεῖας ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ βασικῆς συντάξεως, τὰ ὁποῖον ἐλάμβανε ὁ θανὼν συνταξιούχος λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ δι' ἐδικαιούτου ὁ θανόν. ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ καθ'ἑαυτοῦ ἀνάπηρος, ἄνευ οἰκότητος ἐπὶ τῆς βασικῆς συντάξεως προσαυξήσεως καὶ ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ταύτης ὡς ἐξῆς:

α. Διὰ τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον ἡλικίας μέχρι 45 ἐτῶν 50% ο τῆς βασικῆς συντάξεως, προσκυβάνομενος εἰς 60% ο μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 45ου ἔτους καὶ 70% ο μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 50ου τοιούτου.

β. Δι' ἕκαστον τέκνον, 20% ο τῆς βασικῆς συντάξεως, ἐκτός ἐὰν πρόκειται περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμειότερων τῶν γονέων, ἐπὶ τὸ ὡς ἀνωτέρω ποσοστὸν τριπλασιάζεται.

γ. Δι' ἕκαστον ἔγγονον, προγονὸν ἢ γονέα, 20% ο τῆς βασικῆς συντάξεως, πλην ἐὰν ἡ μήτηρ διατελῆ ἐν χρεεῖα, ὁπότε τὸ ὡς ἀνωτέρω δι' αὐτὴν ποσοστὸν διπλασιάζεται.

2. Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιοῦχων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δικαιοῦχος ἐπιζῶν σύζυγος τὰ 80% ο τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ, ἐπερχομένης ἄλλως ἀναλόγου μειώσεως τοῦ ποσοῦ συντάξεως ἐκάστου δικαιοῦχου.

3. Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ στοιχ. γ τῆς παρ. 1 δικαιοῦχων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ, μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τοῦ ἐπιζώντος συζύγου καὶ τέκνων, ἀπορέον ὑπόλοιπον ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων τὸ σύνολον τῆς βασικῆς συντάξεως, ἐπερχομένης ἀναλόγου μειώσεως τοῦ ποσοῦ συντάξεως ἐκάστου δικαιοῦχου.

Ἄρθρον 306.

Ἀναπροσαρμογὴ τεκμηριῶν ἡμερομίσθιων.

1. Τὸ ἐκάστοτε ἰσχύον ἡμερομίσθιον ἀνειδικεύτου ἀνδρὸς προσαρμολογούμενον εἰς τὸν πλησιέστερον ἀριθμὸν λήγοντα εἰς τὰς 10) ἢ πέντε (5) ὀρίζεται ὡς τὸ τεκμηριῶν τῆς πέμπτης (V) ασφαλιστικῆς κλάσεως, θεωρουμένης ἐκάστοτε ὡς βασικῆς.

2. Πᾶσα γενικὴ αὔξησις ὑπερβαίνουσα τὸ 10% ο ἢ διαδοχικὰ αὔξησις συμποτούμενα εἰς 10% ο τοῦ κατωτάτου ἰσχύοντος ἡμερομίσθιου ἀνειδικεύτου ἀνδρὸς συνεπάγεται μετὰ ἐφαρμογῆς ἐξομότητος καὶ ἀνάλογον μεταβολὴν τοῦ τεκμηριῶν τῶν κλάσεων ὡς καὶ τῶν ἄκρων τοῦ διαστήματος τοῦ ἀνειδικεύτου εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, πραγματοποιουμένη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Είς πάντα ως ανωτέρω μεταβολήν τὰ τεκμηριὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων τῶν μεγαλύτερων τῆς τετάρτης (IV) ἐξευρίσκονται διὰ τοῦ μαθηματικοῦ τύπου:

N—5

$$(T.H) = (H.L.A.) \times (1,0945)^N$$

Ἐκαστον τῶν ἄκρων ἐνὸς διαστήματος ὀρίζεται ἐκάστοτε ὡς τὸ μέσον τὸ μεταξὺ τῶν δύο τεκμηριῶν.

Τὰ τεκμηριὰ καὶ τὰ ἄκρα τῶν διαστημάτων στρογγυλεύονται εἰς τὸν πλησιέστερον ἀριθμὸν τὸν λήγοντα εἰς μηδέν (0) ἢ πέντε (5) καὶ κατὰ τρόπον ὅσπερ τὸ κάθε ἄκρον νὰ εἶναι ἐγγύτερον πρὸς τὸ μέσον τῶν δύο τεκμηριῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται.

Τὰ τεκμηριὰ τῶν κλάσεων τῶν μικροτέρων τῆς πέμπτης (V) κλάσεως ὀρίζονται οὕτως ὥστε ἡ διαφορά δύο διαδοχικῶν τεκμηριῶν νὰ ἰσοῦται μὲ τὴν διαφορὰν τῶν τεκμηριῶν τῆς ἑκτῆς (VI) καὶ πέμπτης (V) κλάσεως.

Τὰ εἰς τὸν ανωτέρω τύπον χρησιμοποιούμενα σύμβολα σημαίνουν ἀντιστοίχως:

N = αὐτὸν ἀριθμὸς τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ τεκμηριὸν (T.H)

N

(T.H) = τεκμηριὸν ἡμερομίσθιον τῆς κλάσεως N.

N

(H.L.A.) = ἰσχὺν ἡμερομίσθιον ἀνειδικεύτου ἀνδρός.

Ἄρθρον 307.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδιμένης μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ, δύναται νὰ ἀναπροσαρμοζῶνται αἱ συντάξεις βάσει τῶν συντάξεων τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς τὰς κλάσεις τῶν, ὡς αὐταὶ διαμορφῶνται εἰς τὸ ἄρθρον 306 μετὰ πάροδον τοῦλάχιστον ἑξαμήνου ἀπὸ πάσης αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡμερομίσθιου ἀνειδικεύτου ἀνδρός, ἐφ' ὅσον, μετὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ἡμερομίσθιου ἀνδρός, ἔχη πραγματοποιηθῆ καὶ ἀνάλογος αὐξήσις τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ ἐν λόγῳ αὐξήσις ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἢ 1ης Ἰουλίου τῆς ἀμέσως ἀκολουθοῦσας τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὡς ἀνω ἀποφάσεως.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθρου 304 προβλεπομένου κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

3. Ἠσφαλισμένοι καθιστάμενοι συντάξιῳ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 306 ἀναπροσαρμογῆς τῶν ὁρίων τῶν μισθολογικῶν κλάσεων μέχρι τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων, λαμβάνουν συντάξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τεκμηριῶν ἡμερομίσθιων τῆς οἰκείας κλάσεως, ὡς τοῦτο ἰσχύει πρὸ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναπροσαρμογῆς.»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΛΟΙΠΑΙ ΠΑΡΟΧΑΙ

Ἄρθρον 308.

Ἐπίδομα μακρᾶς ἀσθενείας — Ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς.

1. Ἠσφαλισμένος πληρῶν τὰς χρονικὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρου 210 καταστάς ἀνάπηρος ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 302, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας ἐλλείψει τῶν πρὸς τοῦτο χρονικῶν προϋποθέσεων τοῦ ἀρθρου 302, δικαιούται τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ὡς εἰδικῶ ἐπιδόματος μακρᾶς ἀσθενείας, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπανακτήσῃ τὴν ἱκανότητά του πρὸς ἐργασίαν ἢ εἰδικευθῆ εἰς ἄλλην ἐργασίαν (ἐπαγγελματικὴ ἀναπροσαρμογὴ).

2. Τὸ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐπίδομα καταβάλλεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀναπηρίας περὶ ἧς ἐν ἄρθρῳ 318 ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτοῦ ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἐφ' ὅσον παρέχεται εἰς τοῦτον ὑπὸ τοῦ φερέως ἢ ἄλλοθεν κατὰ τὸν

χρόνον τῆς ἐπιδοτήσεως ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰδική Θεραπευτικὴ ἀγωγή καὶ ἐκπαίδευσις.

3. Τὸ ἐν παρ. 1 ἐπίδομα καταβάλλεται ἐπὶ τριμήνον ἢ ἐξαμήνον μετὰ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου ἐπιδοτήσεως ἀθηνείας, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναπηρίας ἢ καταβολὴ ὅπως τοῦτου δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι συμπληρώσεως θώδεκα ἐν συνόλῳ μηνῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 318 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν ἐπιδοτήσιν μακρᾶς ἀθηνείας.

Ἄρθρον 309.

Εἰδικὴ παροχὴ.

1. Ἐπιζῶτα σύζυγος, συνταξιοδοτούμενη ἢ δικαιουμένη συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 303, ἐφ' ὅσον ἤθελεν εἰσεῖν εἰς γάμον, δικαιούται ἐφ' ἑκατὴ παροχῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 24πλάσιον τῆς μηνιαίας αὐτῆς συντάξεως, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 40οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς ἡ ἴσου πρὸς τὸ 12πλάσιον τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ μεταγενεστέρως.

2. Εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους καταβάλλονται, πέραν τῆς ἥς δικαιούνται κατὰ μῆνα συντάξεως, τὸ ἰσόποσον μιᾶς μηνιαίας συντάξεως κατὰ τὰς ἐορτὰς Χριστουγέννων καὶ Νέου ἔτους, τὸ ἰσόποσον ἡμισείας συντάξεως κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τὸ ἰσόποσον ἡμισείας συντάξεως κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς (ἐπίδομα διακοπῶν).

3. Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ οικονομικοῦ ἐλλείρου τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσθέντων παροχῶν, διὰ κατηγορίας ἡτθαλιτημένων δι' ἃς δὲν καταβάλλονται εἰσφορὰὶ ἐπιαντιτοίχων ἀποδοχῶν ἢ εἰσοδημάτων (αὐτοτελῶς ἀπαρτολούμενοι) δύναται νὰ ἐπιβάλλεται διὰ Κανονισμοῦ ἀνάλογος προσκύησις τῆς ἀρταλιστικῆς εἰσφορᾶς.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 310.

Σύνταξις λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

1. Ὁ ἡτθαλιτημένος δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ συντάξεως ἐπιζῶντων κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 303 ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀρταλίσεως, ἐὰν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 309 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν χῆρην θανόντος λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

Ἄρθρον 311.

Υπολογισμὸς συντάξεως λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

1. Ἐπὶ ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμημένης συντάξεως, μετὰ τῶν προσαυξηθέντων τῆς παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 304 παρ. 1 — 4 δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς συντάξεως ἥς ὁ ἐδικιοῦτο ὁ ἡτθαλιτημένος ἐὰν εἶχε συμπληρώσει 4.500 ἡμέρας ἀπαρτολήσεως οὐδὲ τῶν (600)ο τοῦ 24πλάσιου τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς 5ης ἀρταλιστικῆς κλάσεως.

2. Ἐὰν ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καὶ ὁ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 302 δικαιούχος δὲν ἔχη πραγματοποιήσει χιλιάς πεντακοσίας (1.500) ἡμέρας ἀπαρτολήσεως ἢ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 304 προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ μέσης κλάσεως (N) καὶ τοῦ μέσου τεκμαρτοῦ μηνιαίου μισθοῦ (M) γίνεται ἐπὶ τῇ ἐβάσει τοῦ συνόλου τῶν ἡμερῶν ἀρταλίσεως καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 301 ἀναλόγως ἐφαρμόζομένης.

Ἄρθρον 312.

Αἰτήσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

1. Π αἰτήσεις πρὸς χορήγησιν συντάξεως λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τοῦ θανάτου.

2. Έν περιπτώσει μεταγενεστέρας εκδηλώσεως ή επίδειξ-
νώσεως των συνεπειών του άτυχήματος ή μη υποβολής της
αίτησεως δια λόγους ανεξαρτήτους της βουλήσεως του δικαι-
ούχου ή αίτησις δύναται να υποβληθῆ έντός προθεσμίας τριών
μηνών από της έπελεύσεως ή επίδειξώσεως των συνεπειών του
άτυχήματος. ή άφ' ής έξέλιπον οι λόγοι οι παρεμποδίζοντες
τήν έγκαιρον αίτησιν.

3. Εάν δέν υποβληθῆ αίτησις έντός των προθεσμιών των
παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου, τὸ δικαίωμα κρίνεται κατά
τάς κοινάς διατάξεις περί συνταξιοδοτήσεως λόγω άναπη-
ρίας ή θανάτου.

Άρθρον 313.

Άναγγελία και διαπίστωση του εργατικού άτυχήματος.

1. Ο εργοδότης όφείλει έντός τριών ήμερών από του άτυ-
χήματος να άναγγείλῃ τούτο εις τὸν φορέα. εάν δέ έπῆλθε
θάνατος και εις τήν αστυνομικήν άρχήν.

Έπι αυτότελώς άπασχολουμένων ή άναγγελία γίνεται υπό
του ήσφαλισμένου ή των οικείων αυτού.

2. Βάσει της άνωτέρω άναγγελίας ή της καθ' οιονδήποτε
τρόπον γνώσεως του άτυχήματος υπό του φορέως, διενεργείται
υπό τούτου έρευνα περί των συνθηκών ύφ' ής έπῆλθε τὸ άτύ-
χημα και εκδίδεται ή διαπιστωτική περί τούτου πράξις.

3. Κατά τήν διενέργειαν της, περί ής ή προηγούμενη παρά-
γραφος, έρεύνης, καλείται ο ήσφαλισμένος ως και πᾶν πρό-
σωπον δυνάμενον να παράσχῃ πρὸς τούτο βοήθειαν και άναζη-
τούται τὰ στοιχεῖα και περίσματα πύτης έρεύνης υπό έτέρας
άρμοδίας άρχῆς.

4. Ο ήσφαλισμένος αυτόπροσώπως ή δι' αντιπροσώπου δύ-
ναται να λαμβάνῃ γνώσιν των στοιχείων της έρεύνης ως και
του επί ταύτης περιήματος.

5. Έν μη έμπροθέσμω άναγγελία υπό του εργοδότη κατά
τά έν παρ. 1 του παρόντος άρθρου ζητάμενα, επιβάλλεται δια
πράξεως του φορέως εις βάρος του υποχρέου εργοδότη, έφ'
άπαξ εισφορὰ ίση πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν εισφορῶν ήσφαλι-
σμένου και εργοδότης έξ μηνῶν των κλάδων άσθενείας και
συντάξεως βάσει της άσφαλιστικῆς κλάσεως εις ἣν ανῆκεν
ὁ παθὼν κατά τήν ἡμέραν του άτυχήματος. Η άνω εισφο-
ρὰ καταβάλλεται μέχρι τέλους του επομένου της κοινοποιή-
σεως της πράξεως μηνός.

Αι εἰναικα διατάξεις περί προσαυτήσεως λόγω μη έγκαιρου
καταβολῆς εισφορῶν και άναγκαστικῆς εισπράξεως τούτων,
εφαρμόζονται αναλόγως και έν προκειμένω

Άρθρον 314.

Ευθύνη του εργοδότη.

1. Εάν δια δικαστικῆς άποσώσεως θεταίνεται ὅτι τὸ εργα-
τικὸν άτύχημα όφείλεται εις δόλον του εργοδότη ή του υπ'
αὐτοῦ ποστηθέντος προσώπου, ο εργοδότης υποχρεούται ὅπως
καταβάλῃ εις τὸν παθόντα ή έν περιπτώσει θανάτου τούτου,
εις τὰ κατά τὸ άρθρον 303 πρόσωπα, τήν διαφορὰν μεταξὺ
του ποσού της κατά τὸν Άστικὸν Κώδικα άνηκούσης αὐτοῖς
ἀποζημιώσεως και του ὀλικού ποσού των κατά τὸν παρόντα
Κώδικα χρηρηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ο εργοδότης καταβάλλει ὡσπό-
τως εις τὸν φορέα πᾶσαν δαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν έν
του άτυχήματος.

2. Επισφρασσουμένης της διατάξεως του άρθρου 202 παρ.
2 και 3 εάν τὸ εργατικὸν άτύχημα έπῆλθεν έν εργασίᾳ ή εκ-
μεταλλεύσει έν ἣ δέν ετηρήθησαν αι διατάξεις ισχυόντων νό-
μων, διαταγμάτων ή Κανονισμῶν περί των ὄρων άσφαλείας
και υγιεινῆς και ένεια της μη τηρήσεως τούτων ο εργοδό-
της καταβάλλει εις τὸν φορέα ποσοστὸν 20 οιο της προκλη-
θεῖσης δαπάνης.

3. Διὰ Κανονισμῶ καθορίζεται ὁ τρόπος θεταίσεως των
ὄρων συνδρομῆς της προηγούμενης παραγράφου και του υπολο-
γισμῶ και ἀποδόσεως εις τὸν φορέα των περι ὄν και παρ. 1
και 2 του παρόντος δαπανῶν.

Άρθρον 315.

Επαγγελματική αποκατάσταση.

1. Υπό του φορέως λαμβάνονται πάντα τα αναγκαία μέτρα προς επαγγελματική αποκατάστασιν του παθόντος εξ εργατικού ατυχήματος.

Μόνταξις αναπηρίας παρέχεται, εφ' όσον ο παθών εξ ακολούθει και μετά την λήψιν των άνωτέρω μέτρων, να είναι ανάπρος κατά την έννοιαν του άρθρου 302.

2. Ός προς την επαγγελματική αποκατάστασιν ισχύουν, κατά τα λοιπά, αι διατάξεις του άρθρου 308.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 316.

Εξομοιούμενος χρόνος.

Ός ημέραι εργασίας προς βελτίωσιν δικαιομάτος συντάξεως λογίζονται πλην των εν άρθρω 103 όριζομένων, αι μη συμπίπτουσαι προς ταύτας ημέραι καθ' ός ο ήσχαλισμένος έτους α) επιδόματος άθροειάς, μακρος άθροειάς, κυροφίας, λοχείας, άναρτίας ή στρατεύσεως ή β) συντάξεως αναπηρίας.

Άρθρον 317.

Βεβαίωσις ηλικίας.

1. Η ηλικία βεβαιούται διά ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως, συνταχθείσης ή διορθωθείσης πρό της υπαγωγής εις την ασφάλισιν.

2. Εν έλλείψει ληξιαρχικής πράξεως ή ηλικία βεβαιούται διά πιστοποιητικού έγγραφής εις τα μητρώα άρρένων ή έλλείψει τοιούτου εις τα δημοτολόγια. Κατ' άμφοτέρως τας περιπτώσεις ταύτας ή έγγραφη θέον να έχη συντελεσθή τρία τουλάχιστον έτη πρό της υπαγωγής εις την ασφάλισιν. Είς ην περίπτωσιν δέν προκύπτει ήμέρα γεννήσεως λογίζεται ως τοιαύτη ή 1η Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

3. Επί προσώπων γεννηθέντων εν τή άλλοδαχμή, έλλείψει αποδεικτικών κατά τή άνωτέρω στοιχείων, ή ηλικία βεβαιούται κατά την Νομοθεσίαν του τόπου γεννήσεως, τής σχετικής βεβαιώσεως θεωρουμένης υπό τής οικείας προξενικής αρχής.

4. Έλλειπόντων αποδεικτικών στοιχείων περί τής ηλικίας αυτή βεβαιούται, ως και πάσα άμφοσθήτησις περί τή έγνωσιν ή την άκρίθειαν των αποδεικτικών στοιχείων ηλικίας αίρεται δι' αποφάσεως των εν άρθρω 804 όργάνων αίτήται του φορέως ή του ενδιαφερομένου.

Άρθρον 318.

Διαπίπτωσις αναπηρίας.

1. Την άπαρξιν αναπηρίας και την έκτασιν των εν ταύτης συνεπειών επί τής επαγγελματικής άπασχολήσεως του ήσχαλισμένου διαπιστοί Πρωτοβάθμιος Έπιτροπή Αναπηρίας, ή όποία αποτελείται εκ δύο Ιατρών και ενός διοικητικού όργάνου του φορέως ως και ενός εκπροσώπου των ήσχαλισμένων.

2. Κατά τής αποφάσεως τής Πρωτοβαθμίου Έπιτροπής ίπιτρέπεται προσφυγή ενώπιον Δευτεροβαθμίου Έπιτροπής Αναπηρίας, έγγύσης όμοίαν με την Πρωτοβάθμιον σύνθεσιν. Η προσφυγή άσκείται υπό του ήσχαλισμένου ή του φορέως εντός προθεσμίας 20 ήμερών από τής κοινοποιήσεως τής αποφάσεως.

Ηρόσωπα μετατχόντα εις την σύνθεσιν Πρωτοβαθμίων Έπιτροπών δέν δύναται να μετατχουν εις την σύνθεσιν Δευτεροβαθμίου τοιαύτης προκειμένου να κρίνουν την αυτήν περίπτωσιν.

3. Αι πρωτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι έπιτροπαι αναπηρίας συνιστώνται εις τή ΙΚΑ, καθίστανται δε άρμόδιαι διά την κρίσιν των ήσχαλισμένων και των λοιπών φορέων.

Διά Κανονισμών δύναται να συνιστώνται τοιούται Έπιτροπαι και δι' ένα έκαστον των λοιπών φορέων ως και διά τή αποκλειστήματι του ΙΚΑ και των άλλων φορέων.

4. Άσκηθείσης προσφυγής υπό του φορέως κατ' άποφάσεως πρωτοβαθμίου έπιτροπής αναπηρίας, ή κατά τή άρθρω 220 επιδότησις παρατείνεται μέχρι τής ενδόσεως αποφάσεως επί τής προσφυγής.

5. Εάν άπορριφθή όριστικώς ή περι άπονομής συντάξεως αναπηρίας αίτησις ή διακοπή όριστικώς ή καταβολή άπονομής αυτής συντάξεως ο ήσχαλισμένος δέν δύναται να υπάβαλη πρό της παρελεύσεως έξουκίνου από τής άπορρίψεως ή τής

διακοπής νέαν αίτησιν περί άπονομής τοιαύτης συντάξεως έκτός εάν επικαλήται νέα πραγματικά περιστατικά.

Άρθρον 319.

Άφάνεια.

1. Άφάνεια κηρυγείται διά τελεσιδικίου δικαστικής απόφάσεως έξομοιούται προς θάνατον.

2. Η κατ' έφαρμογήν τής διατάξεως τής προηγούμενης παραγράφου, άπονεομένη σύνταξις επίζώντων, καταβάλλεται από τής ήμερομηνίας έναρξεως τής άφανείας, έν ουδεμιά όμως περιπτώσει δύναται νά ανατρέξη εις χρόνον προγενέστερον του έτους, από τής, εις τόν φορέα, ύποβολής τής αίτήσεως.

3. Εάν άναφανή ό άφαντος, ή σύνταξις επίζώντων διακόπτεται από τής πρώτης του έπομένου τής έμφανίσεως μηνός.

Άρθρον 320.

Έναρξις και λήξις συνταξιοδοτήσεως.

1. Η σύνταξις άναπηρίας ή γήρατος άρχεται καταβαλλομένη από τής πρώτης του έπομένου τής ύποβολής τής αίτήσεως μηνός. έφ' όσον ό δικαιούχος διέκοψε τήν άπασχολήσιν του μέχρι τής ήμερομηνίας ταύτης.

Επί μεταγενεστέρας διακοπής τής άπασχολήσεως ή σύνταξις καταβάλλεται από τής πρώτης του έπομένου τής διακοπής μηνός. Η σύνταξις επίζώντων καταβάλλεται από τής έπομένης του θανάτου.

2. Επί ύποβολής αίτήσεως συντάξεως άναπηρίας, μετά τήν λήξιν τής έπιδότησεως λόγω άσθενείας, ή σύνταξις καταβάλλεται από τής έπομένης τής λήξεως τής έπιδότησεως.

3. Έπίδομα άσθενείας καταβληθέν διά χρόνον δι' έν άγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως άναπηρίας, συμψηφίζεται προς τήν σύνταξιν.

4. Η καταβολή τής συντάξεως άναπηρίας ως και συντάξεως επίζώντων, εις τήν περίπτωσιν τής παρ. 2. δέν δύναται νά ανατρέξη εις χρόνον άπώτερον του έξαμήνου από τής ήμέρας ύποβολής τής αίτήσεως.

5. Η σύνταξις άναπηρίας, γήρατος ή επίζώντων, παύει καταβαλλομένη τήν τελευταίαν ήμέραν του μηνός καθ' έν επήλθεν ή λήξις του δικαιώματος.

Άρθρον 321.

Άναστολή συντάξεως.

1. Η καταβολή τής συντάξεως άναστέλλεται έφ' όσον ό συνταξιούχος έκτίη ποινήν στερητικήν τής έλευθερίας διαρκείας μείζονος των πέντε έτών. Η τοιαύτη άναστολή χωρεί από τής πρώτης του μηνός του έπομένου τής έναρξεως έκτίσεως τής ποινής.

2. Επί άναστολής τής συντάξεως κατ' έφαρμογήν τής προηγούμενης παραγράφου:

α. Προκειμένου περί συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας τά έν άρθρω 303 παρ. 1 πρόσωπα δικαιούνται τής συντάξεως τήν όποιαν θά έλάμβανον έν περιπτώσει θανάτου του συνταξιούχου.

β. Προκειμένου περί συντάξεως επίζώντων ή σύνταξις καταβάλλεται εις τά πρόσωπα ότινα θά έδικαιούντο συντάξεως έν περιπτώσει θανάτου του προσώπου όπερ έστερήθη τής έλευθερίας, κατά τάς σχετικώς διατάξεις τής παρ. 1 του άρθρου 303.

3. Η καταβολή τής συντάξεως λόγω άναπηρίας άναστέλλεται έφ' όσον ό συνταξιούχος άνευ δεδικαιολογημένης αίτίας, δέν προσέρχεται προς επαναξέτασιν τής καταστάσεώς του, παρά τήν σχετικήν έγγραφον πρόσκλησιν του φορέως.

Η τοιαύτη άναστολή χωρεί από τής πρώτης του μηνός του μεθεπομένου εκείνου καθ' έν λήγει ή ταχθείσα προθεσμία προσελούσεως.

Άρθρον 322.

Συρροή συντάξεων.

1. Πλείονες συντάξεις έξ οιασδήποτε αίτίας, κυρίως άποφάσεως, περιλαμβανομένων και των υπό του δημοσίου παρεχομένων, δέν δύναται νά χορηγούνται εις τό αυτό πρόσωπον,

ἐφ' ὅσον τὸ ἄφροισμα τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ὑπερβαίνει τὸ ὄψος τοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον εἰς σύνταξιν συνολικοῦ μισθοῦ καὶ εἰσοδήματος τοῦ συνταξιούχου. Πολιτικὴ σύνταξις δὲν συνοπολογίζεται διὰ τὰ κατὰ τὰ ἄνω περιορισμὸν.

2. Εἰς περίπτωσιν ὑπερβάσεως τῶν εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένων ὀρίων, αἱ ὑπὸ τῶν φορέων τῶν διαπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κώδικος χορηγούμεναι συντάξεις μειοῦνται συμμέτρως.

Ἄρθρον 323.

Ἀπασχόλησις συνταξιούχου.

1. Ὁ συνταξιούχος γήρατος ὑποχρεοῦται πρὶν ἢ ἀναλάβῃ οἰκονομικὰ ἀπασχόλησιν, νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὸν φορέα. Ἐν μὴ ἀναγγεῖλῃ τῆς ἀπασχολήσεως, ὁ συνταξιούχος στερεῖται τῶν συντάξεων δύο μηνῶν. Ὁ φορέας δύναται νὰ ἄρῃ τὴν κύρωσιν ταύτην, ἐὰν ὁ συνταξιούχος προβῇ εἰς τὴν ἀναγγελίαν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ἀνέλαβε τὴν ἀπασχόλησιν.

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως ἀπασχολουμένου συνταξιούχου γήρατος, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐπομένης παραγράφου, ἀνεξαρτήτως διαρκείας τῆς ἀπασχολήσεως, ἐντὸς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς, μειοῦται εἰς τὸ τρίτον (1/3).

Πάντως τὸ, μετὰ τὴν μείωσιν, καταβλητέον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 304 παρ. 7 κατωτάτης συντάξεως.

3. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως γήρατος ἀναστέλλεται, ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποκερδαίνῃ ἐξ ἀπασχολήσεως πλεόν τοῦ τεκμαρτοῦ μισθοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 116 20ῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως. Ἡ τοιαύτη ἀναστολή χωρεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς ἐνάρεξσεως τῆς ἀπασχολήσεως μηνὸς καὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καθ' ὃν αὕτη διακόπτεται. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ χρόνος ἀπασχολήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν οἰκίσσει τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν προστάξιν τῆς συντάξεως του διὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 304 προσδέτου ποσοστοῦ.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπὸ τοῦ συνταξιούχου ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ καθεστῶς ἀναστολῆς τῆς συντάξεως του, πλείονες τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) ἡμέραι ἐργασίας προκειμένου περὶ μισθωτῶν καὶ τρεῖς χιλιάδες (3.000) ἡμέραι ἐργασίας προκειμένου περὶ αὐτοτελοῦς ἀπασχολουμένων, οὗτος δικαιούται καὶ ἐπανυπολογισμοῦ τῆς συντάξεως του ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 304.

4. Ἐπὶ αὐτοτελοῦς ἀπασχολουμένων τὸ δικαίωμα συντάξεως γήρατος ἀναστέλλεται ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀσκῶν οἰκονομικὰ ἐπάγγελμα, πλὴν μισθωτοῦ, ὅπως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν παρ. 1—3 ὀριζόμενα.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου, ὡς ἀκτικαὶ αὐτοτελοῦς ἐπαγγέλματος νοεῖται καὶ ἡ καθ' οἰκονομικὸν τρόπον μεταβίβασις τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς πρόσωπον περιλαμβανόμενον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνότητα τῆς οἰκογενείας καὶ δι' ὅσον χρόνον ἡ ἐπιχείρησις συνεχίζεται ὑπὸ τούτου.

Εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνότητα τῆς οἰκογενείας περιλαμβάνεται ἡ σύζυγος, οἱ ἀνήλικοι κατιόντες ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ καὶ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, αἱ συντηρούμεναι ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ ἐκ τῆς μεταβιβαθείσης αὐταῖς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον τοῦ λόγου ἀναστολῆς ἐπαναχορηγείται ἡ πρὸ ταύτης καταβαλλομένη σύνταξις.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συντάξεως ἐπιζώντων. Ὁ δικαιούχος τοιαύτης συντάξεως ἔχει νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν φορέα πᾶσαν ἀπασχόλησιν ἐξ ἧς ἀποκερδαίνει τοῦλάχιστον τό, εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον, ὀριζόμενον ποσόν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 324.

Ἐπαγγέλματα ἰδιαζόντως ἐπίπονα ἢ ἀνθυγιεινά.

1. Τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθρου 301 ἐπαγγέλματα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Α'. 1) Μεταλλεῖα, Λιγνιτωρυχεῖα, Ὀρυχτεῖα, Λατομεῖα πάσης φύσεως, Ἀσβεστοποιεῖα: Τὸ προσωπικὸν τὸ ἀπασχολούμενον ἄμέσως εἰς τὰ ἐργατάξια ἐξορύξεως τῶν προϊόντων ταύτων, ἐξαιρουμένων τῶν θυρωρῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ γραμμάτων, ἔστω καὶ ἐντὸς τῶν ἐργασιῶν παρεχόντων τὰς ὑπη-

ρροσίας των, ως και οι απασχολούμενοι εις καμινίαν και εμπλουτισμόν.

2) Οικοδομικαί και τεχνικαί εργασίαι: "Απαντες οι ασφαλίζόμενοι, βάσει των άρθρων 35—51 του παρόντος Κανονισμού Ασφαλίσεως, εξαιρουμένων των εν άρθρ. 35 παρ. 1 εδάφ. τρίτον αναφερομένων.

3) Τσιμεντοβιομηχανίαι: "Απαν τὸ ἐντὸς τοῦ ἐργαστασιακοῦ χώρου απασχολούμενον προσωπικόν.

4) Κατεργασία μαρμάρων: Ἐργατοτεχνίται κοπῆς και κατεργασίας μαρμάρων.

5) Ἐπεξεργασία στόκου—γύψου, Καολίνης — Τάλκ. — Θερραϊκῆς γῆς: Τριβεῖς - ψῆσται - μυλωνάδες - τροφοδοταί.

6) Κεραμοποιεῖα - πλινθοποιεῖα - ἀγγειοπλαστεῖα: "Απαν τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν.

7) Φορτοεφορτώσεις ξηρᾶς και θαλάσσης: Οἱ κυρίως απασχολούμενοι με τὴν ἄρσιν, ἄνευ χρησιμοποίησεως μηχανικῶν μέσων, φορτίων ἑάρεως τοῦλάχιστον 30 χιλιογράμμων, προκαίμενου περὶ ἀνδρῶν και 20 χιλιογράμμων προκαίμενου περὶ γυναικῶν, πρὸς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν αὐτῶν ἢ μεταφορᾶν των πρὸς φόρτωσιν, στοίβασιν, ταξινόμησιν, ζύγισιν, τακτοποίησιν, διαλογὴν κλπ. αὐτῶν.

8) Βυρσοδεψία: Ἐργατοτεχνίται ἀποξηράνσεως, συντηρήσεως, δεματοποιήσεως και κατεργασίας τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων.

9) Ὑψηρεσία: Ὑγιεινῆς: Ἐργατοτεχνίται ὑπονόμων (ἐπισκευή, συντηρήσεις και καθαρισμὸς κλειστῶν ἀγωγῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων ἐν λειτουργίᾳ ὡς και ἀντλιοστασίων ἀκαθάρτων ὑδάτων), ἐργάται ἀποκομιδῆς, διαλογῆς και καταστροφῆς ἀπορριμμάτων, ἐκκενώσεως ἐβδρων - ὀδοκαθαριστικῆ - ἐργαζόμενοι ἀποκλειστικῶς εἰς συνεργεῖα συντηρήσεως και καθαρισμοῦ αὐτοκινήτων καθαριότητος - ἐργάται ψεκασμῶ ἐστιῶν μολύνσεως - ἐργάται ἀροδευτηρίων - ἐκταρεῖς νεκρῶν και καθαρισταὶ ὄστων - σταυλίται - μεταφορεῖς ζώων - ἐργαζόμενοι εἰς παρασκευὴν πλατματος.

10) Σφαγῆ και ἐκδορὰ ζώων και πτηνῶν: Ἐργάται σφαγῆς, ἐκδορᾶς ζώων ἢ πτηνῶν ἐν τοῖς σφαγαῖοις - καθαρισμοῦ ἐντέρων και ἄκρων - καθαρισμοῦ τῶν χώρων σφαγῆς - καθαρισμοῦ ἐντέρων ἐκτὸς σφαγαίων.

11) Βιομηχανίαι και βιοτεχνίαι παραγωγῆς και κατεργασίας σιδήρου, χυτοσιδήρου, χάλυδος και λοιπῶν μετάλλων: Καμινευταί - λεβητοποιοί - παραδόροι - πυρωταί - κοντραδόροι - κερρωταί - κολαφάται - ὀξυγονοκολληταί - ηλεκτροσυγκολληταί - συγκολληταί δι' ἀργιλοθερμικῆς μεθόδου - πελεκηταί - ἀναμεταλλωταί - ἀμμοβόληταί - χύται - πῆκται - ἐπιμεταλλωταί - γαλβανοπλάσται - χειρισταί καμίνων ἀνατήξεως, Ζῆμενος - Μαρτέν, ἀναγωγέων Μπετεμέρ ἢ Τόμας, ἢ λεκτρικῶν καμίνων ἀναγωγῆς - χειρισταί μηχανικῆς σφύρας - βαφεῖς - σκληρυνταί μετάλλων δι' ἐμβαπτίσεως, δι' ἐναέριου κινήσεως, δι' ἀκτινιώσεως, δι' ἐναζωτώσεως, δι' ἐπιανεϊκῆς χαλυδδῆνης ἐπιστρώσεως - ἀνοπτηταί μετάλλων - χειρισταί κλιβάνων ἀνοπτήσεως - χειρισταί ἐλάστων - σιδηρουργοί - σφυρηλάται - κατασκευασταί μολυβδίνων τρυαιριδίων και σωλήνων - κατασκευασταί τυπογραφικῶν στοιχείων - μολυβδουργοί - ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ἐξυπηρετήσεως ὑψικαμίνων (πλατφόρμας - ψύξεως - μεταλλάνται - χύται χελωνῶν χάλυδος) - ἐργάται κονιοποιήσεως σμύριδος.

12) Ὑαλουργία: Ἐμφυσηταί - πιεσταί (πρεσσαδόροι) και βοηθοὶ αὐτῶν απασχολούμενοι εἰς τμήματα ἐπεξεργασίας πρώτων ὑλῶν και κλιβάνων - χειρισταί αὐτομάτων μηχανημάτων σχηματοποιήσεως ὑάλου.

13) Παραγωγή διθειούχου ἀνθρακος: Ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν - χημικοί - τεχνικοί - ἐπιστάται.

14) Παραγωγή ἀνοργάνων ὀξέων: "Απαν τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν.

15) Χημικὴ βιομηχανία παραγωγῆς και ἐπεξεργασίας χλωρίου και τῶν παραγῶγων αὐτοῦ: Ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν (πλὴν ἐργατῶν αὐλῆς) - χημικοὶ παραγωγῆς - τεχνικοί - ἐπιστάται.

16) Βιομηχανία παραγωγῆς και συσκευασίας χημικῶν λιπαμάτων: Ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν - χημικοί - τεχνικοί - γεωπόνου - ἐπιστάται.

17) Βιομηχανία και βιοτεχνία παραγωγής και συσκευασίας γεωργικών φαρμάκων (μυκητοκτόνα, έντομοκτόνα και όρμωτικά ζιζανιοκτόνα): Έργατοτεχνικών προσωπικών - χημικοί - γεωπόνοι - τεχνικοί.

18) Βιομηχανία και βιοτεχνία επεξεργασίας όστών: Έργατοτεχνικών προσωπικών παραλαβής, διαλογής και μεταφοράς όστών.

19) Βιομηχανία και βιοτεχνία κατασκευής πυριμάχων και εξομάχων ύλικών: Άπαν τó άπασχολούμενον έργατοτεχνικών προσωπικών - κτίεται και έπιτεκματτά βιομηχανικών κλιδών παραγωγής έν πυριμάχων και εξομάχων ύλικών.

20) Βιομηχανία και βιοτεχνία παραγωγής όργανικών χρωμάτων: Έργατοτεχνείται (έξαιρουμένων των πικεταριστών)-τεχνικοί - έπιστάται - χημικοί παρασκευής όργανικών χρωμάτων.

21) Βιομηχανία και βιοτεχνία παραγωγής άνοργάνων χρωμάτων: Έργατοτεχνείται άπασχολούμενοι αποκλειστικώς εις τρέβεια.

22) Κλωστοϋφαντουργία και συναφείς έργασίαι:

1. Έκκεκκιστήρια δάμνακος: Χειρίζται εκκεκκιστικών μηχανών και λίντερ.

2. Κλωστήρια: Έργατοτεχνείται σκούττερ και χαρτίων.

3. Βαφεία: Έργατοτεχνείται άπασχολούμενοι εις βαφήν και απόπλυνσιν.

4. Φινιριστήρια: Άπασχολούμενοι εις κολλάρισμα.

5. Σχοινοποιία - Κανναβουργία: Γενικώς οι άπασχολούμενοι εις πλυσιν και λεύκανσιν. Επι πλέον, εις τά κανναβουργεια και οι άπασχολούμενοι εις σκούττερ, λανάραν και άλεθίσσαν.

23) Ηλεκτρομηχανικά πλυντήρια (πλήν των οικιακού τύπου, χωρητικότητας εκάστου μέχρις 20 χιλιογράμμων) λειτουργούντα αυτότελώς ή ως τμήματα κλωστοϋφαντουργείων: Έργατοτεχνείται άπασχολούμενοι εις χώρους πλύσεως και λευκάνσεως.

24) Σπορελιουργία: Έργατοτεχνείται άπασχολούμενοι αποκλειστικώς εις άκμεικτήρια (μπουράτα) - Έργατοτεχνείται λίντερ - πρεσσαδόροι.

25) Πυρηνελιουργία: Έκχυλίσται - θερμασται και δοηθεί αύτων - έργατοτεχνικών προσωπικών άπασχολουμένων εις φόρτωσιν και εκφόρτωσιν των εκχυλιστικών συσκευών.

26) Σαπωνοποιία: Ψήται και δοηθεί αύτων (έξ όσων έργάζονται επί άνοικτών συστημάτων).

27) Βιομηχανία και βιοτεχνία έλαστικού: Ζυμωται (καλανδρείς) - παρασκευασται κόλλας - συγκολληται - παρασκευασται μειγμάτων - πρεσσαρισται κοπής και έψήσεως - κλιβανείς - βαφείς δι' έμβλαπίσεως - άναγομωται.

28) Βιομηχανία παραγωγής τεχνητής μετάξης: Έργατοτεχνείται τμημάτων βισκόζης - κλωστοποιήσεως και κλιδών ύειώσεως.

29) Βιομηχανία και βιοτεχνία ύγρων συσσωρευτών μολύβδου: Άπαν τó άπασχολούμενον έργατοτεχνικών προσωπικών.

30) Βιομηχανία εκρηκτικών ύλών και πυριτίδων: Άπαν τó άπασχολούμενον έργατοτεχνικών προσωπικών - έπιστάται - χημικοί.

31) Οινόπνευματοποιία: Έργαζόμενοι εις δεξυμενάς ζυμώσιον - πλύνται και καθαρισται δεξυμενών εκχυλίσεως και οι τώ τμήματος τρυγιδών.

32) Έπεξεργασία σταφίδος: Άπαν τó άπασχολούμενον έργατοτεχνικών προσωπικών.

33) Παρασκευή αλιπάστων: Άπαν τó εις τήν παρασκευήν άπασχολούμενον έργατοτεχνικών προσωπικών.

34) Παρασκευή άμυλοσακχάρου και φρουκτολίνης: Άπαν τó έργατοτεχνικών προσωπικών.

35) Προσωπικών Άεροπορικών Έπιχειρήσεων, άπασχολούμενων εις αερολιμένας: Υπάλληλοι πίστας - έργάται φορτοεκφορτωται - καθαρισται άεροσκαφών.

36) Ραδιοφωνικοί σταθμοί: Τεχνικοί και έκφωνηται.

37) Νοσηλευτικά Έθέρματα και Κλινικά: Νοσηκόμοι.

38) Προσωπικών άκτινολογικών έργαστηρίων και άκτινοθεραπευτικών έργαστηρίων: Οι αποκλειστικώς άπασχολούμε-

νοι εις ακτινολογικούς θαλάμους ως βοηθοί, ως και οι αποκλειστικώς απασχολούμενοι ως εργασισταί.

39) Σταθμοί αναπαραγωγής ζώων: Σταυλίται - νοσοκόμοι κτηνών - σπερματολήπται - σπερματεχχύται - παρασκευασταί και επιμεληταί πειραμάτων.

40) Πλυντήρια - γκαράζ - πρατήρια βενζίνης: Πλύνται.

41) Παραγωγή φωταερίου: "Απαν τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, πλὴν ξυλουργῶν, σιδηρουργῶν - λευκοσιδηρουργῶν και μηχανουργῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐργάζονται εἰς αὐτοτελῆ ἐργαστήρια.

42) Παραγωγή πλαστικῶν ὑλῶν: "Απαν τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, τὸ απασχολούμενον εἰς τὸ Τμήμα πολυμερισμοῦ τῆς πρώτης ὕλης.

43) Καπναποθήκαι: Στοιβαδόροι - απασχολούμενοι εἰς τμήματα ὑγρανηρίων - πατηταί.

44) Ἐπεξεργασία θείου: Σακκισταί - ἐργατοτεχνίται τμήματος παραγωγῆς διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος.

45) Ἐταιρεία πετρελαιοειδῶν: Γεμισταί βυτιοφόρων - συνεργεῖον συνδέσεως δεξαμενοπλασίων - καθαρισταί δεξαμενῶν - φορτοεκφορτωταί βαρελίων και στοιβαδόροι κύτους - συσκευασία ἀναμίξεως χημικῶν προϊόντων - μετρηταί δεξαμενῶν - χρώσται αὐτοκινήτων και βαρελίων - ἐργαζόμενοι εἰς τὰ ὀρυκτέλαια και ἀναμίξεις ὀρυκτελαίου - ἐργατοτεχνίται τμήματος προσθήκης τετρακυβυλιούχου μολύβδου - τεχνίται συντηρήσεως σωληνώσεων και δεξαμενῶν - θερμοσταταί (ὕγρων κυσίων) - τεχνίται συνεργεῖου ἐπισκευῆς βυτιοφόρων αὐτοκινήτων - τεχνίται και ἐργάται ἀνεφοδιασμοῦ ἀεροπλάνων - δοκιμασταί χημείου - πλύνται βαρελίων. Πλύνται και καθαρισταί ἐγκαταστάσεων. Ἀπασχολούμενοι εἰς συνεργεῖα ἀντλιῶν και εἰς ὄγκομετρήσεις.

46) Διύλιστήριον πετρελαίων: Ἀπασχολούμενοι ἀμέσως εἰς τὴν παραγωγήν (προδέρμανσις, μόρφωσις, ἀναμόρφωσις, ἀκαρσιμός, ἀποδείωσις κλπ. εἰς και κλασμάτωσιν εἰς τὴν μονάδα ἀσφάλτου (παραγωγή, γέμισις, διακίνησις) - μετρηταί δεξαμενῶν - γεμισταί βυτιοφόρων - φορτωταί βαρελίων - ἀναμεικταί τετρακυβυλιούχου μολύβδου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναμειξις γίνεται δι' ἀνοικτοῦ κυκλώματος - χημικοί και βοηθοί αὐτῶν - δοκιμασταί - δειγματολήπται - απασχολούμενοι ἀμέσως εἰς τὸ θερμοκὸν ἐργαστάσιον - μονωταί σωληνοῦργοί (τοποθετηταί, συντηρηταί) - συντηρηταί, ἐπιτηρηταί, τοποθετηταί ὀργάνων τῶν διύλιστηρίων, ἐφ' ὅσον απασχολοῦνται κυρίως ἐκτὸς τοῦ χώρου αὐτοτελῶν ἐργαστηρίων - καθαρισταί δεξαμενῶν - πυροσβέσταί - τεχνίται πυρασφαλείας.

47) Διύλιστήρια Βαρῶν Πετρελαίων: Ἐργατοτεχνίται απασχολούμενοι ἀμέσως εἰς τὴν παραγωγήν (ἀποκήρωσις, ἐπεξεργασία διὰ φορφορῶν, ἐξευγενισμός, παραγωγή λιπαντικῶν λιπῶν (γράσσων) τμήμα προσδέτων ως και εἰς τὴν πλύσιν βαρελίων, πλὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς κλειστά κυκλώματα.

48) Κυλινδρόμυλοι: "Απαν τὸ απασχολούμενον προσωπικόν. Β' Ἐκ τῶν λιπῶν ἐργασιῶν, οἱ τῶν κάτωθι εἰδικότητων, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τινὰς τῶν ὑπὸ στοιχ. 1—48 ἐργασιῶν:

α) Θερμοσταταί ἢ ἀρχιθερμοσταταί στερεῶν κυσίων:

Ματσακονισταί.

Λεῖητοκαθαρισταί.

Υφαιολοχρωματισταί.

Ἀλιεργάται, ὡς και ἐργατικά στελέχη, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν.

Χειρισταί ἀεροσφύρας (πιστολαδόροι).

Χειρισταί ἐκτραπτικῶν, ἀνυψωτικῶν και ἰσοπεδωτικῶν μηχανημάτων.

Ἀπασχολούμενοι εἰς ψυκτικούς θαλάμους θερμοκρατικῆς κατωτέρης τῶν 4 βαθμῶν Κελσίου.

β) Χημικοί (ἐκτὸς τῶν χημικῶν οἰνολογικῶν και βιοχημικῶν ἐργαστηρίων).

Νοκτοφύλακες.

Θερμοδόμενοι.

Λιθοξέδοι.

Δῶται.

Ραδιοτηλεγραφητάι - τηλετυπιστάι - χειριστάι μηχανογρα-
φικῶν μηχανημάτων.

Έργάται καὶ φύλακες φορτηγίδων.

Άμαξοκαρραγωγείς.

Μακρονοτεχνίται (πλήν τοῦ προσωπικοῦ συσκευασίας).

Μουσικοί πνευστῶν ὀργάνων καὶ μουσικοί νυκτερινῶν κέν-
τρων.

Κατασκευασταὶ μουσικῶν πλακῶν καὶ πλακῶν Μάλτας.

Κατασκευασταὶ ἀμιχνοτσιμεντοπολῆνων καὶ τιμμεντολίθων.

Έργάται ἄρσεως ἑαυῶν (μανουβράδσοι).

Έργάται κτεργασίας κρυστάλλων.

Έργατοτεχνίται ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως σιδηροδρομικῶν
γραμμῶν.

Άνελευσταί, καθελυσταὶ νεωρείων.

Νεβιτόροι.

Άρβυλεργάται.

Μάγειροι καὶ προσωπικὸν κουζίνας.

Άδειούχοι ἢ πτυχιούχοι ἢ διπλωματοῦχοι πρακτικοὶ Μηχα-
νικοί, συντηρηταὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐργασιῶν.

Συντηρηταὶ — ἐπισκευασταὶ ἀκτινολογικῶν μηχανημάτων.

Κουρείς — κομμωταί.

Καθαρισταὶ τῶν διπυθμένων καὶ τῶν δεξάμενων τῶν πλοίων.

Άποκλειστικῶς ἀπασχολούμενοι διὰ μηχανικοῦ ἀεροεκτοξευ-
τήρος ἑαυεῖς (ντουκαδόροι).

Σημειωταὶ κότευς πλοίων.

Άδειούχοι, πτυχιούχοι θεματταὶ στερεῶν καὶ ὑγρῶν καυ-
σίμων.

Άπασχολούμενοι εἰς μηχανουργεῖον, ἀποθήκας, τμήμα κοπῆς
ύλλου καὶ συνεργεῖα ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως, εἰς τὸ ἐν
Δραπετσῶνα ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε.Ε. Χημικῶν Προϊόντων καὶ
Λιπασμάτων.

Έργατοτεχνίται ὑδρεύσεως πλοίων.

Υποδηματεργάται.

Άρτεργάται — Σιμιτεργάται (ζημωταί, πλάστει, κλιδα-
νεῖς, κυλινδριστάι, ζυγιστάι, παταδόροι).

Όδηγοὶ φορτηγῶν, λεωφορείων καὶ ἀσθενοφόρων αὐτοκι-
νητῶν.

Έφημεριδοπῶλαι ἀπασχολούμενοι εἰς πόλεις ἄνω τῶν
20.000 κατοίκων.

2. Εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 301 ἐπαγ-
γέλματα ὑπάρχονταί:

α) Έκ τῶν παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας των ὡς ἰπτάμενοι
εἰς ἐπιχειρήσεις ἀνερίων συγκοινωνιῶν ἢ τὴν Ὑπηρεσίαν
Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, κα) οἱ κάτοχοι πτυχίου χειριστοῦ,
ἀεροσυτίλοι, ἰπτάμενοι μηχανικοί, ἰπτάμενοι ραδιοτηλεγρα-
φηταί, ἰπτάμενοι συνιοδοί, ἰπτάμενοι φροντισταὶ καὶ πᾶς ὅστις
ἰπταται πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἐπαγγελλματικῆς αὐτοῦ εἰδικό-
τητος, ββ) οἱ κάτοχοι πτυχίου ἐπιμεληταὶ πτήσεως.

β) Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν (συντηρήσεως ἀεροσκαφῶν)
Ἀεροπορικῶν Ἐπιχειρήσεων ἢ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς
Ἀεροπορίας.

γ) Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν θεάτρου ἢ κινηματογράφου ἢ
ἐπιχειρήσεως παραγωγῆς κινηματογραφικῶν ἔργων, καθὼς
καὶ οἱ διευθύνται καὶ ὀδηγοὶ σκηνῆς, ὡς ἐπίσης οἱ ταμίαι,
οἱ θυρωροὶ — ἐλεγκταὶ εἰσιτηρίων, οἱ σκηνοθέται, οἱ χορο-
γράφοι, οἱ σκηνογράφοι καὶ οἱ ἐνδυματολόγοι, ὡς καὶ τὰ
ἐκτὸς πρόσωπα θεάτρου ἢ κινηματογράφου.

δ) Οἱ ἄρρενες ἡθοποιοὶ τοῦ θεάτρου πρόξας ὡς καὶ οἱ
μουσικοὶ ἐγγράφων καὶ κρουστῶν ὀργάνων, οἱ καραγκιοζοπαῖ-
κται, ὡς καὶ οἱ διευθύνται ὀρχήστρας (μαέστροι) καὶ οἱ διδά-
σκοντες τὸ μουσικὸν μέρος τοῦ ἔργου (οἱ REPETITEURS).

ε) Οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοσυνθέται, ὡς
καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι.

στ) Αἱ θήλειαι ἡθοποιοὶ τοῦ θεάτρου πρόξας καθὼς καὶ
οἱ ἄρρενες ἡθοποιοὶ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου.

ζ) Οἱ μουσικοὶ πνευστῶν ὀργάνων, οἱ ἄνδρες χορευταὶ καθὼς
καὶ οἱ ὑποβολεῖς.

η) Αἱ θήλειαι ἡθοποιοὶ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου καὶ
οἱ χορεύτριαι.

9) Οἱ ἄρρενες καὶ αἱ θήλειαι ἠθοποιοὶ τοῦ μουσικοῦ θεάτρου.

3. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ διαγράφωνται ἐκ τῶν ἐπαγγελλμάτων περὶ τῶν αἰ παρ. 1 καὶ 2 ἐπειδὴ τὰ ὁπιῶν, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς συγγρόνων τεχνολογικῶν μεθόδων, παύουν νὰ εἶναι ἰδιαζόντως ἐπιπλέον ἢ ἀνθυγιεινὰ ἢ ἢ ἀσκηρῆς των δὲν ἀπαγορεύεται πλέον διὰ διατάξεων δημοσίας τάξεως ἢ δὲν καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος ἢ ἰδιαιτέρως δυσχερῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ἀσχοῦντα τὰ διαγραφόμενα ἐπαγγέλλματα πρόσωπα ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ άρθρου 301 τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κανονισμοῦ τὸ ὅθον ἔτος τῆς ἡλικίας των, πραγματοποιοῦνται 3.000 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὰ ἐπαγγέλλματα ταῦτα καὶ πάντως ἐφ' ὅσον ἀπασχολοῦνται εἰς αὐτά.

4. Τὰ πρόσωπα τὰ μὴ ἔχοντα τὰς προϋποθέσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιούνται, τῇ αἰτήσει των, εἰς ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τούτων προσθέτων εἰσφορῶν, ἕνεκα τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰ διαγραφόμενα ἐπαγγέλλματα.

Εἰς ἐπιστροφὴν τῶν προσθέτων τούτων εἰσφορῶν δικαιούνται τῇ αἰτήσει των, καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα συμπληρώσει τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΔΙΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀντικείμενον προσθέτου ἀσφαλίσεως	ἄρθρ.	401
Φορεῖς	»	402

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἡσφαλισμένοι	ἄρθρ.	403
Σύναψις καὶ διάρκεια σχέσεως	»	404

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΟΡΟΙ

Εἰσφοραὶ	ἄρθρ.	405
Ὑπολογισμὸς εἰσφορῶν, παροχῶν	»	406
Ἐπιστροφή εἰσφορῶν	»	407

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ

Συντάξεις—ἐξ ἄπαξ παροχὴ	ἄρθρ.	408
Ὑπολογισμὸς παροχῶν	»	409
Διαπίστωσις προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν	»	410
Προστασία παροχῶν	»	411
Λεπτομερειακὰ ρυθμίσεις	»	412

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 401.

Ἄντικείμενον προσθέτου ἀσφαλίσεως.

1. Ἡ πρόσθετος ἀσφάλισις ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν συμπληρωματικὴν ἢ τὴν εἰδικὴν προστασίαν τῶν παρ' αὐτῇ ἠσφαλισμένων πέραν ἢ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπὸ τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως παρεχομένης.

2. Ἡ ἐν λόγῳ προστασία συνίσταται:

α. Εἰς παροχὴν συντάξεως ἐπὶ τῇ ἐπελεύσει περιπτώσεως, δι' ἣν προβλέπεται σύνταξις κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αὕτη ἀπονέμεται.

β. Εἰς παροχὴν συντάξεως καὶ ἐν μὴ συνδρομῇ τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς συντάξεως ἐν τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ ὑπὸ προϋποθέσεις διαφόρους τῶν τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως, καὶ

γ. Εἰς ἐφ' ἅπαξ παροχὴν, εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 402.

Φορεῖς.

1. Φορεῖς τῆς προσθέτου ἀσφαλίσεως καθίστανται οἱ φορεῖς τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως. Παρ' αὐτοῖς συνιστᾶται εἰδικὸς Λογαριασμὸς Προσθέτου Ἀσφαλίσεως, ὅστις λειτουργεῖ, καθ' ὃν ὁρίζεται κανονισμὸς.

2. Ἐπὶ ἀλλαγῆς φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἡ πρόσθετος ἀσφάλισις συνεχίζεται παρὰ τῷ νέῳ φορεῖ, μεταφερομένου αὐτοδικαίως παρ' αὐτῷ τοῦ οἰκείου ἀτομικοῦ λογαριασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ἠΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ — ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΧΕΣΙΣ

Ἄρθρον 403.

ἠσφαλισμένοι.

1. Δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως ἔχουν πάντα τὰ πρόσωπα τὰ κατοικοῦντα ἐν ἠλλάδι ὡς καὶ οἱ ἠλλήνες τὸ γένος, κατοικοῦντες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ παρασχεθῇ δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως καὶ εἰς ἀλλοδαποὺς οἵτινες κατώκησαν ἐν ἠλλάδι.

Ἄρθρον 404.

Σύναψις καὶ διάρκεια σχέσεως.

1. Ἡ ἐν τῆς προσθέτου ἀσφαλίσεως σχέσις συνάπτεται, αἰτῆται τῶν ἐν ἄρθρ. 403 προσώπων, δυνάμει συμβάσεως προχωρήσεως μεταξὺ τούτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ὁποίῳ τυγχάνουν ἢ διετέλεσαν ἠσφαλισμένα, ἀφ' ἑτέρου.

2. Ἡ ἀσφαλιστικὴ σχέσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΟΡΟΙ

Ἄρθρον 405.

Εἰσφορά.

1. Ἡ εἰσφορὰ τῆς προσθέτου ἀσφαλίσεως βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὸν ἠσφαλισμένον.

2. Ἡ καταβλητέα εἰσφορὰ, ὑπολογιζομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 406 διαλαμβανόμενα, ὁρίζεται διὰ Κανονισμοῦ.

3. Εἰσφορὰ ἠσφαλισμένων, ἐξηρητημένων ἀπαρχολογμένων, δύναται νὰ παρακρατοῦνται ἐκ τοῦ μισθοῦ των, ἀλλόθως ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 605 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος.

4. Είσοφοι καταβάλλονται μετά την επέλευσιν περιπτώσεως αναπηρίας, λογίζονται μόνον δι' ασφαλίτην γήρατος και θανάτου.

Άρθρον 406.

Υπολογισμός εισφορών, παροχών.

1. Διά κανονισμού καθορίζονται τὰ τῶν καταβλητέων εισφορῶν ὡς και τὰ τῶν ἐν σχέσει πρὸς ταύτας ἀπονεμητέων παροχῶν.

2. Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ νὰ καταβληθῶν ἐν συσχέτισι πρὸς τὰς εισφοράς παροχαὶ δὲν δύναται νὰ μειωθῶν διὰ μεταγενεστέρως τῆς συνάψεως τῆς ασφαλιστικῆς συμβάσεως τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ διὰ τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος.

Άρθρον 407.

Ἐπιτροπὴ εισφορῶν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 303 τοῦ παρόντος Κώδικος μέλη οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται προϋποθέσεις κτήσεως παροχῆς κατὰ τὸ παρὸν βιβλίον, δικαιούνται εἰς ἐπιστροφὴν ἀτόκως τῶν εισφορῶν τοῦ θανόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΑΡΟΧΑΙ

Άρθρον 408.

Συντάξεις — ἐφ' ἄπαξ παροχῆ.

1. Εἰς τὸν ἠσφαλισμένον διὰ προσθέτου ασφαλίσεως ἀπονέμεται συμπληρωματικὴ συντάξις ἐν περιπτώσει γήρατος ἢ αναπηρίας, ἐφ' ὅσον διὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἔτυχε συντάξεως ἐκ τῆς κυρίας ασφαλίσεως.

Συμπληρωματικῆς συντάξεως ἐπίσης δικαιούνται και τὰ ἐν ἄρθρ. 303 τοῦ παρόντος Κώδικος μέλη οἰκογενείας θανόντος προσθέτως ἠσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ἔτυχον συντάξεως ἐκ τῆς κυρίας ασφαλίσεως και κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ ποσοτόν.

2. Εἰς τὸν ἠσφαλισμένον διὰ προσθέτου ασφαλίσεως, ὅστις δὲν ἔτυχε συντάξεως γήρατος ἢ αναπηρίας ἐκ τῆς κυρίας ασφαλίσεως, ἐλλείψει τῶν σχετικῶν χρονικῶν προϋποθέσεων, ἀπονέμεται αὐτοτελῆς συντάξις ἐπὶ τῇ ἐπέλευσει τῶν ἐν λόγῳ περιπτώσεων. Αὐτοτελοῦς συντάξεως ὡσχύτως δικαιούνται και τὰ ἐν ἄρθρ. 303 τοῦ παρόντος Κώδικος μέλη οἰκογενείας θανόντος προσθέτως ἠσφαλισμένου, ἅτινα δὲν ἔτυχον συντάξεως λόγῳ θανάτου, ἐλλείψει τῶν οἰκειῶν χρονικῶν προϋποθέσεων και κατὰ τὸ ποσοτόν, ὅπερ προβλέπεται ἐπὶ συντάξεως κυρίας ασφαλίσεως.

3. Εἰς τὸν ἠσφαλισμένον δύναται νὰ καταβάλλεται ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 αὐτοτελοῦς συντάξεως, ἐφ' ἄπαξ ποτόν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

4. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὁρίζονται χρονικαὶ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτοτελοῦς συντάξεως προσθέτου ασφαλίσεως.

Άρθρον 409.

Υπολογισμός παροχῶν.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρίζονται, βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης, αἱ ἀπονεμητέαι, κατὰ ποτόν παροχαί, ἐν συναρτήσει πρὸς τὰς καταβλητέας εισφοράς και τὴν ἡλικίαν τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς τῶν εισφορῶν, ὡς και οἱ ὅροι ἀπονομῆς τῶν.

Άρθρον 410.

Διακρίτωςις προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν.

1. Αἱ πράξεις τῶν φορέων τῆς κυρίας ασφαλίσεως διὰ τῶν ἐπιπέδων ἀποφαίνονται αὐτοὶ περὶ συνδρομῆς ἢ μὴ τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν, δεσμεύουν και τὰ ὄργανα ἀπονομῆς τῶν παροχῶν τῆς προσθέτου ασφαλίσεως.

2. Εἰδικώτερον ἢ ἡλικία και ἡ κατάσταση τῆς αναπηρίας, ὡς προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν φορέων κυρίας ασφαλίσεως, δεσμεύουν τὰ ὄργανα τῆς ἀπονομῆς παροχῶν τῆς προσθέτου ασφαλίσεως.

Ἄρθρον 411.

Προστασία παροχῶν.

1. Αἱ παροχαὶ τῆς προσθέτου ἀσφαλίσεως ἀπολαύουν τῆς προστασίας, ἧς ἀπολαύουν αἱ ἀντίστοιχοι παροχαὶ τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα θέν ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν ἢ ἀναστολήν.

2. Ἀξιώσεις ἐπὶ παροχῶν προσθέτου ἀσφαλίσεως παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἄρθρον 412.

Λεπτομερειακὰ ρυθμίσεις.

1. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐιδήσιου.

2. Ἐπὶ προσθέτου ἀσφαλίσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις περὶ κυρίας ἀσφαλίσεως τοῦ παρόντος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΟΡΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Φορείς	ἄρθρ.	501
Διοικήσις φορέων	»	502
Σύνθεσις Διοικητικῶν Συμβουλίων	»	503
Διοικητὴς Πρόεδρος	»	504
Ἐκπρόσωποι ἠτταλισμένων καὶ Ἐργοδοτῶν	»	505
Κωλύματα διορισμοῦ. Ἀντικατάστασις μελῶν ...	»	506
Διορισμὸς καὶ θητεία μελῶν Δ. Σ.	»	507
Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ...	»	508
Γραμματεὺς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ...	»	509
Ἀπαρτία	»	510
Ἀντιπρόεδρος	»	511
Συνεδριάσεις	»	512
Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	513
Ἀρμοδιότητες Προέδρου	»	514
Ἀρμοδιότητες Διοικητοῦ	»	515

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ — ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἀρμοδιότητες Γεν. Διευθυντοῦ — Διευθυντοῦ ...	ἄρθρ.	516
Ἑπηρεσίαι Προσωπικῶν	»	517

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΦΟΡΕΩΝ

Σχολή Στελεχῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ...	ἄρθρ.	518
---	-------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ἘΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Σύστασις — Σύνθεσις	ἄρθρ.	519
Ἀρμοδιότης	»	520
Διορισμὸς μελῶν — λειτουργία	»	521

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Λογιστικὸν σύστημα	ἄρθρ.	522
Λογιστικὰ Βιβλία	»	523
Παραστατικὰ διαχειρίσεως	»	524
Ἀποδεικτικὴ δύναμις Λογιστικῶν βιβλίων	»	525
Οἰκονομικὸν ἔτος	»	526
Προϋπολογισμὸς	»	527
Ἴσχυς καὶ ἐκτελέσις τοῦ προϋπολογισμοῦ	»	528
Ἀπολογισμὸς	»	529
Ἰσολογισμὸς	»	530
Ἐξόδα Διοικήσεως	»	531
Χρηματικά — διαθέσιμα — πληρωμαί ...	»	532
Ἀρχεῖα διαχειρίσεως	»	533
Προληπτικὸς καὶ Κατασταλτικὸς Ἐλεγχος ...	»	534

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Ἐπιταγωγικαὶ διατάξεις	ἄρθρ.	535
Ὅργανα	»	536
Ἐπιτροπαὶ προμηθειῶν καὶ παραλαβῶν ...	»	537
Τρόποι διενεργείας Προμηθειῶν ...	»	538
Προμήθεια μικροακτιμιζόμενων ...	»	539
Ἀγορὰ ἀκινήτων	»	540
Ἀποκλεισμὸς Προμηθευτῶν ...	»	541
Ἐυθύνη φορέως	»	542
Ἐπίλυσις διαφορῶν	»	543

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΟΡΕΩΝ
ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ἄρθρον 501.

Φορεῖς.

1. Φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀπολαύοντα διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς αὐτονομίας, καθ' ἃ εἰς τὸν παρόντα ὀρίζεται καὶ ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις:

- α. Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ).
- β. Ὄργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων (ΟΓΑ).
- γ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματιῶν (ΤΑΑΕ).
- δ. Ὄργανισμός Ἀσφαλίσεως Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν (ΟΑΕΕ).
- ε. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Πρὸσωπικοῦ Τραπεζῶν (ΤΑΠΤ).
- στ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Πρὸσωπικοῦ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων (ΤΑΠΔΕ).
- ζ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Πρὸσωπικοῦ Τύπου καὶ Καλλιτεχνῶν (ΤΑΠΤΚ).

2. Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις δι' ἐπικουρικὴν σύνταξιν καὶ ἐφ' ἅπαξ παροχὰς προνοίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀσκεῖται διὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ὄργανισμοῦ Δημοσίων Ὑπαλλήλων (ΜΟΔΥ).

3. Ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 φορέων, τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ὁ Ὄργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐξ ἀκόλουθον λειτουργοῦντες κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, οἱ δὲ λοιποὶ συνιστῶνται δυνάμει τοῦ παρόντος.

4. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν φορέων ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς δύναται, κατὰ πάσῃν περίπτωσιν, νὰ προεδρεύῃ τοῦ ΕΣΚΑ καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν φορέων.

Ἄρθρον 502.

Διοίκησις φορέων.

Οἱ φορεῖς διοικοῦνται ὑπὸ Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ Διοικητῶν ἢ Γενικῶν Διευθυντῶν, κατὰ τὰ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 503.

Σύνθεσις Διοικητικῶν Συμβουλίων.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἐν ἄρθρῳ 501 φορέων ἔχουν τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν:

- α) Πρόεδρος.
- β) Τέσσαρες (4) ἐκπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων ἢ, προκειμένου περὶ φορέων ἡσφαλιζόντων μισθωτοὺς δύο τῶν ἡσφαλισμένων καὶ δύο τῶν ἐργοδοτῶν.
- γ) Δύο (2) εἰδικοί ἐπιστήμονες.
- δ) Δύο (2) δημόσιοι λειτουργοί.

Ἄρθρον 504.

Διοικητὴς — Πρόεδρος.

1. Διοικητὴς διορίζεται εἰς τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρόσωπον κύρους, κεκτημένον πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἐπὶ πενταετεί θητεία διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετ' ἀπόρατον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Διοικητὴς ἀνλαμβάνει καθήκοντα ἀφοῦ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

2. Ὁ Διοικητὴς προεδρεύει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Πρόεδρος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὡς μέλους, διορίζεται εἰς τοὺς λοιποὺς φορεῖς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πρόσωπον ἔχον εἰδικότητα θεωρητικὴν ἢ πρακτικὴν εἰς θέματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

Ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς ὡς Προέδρου προσώπου ἔχοντος τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. ἐτέρου φορέως, ὡς καὶ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ.

4. Διαφυλαττομένης τῆς παραγράφου 1, καθήκοντα Προ-

έξρου του Διοικητικού Συμβουλίου. δύναται να ανατίθενται δια της εν άρθρω 507 αποφάσεως και εις τον Γενικόν Διευθυντήν του φορέως.

*Άρθρον 505.

Έκπρόσωποι ήσφαλισμένων και έργοδοτών.

1. Οι εκπρόσωποι των ήσφαλισμένων και των έργοδοτών εις τα πάσης φύσεως συλλογικά όργανα των φορέων, πλην των υπηρεσιακών συμβουλίων λαμβάνονται εκ πίνακος περιλαμβανόντος, κατά περίπτωση, τριπλάσιον αριθμόν των διοριστέων μελών. άνευ διακρίσεως εις τακτικά και αναπληρωματικά, υποδεικνυμένων υπό των μάλλον αντιπροσωπευτικών γενικωτέρως σημασίας οργανώσεων των ήσφαλισμένων και έργοδοτών, όριζόμενων έκαστος υπό του Ε.Σ.Κ.Α.

2. Τα της προθεσμίας και του τρόπου υποβολής των πινακων, τα του καθορισμού των οργανώσεων της προηγουμένης παραγράφου, και πάσα λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος, όρίζονται δια κανονισμού.

*Άρθρον 506.

Κωλύματα διορισμού — αντικατάστασις μελών.

1. Δεν διορίζεται μέλος Διοικητικού Συμβουλίου:

α. Ό μη συμπληρώσας τό 25ον έτος της ηλικίας του.

β. Ό μη δυνάμενος να διορισθί, συμφώνως προς τα άρθρα 17 και 18 του Ν. 1811(1951) περί Κώδικος καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικών Έπαλλήλων», δημόσιος υπάλληλος.

γ. Ό των εις οίανδήποτε συνεχή οικονομικήν σχέσιν προς τον φορέα.

δ. Ό μη έχων την ελευθέραν διαχείρισιν της περιουσίας του.

ε. Ό μη έχων την ελληνικήν ιδιγένειαν.

στ. Προκειμένου περί των εξ ήσφαλισμένων μελών του Συμβουλίου ό μη συμπληρώσας πενταετή (πεντη) τουλάχιστον χρόνον άσφαλίσεως ανεξαρτήτως φορέως.

2. Η μετά τον διορισμόν, επέλευσις λόγου τινός εκ των υπό στοιχεία γ—ε αναφερομένων, ώς και ή αποβολή της ιδιότητος ύφ' ήν εγένετο ό διορισμός μέλους τινός του Συμβουλίου, συνεπάγεται έκπτώσιν εκ του αξιώματος, αποφάσει του άσκούντος την έποπτείαν του φορέως Έπουργού, ήτις λαμβάνεται προτάσει του Διοικητικού Συμβουλίου ή και άμεσαπαγγέλτως.

3. Δύναται ό άσκων την έποπτείαν του φορέως Έπουργός, κατόπιν γνώμης του Διοικητικού Συμβουλίου του φορέως, να άπαλλάττη των καθηόντων του μέλος τούτου, όπερ άδικιολογήτως ήθελεν άπουσιάζει επί τρεις τουλάχιστον συνεχείς συνεδριάσεις του Συμβουλίου ή δεν άσκει με άποδοτικότητα τα καθήκοντά του.

4. Τα εις αντικατάστασιν έκπιπτόντων, άποβιούντων ή έποσιδήποτε άπαγορεύοντων διοριζόμενα μέλη, διορίζονται δια τον υπόλοιπον χρόνον της θητείας των έκπεσόντων ή άποβιωσάντων ή άπαγορευσάντων μελών.

5. Έν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως, άπωλείας της ιδιότητος ύφ' ήν διορίσθη ή έκπτώσεως μέλους τινός, τακτικού ή αναπληρωματικού τό Διοικητικόν Συμβούλιον νομίμως συνεδριάζει δια των υπόλοιπων μελών τακτικών ή αναπληρωματικών αυτού τηρουμένων των διατάξεων περί άπαρείας.

6. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υπέχουν κατά την άσκήσιν των καθηόντων των τάς εθύννας των δημοσίων υπαλλήλων και άπολαμβάνουν της ύπερ αυτών τεθεσπισμένης προστασίας.

*Άρθρον 507.

Διορισμός και θητεία μελών Δ.Σ.

1. Διαφυλλαστομένων των διατάξεων του άρθρου 504 παρ. 1 και 2, ό πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται μετ' ίσχύουσαν αναπληρωτών αυτών, έχόντων τάς ιδιότητας των αναπληρουμένων, επί τριετεί θητεία, δια πράξεως του Έπουργού δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄλλη παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων μελῶν, οὐχὶ ὅμως πάντως πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 508.

Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

1. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν φορέων παρίσταται ἄνευ ψήφου Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

2. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ τοῦλάχιστον ἢ ἀντιστοίχῳ καὶ ἄνω προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 501 φορέων καὶ ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ τοῦλάχιστον ἢ ἀντιστοίχῳ καὶ ἄνω προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν φορέων, καλεῖται δὲ πάντοτε ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος τῆς συνεδριάσεως εἰς ἀπάτας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ.

3. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος, νὰ υποβάλλῃ προτάσεις καὶ νὰ ζητῇ ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς λήξεώς της, τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως πάσης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἣν ἤθελε κρίνει ὡς ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις κειμένων νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων τῶν διαπιστῶν τὴν λειτουργίαν τοῦ φορέως. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. ὧν ἐζητήθη ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου δὲν ἐκτελοῦνται μέχρις οὗ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Δ.Σ., υποβάλλομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τούτου, ἢ τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου, ἀρῇ τὴν διαφωνίαν ὁ ἐποπτεύων τὸν φορέα Ὑπουργὸς δι' ἀποφάσεώς του, ἢ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν φορέα.

Εἰς περιπτώσειν καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἤθελε κοινοποιήσει εἰς τὸν φορέα τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασίν του ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ φορέως, τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἣς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως.

4. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δύναται νὰ ἀναστέλῃ ἐφ' ἅπασι μέχρι τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν οἰαδήποτε ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., δι' ἣν ἤθελε διατυπώσῃ ἠτιολογημένως ἐπιφυλάξεις ἀναφερομένας εἰς οὐσιώδη συμφέροντα τοῦ φορέως ἢ εἰς γενικώτερα κρατικὰ συμφέροντα.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Δ.Σ. τοῦ φορέως δύναται εἰς τὴν ἐπομένην αὐτοῦ συνεδρίασιν νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνασταλείσης ἀποφάσεως καὶ διαφωνούντος τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 509.

Γραμματεὺς Δ.Σ.

1. Χρῆθ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον 8ῳ τακτικὸς ὑπάλληλος τοῦ φορέως ὁρίζομενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

2. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ἢ ἐλλείψει ὑπαλλήλου τοῦ φορέως ἔχοντος τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ βαθμὸν χρῆθ γραμματέως ἐκτελεῖ ἕτερος τακτικὸς ὑπάλληλος τοῦ φορέως, ὁρίζομενος κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 510.

Ἀπαρτία — Ἀψίς ἀποφάσεων.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια εὐρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον 6 μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρῶν τούτου Ἀντιπρόεδρος καὶ λαμβάνουν ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε.

Ἄρθρον 511.

Ἀντιπρόεδρος.

1. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν φορέων, πλην Ι.Κ.Α., διορίζεται, διὰ τῆς περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν πράξεως, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ἀναπληροῦ δὲ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, κωλυόμενον ἢ ἐλλείποντα.

2. Ο Αντιπρόεδρος διατηρεί τὸ ἀξίωμα του ἐφ' ὅσον διατηρεῖ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως, θανάτου ἢ ὅποσδήποτε ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀντιπροέδρου, γίνεται νέος διορισμὸς διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τοῦ ἐκπεσόντος, ἀποβιώσαντος ἢ ἀποχωρήσαντος Ἀντιπροέδρου.

3. Τὸν Διοικητὴν ὡς Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναπληροῖ, προκειμένου περὶ Ι.Κ.Α., ὁ Ὑποδιοικητὴς αὐτοῦ.

Μὴ ὑπάρχοντος Ὑποδιοικητοῦ καθήκοντα Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ Διοικητοῦ, ἀσκεῖ τὸ πρῶτον εἰς τὴν πρᾶξιν διορισμοῦ μέλος ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 512.

Συνεδριάσεις.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει, μετ' ἐγγράφου πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου, τακτικῶς μὲν τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἢ ἡθελον ζητήσει τοῦτο ἐγγράφως δύο τοῦλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποχρεοῦται ὁ Πρόεδρος νὰ ὀρίξῃ συνεδριάσιν ἐντὸς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως μὲ θέματα τὰ ἐν τῇ αἰτήσει ἀναγραφόμενα. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπορτίως, τὰ θέματα ταῦτα ἀναγράφονται πρῶτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης τακτικῆς συνεδριάσεως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του δύναται νὰ ὀρίξῃ ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας τακτικῶν συνεδριάσεων.

2. Ἡ πρόσκλησις εἰς τὴν συνεδριάσιν κοινοποιεῖται εἰς τὰ μέλη τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ τοῦλάχιστον 48 ὥρας πρὸ τῆς ἡμέρας, καὶ ἢν πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν ἡ συνεδρίασις, ἐπιτραπευμένης τῆς συντομεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, μόνον εἰς περιπτώσιν ἐπείγουσας ἀνάγκης, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου.

Ἐπὶ τῆς προσκλήσεως εἰς συνεδριάσιν ἀναγράφονται πάντοτε ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συνεδριάσεως ὡς καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

3. Ἐὰν τακτικὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κωλύεται νὰ παραστῆ εἰς συνεδριάσιν, δέον ὅπως εἰδοποιήσῃ ἀμελλητὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του καὶ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ φορέως.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ ἀπορατίξῃ τὴν ἀναγραφὴν θύματος τινος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως.

Θέμα μὴ ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δύναται, ἐν ὁμοφωνίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἐπείγοντος τούτου, νὰ συζητηθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδριάσιν, ἀπόφασις ὅμως ἐπ' αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ληφθῆ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι παρόντα ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Προκειμένου νὰ συζητηθῆ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπόθεσις ἀφορῶσα ἰδιωτικῶν συμφέροντα μέλους τινὸς αὐτοῦ ἢ συγγενοῦς τοῦ μέλους μέχρι τετάτου βαθμοῦ δὲν δύναται τὸ μέλος τοῦτο νὰ παραστῆ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξαιρέσεως ἀπόφασις τοῦ Δ. Σ. λαμβάνεται μετὰ πρότασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποχρεωμένου εἰς σχετικὴν δήλωσιν ἢ παντὸς ἄλλου μέλους αὐτοῦ.

6. Τὸ Δ. Σ. δύναται νὰ καλῆ εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου πρόσωπον.

7. Περὶ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ συζητήσεων καὶ λαμβανόμενων ἀφάσεων τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνοπτικὰ πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται μετὰ τὴν ἐπικύρωσίν των παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν κατὰ τὴν συνεδριάσιν παρατάντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ φορέως ἢ ὅπου δὲν ὑφίσταται Γεν. Διευθυντής, τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Αι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου δεν είναι δημόσιαι.

Περίληψις των λαμβανόμενων αποφάσεων ανακοινούται μόνον αποφάσει του Διοικητικού Συμβουλίου.

9. Η ψηφοφορία του Δ. Σ. είναι φανερά, πλην προκειμένου περί προσωπικών ζητημάτων όποτε είναι μυστική ή όσάνκις εκ των προτέρων αποφασίζεται τούτο υπό του Δ. Σ. ή όρίζεται υπό των διατάξεων του παρόντος.

10. Απαγορεύεται ή υπό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ανακοινώσις εις τρίτους των πρακτικών των συνεδριάσεων ώς και των έν τω Διοικητικώ Συμβουλίω διαμειφθέντων.

11. Αι αποφάσεις του Δ. Σ. δεν εκτελούνται πρό τής επικυρώσεως παρά τούτου έν τή έπομένη συνεδριάσει των πρακτικών τής συνεδριάσεως καθ' ήν ελήφθησαν αύται, εκτός τής περιπτώσεως καθ' ήν το Δ. Σ. κρίνει ότι επείγουσα ανάγκη επιβάλλει τήν άμεσον εκτέλεσιν αποφάσεώς τινος και πρό τής επικυρώσεως του οικείου πρακτικού.

Άρθρον 513.

Άρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου.

1. Το Διοικητικόν Συμβούλιον του φορέως έχει τας ακόλουθους αρμοδιότητας:

α. Αποφασίζει, μετ' εισήγησιν του Διοικητού ή του Γενικού Διευθυντού, περί των ετήσιων προγραμμάτων δράσεως του φορέως.

β. Παρακολουθεί τήν εύρυθμον λειτουργίαν του φορέως, ενημερούμενον επί ταύτης υπό του Διοικητού ή Γενικού Διευθυντού.

γ. Υψίζει τον ετήσιον προϋπολογισμόν, άπολογισμόν και Ύπολογισμόν του φορέως και το ισόζυγιον αυτού, ώς και τας άπαιτούμενας τροποποιήσεις του προϋπολογισμού έν τή εκτέλεσει αυτού.

δ. Γνωμοδοτεί επί σχεδίων κανονισμών παραπεμπομένων αυτού υπό του Ύπουργού ή εισηγείται τήν έκδοσιν τούτων.

ε. Ύποδεικνύει μέτρα πρός άρτιωτέραν εκπλήρωσιν των σκοπών του φορέως.

στ. Εισηγείται περί τής ίδρύσεως Ύποκλήματων, τής τοπικής άρμοδιότητος αυτών και αποφασίζει περί τής επεκτάσεως τής άρχαλίσεως είτε κατά τόπον, είτε κατ' επαγγελματικής κατηγορίας.

ζ. Αποφασίζει περί τής αγοράς ακινήτου τοποθετήσεως των κεφαλαίων, τής εκποιήσεως, υποθήκευσεως και ενεχυρίσεως των περιουσιακών στοιχείων του φορέως και συμβιβάζεται ή παραιτείται από δικαστικού άγώνος.

η. Αποφασίζει περί τής προμηθείας ειδών ή εκτελέσεως έργων αξίας μεγαλύτερας των 100.000 δραχ. ή αξίας ελάττωας των 100.000 δραχ. αλλά μείζονας των 30 000 άνευ διαγωνισμού ή μισθώσεως ακινήτων αντί ετήσιου μισθώματος μείζονος των 100.000 δραχ.

Η διενέργεια διαγωνισμών, ή κατακύρωσις του αποτελέσματος και ή επίλυσις παντός ανακύπτοντος θέματος γίνεται υπό του Διοικητού ή Γενικού Διευθυντού.

θ. Αποφασίζει περί επενδύσεως των κεφαλαίων του φορέως.

ι. Γνωμοδοτεί επί παντός θέματος αναγομένου εις τας αρμοδιότητας του Διοικητού ή Γενικού Διευθυντού, όπερ ήθελε παραπεμφθή εις αυτό υπό τούτων.

Άρθρον 514.

Άρμοδιότητες Προέδρου.

1. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει τας εξής αρμοδιότητας:

α. Καταρτίζει τήν ήμερησίαν διάταξιν των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

β. Διευδύνει τας συνεδριάσεις αυτού.

γ. Εκπροσωπεί τον φορέα ένώπιον πάσης αρχής και των Δικαστηρίων. Δύναται, άποφάσει του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, ή εκπροσώπησις του φορέως ν' ανατίθεται εις τον Γενικόν Διευθυντήν ή εις έτερον μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή όργανα του φορέως.

β. Υπογράφει πάντα τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ γραμματικά εἰσπραξέων, τὰς ἐπιταγὰς, ὡς καὶ πᾶν ἄλλον ἐγγράφου ἄρθρῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ φορέως. ἔχειρεται ἐκείνων δὲ τὴν υπογραφήν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ θελεῖν ἀναθέσει εἰς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔχει καὶ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Διοικητοῦ, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 515.

Ἄρθρον 515.

Ἀρμοδιότητες Διοικητοῦ.

1. Ὁ Διοικητής, ὅπου προβλέπεται, εἶναι τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τοῦ φορέως καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν τοιοῦτον τῶν σχετικῶν νόμων, κανονισμῶν καὶ ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ὅπερ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 513 τοῦ παρόντος δὲν ὑπήχθη ρητῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Διοικητής ἰδίᾳ:

α) Προϊστάται ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ φορέως, ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει αὐτάς καὶ λαμβάνει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του κατ'ἀλλήλα μέτρα διὰ τὴν συμμόρφωσιν αὐτῶν πρὸς τὰς κειμένους διατάξεις.

β) Διορίζει καὶ παύει τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τοῦ φορέως καὶ ἐν γένει ἀσκήσας τὰς κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὡς αὐτὸς ἰσχύει ἐπὶ τοῦ φορέως ἀρμοδιότητας τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

γ) Ἐγείρει τὴν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ φορέως παιδαγωγικὴν ἀγωγὴν, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, ἀσκήσας δὲ τὴν παιδαγωγικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων δυνάμει νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδωρῶν ἐνὸς μηνός.

δ) Ἐκπροσωπεῖ τὸν φορέα εἰς τὰς μετὰ τῶν τρίτων σχέσεις καὶ συναλλαγὰς, ὡς ἐπίσης ἐκπροσωπεῖ αὐτὸν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως δικαιούμενος νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ, ἐν ὅλῳ ἢ διὰ τινος ὑποθέσεις εἰς ἀνώτατον ἢ ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ φορέως. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον προσωπικὴ ἐμράνισις τοῦ Διοικητοῦ, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ φορέως ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, αὕτη ἐνεργεῖται, εἴτε ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Διοικητοῦ, ἢ διὰ τινος τῶν Δικηγόρων τοῦ φορέως ἔχοντος τὴν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησιν.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ φορέως ἢ πρὸς ἐκπροσώπησιν ἐξουσιοδότησις δύνανται νὰ δοθῇ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν τοῦ φορέως.

ε) Ἀποφασίζει τὴν μετακίνησιν τοῦ προσωπικοῦ ἐκτὸς ἔδρας ὡς αὐτὸς ἀπαιτοῦν τούτο αἰ ὑπηρεσιακῇ ἀνάγκῃ καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδομάτων καὶ μισθολογικῶν προσαυξήσεων κατὰ νόμον.

στ) Συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐκάστου Οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὸν ἰσολογισμὸν.

ζ) Ἀποφασίζει ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 δραχμῶν καὶ χορηγήσεως παγίων προκαταβολῶν μέχρι τοῦ ἰδίου ποσοῦ καθοριστῶν ἄλλ. καὶ τοὺς ὅρους πραγματοποιήσεως αὐτῶν.

η) Ἀποφασίζει τὴν διενέργειαν προμηθειῶν καὶ μισθώσεων μέχρι ποσοῦ δραχ. 100.000 καὶ παραπέμπει εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν διενέργειαν τῶν σχετικῶν διαγωνισμῶν.

θ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεως προμηθειῶν καὶ μισθώσεων, ἰδίᾳ τὴν τήρησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένων προθεσμίων ἢ τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν, τὴν χορήγησιν προκαταβολῶν εἰς προμηθευτάς, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως, τὴν κήρυξιν προμηθευτῶν ἐκπτώτων καὶ τὴν κατάπτωσιν ἢ μὴ συμβεβητικῶν ρητρῶν, ὡς καὶ τὴν καταγγελίαν τῶν σχετικῶν συμβάσεων.

ι) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος σχετικοῦ μὲ τὴν δικαστικὴν ἐπιδίωξιν οἰκισθῆποτε ἀξιώσεως ὑπὲρ ἢ τὴν ἀπόκρουσιν τοιοῦτης κατὰ τοῦ φορέως (ἐγερσιν ἀγωγῆς, ἀπόκρουσιν,

παρέμβαση, άσκηση ενδίκων μέσων, ανάθεση εις δικηγόρον, καθορισμόν άμοιβής αυτού, επαγωγή ή άντεπαγωγή όρκου, έγχειρήση μνηύσεων κλπ.).

ια) Άποφασίζει περί τής έκποιήσεως ή τής καταστροφής άχρήστου ύλικού, καθορίζων και τόν τρόπον πραγματοποιήσεως αυτών.

ιβ) Άποφασίζει περί τού προγράμματος έκπαιδεύσεως τού προσωπικού και τού διορισμού τών διδασκόντων, όρίζει δε και τήν άμοιβήν αυτών και καθορίζει τόν πρόγραμμα έκτελέσεως συμφώνως πρós τούς σχετικούς νόμους και τούς κανονισμούς.

ιγ) Μελετά πόν ζήτημα άρρρών τήν διαίτησιν και έν γένει τήν λειτουργίαν τού φορέως και εισηγείται εις τó Διοικητικόν Συμβούλιον.

ιδ) Άποφασίζει περί τής συστάσεως ειδικών έξ ύπαλληλων Έπιτροπών, ως και τού καθορισμού τών άρμοδιότητων αυτών.

ιε) Άναθέτει δι' άποφάσεώς του άπεριορίτως άνακλητήσ, τινάς τών ως άνω άρμοδιότητων του εις τόν Έποδιοικητήν, εις τόν Γενικόν Διευθυντήν ή άναπληρωτήν Γενικόν Διευθυντήν, εις συμβούλια ή έπιτροπάς τού φορέως ή εις άνωτέρους ύπαλληλους ή Διευθυντάς Έποκαταστημάτων.

ιστ) Ό Διοικητής δύναται, όσάκις κρίνει τούτο σκόπιμον νά παραπέμπη εις τó Δ.Σ. πόν θέμα τής άρμοδιότητος αυτού πρós λήψιν άποφάσεων ή νά ζητή τήν γνώμην αυτού.

ιζ) Συμμετέχει πασών τών Έπιτροπών μετά ψήφου, και όσάκις παρίσταται, προεδρεύει αυτών.

2. Ό Διοικητής άσκει τάς κατά τήν κειμένην νομοθεσίαν άρμοδιότητάς του και δικαιοδοσίας, είτε δι' ειδικών άποφάσεων, είτε διά γενικών, τών τελευταίων τούτων δημοσιευομένων εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

3. Αί ως άνω άρμοδιότητες άσκούνται υπό τού Διοικητού και εις ός περιπτώσεις αί κείμεναι διατάξεις νόμων ή κανονισμών άναθέτουν τάς εις έτερον όργανον τού φορέως ίσχυουσών κατά τά λοιπά τών διατάξεων τούτων.

4. Ό Έποδιοικητής τού ΗΚΑ άναπληροί έν παντί τόν Διοικητήν άπόντα, κωλύομενον ή έλλείποντα και άσκει όσας άρμοδιότητας ήθελεν έκχωρήσει αύτώ ό Διοικητής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ — ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

"Άρθρον 516.

Άρμοδιότητες Γενικού Διευθυντού.

1. Ό Γενικός Διευθυντής προϊστάται μετά τόν Διοικητήν, όπου προβλέπεται, τών Υπηρεσιών τού φορέως και είναι ό ιεραρχικώς προϊστάμενος άπαντος τού ύπηρετούντος εις τόν φορέα προσωπικού.

2. Ό Γενικός Διευθυντής μετέχει τού Δ.Σ. και τών συνιστωμένων ύπ' αυτού Έπιτροπών, άνευ ψήφου και εισηγείται επί τών θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως.

3. Εν τή περιπτώσει τής παραγράφου 5 τού άρθρου 504 ό Γενικός Διευθυντής μετέχει τού Δ.Σ. μετά ψήφου.

4. Διακυβερτούμενων τών περι Έποδιοικητού τού ΗΚΑ διατάξεων και τών διατάξεων τού άρθρου 511 τού παρόντος, ό Γενικός Διευθυντής άναπληροί έν παντί τόν Διοικητήν, ή τόν Πρόεδρον τού Διοικητικού Συμβουλίου, έλλείποντα, άπόντα ή κωλύομενον.

5. Πλήν τών Γενικών Διευθυντών τών φορέων δύνανται νά εισηγούνται ένώπιον τού Δ.Σ., επί θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως και έτεροι άνώτατοι ή άνώτεροι ύπάλληλοι τών φορέων.

6. Τάς έν παραγρ. 1 και 2 άρμοδιότητας τού Γενικού Διευθυντού άσκει όπου δέν ύφίσταται Γενικός Διευθυντής, ό Διευθυντής τού φορέως.

7. Η διατάξις τής παρ. 2 τού άρθρου 515 ίσχύει άναλόγως και διά τήν μεταβίβασιν άρμοδιότητων τού Προέδρου τού Διοικητικού Συμβουλίου εις τόν Γενικόν Διευθυντήν.

Άρθρον 517.

Υπηρεσία — Προσωπικόν.

1. Διά Β. Διατάγματος, ενδεδιομένου προτάσει του Υπουργού, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του φορέως και του ΕΣΚΑ, καθορίζονται ειδικότερον και εντός των πλαισίων του παρόντος τὰ τῆς ὀργανώσεως και λειτουργίας των υπηρεσιῶν κεντρικῶν τε και περιφερειακῶν ἐκάστου φορέως, τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διαρρύσεως και ἀρμοδιότητος, ὁ τίτλος και ἡ ἔδρα ἐκάστης ὑπηρεσιακῆς μονάδος αὐτοῦ.

2. Δι' ὁμοίου Β. Διατάγματος καθορίζονται ἡ σύνθεσις του προσωπικοῦ του φορέως, οἱ κλάδοι των τακτικῶν θέσεων και ὁ ἀριθμὸς των θέσεων τούτων κατὰ κλάδον και βαθμὴν, ἡ κατανομή των θέσεων εἰς κεντρικὰς και περιφερειακάς, ὡς και τὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν ἐκαστου κλάδου.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐφ' ἅπαξ ἐνδοθερομένων προτάσει του Υπουργοῦ, μετά γνώμην του ΑΣΔΥ, ὀρίζονται αἱ ἐφαρμοστέαι ἐπὶ του προσωπικοῦ των φορέων διατάξεις του Ν. 1811(1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων» ὡς ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν των ν.π.δ.δ.

Διὰ των αὐτῶν Β. Διαταγμάτων δύναται νὰ θεσπισθοῦν και εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τῆς καταστάσεως του προσωπικοῦ των φορέων, κατὰ παρεκκλιτικὴν των ἰσχυροῦσων διατάξεων διὰ τὸ προσωπικόν των ν.π.δ.δ.

Μεχρις ἐνδόσεως των ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις Β. Διαταγμάτων ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμενα αἱ προϊχούσαι διατάξεις, διὰ τὸ προσωπικόν ἐκαστου των φορέων ἢ των συγχωνευομένων Γαμειῶν Λογαριασμῶν ἢ κλάδων, αἱ ἀφορῶνται εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν του καταστατικὴν, διὰ δὲ τὸ προσωπικόν των συγχωνευομένων εἰς τὸ ΙΚΑ Γαμειῶν, Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ των ὑπαλλήλων του ΙΚΑ πάγια διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Άρθρον 518.

Σχολή Στελεχῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, ενδεδιομένου προτάσει των Υπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας και Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετά γνώμην του ΕΣΚΑ, δύναται νὰ συσταθῇ νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου με ἔδραν τῆς Ἀθῆνας και ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολή Στελεχῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη τοὺς ἀκολουθοῦσους σκοπούς:

α. Τὴν ἐκπαίδευσιν διοικητικοῦ προσωπικοῦ ἀπατῶν των κατηγοριῶν και βαθμίδων προσριζομένου διὰ τὴν κάλυψιν των εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν των ἐν γένει ὀργανισμῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς και των κρατικῶν ὑπηρεσιῶν δι' ὧν ἀπαιτεῖται ἐπιπτεία ἐπὶ τούτων.

β. Τὴν μεταεκπαίδευσιν, ἐπιμόρφωσιν και εἰδίκευσιν του ὑπηρετοῦντος ἐκάστου εἰς ὀργανισμοὺς και ὑπηρεσίας κοινωνικῆς πολιτικῆς διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

γ. Τὴν μεταεκπαίδευσιν, ἐπιμόρφωσιν και εἰδίκευσιν του κυρίου (ιατροί, ὀδοντίατροι, φαρμακοποιοί), και του βοηθητικοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ (μαῖαι, νοσοκόμοι, χειρῖσταί, τραυματιοφορεῖς κ.λ.π.) των ὀργανισμῶν και ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἀναλόγως πρὸς τὰς προκυπτούσας ἐκάστου ἀνάγκας.

δ. Τὴν ἐκδοσιν βιβλίων, ἐντύπων ἢ περιοδικῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν των εἰς τὰ προηγουμένα α—γ ἐδάφια σκοπῶν.

ε. Τὴν ἐνημέρωσιν, διὰ παντὸς μέσου, ὡς διελέξεων, ἀνακοινώσεων, δημοσιευμάτων των ἐνδιαφερομένων και τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ των ἀφορώντων εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν θεμάτων.

στ. Τὴν κατάρτισιν Βιβλιοθήκης κοινωνικῆς πολιτικῆς.

ζ. Τὴν πραγματοποίησιν καὶ διατήρησιν ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μετ' ἄλλοεθνεῖς καὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς ἐπιδιώκοντας ὁμοίους σκοποὺς.

2. Διὰ τοῦ Ἰδρυτικοῦ Β. Διατάγματος καθορίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐποπτείας ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὰ τῶν προσόντων, διαδικασίας διορισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ τακτικοῦ κυρίου βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς ἀναθέσεως διδασκαλίας εἰς μὴ τακτικὸν προσωπικόν, τὰ τῶν προσόντων, διορισμοῦ καὶ καταστάσεως ἐν γένει τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, τὰ τῶν τμημάτων καὶ κύκλων σπουδῶν τῆς Σχολῆς, τῶν προσόντων εἰσχωγῆς εἰς ἕκαστον τούτων, τὰ τοῦ χρόνου φοιτήσεως, τῶν διδασκομένων μαθημάτων καὶ τῶν φροντιστηριακῶν καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων κατὰ τμήματα, ἔτη σπουδῶν καὶ κύκλους σπουδῶν, τὰ τῶν χρησιμοποιούμενων πιστοποιητικῶν καὶ τίτλων σπουδῶν καὶ τῶν παρεχομένων ἀντιστοίχως τυπικῶν προσόντων.

3. Ἡ ἴδρυσις τῶν τμημάτων ἢ κύκλων σπουδῶν τῆς Σχολῆς ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ σταδιακῶς. Δύναται ἐπίσης νὰ ἱδρυθῶν τμήματα ἢ κύκλοι σπουδῶν ἢ νὰ ὀργανῶνται κύκλοι σπουδῶν περιορισμένης χρονικῆς διαρκείας καὶ εἰς πόλεις ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Σχολῆς. Κύκλοι σπουδῶν δύναται νὰ ὀργανῶνται, ἀποφάσει τῆς Σχολῆς, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ὀργανισμῶν ἢ ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς, πρὸς ἱκανοποίησιν συγκεκριμένων ἀναγκῶν εἰδικεύσεως ἢ ἐπιμορφώσεως.

4. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὰ ἄνω, καθορίζονται τὰ τῶν πόρων καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἐγγράφεται εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ ἀναγκαίᾳ πίστωσις διὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Σχολῆς. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν συναρμοδίου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιχορηγήσῃ τῆς Σχολῆς ὑπὸ φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλείας καὶ λοιπῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς.

5. Διὰ Κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τοῦ κυρίου διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς καὶ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ, καθορίζονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς, τὰ τῆς λειτουργίας τῶν τμημάτων καὶ τῶν κύκλων σπουδῶν, τὰ τῆς εὐταξίας καὶ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τοῦ φοιτῶντος προσωπικοῦ καὶ τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας, τὰ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὥρων ἑκάστου μαθήματος, τὰ τῆς παρακολουθήσεως τῶν μαθημάτων, φροντιστηρίων καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων, τὰ τῶν ἐξετάσεων καὶ ἐξεταστικῶν περιόδων, τὰ τῆς ἐκδομολογίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν εὐρυθμοῦ καὶ ἀποδοτικῆν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 519.

Σύστασις — Σύνθεσις.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῆ Γεν. Δ)νσε: Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας» (Ε.Σ.Κ.Α.).

2. Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς ὀλομέλειας καὶ τῶν ἀκολουθῶν τμημάτων:

α. ἀσφαλιστικῶν καὶ διοικητικῶν κανονισμῶν, β. οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ διαχειρίσεως καὶ γ. ἐπιλύσεως ἀμφισβητήσεων.

3. Ἡ Ὀλομέλεια ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν:

α. τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς Προέδρου.

β. τοῦ Γεν. Δ)ντοῦ τῆς Γεν. Δ)νσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ὡς Ἀντιπροέδρου.

γ. τῶν Διοικητῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ ΟΓΑ καὶ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν λοιπῶν ἐν ἀριθμῷ 501 φορέων, ἀναπληρωμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

δ. ἐνὸς (1) καθηγητοῦ Μικθρατικῶν τακτικῶν, δημοτίμου ἢ ἐκτάκτου Ἀνωτάτης Σχολῆς, εἰδικοῦ περὶ τὰ ἀναλογιστικά.

ε. ἐνὸς (1) καθηγητοῦ τακτικῶν, δημοτίμου ἢ ἐκτάκτου Ἀνωτάτης Σχολῆς Νομικῶν, Οἰκονομικῶν ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

στ. ἐνὸς (1) εἰδικοῦ ἐπιστήμονος περὶ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν.

ζ. ἐνὸς (1) εἰδικοῦ ἐπιστήμονος περὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν ὀργάνωσιν.

η. δύο (2) ἐκπροσώπων τῶν ἡτταλισμένων μισθωτῶν.

θ. ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν ἡτταλισμένων ἀγροτῶν.

ι. ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν αὐτοτελῶς ἀπαχολουμένων ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἡτταλισμένων.

ια. ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν αὐτοτελῶς ἀπαχολουμένων ἐπιστημόνων ἡτταλισμένων.

ιβ. ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν τῶν ἀπαχολουμένων μισθωτοῦς ἡτταλισμένους.

4. Ἐκαστον τῶν Τμημάτων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν:

α. Ἐκ τοῦ Γεν. Δ)ντοῦ τῆς Γεν. Δ)νσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς Πρόεδρος.

β. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀρμοδίας καθ' ὅλην ἐπὶ ἐκάστου συζητουμένου θέματος Δ)νσεως τῆς Γεν. Δ)νσεως Κοινων. Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

γ. Ἐξ ἐνὸς (1) ἐκπροσώπου τῶν ἡτταλισμένων τῆς τάξεως ἣν ἀφορᾷ ἕκαστον συζητούμενον θέμα.

δ. Ἐκ δύο (2) ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν ὁριζόμενων ἀπὸ ἐξάμηνον ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 520.

Ἀρμοδιότητες.

Τὸ ΕΣΚΑ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

1. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος προβλεπομένων κανονισμῶν.

2. Εἰσηγεῖται ἐπὶ θεμάτων κοινωνικοασφαλιστικῆς πολιτικῆς παραπεμπομένων εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ προβαίνει εἰς οἰκονομικὰ εἰσηγήσεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων.

3. Εἰσηγεῖται ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἀντασφαλιστικοῦ Κεφαλαίου τῆς κλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων τῶν φορέων καὶ τῆς ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τοῦ Ἀντασφαλιστικοῦ Κεφαλαίου καὶ τῶν φορέων.

4. Γνωμοδοτεῖ ἢ ἀποφατίζει ἐπὶ παντὸς ἐτέρου σοβαροῦ σημασίας θέματος παραπεμπομένου εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῶν ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτουμένων ὀργάνων ἢ ἐφ' οὗ προβλέπεται ὑπὸ γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀπόφασις ἢ γνωμοδότησις τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὁρισταμένου σήμερον Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Τμήματος.

5. α. Διορίζει τὰ ὄργανα προληπτικοῦ καὶ κατασταλτικοῦ ἐλέγχου.

β. Ἀσκεῖ ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν ἢ ἐτέρων ὀργάνων ἐλέγχου τῶν φορέων.

γ. Ἐκδίδει βάραι τῶν πορισμάτων ἐλέγχου καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἀποφάσεις κατ' ἀπολογισμῶν.

δ. Γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν προϋπολογισμῶν, ἰσολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τῶν φορέων, πρὸ τῆς ἐγκρίσεώς των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

ε. Ἀποφατίζει ἐπὶ ἀναρρομένων μεταξὺ τοῦ φορέως καὶ τοῦ ἀσκούοντος τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ὀργάνου διαφωνιῶν.

Άρθρον 521.

Διορισμός μελών — Λειτουργία.

1. Τα μέλη του Συμβουλίου πλην των λόγω θέσεως μεταχόντων αυτοδικαίως τούτου μελών ως και των εισηγητών διορίζονται μετ' ισαριθμών αναπληρωματικών, έχοντων τὰς ιδιότητας των αναπληρουμένων, επί τριετεί θητεία δι' ἀποφάσεως του Υπουργού, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ ἐξ ἠσφαλισμένων ἢ ἐργοδοτῶν μέλη του ΕΣΚΑ διορίζονται ἐκ καταλόγου τριπλασίου ἀριθμοῦ μελών, ἀνευ διακρίσεως εἰς τεχνικά καὶ ἀναπληρωματικά, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικῶν γενικωτέρας τημασίας ἀντιστοίχων Ὁργανώσεων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως του Υπουργού.

3. Παρὰ τῆ Ὀλομελείᾳ του Συμβουλίου καὶ τοῖς τμήμασιν ἐκτελοῦν γοεὴ εἰσηγητοῦ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ συζητουμένων θεμάτων, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἀρμοδίων καὶ ὕλην ἐπὶ ἐκάστου συζητουμένου θέματος Τμημάτων τῶν οἰκείων Διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Δ'υσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας του Υπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, θέλουσιν ἔρισθῆ εἰδικώτερον αἰ ἀρμοδιότητες τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων του Συμβουλίου, τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων του Συμβουλίου, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ τῶν μελών του Συμβουλίου, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν λόγω θέσεως μεταχόντων του Συμβουλίου καὶ τῶν Τμημάτων μελών, ὡς καὶ τῶν Εἰσηγητῶν, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως ἐν τοῖς Τμήμασι τῶν μεταχόντων τούτων μελών του Συμβουλίου, τὰ του διορισμοῦ τῶν Προματιέων του Συμβουλίου καὶ του ἀπαραιτήτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἐκ του ὑπηρετουμένου παρὰ τῆ Γενικῆς Δ'υσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας του Υπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον θέμα καὶ πᾶσα λεπτομερεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Άρθρον 522.

Λογιστικὸν σύστημα.

1. Τὸ λογιστικὸν σχέδιον καὶ ἡ ἐν γένει λογιστικὴ ὁργάνωσις ἐκάστου φορέως διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων του παρόντος.

2. Τὰ λογιστικὰ βιβλία του φορέως τηροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος καὶ τὴν διπλολογιστικὴν μέθοδον, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λογιστικῆς ἐπιστήμης.

3. Διὰ κωνομικοῦ καθορίζονται αἱ λεπτομερειαὶ διὰ τὴν ἠσφαλιστικὴν λογιστικὴν ὁργάνωσιν τῶν φορέων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαια λεπτομερεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρον 523.

Λογιστικὰ βιβλία.

1. Τὰ ὑφ' ἐκάστου φορέως τηρούμενα ὑποχρεωτικῶς ἐπίσημα Λογιστικὰ βιβλία εἶναι τὰ ἐξῆς:

- A) Γενικὸν ἡμερολόγιον.
- B) Γενικὸν Καθολικόν.
- Γ) Βιβλίον ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμῶν.

2. Ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τηροῦνται καὶ βοηθητικὰ λογιστικὰ βιβλία, ὡς καὶ βιβλία κατὰ Ὑποκαταστήματα καὶ Ὑπηρεσίας του φορέως, καθορίζόμενα δι' ἀποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Δι' ἀποφάσεως του Υπουργού καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου φορέως δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἡ τήρησις καὶ ἄλλων, πλην τῶν ἐν παραγρ. 1, βιβλίων.

4. Τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους βιβλία δύναται νὰ τηροῦσθαι καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῶν κινητῶν φύλλων ἢ καρτελλῶν.

5. Επί μηχανολογιστικής οργάνωσης, άπαντα τὰ αναλυτικά στοιχεία τηρούνται διά τῆς χρησιμοποιουμένης ὑφ' ἑκάστου φορέως μηχανῆς, ἐγγραφόμενα συγκεντρωτικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Ἡμερολόγιον καὶ Γενικὸν Καθολικόν, μετὰ κυρωτικῆν, ὑπογραφὴν τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ άρθρου 524, ἀφ' ἧς καὶ ἀποκτεῖν τὴν ἐν άρθρῳ 525 ἀποδεικτικὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δοσοληπτικῆς πράξεως ἢ τῆς λογιστικῆς ἐγγραφῆς.

Ἄρθρον 524.

Παραστατικὰ διαχειρίσεως.

1. Δι' ἑκάστην εἰσπράξιν, πληρωμὴν καὶ κίνησιν κεφαλαίων καὶ τακτοποιήσιν λογηριασμῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκδοσις εἰδικῶν παραστατικῶν (γραμμάρια εἰσπράξεως, ἐντάλματα πληρωμῆς, βελτία συμφηρισμῶν), ὅπερ λαμβάνεται ἐξ ἠριθμημένων, κατ' αὐξούσαν ἀρίθμησιν ἐντύπων στελεχῶν.

2. Ἐπὶ πληρωμῆς μικροποσῶν, κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 532, δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται πρωτότυπα δικαιολογητικά, ἐκδιδόμενα συμφώνως πρὸς τὸν Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων, ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων τρίτων, θεωρούμενα ὑπὸ τῶν ὀργανῶν τῶν ἐντεταλμένων πρὸς ὑπογραφὴν τῶν παραστατικῶν διαχειρίσεως τοῦ φορέως καὶ ὑπὸ τοῦ ἀκούοντος τὸν παρ' αὐτῷ προληπτικὸν ἐλεγχον.

3. Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία στηρίζονται πάντοτε εἰς παραστατικὰ τοῦ παρόντος άρθρου.

Ἄρθρον 525.

Ἀποδεικτικὴ δύναμις λογιστικῶν βιβλίων.

1. Τὰ ὑφ' ἑκάστου φορέως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν θεμελίαι ἐγγραφαὶ παρέχοντα πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ φορέως κατὰ παντός.

2. Ἀπόσπασμα τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἐξουσιοδοτημένου ὀργανοῦ τοῦ φορέως, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς.

Ἄρθρον 526.

Τὸ οικονομικὸν ἔτος δι' ἅπαντας τοὺς φορεῖς ταυτίζεται μετὰ τοῦ ἡμερολογιακοῦ, ἤτοι ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 527.

Προϋπολογισμός.

1. Αἱ προβλεπόμεναι νὰ πραγματοποιηθῶν κατ' ἑκάστον οικονομικὸν ἔτος εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ἑκάστου φορέως ἀναγράφονται, κατὰ πηγὴν εἰσπράξεως καὶ κατηγορίαν δαπάνης, εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς συντάσσεται ὑπὸ τοῦ φορέως ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν προϋπολογισμῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν εἰσάγεται δὲ πρὸς ψήφισιν μετ' αἰτιολογητικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ προηγουμένου οικονομικοῦ ἔτους. Ἀρτῷ ψηφισθῆ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὸ βραδύτερον μέχρι 15 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς ἐγκρισιν.

3. Οἱ ἐγκεκριμένοι προϋπολογισμοὶ τῶν φορέων, μετὰ ἐνοποιημένης λογιστικῆς καταστάσεως δημοσιεύονται κατ' ἑκάστον ἔτος καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου τοῦ εἰς ὃ ἀναφέρονται ἔτους εἰς εἰδικὸν τεῦχος (Κοινωνικὸς Προϋπολογισμὸς) συνοδευόμενον ὑπὸ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ περιεχούσης ἀνάλυσιν καὶ κριτικὰς ἐπισημάνσεις ἐπὶ μέρους κοινῶν τῶν προβλεπόμενων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, μετὰ συγκριτικῶν στοιχείων πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἄρθρον 528.

Ίσχος καὶ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

1. Οὐδεμία εἰσπράξις καὶ οὐδεμία πληρωμὴ δύναται νὰ γίνῃ, ἐὰν διὰ τὴν δαπάνην ἢ τὴν πληρωμὴν δὲν ὑπάρχῃ πρόβλεψις ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ προϋπολογισμῷ.

2. Αἱ προβλέψεις δαπανῶν πραγματοποιοῦνται κατὰ φορεῖς (κεφάλαια) ἐπιτρεπομένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φορέως μεταφο-

ρᾶς πιστώσεων ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλον κωδικὸν ἀριθμὸν (ἄρθρον), ἐν περιπτώσει δὲ ἐλλείψεως προβλέψεως ἢ ἀνεπαρκείας κατὰ κεφάλαιον πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, οὗτος δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς προβλέπεται ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 527 τοῦ παρόντος, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ φορέως παραγγέλλει τὴν ἐνέργειαν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐπὶ τῇ βάσει μηνιαίων προβλέψεων (δώδεκαμηθρία), βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προηγούμενου οικονομικοῦ ἔτους. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀνακοινεῖται ἀμελλητί εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 529.

Ἀπολογισμός.

1. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ προηγούμενου οικονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃν ἀναγράφονται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν αἱ προβλεφθεῖσαι καὶ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμὸς εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ὑφ' ἐκάστου φορέως.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς εἰσάγεται πρὸς ψήφισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ φορέως καὶ υποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργόν πρὸς ἐγκρίσιν μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

3. Ἡ προθεσμία συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀντίστοιχος προθεσμία, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 530 τοῦ παρόντος, συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ, δύναται νὰ παραταθῇ, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ φορέως, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

4. Τὰ προβλεπόμενα διὰ τὴν διαδικασίαν καταρτίσεως, δημοσιεύσεως καὶ ἀνακοινώσεως τῶν προϋπολογισμῶν ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν φορέων.

Ἄρθρον 530.

Ἰσολογισμός.

1. Ὑπὸ ἐκάστου φορέως συντάσσεται καὶ υποβάλλεται εἰς τὸ παρ' αὐτῷ Διοικητικὸν Συμβούλιον, μηνιαίως λογιστικὴ κατάσταση περὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ φορέως.

Τὰ ἀπολογιστικὰ στοιχεῖα υποβάλλονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου μηνὸς εἰς ὃ ἀφοροῦν ταῦτα.

2. Μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστου ἔτους περὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 529 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν συντάσσεται ὁ Ἰσολογισμὸς δι' ἕκαστον φορέα, ἀπεικονίζων τὴν ἐν γένει οικονομικὴν κατάστασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρεται.

3. Ὁ Ἰσολογισμὸς συντάσσεται κατὰ τὰς παραδειγματίζουσας ἀρχὰς τῆς Λογιστικῆς Ἐπιστήμης.

4. Ὁ Ἰσολογισμὸς περιλαμβάνει τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ φορέως κατατεταγμένα ὡς ἐξῆς:

- Α'. Πάγιον ἐνεργητικὸν καὶ ἐπενδύσεις.
- Β'. Ἀπαιτήσεις.
- Γ'. Καταθέσεις.
- Δ'. Διαθέσιμα.
- Ε'. Ὑποχρεώσεις.
- ΣΤ'. Ἀποθεματικά.
- Ζ'. Λογαριασμοὶ τάξεως.

Ἄρθρον 531.

Ἐξόδα διοικήσεως.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν περιλαμβάνονται μετὰ τῶν δαπανῶν εἰς εἰδικὴν κατηγορίαν τὰ ἔξοδα διοικήσεως, διὰ τῶν ὁποίων καλύπτονται αἱ γενικὰ δαπάναι λειτουργίας τοῦ φορέως καθ' ἕκαστον ἔτος.

Άρθρον 532.

Χρηματικά διαθέσιμα - πληρωμαί.

1. Άπαντα τὰ χρηματικά διαθέσιμα τῶν φορέων κατατίθενται καθ' ἑκάστην εἰς ἀνεγνωρισμένην Τραπέζαν.

2. Αἱ πληρωμαί τοῦ φορέως ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων ἢ ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ὁποίαν ὁ φορεὺς ἔχει τὰς καταθέσεις τῶν διαθεσίμων. Προκειμένου περὶ παροχῶν καὶ μισθοδοσίας αἱ ἀντίστοιχοι πληρωμαί δύναται νὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν ὑπολόγων Ταμείου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτῶν.

3. Εἰς χεῖρας ὑπολόγων Ταμείου δύναται νὰ παραμένη ἐκάστοτε χρηματικὸν ποσὸν ἀναγκασίον διὰ τὰς τρεχούσας πληρωμαῖς μικροποσῶν, ὧν δὲν εἶναι εὐχερῆς ἡ πληρωμὴ μέτρῳ Τραπέζης (Μικρὸν Ταμεῖον).

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθορίζεται ἐκάστοτε ἀνώτατον ποσὸν ὅπερ δύναται νὰ ἀναληφθῆται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου Ταμείου διὰ τρεχούσας μικροπληρωμαῖς (Μικρὸν Ταμεῖον) κατὰ φορέα.

Άρθρον 533.

Άρχεῖα διαχειρίσεως.

1. Τὰ ὑποχρεωτικῶς τηρούμενα λογιστικά βιβλία τοῦ φορέως καὶ οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας ἀκινήτων τηροῦνται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ φορέως.

2. Τὰ λοιπὰ βιβλία καὶ λοιπὰ παραστατικά διαχειρίσεως, δύναται νὰ καταστρέφωνται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ φορέως, μετὰ μίαν πλήρη πενταετίαν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκδόσεώς των.

3. Αἱ ἀποφάσεις ἀπονομῆς συντάξεων τηροῦνται εἰς τὸ Ἄρχεῖον ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Άρθρον 534.

Προληπτικὸς καὶ κατασταλατικὸς ἔλεγχος.

1. Ἐπὶ πάσης διοικητικῆς ἢ λογιστικῆς πράξεως διενεργεῖται προληπτικὸς ἔλεγχος, κατασταλατικὸς δὲ διενεργεῖται ἐτησίως, ἐπὶ τῶν στοιχείων τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ.

2. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος διενεργεῖται παρ' ὑπαλλήλου τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ παρ' ἀνωτέρου τακτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ φορέως, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀνώλυτον λειτουργίαν τοῦ φορέως ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ, ἐκ πίνακος ὑποβλημένου παρὰ τοῦ φορέως.

3. Ὡς τυπικὰ προσόντα τῶν ἀσκούντων ἐλεγκτικὰ καθήκοντα ὑπαλλήλων ὀρίζονται: δίπλωμα τῆς Νομικῆς, τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε., ὡς καὶ τῶν ἐξομοιουμένων αὐταῖς Σχολῶν, ὡς καὶ πρακτικὴ πείρα τοῦλάχιστον δεκαπενταετίας.

Ἐν περιπτώσει μὴ συγκυνηρώσεως παρ' οἰουδήποτε τῶν παρὰ τῷ φορεῖ ὑπηρετούντων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν προσόντων τούτων, καθορίζεται ὡς ἐλεγκτῆς, ὁ διαθέτων τὰ πλεῖονα ἐκ τῶν προβλεπομένων προσόντων.

4. Οἱ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζόμενοι ὡς ἐλεγκταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ὑπέχουν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἐλεγκτικῶν καθηκόντων τὴν εὐθύνην τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

5. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος ἀσκεῖται μόνον ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα τῶν δαπανῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν οἰκονομότητα τούτων.

6. Ὁ κατασταλατικὸς ἔλεγχος (τακτικὸς καὶ ἔκτακτος), διενεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῶν ἐκ τριῶν μελῶν ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἀποτελουμένων ἐκ δύο ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἑνὸς Συμβούλου ἢ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένου ὡς Προέδρου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος.

Ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίζεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὀρκωτὸς Λογιστὴς ἢ βοηθὸς Ὀρκωτοῦ Λογιστοῦ, ὑπαδεικνυόμενος μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος Ὀρκωτῶν Λογιστῶν.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ πᾶν ἐκ τῆς λειτουργίας τούτων δημιουργούμενον θέμα, ρυθμίζονται διὰ τῶν, περὶ συστάσεως αὐτῶν, ἀποφάσεων.

7. Ἡ φύσις, ἡ ἐκτασις, ὁ τρόπος ἀσκήσεως τοῦ προληπτικοῦ, ἐτησίου κατασταλτικοῦ, ἢ καὶ ἐκτάκτου ἐλέγχου, προσδιορίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς καθοριζούσης τὰ ὄργανα ἀσκήσεως αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς γενικὰς ἀρχὰς καθορισθησόμενας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Ἄρθρον 535.

Εἰσαγωγικαὶ διατάξεις.

1. Προμήθειαι τῶν φορέων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου νεύονται ἢ παρὰ τῶν φορέων ἀναγκαῖα διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀνάκτησις ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας πάσης φύσεως ἀγαθῶν, κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ἢ μίσθωσις κινητῶν ἢ ἀκινήτων, πᾶσα ἐν γένει ἐκτελέσεις ἔργου, ὡς ἡ κατασκευὴ κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ ἐπισκευὴ ἢ συντήρησις τούτων, ἢ μεταφορά καὶ ἀποθήκευσις ὑλικῶν, ἢ κατάρτισις πάσης συναφοῦς με προμήθειαν συμβάσεως, ἤτοι καὶ τῶν κατ' ἐπέκτασιν τῆς βασικῆς συμβάσεως ἀπαραιτήτων πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὑπὸ προμήθειαν εἶδους, ὡς ἀσφαλίσεως, μεταφοράς, ἐκτελωνισμοῦ, κλπ., ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς βασικῆς συμβάσεως προμηθείας δὲν ὑφίσταται πρόβλεψις ρυθμίσεως τῶν.

2. Διὰ Κανονισμοῦ καθορίζονται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἄρθρον 536.

Ὅργανα.

Ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως περὶ πάσης προμηθείας εἶναι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ φορέως διὰ τὰς ἀνω τοῦ ποσῶ τῶν ἑκατῶν χιλιάδων (100.000) δραμῶν προμηθείας, ὁ Διοικητὴς δὲ αὐτοῦ διὰ τὰς μέχρι τοῦ ποσῶ τούτου τοιαύτας.

Ἄρθρον 537.

Ἐπιτροπαὶ Προμηθειῶν καὶ Παραλαβῶν.

1. Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνιστῶνται Ἐπιτροπαὶ Προμηθειῶν.

2. Συνιστᾶται ὁμοίως Ἐπιτροπὴ Παραλαβῶν.

3. Αἱ ὡς ἀνω Ἐπιτροπαί, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἔχη πλείονα τῶν πέντε (5) μελῶν ἀποτελοῦνται ἐκ μελῶν, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐτέρων συλλογικῶν ὀργάνων ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ φορέως ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων. Αἱ Ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ συμβουλευθῶνται ἐμπειρογνώμονας ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ ἀποφασίζοντος τὴν προμήθειαν ὀργάνου.

4. Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπιλογῆς καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐμπειρογνομένων.

Ἄρθρον 538.

Τρόποι διενεργείας προμηθειῶν.

1. Αἱ προμήθειαι διενεργοῦνται κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους:

- α) Διὰ τακτικοῦ διαγωνισμοῦ.
- β) Διὰ προχείρου διαγωνισμοῦ.
- γ) Δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας.

2. Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς διαδικασίας διενεργείας τῶν διαγωνισμῶν καὶ τὰ τῶν ὄρων τῆς προμηθείας δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας.

3. Δι' αποφάσεως του Υπουργού δύναται να επιβληθῆται ἡ υποχρέωσις εἰς τοὺς φορέας, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰς προμηθείας μέσω τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν.

***Ἄρθρον 539.**

Προμήθειαι μικροαντικειμένων.

1. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ὁμοειδῶν ἀντικειμένων μικρᾶς ἀξίας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000) ἐν τῷ συνόλῳ κατ' ἔτος, ἡ προμήθεια τούτων διενεργεῖται ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ παρόντος.

2. Ἡ προμήθεια τῶν εἰδῶν τούτων διενεργεῖται μέσω τοῦ Μικροῦ Ταμείου (ἄρθρον 532 παρ. 3.).

***Ἄρθρον 540.**

Ἄγορά ἀκινήτων.

1. Διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐγκρισιν ἀγορᾶς ἀκινήτων ὑπὸ τοῦ φορέως ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐγκρισίς τοῦ Υπουργοῦ, ἣτις παρέχεται μετὰ γνώμην τοῦ Ε.Σ.Κ.Α.

2. Ὁ Υπουργός, παρέχων τὴν ἐγκρισίν του, δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ὀριστικὴν ἐγκρισιν τῆς προμηθείας.

3. Τὰ προκηρυσσόμενα ὡς κατ' ἀρχὴν κατάλληλα ἀκίνητα ἐκτιμῶνται παρ' ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς πρακτικοῦ ἐκτιμήσεως ἐκάστου ἀκινήτου καὶ ἣτις ἀπαρτίζεται ἐκ :

1. Τοῦ Οἰκονομικοῦ Βεβῆου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὁποίου καίτοι τὸ πρὸς ἀγορὰν ἀκίνητον.

2. Τοῦ προϊσταμένου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ οἰκείου Γραφείου τοῦ Σχεδίου Πόλεως, καὶ

3. Ἐνὸς μηκρυνικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ταύτης τῆ ἀιτήσεως τοῦ φορέως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας ἡ γνώμη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν φορέα ἢ τὸν Υπουργόν, συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ὀρίζεται, ἐκ τῶν μελῶν καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ φορέως ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

***Ἄρθρον 541.**

Ἀποκλεισμός προμηθευτῶν.

Προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ φορέως δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεώς του, δύναται νὰ ἀποκλείῃ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς προμηθείας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τριῶν (3) μηνῶν μέχρι δύο (2) ἐτῶν, προμηθευτὰς, κηρυχθέντας ἐκπτώτους, ὡς μὴ ἐκπληρώσαντας ὑπαιτιῶς τὰς υποχρεώσεις των πρὸς τὸν φορέα, ὡς καὶ μειοδότης, παρακωλύοντας τὸ ἔργον τῶν Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν καὶ τὴν ὀμαλὴν καὶ ἀποδοτικὴν διὰ τὸν φορέα διεξήγησιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

***Ἄρθρον 542.**

Εὐθύνη Φορέως.

1. Ὁ φορέως οὐδαμῶν εὐθύνην δύναται νὰ ἔχῃ συνεπεῖα προκηρυσσεῖς διαγωνισμοῦ πρὸς διενέργειαν προμηθείας, δικαιοῦμενος, ὅπως, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου ὄργανου, ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τοῦ Ὄργανισμοῦ, μονομερῶς καὶ ἀξίως δι' αὐτὸν ἀκυρώσῃ ἢ ματαιώσῃ τὸν διαγωνισμὸν εἰς οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας καὶ μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Ἐπίσης οὐδαμῶν εὐθύνην βαρύνει τὸν φορέα συνεπεῖα ἐν-ἀρξῆως διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν συμβάσεως προμηθείας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν κατέληξαν εἰς τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως.

***Ἄρθρον 543.**

Ἐπίλυσις διαφορῶν.

1. Πᾶσα διαφορὰ, ἀναφαινομένη μετὰξὺ φορέως καὶ προμηθευτοῦ, ἐπιλύεται διὰ διαιτησίας ὑπὸ δύο διαιτητῶν, ὀριζομέ-

νων ἐνδὲς ὑπὸ τοῦ φορέως καὶ τοῦ ἐτέρου ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ. Ἐκάτερον τῶν μερῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως ὄριση τὸν διαιτητὴν τοῦ ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀντισυμβαλλομένου.

Ἐν διαφωνίᾳ μεταξὺ τῶν διαιτητῶν, ὀρίζεται ὑπὸ τούτων ἐπιδιαιτητής, καὶ ἐν μὴ συμφωνίᾳ τούτων διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ὀρίζεται τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ φορέως μονομελὲς Πρωτοδικεῖον δικάζον κατὰ τὴν οἰκείαν διαδικασίαν τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἦθελεν ἰσχύσει ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ρήτρα περὶ διαιτησίας, διὰ πᾶσαν διαφορὰν ἀναφευμένην μεταξὺ τοῦ φορέως καὶ προμηθευτοῦ, ἀρμόδια καθίστανται κατ' ἀποκλειστικότητα τὰ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ φορέως Δικαστήρια, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀντισυμβαλλόμενος εἶναι ἄλλοδαπὸς καὶ ἡ σύμβασις δὲν κατηρτίσθῃ ἢ δὲν ἐξετελέσθῃ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

ΠΟΡΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΕΛΘΥΣΙΣ - ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Γενικοί πόροι	Άρθρ.	601
Ειδικοί πόροι	»	602

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Υπολογισμός εισφορών	»	603
Έννοια μισθοῦ - εισοδήματος	»	604
Υπόχρεοι καταβολῆς εισφορῶν	»	605
Έννοια εργοδότη εἰς εἰδικὰ περιπτώσεις	»	606
Χρόνος καταβολῆς τῶν εισφορῶν	»	607

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ - ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Βεβαίωσις εισφορῶν	»	608
Εἰσπραξίαι καθυστερουμένων εισφορῶν	»	609
Δημόσια Ταμεία ἐσόδων κοινωνικῆς ἀσφαλείας	»	610
Ἐπιστροφή ἀχρεωτητήτων	»	611

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΟΡΟΙ

Κρατικαὶ συνεισφοραὶ	»	612
Συμμετοχὴ δικαιούχων	»	613

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΙΔΙΚΟΝ -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΟΡΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ -

ΓΗΡΑΤΟΣ - ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ

Εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου - εργοδότη	»	614
Εἰσφορὰ πρώτου ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου	»	615

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΟΡΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ - ΑΣΦΑ-
ΛΙΣΕΩΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ - ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου - εργοδότη - συνταξιούχου	»	616
--	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εἰσφορὰ ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου	»	617
Μειώσεις - ἐπαυξήσεις εισφορῶν	»	618
Πόροι ἐκ κυρώσεων	»	619

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ
ΠΟΡΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Προέλευσις—Διακρίσεις.

Ἄρθρον 601.

Γενικαὶ πόροι.

Γενικοὶ πόροι τῶν φορέων εἶναι:

- α. Εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων,
- β. Εἰσφοραὶ ἐργοδοτῶν,
- γ. Συμμετοχὴ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας παρεχθῶν,
- δ. Πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας των,
- ε. Ἔσοδα ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ ἄλλων αἰτίων καὶ πάσης, κατὰ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον, αἰτίας κτήσεως.
- στ. Κρατικαὶ συνεισφοραὶ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 612 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 602.

Εἰδικοὶ πόροι.

1. Εἰδικοὶ πόροι εἶναι:

- α. Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων λόγῳ πρόωρου πραγματοποιήσεως ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου, δι' ἀπασχολήσεις αἰτίνας, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, συναπάγονται πρόωρον συνταξιοδότησιν αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 301 παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.
 - β. Πρόβλεπται εἰσφορὰ ἢ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰς ἕαρος ἠσφαλισμένων λόγῳ παραβάσεων διατάξεων τοῦ παρόντος.
 - γ. Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ ἐργοδοτῶν λόγῳ ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου, δι' ἀπασχολήσεις αἰτίνας, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, ἐμφανίζον κινδύνους τῆς ζωῆς ἢ τῆς υγείας τῶν ἀπασχολουμένων.
 - δ. Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ ἐργοδοτῶν λόγῳ μὴ τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων ὄρων υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.
 - ε. Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ ἐργοδοτῶν λόγῳ τῆς κειμένης συχρότητος ἐπιπελεύσεως ἀσφαλιστικῶν περιπτώσεων καὶ
 - στ. Πρόβλεπται εἰσφορὰ ἢ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰς ἕαρος ἐργοδοτῶν λόγῳ παραβάσεως διατάξεων τοῦ παρόντος.
2. Ὁ ὑπὸ στοιχείον α' τῆς παρ. 1 εἰδικῆς πόρος, δύναται νὰ μεταστέρευται εἰς ἕαρος τῶν ἐργοδοτῶν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 615 παρ. 3 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰσφοραὶ

Ἄρθρον 603.

Ἵπολογισμὸς εἰσφορῶν.

1. Αἱ εἰσφοραὶ ὀρίζονται εἰς ποσοστὸν:

- α) προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν,
- β) προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων, ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν.

2. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὀρίζεται, ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ποσοστοῦ εἰσφορῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐλάττει τῶν ἐν ἀρθρῳ 116 τοῦ παρόντος κλάσεων τεκμαρτῶν μισθῶν ἢ εἰσοδημάτων, διαμορφουμένων ἐκάστοτε κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 306 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, εἴτε δι' ἀπαντὰς τοὺς ἠσφαλισμένους, εἴτε δι' ὀρισμένης κατηγορίας τούτων.

3. Ἐπὶ προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως αἱ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 110 παρ. 3 τοῦ παρόντος.

4. Ὡς ἀνώτατον ὄριον μηνιαίου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος ὑποκειμένων εἰς εἰσφορὰς ὀρίζεται τὸ ἑκατοντηπλάσιον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερησιοῦ τῆς ἐν ἀρθρῳ 116 τοῦ παρόντος πέμπτης

(V) κλάσεως, ως τούτο διαμορφούται εκάστοτε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 306 του παρόντος.

Δύναται διά κανονισμού να όρίζονται δι' όριζόμενας κατηγορίας ή ασφαλισμένων έτερα άνώτατα όρια μη δυνάμενα να υπολείπονται του ήμίσεως, εϋδὲ να υπερβαίνουν τὸ διπλάσιον του εν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ όριζομένου.

5. Δύναται διά κανονισμού να καθορίζεται ἡ κλάσις, τὸ τεχνικὸν εἰσόδημα τῆς οὐσίας θὰ εἶναι τὸ κατώτατον ὅριον ἐπὶ τοῦ οὐρίου υποχρεωτικῶς υπολογίζεται ἡ κατεχόμενη εἰσφορά ἀνεξαρτήτως τῆς τυχόν δηλώσεως κατωτέρου εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 604.

Ἔννοια μισθοῦ — εἰσοδήματος.

1. Προκαίμενον περὶ ἀσφάλισεως μισθωτῶν ὡς μισθὸς διὰ τὸν υπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν νοοῦνται αἱ παροχαὶ τοῦ ἐργοδότη πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 103 στοιχ. 7 τοῦ παρόντος. Τὰ δῶρα λόγῳ ἐορτῶν ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν αὐτοτελῶς καὶ μέχρι τοῦ ἐν ἄρθρῳ 603 παρ. 4 τοῦ παρόντος ποσοῦ, ἐφαρμοζομένης, συνταραχούσης περιπτώσεως, καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 603 τοῦ παρόντος. Τὰ τῆς ἀποτιμῆσεως εἰς χρῆμα τῶν εἰς εἶδος παροχῶν όρίζονται διὰ κανονισμού.

2. Προκαίμενον περὶ ἀσφάλισεως αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων ὡς εἰσόδημα νοεῖται τὸ ὑπὸ τούτων δηλωθὲν ὡς πραγματοποιηθὲν ἐξ οἰσδήποτε πηγῆς ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγελματικῶς τῶν εἰσοδήμα κατὰ τὸ προηγούμενον εκάστοτε ἡμερολογιακὸν ἔτος διὰ τῆς ἐπιδοθείσης εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον φορολογικῆς δηλώσεως ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς πάντως τοῦ ἄρθρου 603 παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος. Ἐπὶ μὴ ὑποδολῆς τριακτῆς δηλώσεως δι' οἰσδήποτε λόγον ὡς εἰσόδημα νοεῖται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 603 παρ. 5 όρίζομενον. Ἐν περιπτώσει διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀμφισβητήσεως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσοδήματος ὁ φορέας δύναται νὰ δεχθῆ ὡς εἰσόδημα τὸ προσδιορίζομενον διὰ συμβιβασμοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς. Διὰ κανονισμόν όρίζεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς δηλώσεως εἰς τὸν φορέα τοῦ εἰσοδήματος, ἡ τύχη τοῦ ἐνδεχομένου καθ' ὑπέρθασιν τοῦ ἄρθρου 603 παρ. 4 προκύπτοντος, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογήν τῆς παρούσης παραγράφου.

3. Μισθὸς ἢ εἰσόδημα τῆς αὐτῆς χρονικῆς ἐλάσεως υπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς, ὡς καὶ δῶρα ἐορτῶν καὶ ἐπιδόματα ἀδείας, δύναται νὰ στρογγυλεύονται κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ εἰς ἀκεραίας δραχμὰς ἢ δεκάδας ἢ πεντηκοντάδας ἢ ἑκατοντάδας δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως ὕψους ποσοῦ ἢ κατὰ κατηγορίας ποσῶν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ φορέως δύναται νὰ ἐνεργῆται κατὰτάξεις όρισμένων κατηγοριῶν ἠσφαλισμένων εἰς ποσὰ ἀποδοχῶν ἢ εἰς ποσοστὰ ἐλάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ τεχνικουμένου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος τούτων κατὰ κατηγορίας, δυνατῆς οὔσης τῆς κατατάξεως κατὰ τοπικὰς περιοχὰς καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν εἰσφορῶν εἰς πάγιον κατὰ μῆνα ποσόν ἢ γὰ προβλέπεται ὁ καθορισμὸς τεχνικουμένου μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος διὰ τὰς κατηγορίας ταύτας (ἀμειβόμενοι μὲ κυμαινόμενας ἀποδοχὰς, ἀπασχολούμενοι οὐχι συνεχῶς ἢ εἰς μὴ σταθερὸν ἐργοδότην, ἀμειβόμενοι κατ' ἀποκοπήν, αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι ἀνευ ἐπαγγελματικῆς στέγης, ἀσφαλιζόμενοι μέτῳ ἀσφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν κλπ.).

5. Διὰ κανονισμόν όρίζεται ὡς χρονικὴ ἐλάσις υπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς δι' ἅπαντας τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ κατὰ κατηγορίας ἢ ἡμέρας, ἢ ἑβδομάς, ἢ μῆνα ἢ καὶ μακροτέρα χρονικὴ περίοδος τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως ὡς καὶ ὁ τρόπος ἐξευρέσεως τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν χρονικὴν ἐλάσιν υπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς.

6. Ἡ υποχρέωσις καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς παραμένει ἀκεραία καὶ ἐὰν ἐτι ὁ ἠσφαλισμένος ἀπασχολήθῃ ἐπὶ τμημα μόνον τῆς χρονικῆς ἐλάσεως υπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς.

Άρθρον 605.

Υπόχρεοι καταβολής εισφορών.

1. Διά την καταβολήν των εισφορών υπόχρεοι είναι:

α) Προκειμένου περί μισθωτού, ο οικείος εργοδότης.

Ή παρά του εργοδότη μη καταβολή των εισφορών δεν συνεπάγεται διά τον ήσφαλισμένον στέρησιν ή μείωσιν οίουδήποτε δικαιώματός του εκ της ασφάλισως, επιφυλακασμένης πάντως της εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 109 παρ. 2 και 3.

β) Προκειμένου περί αυτότελως απασχολουμένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν, ο ήσφαλισμένος. Ή παρά του αυτότελως απασχολουμένου ήσφαλισμένου μη καταβολή των εισφορών επί χρόνον οριζόμενον διά κανονισμό συνεπάγεται στέρησιν των δικαιωμάτων αυτού επί των παροχών επί χρόνον οριζόμενον διά κανονισμό. Ή παρά του προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν μη καταβολή των εισφορών συνεπάγεται εφαρμογήν των παρ. 4 και 5 του άρθρου 110 του παρόντος.

γ) Προκειμένου περί προσώπων ασφαλιζομένων μέσω ασφαλιστικού συνεταιρισμού, ο συνεταιρισμός. Ή παρά του συνεταιρισμού μη καταβολή των εισφορών επί χρόνον οριζόμενον διά κανονισμό συνεπάγεται στέρησιν των δικαιωμάτων των μελών αυτών επί χρόνον οριζόμενον διά κανονισμό. Κανονισμός ώσαύτως ορίζει τας συνεπείας της μη καταβολής των εισφορών των μελών προς τον συνεταιρισμόν.

2. Προκειμένου περί ασφάλισως μισθωτών:

α) Είναι άκυρες πάσα συμφωνία μεταξὺ τούτων και των οικείων εργοδότην περί μεταθέσεως του ασφαλιστικού θάρους ή μεταβολής του τρόπου κατανομής αυτού.

β) Ο εργοδότης υποχρεούται κατά την πληρωμήν των μισθών να παρακρατῆ τὰ τμήματα των εισφορών τὰ βαρύνοντα τους ήσφαλισμένους. Εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώσῃ την υποχρέωσίν του ταύτην εντός διμήνου από της ημέρας της πληρωμής των μισθών, ή καταβολή της τε εργοδοτικής και της εισφορᾶς του ήσφαλισμένου βαρύνει τον εργοδότην. Εν ταιούτη περιπτώσει ο μισθός δεν θεωρείται προακυηάνόμενος κατά το μη παρακρατηθέν τμήμα της εισφορᾶς.

γ) Ο εργοδότης βαρύνεται με ολόκληρον την εισφορὰν ήσφαλισμένου και εργοδότη, ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἀμοιβήν εἰς χρέμα εἰσπράττει· ο ήσφαλισμένος παρὰ τούτου ή παρὰ τρίτων.

δ) Ο εργοδότης υποχρεούται διά την καταβολήν των εισφορών και των ήσφαλισμένων των μη ἀμειβομένων ἐν ὄλῳ ή ἐν μέρει· ὑπ' αὐτοῦ, δικαιούμενος ἐν ταιούτη περιπτώσει να εἰσπράττῃ κατά τὰ διά κανονισμοῦ ορισθησόμενα τὸ βαρῦνον τὸν ήσφαλισμένον τμήμα, και, τούτου ἀνουμένου, να καταγγείλῃ τήν μετ' αὐτοῦ σύμβασιν ἄνευ ἀποζημιώσεως.

ε) Πλείονας εργοδότης ἐκμεταλλεούμενος· την αὐτήν ἐπιχείρησιν εὐθύνονται εἰς ολόκληρον.

3. Προκειμένου περί ασφάλισως αυτότελως απασχολουμένου παρεχόντος υπηρεσίας ἐπὶ μισθῷ μὲν ή ποσοστοῖς εἰς οἰουδήποτε πρόσωπον, ἐπὶ ἀμοιβῇ δὲ κατά πράξιν ή περιπτώσιν εἰς νομικὸν πρόσωπον, ο κατορθάλλων τὸν μισθὸν ή τήν ἀμοιβήν υποχρεούται να παρακρατῆ τὸ τμήμα της εισφορᾶς τὸ βαρῦνον τὸν αυτότελως απασχολούμενον, θεωρούμενον ἐν προκειμένῳ διά την εφαρμογήν του παρόντος ὡς μισθωτόν.

4. Προκειμένου περί ήσφαλισμένων μη ἐχόντων σταθερὸν εργοδότην ή αυτότελως απασχολούμενων δύναται, συντρεχουσῶν εἰδικῶν περιπτώσεων, να θεωρησεται· διά κανονισμοῦ ή καταβολή των εισφορών διά συστάσεως ασφαλιστικού συνεταιρισμοῦ, ὅστις ὑπέχει ἔγκλην του οικείου φορέως την εὐθύνην εργοδότη.

Άρθρον 606.

Έννοια εργοδότη εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

1. Θεωροῦνται ὡς εργοδότης προκειμένου περί φορτώσεων και ἐκφορτώσεων:

α) Πλοίων, οἱ οικείοι ἐφοπλισταὶ και οἱ πράκτορες ἀλληλεγγύως, ἐκτός ἐὰν αἱ ταιούται ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὅπότε ὡς εργοδότης θεωρεῖται ὁ οικείος ὀργανισμός.

β) Χερσαίων και ένχειρίων μεταφορικών μέσων, οι οικείαι επιχειρήσεις κατά τας διατάξεις του κανονισμού.

2. Επί έργασιών έκτελουμένων εν όλω ή εν μέρει δι' εργολάβων ή υπεργολάβων εργοδόται είναι ο κύριος της εργασίας και τα μετολαβούντα ταύτα πρόσωπα, εύθυνόμενα εις όλόκληρον.

3. Ειδικώς επί οικοδομικών έργασιών έκτελουμένων δια μέσολαβήσεως εργολάβων ή υπεργολάβων ως εργοδόται θεωρούνται δια μέν την καταβολήν των εισφορών ο κύριος του κτιγγομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζόμενου, έπισκευαζόμενου ή κατεδαφιζόμενου κτίσματος, δια δε την εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 608 παρ. 2 του παρόντος και οι μετολαβούντες εργολάβοι και υπεργολάβοι οι προσλαμβάνοντες και άμείβοντες τους ήσχαλισμένους.

Είς τας οικοδομικάς εργασίας υπό την άνωτέρω έννοιαν δέν άνήκουν:

α) Αί βυθουργικά, περιλαμβάνουσαι την κατασκευήν και τοποθετήσιν κουφομάτων και έρμαρίων.

β) Αί σιδηρουργικά.

γ) Αί μηχανουργικά εν γένει, περιλαμβάνουσαι τας ύδραυλικάς, άποχευευστικάς, ηλεκτρολογικάς, κλιματιστικάς, θερμαντικάς, τοποθετήσεις άνελκυστήρων και λοιπών μηχανημάτων λειτουργούντων εις την οικοδομήν.

δ) Αί διακοσμητικά.

ε) Αί μαρμαριναί.

4. Επί έργασιών έκτελουμένων δια λογαριασμών του Δημόσιου ή εργασιών τοπικής αυτοδιοικήσεως ως εργοδόται θεωρούνται οι ανάδοχοι ή οι εργολάβοι. Το Δημόσιον ή ο οργανισμός υποχρεούνται, όπως πρό πάσης πληρωμής, όλικης ή μερικης, λογαριασμού άντιόχου ή εργολάβου άξιούν την προτιμούν υπό τούτου θεθαίωσεως του οικείου φορέως περι καταβολής των άναλογουσών εις τας έκτελεσθείσας εργασίας εισφορών, άποτελούσης δικαιολογητικόν της πληρωμής, άλλως όπως παρακρατούν το άντίστοιχον ποσόν και καταβάλλουν τούτο άπ' εύθείας εις τόν φορέα.

5. Πρκαίμενου περι ήσχαλισμένων ύπαρχόντων εις την άσφάλισιν μέσω συνταξιομενών κατά το άρθρον 605 παρ. 4 του παρόντος, ως εργοδότης θεωρείται ο συνταξιομενός. Κανονισμός όρίζει τας άναγκάσας λεπτομερείας δια την μέσω συνταξιομενών άσφάλισιν.

"Άρθρον 607.

Χρόνος καταβολής των εισφορών.

1. Αί εισφοραί καταβάλλονται έντός του έπομένου μηνός από του τέλους του μηνός καθ' όν κατέστησαν άπαιτηται ή άποδοχαί των μεθωτών.

2. Αί εισφοραί των άυτοτελώς άπασχολουμένων καταβάλλονται κατά μήνα ή μακρότερα, πάντως ούχι πλέον του τριμήνου, χρονικά διαστήματα κατά τὰ ειδικώτερον δια κανονισμού όριζόμενα.

3. Εισφοραί μη καταβαλλόμεναι έντός της προβλεπομένης έκάστοτε προθεσμίας επιβαρύνονται δια προσθέτου τέλους 0,50ο δι' έκαστον δεκαήμερον καθυστερήσεως ύπολογιζόμενον από της πρώτης ημέρας έκάστου 10ημέρου, της συνολικής πάντως επιβαρύνσεως εκ του προσθέτου τούτου τέλους μη δυναμένης να υπερβή το 50οο του ποσού της κυρίας εκ καθυστερουμένων εισφορών όφειλής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Βεθαίωσις — εισπραξις εισφορών.

"Άρθρον 608.

Βεθαίωσις εισφορών.

1. Ο τρόπος της θεθαίωσεως και της εισπράξεως των εισφορών όρίζεται δια κανονισμού. Δύναται δια του κανονισμού να όρίζεται, ότι ή θεθαίωσις των εισφορών χωρεί επί τη άναγκη της άπασχολήσεως, της εισπράξεως τούτων δυναμένης να ενεργήται και κευρισμένως. Δύναται ώσαύτως κατά τας διατάξεις κανονισμού να επιβάλλεται εις τους υποχρέους ή άμα τη θεθαίώσει καταβολή των εισφορών.

Οἱ φορεῖς δύνανται πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν τῶν νὰ ἐκδίδουν καὶ χρησιμοποιοῦν ἔνσημα. ἅτινα ἀπολαμβάνουν τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα, ἐξομοιούμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά.

2. Διὰ κανονισμοῦ δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς τινὰ τῶν φορέων ἢ θεσπιάσεις τῶν πόρων ἐτέρων φορέων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ καθορίζονται τὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων διὰ τὴν θεσπιάσιν, τὰ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως τῶν πόρων εἰς τὸν δικαιούχον φορέα, τὸ ὕψος τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ θεσπισθέντος φορέως εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν θεσπισθέντων ἐσόδων, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τῶν προθεσμιῶν ἀμφισβητήσεως τῆς θεσπιστέως, τὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων διὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀμφισβητήσεων καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

3. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ τούτων, τῆς διαρκείας τῆς ἀπασχολήσεως, τοῦ ὕψους τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν καὶ τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν οἱ ἐργοδότες, προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι ἢ προαιρετικῶς συνεχίζοντες τὴν ἀσφάλισιν, ὡς καὶ οἱ ἀρχαιολογικοὶ συνεταιρισμοί, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν καὶ παροχὴν εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ ἀπαιτούμενων στοιχείων. Ἡ σχετικὴ τήρητέα διαδικασία, τὰ παρασχετέα στοιχεία, ὡς καὶ ὁ τρόπος παροχῆς τούτων, ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ, μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς ἐπιβολῆς εἰς τοὺς ἐργοδότες ὑποχρεώσεως συντάξεως κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὀριζόμενα διὰ τοῦ κανονισμοῦ συγκεντρωτικῆς καταστάσεως περιεχομένης ἅπαντα τ' ἀνωτέρω στοιχεία καὶ ὑποβολῆς ταύτης εἰς τὸν ἀρμοδίον φορέα, ὡς καὶ τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς μισθωτοὺς εἰδικῶν σημειωμάτων περὶ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων. Οἱ φορεῖς δικαιούνται νὰ προβαίνουν εἰς ἐπαλήθευσιν τῶν στοιχείων τούτων ἐκ τῆς πρὸς τῷ ἀρμοδίῳ Οἰκονομικῷ Ἐφεβρῶ φορολογικῆς δηλώσεως τοῦ ἐργοδότη ἢ ἠσφαλισμένου, ἧτις ἀποτελεῖ τεκμήριον διὰ τὰ πρὸς ἐπαλήθευσιν στοιχεία. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεβρος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ συνυπολογίσῃ ὡς πραγματοποιηθείσας δαπάνας ἐκ μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ποσὰ ἐφ' ὧν δὲν κατεβλήθησαν αἱ ὑπὲρ τοῦ οἰκείου φορέως εἰσφοραί, ἐκτός ἐὰν ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται μερικὴ ἢ ὀλικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς εἰσφορῶν.

Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος πρὸς τήρησιν καὶ παροχὴν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων παραλείψῃ τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω σχετικῶς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν ὑποχρεώσεις του, αὗται καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ οἰκείου φορέως.

4. Ἴδιον σύστημα θεσπιάσεως καὶ καταβολῆς εἰσφορῶν δύναται νὰ θεσπισθῇ διὰ κανονισμοῦ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐργατῶν οἰκοδομικῶν ἢ τεχνικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπεργολάβων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρισθῇ, ὅτι διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν χρηρήγησιν ἀδείας οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἢ λοιπῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν, ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη, εἶναι ἀπαραίτητος ἢ διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐνσήμων ἢ ἄλλως πως προκαταβολὴ εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἢ τοὺς τυχόν πρὸς τοῦτο συνιστωμένους ἀσφαλιστικοὺς συνεταιρισμούς, τοῦ συνόλου ἢ τμήματος τῶν δάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐκτελουμένου ἔργου καὶ εἰδικῶν συντελεστῶν ἐργατικῆς δαπάνης, ὀριζόμενων διὰ κανονισμοῦ, προϋπολογιζόμενων εἰσφορῶν διὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἀπασχολουμένου ἀναγκασίου προσωπικοῦ, ὡς καὶ ἡ μετὰ τὴν καθ' ὄρισμένον μέτρον πρόβδον τῶν ἐργασιῶν προκαταβολὴ ἐτέρων ποσῶν.

Παρόλ' αὐτὸς τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως, πλὴν τῶν λοιπῶν συνεπειῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου, παρέχει εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τὸ δικαίωμα ὅπως προβαίνῃ εἰς τὴν διὰ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἀφαίρεσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 609.

Εἰσπραξίαι καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα ἀπαιτήσεις τῶν φορέων ἐξ εἰσφορῶν ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἐξοφλήσεως τούτων, προσθέτων τελῶν, ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ προσθέ-

των πάσης φύσεως εισφορών προβλεπομένων υπό του παρόντος εισπραττόνται κατά τὰς διατάξεις του νόμου «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων», υπό των φορέων ή μέσω των Δημοσίων Ταμείων ή των εν άρθρω 610 του παρόντος Δημοσίων Ταμείων Εσόδων Κοινωνικής Ασφαλείας.

Τίτλον διά τήν δεδαιώσιν και εισπραξίν των περι των ανωτέρω απαιτήσεων αποτελούν πράξεις του φορέως ή καταστάσεις οφειλετών συντασσόμεναι κατά τὰς διατάξεις κανονισμού.

2. Εν περιπτώσει εισπράξεως των απαιτήσεων των φορέων διά πλειστηριασμό ή αναγγελίας εις πτώχευσιν ή κατατάξεις αυτών γίνεται προνομικώς μετά των απαιτήσεων τής παρ. 4 του άρθρου 1039 εν συνδυασμῳ προς τὰ άρθρα 1040, 1041, 1042 και 1071 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, ἐπι ενδεχομένης δὲ ἀνεπαρκείας του ἀπομένοντος υπολοίπου προς ἐντελῆ ἐξόφλησιν αὐτῶ συντρέχουσαι προνομικαὶ απαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

Ἐν κατατάξει του φορέως ἐπὶ ἐκπλειστηριαζόμενου κινητοῦ ή ἀκινήτου ὁ ἐπὶ του πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, παρὰ τήν ἀσκηθεῖσαν ἀνακοπήν κατά τής ἐν τῷ πινάκι κατατάξεως τούτου, καταβάλλει εἰς τὸν φορέα τὸ δι' ὃ κατατάγη οὗτος ποσὸν μετά των μέχρι τής ἡμέρας τής καταβολῆς οφειλομένων τόκων, του φορέως ὑποχρεωμένου νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμελλητὴ τήν τυχόν διαφοράν, ἐὰν ἤθελε μεταρρυθμιθῆ ὁ πινάξ κατατάξεως διά τελεσιδικίου ἀποράσεως.

3. Ἐπιφυλαττομένης τής ἐφαρμογῆς των παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου αὶ απαιτήσεις των φορέων ἐξ ἀφαιρέσεως μισθῶτων θεωροῦνται παραλλήλως ὑπὸ πᾶσιν ἐποψίαις ἀπαιτήσεις ἐκ μισθῶν και ἀπολαμβάνουσι πάσης ἐκ τής ἰσχύουσας ἐκάστοτε νομοθεσίας προστασίας των μισθῶν, ἰσχυουσῶν ἐν προκειμένῳ και των σχετικῶν ποινικῶν συνεπειῶν.

4. Ὁ φορεὺς ἔχει τίτλον ἐν του νόμου, κατά τὰ ἰσχύοντα προκειμένου περι του Δημοσίου, προς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ των ἀκινήτων των οφειλετῶν αὐτοῦ, δι' ἀπαιτήσεις ἐξ εισφορῶν ἔσται των πράξεων ἐπιβολῆς των ὀργάνων του.

5. Ἐφ' ἀπατῶν των περιπτώσεων διενεργείας πλειστηριασμῶν, ἐπισπεύσει του φορέως ἐπὶ ἀκινήτων οφειλετῶν του, ἐξ ἀφαιρέσεως εισφορῶν, ἔσται κατασχέσεων, ἐπιβληθεισῶν, πρό τής ἰσχύος του Κώδικος τής νέας Πολιτικής Δικονομίας, διά τήν, λόγω μὴ ἐμφανίσεως πλειοδοτῶν, κατακύρωσιν του ἐκπλειστηριαζόμενου ἀκινήτου ὑπὲρ του φορέως, ὡς ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, ἐφαρμόζεται ή διάταξις του άρθρου 1030 του ὡς ἄνω Κώδικος, καταργουμένης διά τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἀπὸ τής ἰσχύος του παρόντος, τής δυνάμει του άρθρου 50 του εισαγωγικοῦ νόμου τούτου, παραμεινάσης ἐν ἰσχύϊ, διατάξεως του άρθρου 978 Πολ. Δικ., ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενετέρως.

Ἄρθρον 610.

Δημόσια Ταμεία

Ἐσόδων Κοινωνικής Ασφαλείας.

1. Ἡ εισπραξίς των εσόδων των ἐν άρθρω 501 φορέων Κοινωνικής Ασφαλείας πραγματοποιεῖται διά των «Δημοσίων Ταμείων Ἐσόδων Κοινωνικής Ασφαλείας».

2. Τὰ Δημόσια Ταμεία Ἐσόδων Κοινωνικής Ασφαλείας, ἀποκαλούμενα ἐφεξῆς Ταμεία, αποτελοῦν ἰδίαις ἀρχαίς, ἐκπροσωπούμενας ὑπὸ του Διευθυντοῦ αὐτῶν, ἰδρύονται δὲ δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετά γνώμη του Ε.Σ.Κ.Α. ἀνά ἐν εἰς ἐκάστην πρωτεύουσαν νομοῦ ή πόλιν ἄνω των 10.000 κατοίκων, ἐπιτρεπομένης τής ἰδρύσεως πλειόνων εἰς πόλεις ἄνω των 50.000 κατοίκων. Διὰ τής ἰδρύσεως ταῦτα ἀποφάσει καθορίζεται ή τοπική ἀρμοδιότης ἐκάστου Ταμείου και ή σύνθεσις των ὑπηρεσιῶν και των θέσεων.

3. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ἀπάσας τὰς ἐξουσίας και ἀρμοδιότητες Δημοσίου Ταμείου. Αἱ εισπράξεις των ἐκ πάσης πηγῆς εσόδων ἐν μὴ ἐμπροθέτμῳ και ἐκουσίᾳ πληρωμῆ κατά τὰ ἐν άρθρω 608 και ἐπόμενα ὀριζόμενα γίνονται κατά τὰς διατάξεις του νόμου, περι εισπράξεως δημοσίων εσόδων ὡς ἰσχύουν διά τήν εισπραξίν των εσόδων του Δημοσίου και με πάντα τὰ μέσα ἀναγκαστικῆς εισπράξεως, τήν διαδικασίαν και τὰς προθεσμίας τὰ προβλεπόμενα διά τήν εισπραξίν των εσόδων του Δημοσίου.

4. Τὸ προσωπικὸν τῶν Ταμείων λαμβάνεται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν φορέων καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὰς καιρένας διατάξεις ὑπηρετούντων. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Ταμεία θεωρεῖται διὰ πάσας τὰς ἐννόμους συνεπείας ὡς ὑπηρετούν εἰς τὸν φορέα, εἰς ἑάρορ τοῦ ὁποῦο καταβάλλονται αἱ ἀποδοχαὶ του, τοποθετεῖται δέ, μετατίθεται καὶ προάγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον τοῦ ὁποῦο καὶ ὑπάγεται. Ὡς ὑπηρεσιακὰ συμβούλια κρίσεως τοῦ προσωπικοῦ του εἶναι τὰ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Διὰ κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων, τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ταμείων.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις τῆς εἰσπραξέως τῶν ἐσόδων τῶν φορέων εἰς Δημόσια Ταμεία τοῦ Δημοσίου. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθορίζεται καὶ ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων.

Ἄρθρον 611.

Ἐπιστροφὴ ἀχρεωστητῶν.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 111 τοῦ παρόντος:

α) Εἰσφορὰ ἀχρεωστητῶς εἰσπραχθεῖσαι, πλὴν τῶν εἰσφορῶν κλάδου ἀσθεναίας, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντόκως πρὸς 4ο/ο ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐπιστροφήν.

β) Εἰσφορὰ κλάδου ἀσθεναίας ἀχρεωστητῶς εἰσπραχθεῖσαι ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντόκως πρὸς 4ο/ο ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐπιστροφήν ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἔτυχε παροχῶν οἰασθήποτε ἐκτάσεως.

2. Προκειμένου περὶ ἡσφαλίσεως μισθωτῶν δικαιοῦται ὁ ἡσφαλισμένος ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπὸ εὐθείας εἰς αὐτὸν καταβολὴν τοῦ ἀναλογούντος αὐτῷ ἐξ εἰσφορῶν του τοσοῦ ἐκ τῶν ἀχρεωστητῶς εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν μετὰ τοῦ ἐκ 4ο/ο τόκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Κρατικαὶ συνεισφοραὶ καὶ λοιποὶ πόροι.

Ἄρθρον 612.

Κρατικαὶ συνεισφοραὶ.

1. Ἐφ' ὅσον πρὸς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων σκοπῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς παρίσταται ἀνάγκη μειώσεως εἰσφορῶν θεωπιμένων ὑπὲρ φορέων κοινωνικῆς ἡσφαλείας ἢ ἐτέρων ἐπιβαρύνσεως τῶν φορέων τούτων, αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς μειώσεως εἰσφορῶν ἢ τῆς ἐπιβαρύνσεως καλύπτονται δι' ἐπιχορηγήσεως ἐκ τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐγγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὄψος καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Ἡ ἔκτασις ἀναπτύξεως τῶν ἐν ἁρθροῖς 201 παρ. 1, 205 καὶ 206 τοῦ παρόντος δραστηριοτήτων προσδιορίζεται ἐκ τῶν ἐγγραφομένων κατ' ἔτος πιστώσεων εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 210 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 613.

Συμμετοχὴ δικαιούχων.

Ἡ κατὰ τὰ ἁρθρα 231 καὶ 233 παρ. 9 τοῦ παρόντος συμμετοχὴ τῶν δικαιουμένων παροχῶν ἀσθεναίας εἰς εἶδος προσώπων εἰς τὴν δαπάνην πραγματοποιήσεως τούτων ἀποτελεῖ πόρον τοῦ φορέως ἢ κλάδου ἀσθεναίας, παρ' ᾧ ταῦτα ἡσφαλιζονται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΙΔΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πόροι ασφαλίσεως αναπηρίας—γήρατος—επιζώντων.

*Άρθρον 614.

Εισφορά ησφαλισμένου—εργοδότη.

1. Ἡ εισφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας—γήρατος—επιζώντων ὁρίζεται εἰς 180)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἢ εἰσοδήματος, κατανεμομένη, ἐπὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, εἰς 6 εἰς ἕκαστον τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ 12 εἰς ἕκαστον τοῦ ἐργοδότη.

2. Διὰ κανονισμοῦ δύναται:

α) Νὰ ὁρισθῇ ἡ ἐξῆγημένη μέχρι τοῦ διπλασίου ἢ ἡλαττωμένη μέχρι τοῦ ἡμίσεος ἢ ἐν παρ. 1 εισφορά, ἐφ' ἴσον ἡ σχέση μεταξὺ ἀριθμοῦ ἡσφαλισμένων καὶ ἀριθμοῦ συνταξιούχων ἐπιβάλλει τὴν καταβολὴν ἡ ἐξῆγημένη ἢ ἐπιτρέπει τὴν καταβολὴν ἡλαττωμένης εισφορᾶς.

β) Νὰ ἀναπροσαρμῶνται ἢ ἐν παρ. 1 καὶ ἢ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ὑπὸ στοιχείῳ α' εισφορά εἰς τὴν ἔκτασιν ἐπιβάλλει ἐκαστοτὴ ἢ ἐξέλιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡσφαλισμένων καὶ ἢ ἐξέλιξις τῆς μέσης συντάξεως.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου, προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, ἢ κατανομῆς τῆς εισφορᾶς μεταξὺ ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη ἔσθον νὰ διατηρηθῆται εἰς σχέσιν 1 πρὸς 2.

*Άρθρον 615.

Εισφορά προώρου ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου.

1. Ἡ εἰδικὴ εισφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας—γήρατος—επιζώντων ἐπὶ προσώπων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 301 παρ. 4 τοῦ παρόντος, ὁρίζεται εἰς 20)ο εἰς ἕκαστον τοῦ ἡσφαλισμένου. Διὰ κανονισμοῦ δύναται ν' ἀυξάνηται ἢ εἰσφορά αὕτη μέχρι συμπληρώσεως ποσοστοῦ 6,5 οἴο.

2. Ἡ εἰδικὴ εισφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας—γήρατος—επιζώντων ἐπὶ προσώπων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 301 παρ. 5 τοῦ παρόντος, ὁρίζεται διὰ κανονισμοῦ μετ' ἀναλογιστικὴν ἢ οἰκονομοτεχνικὴν μελέτην εἴτε γενικῶς, εἴτε κατὰ κατηγορίας προσώπων.

3. Ἐὰν διαπιστωθῆται, ὅτι ὑπάρχει δυνατότης, ὅπως, ἐφ' ὅσον ληφθεὶν ὁρισμένα μέτρα, ἐξαιλεθῆ τὸ στοιχεῖον τοῦ ἰδιαζόντως ἐπιπλέον ἢ ἀνθυγιεινοῦ ἢ τῶν ἐν ἀρθρω 301 παρ. 5 τοῦ παρόντος εἰδικῶν συνδελῶν ἐκ τινος οἰκονομικῆς μονάδος ἢ εἰδικότητος κατατασσομένων εἰς τοὺς πίνακας τοῦ ἀρθρου 324 τοῦ παρόντος, δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ μετατίθεται εἰς ἕκαστον τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν ἢ ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου εἰδικὴ εισφορά τῶν ἡσφαλισμένων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 301 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.

Αἱ διαδικασίαι, αἱ ὅροι, αἱ προϋποθέσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ὁρίζεται διὰ κανονισμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πόροι προστασίας

'Υγείας - 'Ασφαλίσεως - Μητρότητος - 'Ασθενείας.

*Άρθρον 616.

Εισφορά ἡσφαλισμένου - Εργοδότη - Συνταξιούχου.

1. Ἡ εισφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν μητρότητος - ἀσθενείας πρὸς πραγματοποιήσιν παροχῶν εἰς χρέμα ὁρίζεται εἰς 1,50)ο κατανεμομένη ἐπὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, εἰς 0,5 εἰς ἕκαστον τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ 1 εἰς ἕκαστον τοῦ ἐργοδότη.

2. Ἡ εισφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν μητρότητος - ἀσθενείας πρὸς πραγματοποιήσιν παροχῶν εἰς εἶδος ὁρίζεται εἰς 5,25), κατανεμομένη ἐπὶ ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, εἰς 1,75) εἰς ἕκαστον τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ 3,5) εἰς ἕκαστον τοῦ ἐργοδότη.

3. Ἡ εισφορά συνταξιούχων διὰ τὴν ἀσφάλισιν μητρότητος - ἀσθενείας πρὸς πραγματοποιήσιν παροχῶν εἰς εἶδος ὁρίζεται

εις 100)ο. κατανομομένη εις 40)ο εις εάρια του συνταξιούχου και 60)ο εις εάρια του συνταξιοδοτούντος φορέως.

4. Διά κανονισμού δύναται:

α) ν' αυξάνηται ή εν παρ. 1—3 του παρόντος άρθρου εισφορά εις ήν έκτασιν επιβάλλουν εκάστοτε αι ανάγκαι προστασίας της υγείας και ασφαλίσεως της μητρότητος και της ασθενείας εν ύψει των εκάστοτε συγχρόνων αντιλήψεων και μεθόδων της Ιατρικής επιστήμης.

β) να μειούται ή εν παρ. 1 εισφορά προκειμένου περί κατηγοριών ησφαλισμένων δικαιουμένων παροχών ασθενείας εις χρήμα εις περιορισμένην έκτασιν ή εις χαμηλόν ύψος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Γενικαί διατάξεις.

*Άρθρον 617.

Εισφορά επαγγελματικού κινδύνου.

1. Η ειδική εισφορά επαγγελματικού κινδύνου ορίζεται εις 1%, βαρύνει δε τους εργαζόμενους προσώπων απασχολουμένων εις βιομηχανικά εργοστάσια, βιοτεχνικά εργαστήρια, εργοστάσια τεχνικών έργων και οικοδομών, φορτωεφορτωτές, μεταφοράς, μεταλλεία και λατομεία, υπνόμους, και εν γένει εις εργασίας διεξαγόμενας υπό συνθήκας ώστε να τίθεται εν κινδύνω ή ζωή ή ή υγεία των εργαζομένων.

2. Επί ασφαλίσεως μόνον αναπηρίας — γήρατος — επιζώντων ή μόνον μητρότητος — ασθενείας είτε εις είδος, είτε εις χρήμα, ή περί ής ή παράγρ. 1 του παρόντος άρθρου εισφορά μειούται εις το ήμισυ.

3. Διά κανονισμού καθορίζονται:

α) Αι κατηγορίαι των εργαζοτών, αίτινες υποχρεούνται εις την καταβολήν της εισφοράς επαγγελματικού κινδύνου.

β) Οί όροι και αι προϋποθέσεις, ύφ' ής θα δύναται, προκειμένου περί μικτής επιχειρήσεως, να περιορίζηται ή εισφορά επαγγελματικού κινδύνου επί των αποδοχών ωριμένου μόνον τμήματος του προσωπικού ταύτης επιχειρήσεως.

γ) Πόσα έτέρα λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν των ώς άνω διατάξεων.

*Άρθρον 618.

Μειώσεις — επαυξήσεις εισφορών.

1. Δύναται διά κανονισμού, εκδιδομένου βάσει οικονομοτεχνικής μελέτης περί της επιβαρύνσεως του οικείου φορέως και προέλευσεως καλύψεως ταύτης κατά το άρθρον 612 παρ. 1 του παρόντος, να μειούνται αι εν άρθροις 614 και 616 εισφοραί προς έξυπνότερην γενικωτέρων σκοπών κοινωνικής πολιτικής.

2. Δύναται διά κανονισμού ν' αυξάνονται μέχρι του διπλασίου αι εν άρθρω 614 του παρόντος εισφοραί διά την ασφάλισιν απασχολουμένων συνταξιούχων. Διά του κανονισμού δύναται να εξαίρουνται της αυξήσεως εισφοραί διά την ασφάλισιν κατηγοριών προσώπων, ών ή απασχόλησις κρίνεται αναγκαία διά την έξυπνότερην γενικωτέρων κοινωνικών σκοπών.

*Άρθρον 619.

Πόροι εκ κερώντων.

1. Διά κανονισμού καθορισθήσεται ο τρόπος διεκλιώσεως και εισπράξεως των περι ών τα άρθρα 121 παράγραφοι 3—4, 202 παράγραφοι 2—3, 208 παρ. 2, 209 παρ. 1, 213 παρ. 2, 313 παρ. 5, 314 παρ. 1 και 2, 708 παρ. 1, 709, 710 του παρόντος πόρων.

2. Αι εκ των εν παρ. 1 του παρόντος άρθρου αποκλήσεις των φορέων εισπράττονται κατά τάς διατάξεις του νόμου «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων», εφαρμοζομένων και εν προκειμένω των διατάξεων του άρθρου 609 του παρόντος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΩΣ ΚΟΛΑΣΙΜΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Δολία πρόκλησις άναπηρίας	άρθρ.	701
Πλαστογραφία και κατάχρησις ένσήμων	»	702
Καθυστερήσις καταβολής εισφορών	»	703
Παράνομος παραχρήρησις εισφορών	»	704
Διατάραξις ασφαλιστικών χώρων	»	705
Ποινική εύθύνη εκπροσώπων νομικών προσώπων.	»	706
Δίωξις άδικημάτων	»	707

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ
ΤΟΥ ΦΟΡΕΩΣ

Δολία πρόκλησις άσθενείας και άρνησις συμμορ- φώσεως εις όδηγίαν ίατρού	»	708
Παράβιατις κανονιστικών διατάξεων άσθενείας.	»	709
Δολία κτήσις παροχών έν γένει	»	710
Παράβιατις υποχρεώσεων έργοδότη	»	711

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΛΟΓΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΩΣ ΚΟΛΛΑΣΙΜΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 701.

Δολία πρόκλησις αναπηρίας.

Ήσφαλισμένοις ὅστις, πρὸς τὸ σκοπὸν ὅπως δικαιωθῆ συντάξεως, προξενεῖ εἰς ἑαυτὸν ἢ ἐπιτείνει ὑφισταμένην σωματικὴν ἐλάττην, ὅπως ὅστε νὰ κρίνεται ὡς ἀνάπηρος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 302 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

"Αρθρον 702.

Πλαστογραφία καὶ κατάχρησις ἐνσήμων.

1. Ὁ καταρτίζων πλαστὰ ἢ νοθεύων ἐνσημα τοῦ φορέως, πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως χρησιμοποίησθ ταῦτα ὡς γνήσια, ὁ ἐν γνώσει χρησιμοποιοῦν ταῦτα ὡς γνήσια, ὡς καὶ ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθευόμενος, προσφέρων εἰς ἀγορὰν ἢ εἰσάγων εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα, τιμωρεῖται διὰ καθεύξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ἐν γνώσει χρησιμοποιοῦν ἐκ νέου χρησιμοποιεθέντα ἤδη ἐνσημα ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκ νέου χρησιμοποίησεως προσκτώμενος, προσφέρων εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ εἰσάγων εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

3. Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτελέσεως τινὸς τῶν ἀνωτέρω πράξεων κατοικισιῶν, προμηθευόμενος ἢ παραδίδων ἐτέρῳ χρήσιμα πρὸς τοῦτο μέσα, σκεύη ἢ ἐργαλεῖα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

4. Ἡ δήμευσις τῶν πλαστῶν ἐνσήμων, τῶν ἐκ νέου χρησιμοποιεθέντων καὶ τῶν πρὸς νέαν χρησιμοποίησιν προωρισμένων διατάσσεται τῶν δὲ ἐν παραγράφῳ 3 ἀναγερομένων σκευῶν καὶ ἐργαλείων δύναται νὰ διαταχθῆ καὶ ὅταν δὲν γίνεται καταδίωξις ἢ καταδίκη ὠρισμένου προσώπου.

"Αρθρον 703.

Καθυστερήσις καταβολῆς εἰσφορῶν.

1. Ἐργοδότης μὴ καταβάλλων τὰς ἐαρινούσας αὐτὸν τὸν ἴδιον εἰσφοράς πρὸς τὸν φορέα, ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ἐργοδότης παρακρατῶν εἰσφοράς τῶν παρ' αὐτῷ ἐργαζομένων μισθωτῶν ἠσφαλισμένων ἐπὶ σκοπῷ ἀποδόσεως εἰς τὸν φορέα καὶ μὴ ἀποδίδων ταύτας ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, τιμωρεῖται ἐπὶ ὑπεξαίρεσει, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

3. Ἡ ὀλοσχερῆς ἐξέβλησις τῶν ὀφειλομένων, μετὰ τῶν τυχόν ἐαρινουστῶν τὰς ὀφειλάς προσδέτων τελῶν μέχρι τῆς ἀναρῆσεως τῆς ἐκδικήσεως τῆς υποθέσεως ἐξελλείται τὸ ἀξιόποινον τῶν ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 πράξεων.

4. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον υποθέσεις εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀπαγορευομένης τῆς προσφυγῆς.

"Αρθρον 704.

Παράνομος παρακράτησις εἰσφορῶν.

Ἐργοδότης ἐκ προθέσεως παρακρατῶν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ ἠσφαλισμένου εἰσφοράς τούτου εἰς ποσοστὸν ἀνωτερον τοῦ προβλεπομένου εἰς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως προσπορίσθ εἰς ἑαυτὸν περιουσιακὸν ὄφελος, τιμωρεῖται διὰ κρητέσεως ἢ προστίμου, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται ἑσφύτερον κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν.

"Αρθρον 705.

Διατάραξις εἰς ἀσφαλιστικὸς χώρους.

Πᾶς ὅστις δι' ἀπροκοῦς συμπεριφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα ἢ ἱατρεῖα τοῦ φορέως δυσχεραίνει τὸ εἰς αὐτὰ ἐπιτελούμενον

ἔργον, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ διὰ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 706.

Ποινικὴ εὐθύνη ἐκπροσώπων νομικῶν προσώπων.

Ἐάν ὁ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἐργοδότης εἶναι νομικὸν πρόσωπον, ἡ ποινή ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τούτου.

Ἄρθρον 707.

Διῶξις ἀδικημάτων.

1. Τὰ ἐν ἄρθροις 701, 702 καὶ 705 ἀδικήματα διώκονται αὐτεπαγγέλτως.

2. Τὰ ἐν ἄρθροις 703 καὶ 704 διώκονται αὐτεπαγγέλτως ἐάν ἡ ἀξία τῶν εἰσφορῶν ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000). ἄλλως τῇ ἐγκλήσει τοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ φορέως ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτουμένου ὀργάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ
ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΦΟΡΕΩΣ

Ἄρθρον 708.

Δολία πρόκλησις ἀσθενείας καὶ ἀρνησις συμμορφώσεως εἰς ὀδηγίαν Ἰατροῦ.

Ὁ φορεὺς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας. ἐάν ὁ ἡσφαλισμένος προσκάλειται εἰς ἐκστὴν ἐν προθέσει τὴν ἀσθενεῖαν ἢ ἐάν οὗτος δὲν ὑπῆκουσε, ἀνευ σπουδαίου λόγου, εἰς τὴν ἐγγράφως μετ' ἀναγραφῆς τῶν συνεπειῶν τῆς παραβάσεως, ἀποσταλλομένην αὐτῷ πρόκλησιν, ὅπως παρυσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἱατροῦ τοῦ φορέως.

Ἄρθρον 709.

Παραβίασις κληρονομικῶν διατάξεων ἀσθενείας.

1. Ὁ φορεὺς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἡσφαλισμένον, παραβαίνοντα τὰς διὰ Κληρονομίᾳ ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις ἢ τὰς ἐγγράφως μετ' ἀναγραφῆς τῶν συνεπειῶν τῆς παραβάσεως παρεχόμενας αὐτῷ ὀδηγίαν τοῦ θεράποντος Ἰατροῦ, ὅπως καταβάλῃ χρηματικὸν ποσὸν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος ἀσθενείας δι' ἐκάστην παραβάσιν.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 115 παρ. 3 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 710.

Δολία κτήσις παροχῶν ἐν γένει.

Ὁ φορεὺς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἡσφαλισμένον, ὅστις δολίως ἐπέτυχε τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ παροχῶν, μὴ κατὰ νόμον ὀφειλομένων ὅπως καταβάλῃ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 707 καὶ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ εὐθύνης χρηματικὸν ποσὸν μέχρι 10.000 δραχμῶν, εἰσπραττόμενον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 115 παρ. 3 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 711.

Παραβίασις ὑποχρεώσεων ἐργοδότη.

Ὁ φορεὺς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἐργοδότην παραβαίνοντα τὰς κατὰ τὰς οὐκείας διατάξεις τοῦ βιβλίου ἐκτοῦ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις ἀναγγελίας περὶ τῶν παρ' αὐτῷ ἀπασχολουμένων μισθωτῶν ἢ παρέχοντα ψευδεῖς πληροφορίες ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς παρ' αὐτῷ ἀπασχολήσεως τούτων, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἀξιώσεως κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ εὐθύνης, ὅπως καταβάλῃ χρηματικὸν ποσὸν ἀπὸ 2.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Ἀντικείμενα διαφορῶν	ἄρθρ.	801
Ἔτεροι διαφοραὶ	»	802

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ὈΡΓΑΝΑ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Σύνθεσις ὀργάνων	ἄρθρ.	803
Διορισμὸς ὀργάνων	»	804

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Λειτουργικαὶ διατάξεις	ἄρθρ.	805
Δικονομικαὶ ἀρχαὶ	»	806

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΑΙ - ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Αἴτησις	ἄρθρ.	807
Ἔφεσις	»	808
Ἀπόφασις	»	809

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εἰδικαὶ ἐξουσιοδοτήσεις	ἄρθρ.	810
-----------------------------------	-------	-----

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΡΘΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΙΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Ἄρθρον 801.

Ἀντικείμενα διαφορῶν.

1. Διὰ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος προκυπτουσῶν διαφορῶν, περὶ ὧν εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ, πρὸ πάσης προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν διοικητικὴν ἢ τακτικὴν δικαιοσύνην, ἡ τήρησις τῆς ἐν τῷ παρόντι Βιβλίῳ διαγραφομένης διαδικασίας.

2. Αἱ διαφοραὶ αὗται ἀνάγονται εἰς πράξεις τῶν ὀργάνων τῶν φορέων, ἔχουσῶν ὡς ἀντικείμενον:

α. Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ ταύτης.

β. Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εισφορῶν, τὰς σχετικὰς κατατάξεις τῶν ἡσφαλισμένων, τὴν ἐπιβολὴν εἰδικῶν εισφορῶν ἢ προσθέτων τελῶν.

γ. Τὴν μείωσιν, στέφρησιν ἢ διακοπὴν τῶν παροχῶν ἀσθενοῦς ἢ τὴν ἀρνητικὴν ἀπονομὴν αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ μορφήν, ἔκτασιν ἢ προϋποθέσεις διαφορῶν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων.

δ. Τὴν μείωσιν ἢ διακοπὴν τῶν παροχῶν συντάξεως ἢ προνοίας ἢ τὴν ἀναστολὴν τούτων ἢ τὴν ἐκπτώσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἀρνητικὴν ἀπονομὴν τῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ μορφήν, ἔκτασιν ἢ προϋποθέσεις διαφορῶν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων.

ε. Τὸν καθορισμὸν ἡλικίας, ἐν ἑλλείψει λεξιλογικῆς πράξεως γεννήσεως, καὶ

στ. Τὰ θέματα ἐκ τῆς κηρύξεως εἰς κατὰστασιν ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 802.

Ἔτεραι διαφοραί.

Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι διαγραφομένην διαδικασίαν διοικητικῆς ἐπίλυσεως διαφορῶν καὶ ἕτεραι διαφοραὶ πλὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, προκύπτουσαι ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν φορέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΟΡΓΑΝΑ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ἄρθρον 803.

Σύνθεσις ὀργάνων.

1. Ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῶν ἀσφαλιστικῶν διαφορῶν γίνεται εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ὑπὸ μονομελῶν ὀργάνων, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τριμελῶν ἐπιτροπῶν.

2. Μονομελῆ ὄργανα ἢ μέλη ἐπιτροπῶν δύναται νὰ εἶναι μόνον πολῖται Ἕλληνας, ἄρρενες ἢ θήλειοι, συμπληρώσαντες τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

3. Δὲν δύναται νὰ εἶναι μονομελῆ ὄργανα ἢ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν:

α) οἱ ἀποκλεισθέντες νὰ διορισθῶσιν δημόσιοι ὑπάλληλοι λόγῳ ποινικῆς καταδίκες, β) οἱ διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῆς διαπούσης τούτου καθ' ἕκαστον φορεῖς νομοθεσίας, καταδικασθέντες καὶ εἰς βαθμὸν ἔτι πλημμελήματος, γ) οἱ ὑπόδικοι οἱ διὰ βουλεύματος παραπεμφθέντες ἐπὶ τινὶ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγραφομένων πράξεων, δ) οἱ ἔστερημένοι τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῆς περιουσίας των, ε) οἱ συμμετέχοντες οἰουδήποτε ἑτέρου συλλογικοῦ ὀργανοῦ τοῦ φορέως ἢ τελούντες εἰς σχέσιν ἐξαρτήσεως πρὸς τούτον ἢ εὐρισκόμενοι εἰς οἰκονομικὴν μετ' αὐτοῦ συναλλαγὴν καὶ στ) οἱ μὴ κατοικοῦντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὀργανοῦ (μονομελοῦς ἢ ἐπιτροπῶν).

Άρθρον 804.

Διορισμός οργάνων.

1. Πρωτοβάθμια μονομελή όργανα διορίζονται έν ή περισσότερα παρ' έκάστω φορεί ή υποκαταστήματι τούτου έπιστήμονες έχοντες ειδικεύσιν εις θέματα κοινωνικής πολιτικής, υπάλληλοι του Δήμου, ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ως και πρόσωπα, ήτινα είχαν κατά τή παρελθόν τήν έν λόγω υπαλληλικήν ιδιότητα και μή εξέλθόντες τής δημοσίας υπηρεσίας συνεπεία πειθαρχικού παραπτώματος ή πρόσωπα, διατελέσαντα δικαστικοί και μή εξέλθόντα του σώματος συνεπεία πειθαρχικού παραπτώματος.

2. Τα δευτεροβάθμια όργανα, ήτοι αι τριμελείς επιτροπαι έφέςεων, έδρεύουσαι μία ή περισσότεραι παρ' έκάστω φορεί, ή υποκαταστήματι του φορέως, συντίθενται εκ του προέδρου και δύο μελών. Ως πρόεδροι διορίζονται έπιστήμονες έχοντες ειδικεύσιν εις θέματα κοινωνικής πολιτικής, ανώτατοι ή ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι, ως και πρόσωπα, ήτινα είχαν κατά τή παρελθόν τήν ως άνω υπαλληλικήν ιδιότητα ή τήν ιδιότητα ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου ή διατέλεσαν τακτικοί δικασταί ή μέλη του Συμβουλίου Επικρατείας, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Α.Σ.Δ.Υ. και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους μή εξέλθόντες δε του σώματος συνεπεία πειθαρχικού παραπτώματος.

Ως μέλη διορίζονται έν εκ τής τάξεως των παρ' τή οικείω φορεί ήσχαλισμένων και έτερον έν τής τάξεως των έργοδοτών, προκειμένου περι φορέων άσχαλίσεως μισθωτών. Είς πάσαν έτέραν περίπτωσην, τή δεύτερον μέλος διορίζεται έξ έπιστημόνων έχόντων ειδικεύσιν εις θέματα κοινωνικής πολιτικής.

3. Ο διορισμός των μονομελών οργάνων ως και του προέδρου και των μελών των επιτροπών, μετά των αναπληρωτών των διά τήν περίπτωσην άπουσίας, κωλύματος ή έλλείψεως, γίνεται επί τριετείς θητεία, δι' άποφάσεως του Υπουργού.

4. Προκειμένου περι των μελών, ήτινα προέρχονται εκ τής τάξεως των ήσχαλισμένων ή των έργοδοτών, ταύτα λαμβάνονται έξ ειδικού καταλόγου, περιέχοντος τριπλάσιον αριθμόν των διοριστέων, άνευ διακρίσεως εις τακτικά και αναπληρωματικά, υπεδεικνυμένων υπό των μάλλον αντιπροσωπευτικών οργάνώσεων των έν λόγω κατηγοριών προσώπων έπιλεγμένων έκάστοτε υπό του ΕΣΚΑ.

5. Γραμματεύς του οργάνου και ό διά τήν περίπτωσην άπουσίας, κωλύματος ή έλλείψεως αναπληρωτής αυτού, ως και τή σχετικώς άναγκαίον βοηθητικόν προσωπικόν, όρίζονται έξ υπαλλήλων του φορέως παρ' ή έδρεύει τή όργανον.

6. Έν τή πράξει διορισμού του οργάνου όρίζεται ή καθ' ύλην, ή τοπική και ή καθ' υποκείμενα πρόσωπα άρμοδιότης έκάστου οργάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 805.

Λειτουργική διατάξεις.

1. Ένώπιον των οργάνων (μονομελούς ή Επιτροπών) παρίστανται οι ένδιαφερόμενοι αυτοπροσώπως ή μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου ή οι μέν ήσχαλισμένοι δι' έτέρου ήσχαλισμένου, άκούοντας τή αυτό κατ' είδος έπάγγελμα, οι δε παριστάμενοι υπό τήν ιδιότητα έργοδότη δι' υπαλλήλου αυτών, και ό φορέας δι' οργάνου αυτού. Η πληρεξουσιότης δύναται να δοθή και δι' ιδιωτικού έγγράφου.

2. Διά τήν έξαιρέσιν του μονομελούς οργάνου και των μελών των επιτροπών εφαρμόζονται αναλόγως αι σχετικαί διατάξεις τής ποινικής δικονομίας. Έναντίον άποφάσεως άπορριπτέυσης τήν αίτησιν έξαιρέσεως ούδέν ένδικον μέτρον συγχωρείται. Δέν επιτρέπεται ύποβολή αίτήσεως περι έξαιρέσεως του αναπληρωτού του έξαιρεθέντος.

3. Η συζήτηση των υποθέσεων διεξάγεται και άπόντων των ένδιαφερόμενων, ως εάν ήσαν παρόντες, έφ' όσον έκληγτεύθησαν.

4. Αί κλήσεις προς τους ενδιαφερομένους και τους μάρτυρες εκδίδονται υπό του γραμματέως, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά αναλόγως των όρισμών της ποινικής δικονομίας.

5. Η διαδικασία ενώπιον του μονομελούς όργάνου και των Έπιτροπών είναι προφορική.

6. Αί συνεδριάσεις των όργάνων (μονομελούς και έπιτροπών) δέν είναι δημόσιαι. έπιφυλασσομένης τής διατάξεως τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 806.

Δικονομικά όργαία.

1. Τα όργανα (μονομελή ή έπιτροπαί) ενεργούν μόνον κατόπιν αίτήσεως των ενδιαφερομένων ή του φορέως.

2. Κατά τήν διοικητικήν έπίλυσιν τής διαφοράς, τά όργανα άναζητούν έξ έπαγγελμάτος τήν ούσιαστικήν αλήθειαν, χρησιμοποιούντα και έλευθέως εκτιμώντα πών αποδεικτικόν μέσον εκ των εκ τής Ποινικής Δικονομίας άναγνωριζομένων.

3. Ο φορέας, οί αίτούντες, οί αντιπρόσωποι και οί πληρεξούσιοι αυτών όφείλουν να τηρούν τους κανόνες των χρηστών ήθών και τής καλής πίστews, να άποφεύγουν ενεργείας άγούσας εις παρέλευσιν τής διαφοράς, να εκθέτουν δε τά εις τήν ύπόθεσιν άναγόμενα πραγματικά περιστατικά πλήρως και συμφώνως προς τήν αλήθειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρον 807.

Αίτησις.

1. Κατά των εκτελεστών πράξεων των όργάνων των φορέων επί των εν άρθρ. 801 άντικειμένων, άσκήεται αίτησις υπό παντός έχοντος έννομον συμφέρον εις πρώτον βαθμόν ένώπιον του παρὰ τῷ φορεϊ άρμοδίου μονομελούς όργάνου.

2. Η προθεσμία άσκήσεως τής αίτήσεως είναι 30 ήμερών, άρχομένη από τής επομένης τής κοινοποιήσεως τής προσβαλλομένης πράξεως.

3. Διαρκούσης τής προθεσμίας τής αίτήσεως δέν δύναται να εκτελεσθῆ ή προσβαλλομένη πράξις. άσκηθείσης δε αίτήσεως έμπροθέστως και προστηκόντως, άναστέλλεται ή εκτέλεσις της μέχρι τής δημοσιεύσεως τής επί τής αίτήσεως αποφάσεως.

4. Προκειμένου περί διαφοράς άφορώσης εις εισφοράς, ή προθεσμία αίτήσεως και ή άσκησις ταύτης άναστέλλει τήν εκτέλεσιν τής προσβαλλομένης πράξεως μέχρι ποσοστού 50 ο)ο του άφαισθητουμένου ποσού, εκτός εάν τό μονομελές όργανον χρηγήτη διά πράξεώς του άναστολήν διά μείζον ποσοστόν.

5. Προκειμένου περί διαφοράς άφορώσης εις παροχήν, έσ' όσον τήν αίτησιν άσκει ό φορέας, ή προθεσμία άσκήσεως τής αίτήσεως και ή άσκησις ταύτης άναστέλλει τήν εκτέλεσιν μέχρι ποσοστού 50 ο)ο τής παροχής.

Άρθρον 808.

Έφεσις.

1. Κατ' άποφάσεως του πρωτοβαθμίου όργάνου δύναται ν' άσκηθῆ έφεσις παρὰ του ενδιαφερομένου ή του φορέως ένώπιον τής δευτεροβαθμίου τριμελούς έπιτροπής.

2. Η έφεσις άσκήεται υπό μόν του ενδιαφερομένου έντός 30 ήμερών, από τής κοινοποιήσεως αυτῷ τής άποφάσεως του πρωτοβαθμίου όργάνου, υπό δε του φορέως έντός 30 ήμερών από τής ενδότεως τής εν λόγω άποφάσεως.

3. Η άσκηθείσα έμπροθέστως και προστηκόντως έφεσις ως και ή προθεσμία ταύτης δέν άναστέλλει τήν εκτέλεσιν τής προσβαλλομένης άποφάσεως του πρωτοβαθμίου όργάνου, εκτός εάν διά πράξεως του Προέδρου τής Έπιτροπής χρηγήτη άναστολή εν όλῳ ή εν μέρει.

Ἄρθρον 809.

Ἀποφασίς.

1. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ αἰτήσεως ἢ ἐφέσεως ἐκδίδεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ δεόν νὰ εἶναι ἠτιολογημένη.
2. Τὸ κρίνον ὄργανον δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν λήψιν ἀποφάσεως καὶ νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰς ἀποδείξεις ἢ στοιχεῖα.
3. Αἱ ἀποφασεῖς τοῦ μονομελοῦς ὄργανου, καθ' ὅν δὲν ἤσκηθη ἐφεσις, ὡς καὶ αἱ ἀποφασεῖς τῆς δευτεροβάθμίου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν φορέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ἘΠΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 810.

Εἰδικαὶ ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Διὰ Κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μονομελῶν ὄργανων, τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν γραμματέων.
2. Πρῶτοπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 804 ἔχοντα τὴν ιδιότητα τοῦ συνταξιούχου τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου δύναται νὰ λαμβάνουν τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀποζημιώσιν προσθέτως πρὸς τὴν σύνταξίν των.
3. Διὰ Κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἀντικαταστάσεως καὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν καθυκόντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 804 προσώπων, τὰ τῆς ἀσκήσεως αἰτήσεως καὶ ἐφέσεως καὶ πᾶσα συναρτῆς λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἰδίου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ, ΕΙΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ

Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων	ἄρθρ. 901
Ὄργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων	» 902
Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματιῶν	» 903
Ὄργανισμός Ἀσφαλίσεως Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν	» 904
Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Τραπεζῶν	» 905
Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων	» 906
Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Τύπου καὶ Καλλιτεχνῶν	» 907
Εἰδικὸς Λογαριασμὸς παρὰ τῷ Ι.Κ.Α.	» 908
Συντάξεις Λογατεχνῶν καὶ Καλλιτεχνῶν	» 909
Προαιρετικὴ ἀσφάλις Λογατεχνῶν καὶ Καλλιτεχνῶν	» 910
Ἀσφαλισμένοι συγχωνευομένων Ταμείων Ἀσφαλίσεως Νοσητικῶν καὶ Νοσητικῶν Πρακτορῶν	» 911
Μετοχικὸς Ὄργανισμὸς Δημοσίων Ὑπαλλήλων	» 912
Εἰδικὸι Λογαριασμοὶ καὶ Κλάδοι	» 913
Ἀμοιβητέσεις — Ὑπαγωγή εἰς ἕτερον φορέα	» 914
Συγχωνεύσεις Κλάδων	» 915

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ — ΠΟΡΟΣ ΦΟΡΕΩΝ

Περιουσίαι φορέων	ἄρθρ. 916
Εἰσφοραὶ	» 917
Κατάργησις Κοινωνικῶν πόρων	» 918
Ἀντασφαλιστικὸν Κεφάλαιον φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως	» 919

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ — ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ — ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Προσωπικόν	ἄρθρ. 920
Γενικοὶ Διευθυνταὶ	» 921
Ὄργανωσις καὶ λειτουργία φορέων	» 922
Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας	» 923
Ἀμοιβαὶ καὶ Ἀποζημιώσεις	» 924
Δήξεις Θητειῶν	» 925

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ — ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ — ΠΡΟΝΟΙΑ

Συγχωνεύσεις Ταμείων, Λογαριασμῶν καὶ Κλάδων Ἀσθενείας Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Πρόνοιας	ἄρθρ. 926
--	-----------

Εισφοραί Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως ...» »	927
Ἐπικουρική περιοδική παροχή »	928
Ἀνάλογος ἐφαρμογή διατάξεων »	929
Πάροχαί ἐφ' ἄπαξ »	930
Διαδοχική ἀσφάλις ἐπὶ ἐπικουρικής ἀσφαλίσεως. »	931

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀσφάλις εἰς πλείονας φορεῖς ἄρθρ.	932
Ἀναγνώρισις χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας »	933
Εἰδικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως »	934
Διατάξεις περὶ ὁμογενῶν »	935
Προαιρετικὴ ἀσφάλις »	936
Εἰδικαὶ ρυθμίσεις »	937

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ἐπέκτασις περιόδου ἀσθενείας ἄρθρ.	938
Νοσοκομειακὴ περίθαλψις »	939
Ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ὑγείας μέχρι ἐκδόσεως κανονισμῶν »	940

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. ἄρθρ.	941
Εἰδικαὶ διατάξεις ὑπολογισμοῦ συντάξεων Ι.Κ.Α. »	942
Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων Ι.Κ.Α. »	943
Διατήρησις προστασίας ὑπαγομένων εἰς ἐλαφείας καὶ ἀνδυρμεινὰς ἐργασίας »	944
Συνταξιοδότησις ὑπαλλήλων ἀποχωρούντων λόγῳ βῆτειας »	945

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἀσφάλις Ὑγειονομικῶν ἄρθρ.	946
-----------------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Ἀναθεώρησις Κανονιστικῶν Διατάξεων ἄρθρ.	947
Διατάξεις ἰσχύουσαι μέχρι ἐκδόσεως τῶν κανονισμῶν »	948

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐκκρεμεῖς ἀσφαλιστικαὶ διαφοραὶ ἄρθρ.	949
Ἐπὶ πενταετίαν διατήρησις προϊσχυουσῶν διατάξεων »	950
Ὁργάνωσις Γενικῆς Διευθύνσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας »	951
Ἰσχύς Κώδικος »	952

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΡΑΙΚΑΙ—ΕΙΔΙΚΑΙ—ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝ, ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ

Ἄρθρον 901.

Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ἴδρυματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὑπάρχοντι αἱ κατηγορίαι προσώπων αἱ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμεναι εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα Ταμεία κοινῆς ἀσφαλίσεως, ἅτινα συγχωνεύονται εἰς αὐτὸ αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

α. Ταμείον Συντάξεων Αὐτοκινήριστῶν.

β. Ταμείον Συντάξεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων.

γ. Ταμείον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἑλληνικῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων.

δ. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Θεραπευτηρίου ὁ «Εὐαγγελισμός» Ἀθηνῶν.

ε. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

στ. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Τοπογράφων καὶ Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν.

ζ. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας ἢ «Ἐθνικῆς».

η. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ναυτικῶν Πρακτῶρων καὶ Ὑπαλλήλων.

θ. Ταμείον Συντάξεων καὶ Ἀρωγῆς Ὄργάνων Ἀγροφυλακῆς.

ι. Κλάδος Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

ια. Ταμείον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

ιβ. Ταμείον Συντάξεως Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνιτῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου.

2. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπάρχοντι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ, δι' ἅπαντας τοῦ Κλάδους ἀσφαλίσεως, κατὰ τὴν διέπουσάν τὸ ΙΚΑ νομοθεσίαν, οἱ ὀρκωτοὶ λογισταί, οἱ βοηθοὶ ὀρκωτοὶ λογισταὶ καὶ οἱ δόκιμοὶ ὀρκωτοὶ λογισταί.

Ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορά διὰ τὴν ἀσφάλισιν τούτων ἐκρύνει τὸ Σῶμα Ὄρκωτῶν Λογιστῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἀναγνώρισθαι πραγματικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω διανοθείσης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὀρκωτοῦ λογιστοῦ ἢ βοηθοῦ ἢ δοκίμου ὀρκωτοῦ λογιστοῦ, ἐπὶ τῇ καταβολῇ παρὰ τούτων καὶ τοῦ Σώματος Ὄρκωτῶν Λογιστῶν τῆς προβλεπομένης, ἀντιστοίχως, εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ ἐργαζόμενου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 933.

3. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Α. 3762)1957 (περὶ κερῶσεως πράξεων τινῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.) καταργεῖται.

Ἄρθρον 902.

Ὄργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ὑπάρχοντι αἱ κατηγορίαι προσώπων αἱ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀσφαλιζόμεναι εἰς τὸν Ὄργανισμὸν τοῦτον.

2. Ἡ διέπουσα τὸν ΟΓΑ νομοθεσία ἐν γένει, ἐξαιρουμένη ἰσχύουσα καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Κώδικος.

Ἄρθρον 903.

Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματιῶν.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀνεξαρτήτων Ἐπαγγελματιῶν ὑπάρχοντι αἱ κατηγορίαι προσώπων αἱ κατὰ

τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις κατὰ τὴν ἑναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀσφαλιζόμεναι εἰς τὰ ἀκόλουθα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως, ἅτινα συγχωνεύονται εἰς τοῦτο αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός:

- α. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος.
- β. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων.
- γ. Ταμεῖον Συντάξεων Ἐκτελωνιστῶν.
- δ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐπιχειρηματιῶν Κινηματογράφου.
- ε. Ταμεῖον Προνοίας Ξενοδόχων.
- στ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Χρηματιστῶν, Μεσιτῶν—Ἀντι-κρουστῶν καὶ Ὑπαλλήλων χρηματιστηρίου ἄξιων Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 904.

Ὅργανισμὸς Ἀσφαλίσεως Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀσφαλίσεως Ἐλευθερίων Ἐπαγγελματιῶν, διαφυλασσόμενης τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 912 παρ. 4, ὑπάγονται αἱ κατηγορίαι προσώπων αἱ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις κατὰ τὴν ἑναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀσφαλιζόμεναι εἰς τὰ ἀκόλουθα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως, ἅτινα συγχωνεύονται εἰς τοῦτο αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός:

- α. Ταμεῖον Νομικῶν.
- β. Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν.
- γ. Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 905.

Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Τραπεζῶν.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Τραπεζῶν, ὑπάγονται αἱ κατηγορίαι προσώπων αἱ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις κατὰ τὴν ἑναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμεναι εἰς τὰ ἀκόλουθα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως, ἅτινα συγχωνεύονται εἰς τοῦτο αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

- α. Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς.
- β. Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Προνοίας προσωπικοῦ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.
- γ. Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἐθνικῆς.
- δ. Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἀθηνῶν.
- ε. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ε.Τ.Β.Α.
- στ. Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἴονικῆς—Λακτικῆς Τραπεζῆς.

2. α. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΑΠΤ ὑπάγεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός καὶ τὸ προσωπικὸν ἁπαντῶν ἐν γένει τῶν Τραπεζῶν τὸ ἠσφαλισμένον μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

β. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐξῆκολουθεῖ διαπόμνον ὑπὸ τῆς περὶ τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. νομοθεσίας, μέχρις ἐκδόσεως κανονισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 947, δι' οὗ θέλουσιν ρυθμισθῆ ἑνιαίως τὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς καταστάσεως τῶν ἀσφαλιζομένων εἰς τὸ ΤΑΠΤ.

γ. Οἱ ἐν τοῦ προσωπικοῦ τούτου τυχόντες συντάξεις μέχρι τῆς περὶ τῆς ἡ παράγραφος 2 ἡμερομηνίας ἐξῆκολουθοῦν λαμβάνοντες τὰς ἀξ. δικαιούνται ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. παροχὰς κλάδων συντάξεως καὶ ἀσθενείας, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀποδομένης καθ' ἕναστον ἔτος εἰς τὸ Ι.Κ.Α. παρὰ τοῦ ΤΑΠΤ κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ. Διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. τῶν συνταξιούχων τούτων καταβάλλεται εἰσφορὰ ἐκ 10ς) ἐπὶ τῆς συντάξεώς των, ἐκρύνουσα κατὰ 40ς) τούτους καὶ κατὰ 60ς) τὸ ΤΑΠΤ.

Ἄρθρον 906.

Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων ὑπάγονται αἱ κατηγορίαι προσώ-

πών αί κατά τās ισχυούσας διατάξεις κατά τήν ἐναρξίν
ισχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμενοι εἰς τās ἀκόλουθους Ὑ-
πηρεσίας ἢ Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως, ἅτινα συγχωνεύονται
εἰς τούτο αὐτοδικίως ἀπό τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

α. Ὑπηρεσία Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Δ.Ε.Η.

β. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ο.Τ.Ε.

γ. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἡλεκτρικῆς Ἐ-
ταιρίας καὶ Ἑλληνικῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας.

2. α. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑ-
πουργῶν Οἰκονομικῶν, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Συγκοι-
νωτικῶν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀ-
σφαλίσεως Προσωπικοῦ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ τὸ πᾶ-
ν τῆς φύσεως προσωπικῶν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Κράτους.

β. Διὰ τοῦ ἰδίου Β. Διατάγματος δύναται νὰ συγχωνευθῇ
εἰς τὸν παρ. 1 τῶν ΤΑΠΔΕ συνιστώμενον κλάδον προνοίας τὸ
Ταμείον Προνοίας Προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Κράτους.

γ. Διὰ αὐτοῦ Β. Δίτος θέλων ρυθμισθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ
τὸ ὡς ἄνω προσωπικόν, τὰ ἐν ἀρθρῷ 947 τοῦ παρόντος ὀρι-
ζόμενα θέματα.

Ἄρθρον 907.

Ταμείον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Τύπου καὶ Καλλιτεχνῶν.

1. Εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπι-
κοῦ Τύπου καὶ Καλλιτεχνῶν ὑπάγονται αἱ κατηγορίαι προσώ-
πων αἱ κατά τās ισχυούσας διατάξεις, κατά τήν ἐναρξίν
ισχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμενοι εἰς τὰ ἀκόλουθα Ταμεία
κυρίας ἀσφαλίσεως ἅτινα συγχωνεύονται εἰς τούτο αὐτοδι-
κίως ἀπό τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος μηνός:

α. Ταμείον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν
καὶ Θεσσαλονίκης.

β. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑ-
παλλήλων Τύπου.

γ. Ταμείον Συντάξεων Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων
πρακτορείων.

δ. Ταμείον Συντάξεων Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων
πρακτορείων Θεσσαλονίκης.

ε. Ταμείον Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Τύπου Ἀθηνῶν.

2. Εἰς τὸ ἐν παρ. 1 Ταμείον συγχωνεύονται ἐπίσης, ἀπὸ
τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μη-
νός καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἀσφαλίσεως Λογιστεχνῶν καὶ Καλλι-
τεχνῶν.

Ἄρθρον 908.

Εἰδικὸς Λογαριασμὸς παρὰ τῷ ΙΚΑ.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι διὰ κυρίαν σύνταξιν τῶν ἐν ἀρθρῷ 901
παρ. 1 περιπτώσεις β, γ, καὶ ια Ταμείων διέπονται ὑπὸ τῶν
διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 4579)1966
ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν
τοῦ Ν.Δ. 4277)1962 κ.λπ.

Ὁ ἐν ἀσφαλίσει ἢ ἐξ ἀναγνωρίσεως διανοθεῖς χρόνος τῶν
ἠσφαλισμένων τούτων ἐξομοιοῦται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος ἀρθροῦ, πρὸς χρόνον ὑπηρεσίας ἐν τῷ ΙΚΑ.

2. Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 προσω-
πικοῦ, τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὸ ΙΚΑ κατὰ τās
διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 παρ. 1—7 τοῦ Ν.Δ. 4277)1962,
ἀπερὶ συνταξιοδότησεως τῶν ἱατρῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἑτέρων
τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων, τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Ν.
4495)66 ἀπερὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 4277)
1962 καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἑρμο-
διότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑπιχειρητικῆς Νεοσύστασης καὶ τοῦ
ἀρθροῦ 9 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4579)1966, τηρεῖται ἰδίας Λο-
γαριασμὸς.

3. Ἐφεξῆς διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὀριζομένης διὰ τὸ ἐν
παραγράφῳ 1—2 προσωπικῆν εισφορᾶς ἠσφαλισμένου εἰσβί-
νεται ὁ οἰκίσιος ἐργοδότης. Οὕτως δικαιούται, ἐνεκὰ τούτου,

εις παρακράτησιν του καταβαλλομένου εκάστοτε εις το ως άνω προσωπικόν επιδόματος συνταξιοδοτικής εισφοράς.

13. Όσον δέν καταβάλλεται εις το προσωπικόν τούτο επίδομα συνταξιοδοτικής εισφοράς, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της υπ' αριθ. 1031)58 ΠΥΣ, κυρωθείσης διά του άρθρου 36 του Ν.Δ. 4242)62 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων» και της παρ. 9 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 4577)66 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί Κοινωνικής Ασφαλίσεως κλπ.», ή το καταβαλλόμενον τοιούτον είναι έκαστον του ποσού της εισφοράς λόγω συντάξεως, χορηγείται από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, επίδομα συνταξιοδοτικής εισφοράς ίσούσον προς την πραγματοποιουμένη εκάστοτε μηνιαίαν κράτησιν λόγω εισφοράς συντάξεως, εις δ και συγχωρεύεται το τυχόν καταβαλλόμενον.

4. Διά κανονισμού δύναται να υπαχθή εις τον Λογχαρισμόν, περί ου ή παρ. 2, το προσωπικόν του ΙΚΑ και το προσωπικόν του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), το διεπόμενον υπό των διατάξεων των Ν. 3163) 1955 «περί συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ίδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων», Ν.Δ. 4277)62 και Ν.Δ. 4579) 1966 ως και το προσωπικόν των φορέων κοινωνικής ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών το μη διεπόμενον υπό των άνωτέρω διατάξεων, υπό τας προϋποθέσεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του Ν.Δ. 4579)66.

Από της υπαγωγής του προσωπικού τούτου εις τον Λογχαρισμόν έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις της παραγράφου 3.

5. Επί του προσωπικού, περί ου ή προηγουμένη παράγραφος, του υπαγομένου εις συνταξιοδοτικόν καθεστώς ανάλογον προς το προβλεπόμενον διά τούς δημοσίους υπαλλήλους, εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις του άρθρου 113 του παρόντος.

6. Διά την συνταξιοδοτήσιν των διατελεσάντων μέχρι της 20ης Απριλίου 1967 Διοικητών του ΙΚΑ, ως συντάξιμος μισθός λαμβάνεται ο ισχύων κατά την 20ήν Απριλίου 1967 μισθός Διοικητού.

Η διάταξις του προηγουμένου άρθρου έχει εφαρμογήν και επί των μετά την 31ην Δεκεμβρίου 1966 άπονεμηθεισών ήδη συντάξεων.

Από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος καταργούνται αι ειδικαι περί συνταξιοδοτήσεως του Διοικητού του ΙΚΑ διατάξεις.

7. Η εις τον ΟΓΑ παρεχομένη ή παρασχεθείσα ύπηρεσία υπό των μεταταγέντων εις το προσωπικόν του Οργανισμού τούτου, συμφώνως προς το άρθρον 10 του Ν. Δ)τος 4435)1964 «περί ρυθμίσεως θεμάτων προκύψάντων μεταξύ ΟΓΑ και ΤΕΒΕ», υπαλλήλων του Ίδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων λογίζεται, διά την συνταξιοδοτήσιν των, ως εν συνεχεία ύπηρεσία παρά τω ΙΚΑ, έξομοιουμένων αυτών προς το προσωπικόν του Ίδρύματος τούτου. Οί υπάλληλοι ούτοι άποχωρούντες ή άποχωρήσαντες της ύπηρεσίας του ΟΓΑ έχουν δικαίωμα εις σύνταξιν κατά τας εκάστοτε διεπούσας την συνταξιοδοτήσιν των τακτικών υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. διατάξεις.

Διά τον υπολογισμόν της συντάξεως των άνωτέρω υπαλλήλων και την καταβολήν των εισφορών δέν λαμβάνονται υπ' όψιν άποδοχαι αυτών άνωτεροι του μισθού, μετά των κατ' άνωτατον όριον χορηγουμένων προσαυξήσεων αιτινες συνυπολογίζονται εις τον συντάξιμον μισθόν, των επί βαθμῶ 1ω υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. προκειμένου περί των επί βαθμῶ Α1 υπαλλήλων του Ο.Γ.Α., και των επί βαθμῶ 2ω υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. προκειμένου περί των επί βαθμῶ Α2 υπαλλήλων του Ο.Γ.Α. Διά την καταβολήν των εισφορών εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. Δ)τος 4277)62.

8. Οί κατά τὰ άρθρα 920 και 921 μετατασσόμενοι ή έντασσόμενοι υπάλληλοι εἰς ενός φορέως εις έτερον συνεχίζουν την άρτιήσιν των εις τούτῳ φορέϊ, λογχαρισμοῦ ή Κλάδου κυρίως ή επικουρικής συντάξεως, προνοίας και ασθενείας εις οὗς πρό της μετατάξεως ή έντάξεως των υπήγγοντο.

Συντάξεις Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών.

1. α. Δι' απόφασεως του Δ.Σ. του Ταμείου Προσωπικού Τύπου και Καλλιτεχνών παρέχεται μηνιαία συντάξις ίση προς την πλήρη τοιαύτην τακτικόν δημοσίον υπαλλήλου επί εαυτώ 40) έχοντος 35ετή συντάξιμον υπηρεσίαν και δικαιουμένον επίδοματος τριακοντατούς υπηρεσίας (πολυετίας) και τεσσάρων τριετιών, εις λογοτέχνας και καλλιτέχνας προτενεχόντας σημαντικὰς υπηρεσίας εις την ανάπτυξιν της Εθνικής Λογοτεχνίας ή των Καλών Τεχνών εν γένει και μη έχοντας επαρκή άλλοθεν εισοδήματα αξιοπρεπούς διαβιώσεως, συμπληρώσαντας ή συμπληρούντας το ύψος έτος της ηλικίας των.

β. Περὶ της συνδρομής των εν εδαφ. α προϋποθέσεων, γνωματεύουσιν επιτροπή κρίσεως των λογοτεχνών και καλλιτεχνών, αντιπροσώπως συντιθέμεναι εξ επτά μελών έκαστέρα και διοριζόμεναι επί διατεί θητείχ. δι' απόφασεως του Πρωθυπουργού ως Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως και του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Αντί των επιτροπών τούτων, το έργον της γνωματεύσεως δύναται ν' ανατεθῆ, δι' ήμοίας απόφασεως, εις την τάξιν των Γραμματέων και Τεχνών της Ακαδημίας Αθηνών.

γ. Ο ανώτατος άριθμός των δικαιούχων συντάξεως του εδ. α του παρόντος, δεν δύναται νά υπερβῆ έκάστοτε τους τεσσαράκοντα (40) λογοτέχνας και καλλιτέχνας, περιλαμβανόμενων και των τυχόν συνταξιούχων μελών οικογενείας περιών το επόμενον εδάσιον δ.

δ. Αί περιών το εδαφ. α συντάξεις δύναται ν' άπονευθηθούν και εις την χήραν ή τῶ μέχρι του 21ου έτους της ηλικίας των άγαμα τέκνα ή τῶ άνω του 50ού τοιαύτου άγάμους συγγένους των υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου λογοτεχνών και καλλιτεχνών.

Το ποσόν της συντάξεως των μελών οικογενείας ίσούται προς το 70% της ής δὲ δικαιούτο ο δικαιούχος λογοτέχνης ή καλλιτέχνης επί πλειονών δὲ του ενός δικαιούχων αυτή επιμερίζεται κατ' ίσομοιραν.

Εν ενήλικιώσει του δικαιούχου ή συνάψει γάμου, ή καταβολή της συντάξεως διακόπτεται από της πρώτης του μεθεπομένου του γεγονότος τούτου μηνός:

ε. Αί περιών τῶ εδαφ. α' και δ' απόφασεις περι άπονομής συντάξεως, ίσχύουσιν από της έγκρίσεως των παρῶ του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

2. Εις τους δικαιούχους, κατῶ τῶ εν τη προηγουμένη παραγράφω, συντάξεως και τῶ μέλη οικογενείας αυτών, παρέχεται διαπάναις του Ταμείου Προσωπικού Τύπου και Καλλιτεχνών, πλήρης περίθαλψις άσθενείας κατῶ τῶς διαπούτας τους συνταξιούχους δημοσίους υπαλλήλους διατάξεις, έφ' όσον δεν δικαιούνται περίθαλψεως εξ άλλης αιτίας.

Διῶ την άποθλίτιν ταύτην γίνεται παρακράτησις εκ της συντάξεως των ποσού ίσου προς 60)ο.

3. Καταργούνται άφ' ής ίσχυσαν αί διατάξεις:

α. Του Ν.Α. 4593)66 «περι Κοινωνικής Ασφαλίσεως των Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών» πλην του άρθρου 1, των εδαφ. ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου β λαμβανόντων άριθμοισιν ως εδαφ. α', β' και γ' παραγρ. 1 του άρθρου 2 και του εδαφ. α' της παρ. 1 του άρθρου 9 λαμβανόντος άριθμοισιν ως εδαφ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 3.

β. Του ύπ' αριθ. 271)1968 Β. Δ)τος «περι Κοινωνικής Ασφαλίσεως Καλλιτεχνών Ελλάδος» πλην του άρθρου 1 αυτού και

γ. Του Α.Ν. 532)1968 «περι συμπληρώσεως του ύπ' αριθ. 4593)1966 Ν. Διατάγματος».

4. Διῶ απόφασεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εκδιδομένων εντός του Ιανουαρίου έκάστου έτους, δύναται νά επιμερίζονται μεταξύ των λογαριασμών λογοτεχνών και καλλιτεχνών τῶ διατιθέμενα ποσῶ εκ της κρατικής επιχορηγήσεως, ήτις ορίζεται εις το ποσόν των δραχμών τεσσάρων έκταμμυρίων (4.000.000) έντησίως, έγγραφουμένης σχετικής πιστώσεως εις τον ειδικόν προϋπολογισμόν του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, αναλόγως των αναγκών έκάστου των εν λόγω Λογαριασμών.

5. Η έτηρία επιχορήγησης δύναται να αξιολογείται διά κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Άρθρον 910.

Προαιρετική ασφάλισις Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών.

1. Από τής έναρξης Ισχύος του παρόντος οι λογοτέχναι και καλλιτέχναι δύναται να υπάγονται προαιρετικώς εις τήν ασφάλισιν του Ταμείου Προσωπικού Τύπου και Καλλιτεχνών επί τής καταβολής των εισφορών ήσφαλισμένου και εργαδότη, τής ασφαλιστικής κλάσεως τής προτιμήσεως του ασφαλιζομένου. ουχι όμως κατωτέρας τής 5ης. Αί εισφοραί αίται έρίζονται διά Κανονισμού, μέχρι τής ενδόσεως του όποιου καταβάλλονται αι προβλεπόμεναι διά τὸ ΙΚΑ εισφοραί εργαδότη και ήσφαλισμένου.

2. Η κατά τ' ανωτέρω προαιρετική ασφάλισις χωροῦτα από τής πρώτης του μεθεπομένου τής υποβολής τής αίτησεως μηνός, δύναται να ζητηθῆ και υπό των εν τή αλλοδαπή διαμενόντων, Έλλήνων τό γένος, λογοτεχνών και καλλιτεχνών.

3. Διά τήν εφαρμογήν του παρόντος άρθρου ως λογοτέχναι μεν νοούνται οι δημοσιεύσαντες πρωτότυπα λογοτεχνικά έργα ή δοκίμους μεταφράσεις άξιολόγων λογοτεχνικών έργων, ως καλλιτέχναι δέ οι δοκίμοι μουσουργοί, ζωγράφοι, άγιογράφοι, γλύπται, χαράκται και διακοσμηταί.

Περί τής συνδρομής των προϋποθέσεων τούτων, διά τήν προαιρετικήν ασφάλισιν των λογοτεχνών και καλλιτεχνών αποφαινόνται αι κατά τήν παράγρ. 1. έδαφ. β' του άρθρου 909 του παρόντος έπιτροπαί.

4. Αί παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 110 του παρόντος εφαρμόζονται και προκειμένου περί των εν παραγράφω 1 λογοτεχνών και καλλιτεχνών.

Άρθρον 911.

Ήσφαλισμένοι συγχωνευόμενων Ταμείων Ασφαλίσεως Χρηματιστών και Ναυτικών Πρακτόρων.

1. Έκ των κατά τās διατάξεις τās ισχύουσας κατά τήν έναρξιν τής Ισχύος του παρόντος ασφαλιζόμενοι, διά κυρίαν σύνταξιν, εις τὸ Ταμείον Ασφαλίσεως χρηματιστών, Μεσιτών — Αντικρυστών και Υπαλλήλων του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών οι μεν υπάλληλοι του χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και οι υπάλληλοι του Ταμείου τούτου υπάγονται εις τήν ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. οι τελευταίοι εκ τούτων κατά τās διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 908 του παρόντος, οι δέ χρηματισταί Μεσίται και Αντικρυσταί υπάγονται εις τήν ασφάλισιν του ΤΑΑΕ.

2. Οι κατά τās διατάξεις τās ισχύουσας κατά τήν έναρξιν τής Ισχύος του παρόντος ασφαλιζόμενοι, διά κυρίαν σύνταξιν, εις τὸ Ταμείον Ασφαλίσεως Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων υπάγονται εις τήν ασφάλισιν του ΤΑΑΕ.

Άρθρον 912.

Μετοχικός Οργανισμός Δημοσίων Υπαλλήλων.

1. Εις τήν ασφάλισιν του Μετοχικού Οργανισμού Δημοσίων Υπαλλήλων υπάγονται οι κατά τās κατά τήν έναρξιν Ισχύος του παρόντος διατάξεις ασφαλιζόμενοι εις τὰ ακόλουθα Ταμεία, άτινα συγχωνεύονται εις τούτον αυτεδικαιώς από τής 1ης του μεθεπομένου τής δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός:

- α. Μετοχικόν Ταμείον Πολιτικών Υπαλλήλων.
- β. Ταμείον Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.
- γ. Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείων Προεδρίας Κυβερνήσεως — Εξωτερικών.
- δ. Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Δικαιοσύνης.
- ε. Ταμείον Αρωγής και Υγείας Οικονομικών Υπαλλήλων.
- στ. Ταμείον Αρωγής και Υγείας Τελωνειακών Υπαλλήλων.
- ζ. Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.
- η. Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.
- θ. Ταμείον Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Γεωργίας.

- ι. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Βιομηχανίας.
 - ια. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου.
 - ιβ. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Δημόσιων ἔργων.
 - ιγ. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.
 - ιδ. Εἰδικὸς Λογχοκρατὴς Φορολογικῶν Προσωπικῶν Τ.Τ.Τ.
 - ιε. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Βουλῆς.
 - ιστ. Ἐπικουρικὸν Ταμείον Χωροφυλακῆς.
 - ιζ. Ταμείον Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.
- ἄνω συγχωνευομένων Ταμείων.
- ιη. Ταμείον Ἀλληλοβοηθείας Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
 - ιθ. Ἐπικουρικὸν Ταμείον Ὑπαλλήλων Ἀτυνομίας Πόλεων.
 - κ. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ἀτυνομίας Πόλεων.
 - κα. Ἐπικουρικὸν Ταμείον Ὑπαλλήλων Πυροσβεστικῶν Σώματος.
 - κβ. Ταμείον Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Πυροσβεστικῶν Σώματος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 914, 915, 916 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὰ ἄνω συγχωνευομένων Ταμείων.

3. Εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΜΟΔΥ ὑπάγεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μηνὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τὸ ὑπαγόμενον δι' ἐπικουρικὴν σύνταξιν εἰς τὸ Ταμείον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τὸ ὑπαγόμενον δι' ἐπικουρικὴν σύνταξιν εἰς τὸ Ταμείον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ).

Εἰς τὸν ΜΟΔΥ μεταφέρεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας καὶ ἡ ὑπαχρέωσις καταβολῆς τῶν περιοδικῶν παροχῶν εἰς τοὺς ὡς ἄνω συνταξιούχους τέως ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασίας. Ἡ ἀπόβλιτις τῶν ὑπαγόμενων ἐκ τοῦ ΤΑΔΚΥ καὶ τοῦ ΤΕΑΠΟΚΑ εἰς τὸν ΜΟΔΥ ἠρφαλισμένων διέπεται, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισμοῦ, ὑπὸ τῶν διαπευσῶν, ἀντιτεταίως, τὸ ΤΑΔΚΥ καὶ τὸ ΤΕΑΠΟΚΑ διατάξεων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν προσδιορίζεται τὰ ποσοστῶν ἐκ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ΤΑΔΚΥ καὶ τοῦ ΤΕΑΠΟΚΑ τὸ ὅποιον θέλει ἀποτελέσει περιουσίαν τοῦ ΜΟΔΥ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 916.

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως καθορίζεται καθ' ἕναστον ἔτος, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1969 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1974, τὸ ποσοστῶν τῶν ἐκ κοινωνικῶν πόνων τοῦ ΤΑΔΚΥ καὶ τοῦ ΤΕΑΠΟΚΑ, τὸ ὅποιον θὰ διατίθεται ἐφ' ἐξῆς ὑπὲρ τοῦ ΜΟΔΥ ἐναντι τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου συνταξιοδοτικῶν ἐκρῶν, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 916.

4. Μόνιμοι δημοῖσι ὑπάλληλοι καὶ δικαστικοὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ συγχωνευομένου εἰς τὸν ΟΑΕΕ Ταμείου Νομικῶν, λόγῳ τῆς ιδιότητός των ταύτης, δύναται νὰ ὑπαχθῶν διὰ Κανονισμοῦ εἰς τὸν ΜΟΔΥ καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειν ταύτην.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζονται καὶ τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ἐδάφια τρίτον καὶ τέταρτον, θέματα.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἤδη βοηθηματοῦχοι ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες παρὰ τοῦ ΟΑΕΕ τὰ ἂ δικαιῶνται βοηθήματα καὶ μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς ὁμάδος των εἰς τὸν ΜΟΔΥ, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀποδομένης καθ' ἕναστον ἔτος εἰς τὸν ΟΑΕΕ παρὰ τοῦ ΜΟΔΥ, κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ.

5. Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ ὁρισθῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιασίων κανόνων τὰ τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς περιοδικῶν καὶ ἐφ' ἄπαιε παροχῶν, ὡς καὶ τὰ τοῦ ὕψους αὐτῶν, δι' ἄπαν-

τας τούδε κατά τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἔθρου ὑπαγομένους εἰς τὸν ΜΟΔΥ ἠσφαλισμένους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρίξεται τὸ ὕψος τῆς εἰσφοράς δι' ἕκαστον κλάδον, ἥτις πάντως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀνωτάτην τοιαύτην τὴν ἰσχύουσαν διὰ τὰ συγχωνεύμενα εἰς τὸν ΜΟΔΥ Ταμεία. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ οὗ ἡ παρούσα παράγραφος Κανονισμοῦ λειτουργοῦν εἰς τὸν ΜΟΔΥ εἰς Λογαριασμοὺς ἢ Κλάδους προνοίας καὶ εἰς ἐπικουρικῆς συντάξεως δι' ἅπαντας τοὺς εἰς τοῦτον ὑπαγομένους ἠσφαλισμένους.

Ἄρθρον 913.

Εἰδικὸι Λογαριασμοὶ καὶ Κλάδοι.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς συγχωνεύονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ι.Κ.Α.: α) τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ΤΕΑ—ΠΟΚΑ), β) τὸ Ταμεῖον Ἀσθενείας καὶ Προνοίας Λιμενεργατῶν Πειραιῶς, γ) τὸ Ταμεῖον Προνοίας Προσωπικοῦ ΛΣΟ, δ) τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ξενοδοχοῦπαλλήλων, ε) τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ), στ) ὁ Κλάδος Ἀσθενείας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων (ΚΑΔΚΥ), ζ) τὰ Παραρτήματα ΚΑΔΚΥ, η) ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, θ) ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων εἰδικὸς Κλάδος Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως καὶ ι) ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν Κλάδος Ὑγείας.

2. Διὰ τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸ Ι.Κ.Α. διὰ τὸν κλάδον ἀσθενείας καὶ μητροτητα τῶν λαμβανόντων σύνταξιν ἐν τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἀσφαλιστέων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων καὶ τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, καταβάλλεται εἰσφορά ἐκ 100% ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν, ἐκδόντα κατὰ 40% τοῦτος καὶ κατὰ 60% ἀντιστοίχως, τὸ ΤΑΑΕ ἢ τὸν ΟΑΕΕ.

3. Ἀπὸ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 χρονολογίας συγχωνεύεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ταμεῖον Προσωπικοῦ Τύπου καὶ Καλλιτεχνῶν ὁ ἐνιαῖος Δημοσιογραφικὸς Ὀργανισμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Περιθάλψεως.

4. Συνιστῶνται παρὰ τῷ ΤΑΠΤ αὐτοδικαίως, δυνάμει τοῦ παρόντος, Λογαριασμοὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ Λογαριασμοὶ προνοίας, δι' ἐρ' ἅπαξ παροχῆν, εἰς οὗς ὑπάγεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1970 τὸ προσωπικὸν τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν τῶν ἐγρυσῶν τὴν ἔδραν των ἐν Ἑλλάδι τὸ μὴ ἀσφαλιστέον δι' ἐπικουρικὴν σύνταξιν καὶ δι' ἐρ' ἅπαξ παροχῆν, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὑποκαταστημάτων τῶν ἀλλοδαπῶν Τραπεζῶν.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὰ ὑφιστάμενα Ταμεία ἢ Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν τῶν ἐγρυσῶν τὴν ἔδραν των ἐν Ἑλλάδι, ἀρχέτως τῆς νομικῆς μερῆς ὑρ' ἣν λειτουργοῦν (νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἰσοῦματα, σωματεῖα ἀλληλεβοηθητικὰ ἢ μὴ) συγχωνεύονται αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ ΤΑΠΤ, καὶ εἰς τοὺς ἀντιστοίχους Λογαριασμοὺς αὐτοῦ, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

5. Συνιστῶνται παρὰ τῷ ΤΑΠΔΕ, αὐτοδικαίως, δυνάμει τοῦ παρόντος, Λογαριασμοὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ Λογαριασμοὶ προνοίας, δι' ἐρ' ἅπαξ παροχῆν, εἰς οὗς ὑπάγεται, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1970, ἅπαν τὸ προσωπικὸν τὸ ἀσφαλιστέον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας, διὰ κυρίαν σύνταξιν εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὰ ὑφιστάμενα Ταμεία ἢ Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ προσωπικοῦ, ἀρχέτως νομικῆς μερῆς ὑρ' ἣν λειτουργοῦν, (νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἰσοῦματα, σωματεῖα ἀλληλεβοηθητικὰ ἢ μὴ) συγχωνεύονται αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος, εἰς τὸ

ΤΑΠΔΕ και εις τους συνιστωμένους αντιστοίχους Λογαριασμούς αυτού.

6. Αι διατάξεις των άρθρων 914, 915 και 916 του παρόντος έχουν ανάλογον εφαρμογήν και προκειμένου περί των εν παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου Ταμείων ή Λογαριασμών ή Κλάδων.

7. Αι διατάξεις των άρθρων 916 και 947 του παρόντος έχουν ανάλογον εφαρμογήν και προκειμένου περί των εν παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου Λογαριασμού 'Επικουρικής Ασφάλισης και Προνοίας.

8. Από της πρώτης του έκτου μετά την δημοσίευσιν του παρόντος μηνός λύεται ή από 25.6.1958 μετά της Α.Ε. Γενικών Ασφαλειών «Η ΕΘΝΙΚΗ» Σύμβασις ομαδικής ασφαλίσεως του προσωπικού της ΔΕΗ, ως συμπληρώθη διά της από 14.6.1962 προσθέτου πράξεως, της ασφαλίσεως ταύτης εξαγοραζομένης υπό του ΤΑΠΔΕ και διά λογαριασμόν των δικαιούχων υπό τας εν άρθρω 6 των θεμελιωδών όρων της εν λόγω συμβάσεως καθοριζόμενας προϋποθέσεις.

Εκ του προέοντος της εξαγοράς αποδίδονται υπό του ΤΑΠΔΕ εις μὲν τους εξαγοραζομένους της διά του παρόντος συνιστωμένης επικουρικής ασφαλίσεως τὰ διά λογαριασμόν αὐτῶν εισπραχθέντα ποσά, εις δὲ τους υπαγομένους εις τὴν επικουρικήν ταύτην ἀσφάλισιν ποσά ἀντιστοιχοῦντα εις τὴν προσωπικὴν αὐτῶν εισφοράν (1.650)ο) πρὸς τὴν Α.Ε. Γενικῶν Ασφαλειῶν «Η ΕΘΝΙΚΗ».

Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον περιέρχεται εις τὸ ΤΑΠΔΕ, ὡς πόρος τῆς παρ' αὐτῷ συνιστωμένης επικουρικής ασφαλίσεως τοῦ υπαγομένου εις τὸ ΤΑΠΔΕ προσωπικοῦ.

Όφειλά ἐκ δανείων ληρθέντων ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΔΕΗ ἐκ τῆς Α.Ε. Γενικῶν Ασφαλειῶν «Η ΕΘΝΙΚΗ» ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ΤΑΠΔΕ ἐξοφλούμενα ἐν συμψηφισμῷ μὲ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποδοτέα εις τους ὀφειλέτας ποσά καὶ μὴ ὑπαρχόντων ποσῶν πρὸς ἀπόδοσιν εις 24 μηνιαίας δόσεις ἐντόκως πρὸς 6ο)ο.

Οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΔΕΗ ὑπαγόμενοι κατὰ τὰς κατὰ τὴν ἐναρξὴν ἰσχῦος τοῦ παρόντος διατάξεις εις τὴν ἀσφάλισιν τοῦ συγχωνευομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 926 Τραπέζης 'Επικουρικής Ασφαλίσεως 'Ηλεκτροτεχνιῶν, ἐξαίρονται τῆς παρὰ τῷ ΤΑΠΔΕ επικουρικής ασφαλίσεως.

9. Ἡ παρεχόμενη ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ ΤΑΠΔΕ συνιστωμένου Λογαριασμοῦ προνοίας ἐφ' ἀπαξ παροχῆ ἐξόδου ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ὀρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον, εις τὸ 36πλάσιον τοῦ μισθοῦ τῆς 20ῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως.

10. Ἐφ' ὅσον ἠσφαλισμένος τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ λογαριασμοῦ δικαιούται κατὰ τὴν ἐξῆδόν του ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, πλὴν τῆς ἐφ' ἀπαξ παροχῆς καὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2112)1920 τὸ δὲ συνολικὸν ὕψος τῆς ἐφ' ἀπαξ παροχῆς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 240.000, οὗτος λαμβάνει ἀποζημιώσιν μειωμένην κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ὑπερβάσεως.

Ἐφ' ὅσον δικαιούται ἐφ' ἀπαξ παροχῆς ἀνωτέρας τῶν 240.000 λαμβάνει μόνον τὴν παροχὴν ταύτην ἀπομένῃς ὁλοσχερῶς τῆς ὑποχρέσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς προδλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ν. 2112)1920, ἀποζημιώσεως.

11. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῆ εις τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρὰ τῷ ΙΚΑ Λογαριασμοῦ Προνοίας προσωπικοῦ ΙΚΑ τὸ προσωπικὸν τῶν λοιπῶν φορέων κοινωνικῆς ασφαλίσεως καὶ πολιτικῆς ἐπὶ τῇ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εισφορᾶς ἐκ 4ο)ο ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν αὐτοῦ, διὰ τὸ τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸν χρόνον ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας ὡς ἐν τῇ ἀσφάλισι τοῦ Λογαριασμοῦ, καὶ τὰ τῆς εξαγορᾶς αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀτιμῆσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγνωρίσεως.

12. Καταργοῦνται ἐφ' ἧς ἰσχῦος αἱ διατάξεις των παρ. 4 καὶ 5 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4577)1966 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως κ.λ.π.), ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ άρθρου 2

παρ. 5 του Ν. Δ. 4579)1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Ν. Δ. 4277)1962 κ.λ.π.», δι' ὧν συνεντέθη Λογαριασμός Επικουρικής Ασφάλισης ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

13. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 4277)62 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν εργαζομένων» καταργεῖται.

14. Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 99)1967 Β. Διάταγμα «περὶ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ παρὰ τῷ Γ.Α.Ν. Π.Γ. Κλάδου Προνόιας καὶ Αρωγῆς».

Αἱ ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων τυχόν καταβληθεῖσαι τῷ Ταμείῳ ασφαλιστικῆς εἰσφορᾶς ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ἐντόκως ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 40)ο.

15. Ὁ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀπὸ 30.8.1963 ἰσχύοντος Κανονισμοῦ τῆς Πηρεσίας τοῦ διὰ τοῦ Ν. Δ. 4366)04 «περὶ ἰορυσσεῶς Ἑλληνικῆς Γραπεύτης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως» συγχωνευθέντος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γραπεὶαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΙΒΑ) Ὀργανισμοῦ Ἀρτηματοσχησεῶς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως (ΟΑΟΑ) ἰορυσσεῖς «Βιοοικὸς Λογαριασμός ἐνίσχυσεῶς τῶν παρὰ τῷ ΟΑΟΑ ἐργαζομένων» (ΕΛΕ), θεωρεῖται διακοπῆς τὴν λειτουργίαν τοῦ τὴν 10.11.1964.

Γὰ κεφάλαια τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἀποτελοῦν εἰσφορὰν τῶν κατα τὴν χρονολογίαν ἐναρξσεῶς ἰσχύος τοῦ παρόντος υπηρετούντων εἰς τὴν ΕΙΒΑ ὑπαλλήλων πρὸς τὸν διὰ τῆς παρ. ο συνιστωμένου παρὰ τῷ ΙΑΠΓ λογαριασμόν καὶ καταλογίζονται εἰς τὸ πῶσον ἐξαγορᾶς τῆς υπηρεσίας τούτων, κατὰ λόγον τοῦ χρόνου υπηρεσίας ἑκαστοῦ εἰς τὸν ΟΑΟΑ καὶ ΕΙΒΑ καὶ τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν ὑπάγονται οὗτοι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν.

16. Ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος περιουσία τοῦ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου—1 Ἰουνίου 1954 Β. Διατάγματος «περὶ καθρηγῆσεως τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Θυρωρῶν Πολυκατοικιῶν καὶ Μεγαρῶν» (Φ.Ε.Κ. 108 τεύχος Α' τῆς 1.6.1954) καθρηγῆθεντος Ταμείου Ασφαλίσεως Θυρωρῶν Πολυκατοικιῶν καὶ Μεγαρῶν περιέρχεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 919 Λογαριασμὸν Ἀντασφαλιστικῶν Κεφαλαίων.

17. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 20.8)7.9.1954 Β. Δ)τος «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. Εἰδικῶν Λογαριασμῶν Προνόιας τοῦ Προσωπικοῦ του» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικατεστήθη μεταγενεστερῶς διὰ τῶν ἀπὸ 28.11)19.12.56, 20.10)7.11.1958, 28.9)7.11.1959 καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 893)1962, 412)1965, 223)1968 καὶ 224)1968 Β. Δ)των, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀναγνώρισις καὶ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας.»

1. Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρυματι ἡ Ὀργανισμῶ συγχωνευθέντι εἰς τὸ Ἰδρυμα εἰκνυθεῖς μετὰ τὴν 1.3.1930, ὑφ' αἰωνόηποτε σχέσιν, χρόνος προϋπηρεσίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος ασφαλίσεως παρὰ τῷ εἰδικῷ Λογαριασμῷ Προνόιας.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν δέον ὅπως τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Λογαριασμοῦ πρόσωπα, ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς τοῦ ἐτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς ταύτην. Τὸ δικαίωμα ὅμως ἀναγνώρισεως προϋπηρεσίας εἰς συγχωνευθέντα ἢ συγχωνευθόμενον εἰς τὸ Ἰδρυμα Ὀργανισμῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχει εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προνόιας τοῦ προσωπικοῦ του, δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ ἠσφαλισμένος μόνον μετὰ τῆς συμπλήρωσιν πενταετοῦς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἐντὸς ἐτους ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς πενταετίας. Ἐκπερεῖς μέχρι τοῦδε αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας εἰς συγχωνευθέντα ὀργανισμῶν, δὲν λιπεύονται ὑπ' ὄψιν, δύναται δὲ νὰ ἐπανυποβληθῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν λόγῳ πετίας. Προκειμένου περὶ προσώπων ὑπαγόμενων ἤδη εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Λογαριασμοῦ καὶ υπηρετούντων παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἢ ἐξελθόντων τῆς υπηρεσίας, ἡ σχετικὴ αἴτησις δύναται νὰ υποβληθῇ μέχρι 30 Ἰουνίου, 1970.

ΤΑΠΔΕ και εις τους συνιστωμένους αντιστοιχείους Λογαριασμούς αυτού.

6. Αι διατάξεις των άρθρων 914, 915 και 916 του παρόντος έχουν ανάλογον εφαρμογήν και προκειμένου περί των εν παραγράφαις 1 έως 4 του παρόντος άρθρου Ταμείων ή Λογαριασμών ή Κλάδων.

7. Αι διατάξεις των άρθρων 916 και 947 του παρόντος έχουν ανάλογον εφαρμογήν και προκειμένου περί των εν παραγράφαις 4 και 5 του παρόντος άρθρου Λογαριασμού Έπικουρικής Ασφάλισης και προνοίας.

8. Από της πρώτης του έκτου μετά την δημοσίευσιν του παρόντος μηνός λίσται ή από 25.6.1958 μετά της Α.Ε. Γενικών Ασφαλείων «Η ΕΘΝΙΚΗ» Σύμβασις ομαδικής ασφάλισης του προσωπικού της ΔΕΗ, ως συμπληρώθη διά της από 14.6.1962 προσθέτου πράξεως, της ασφάλισης ταύτης εξαγοραζομένης υπό του ΤΑΠΔΕ και διά λογαριασμόν των δικαιούχων υπό τας εν άρθρω 6 των θεμελιωδών όρων της εν λόγω συμβάσεως καθοριζόμενας προϋποθέσεις.

Εκ του προϊόντος της εξαγοράς αποδίδονται υπό του ΤΑΠΔΕ εις μὲν τους εξαγοραζομένους της διά του παρόντος συνιστωμένης επικουρικής ασφάλισης τὰ διά λογαριασμόν αὐτῶν εισπραχθέντα ποσά, εις δὲ τους ὑπαγομένους εις τὴν επικουρικὴν ταύτην ασφάλισιν ποσά ἀντιστοιχοῦντα εις τὴν προσωπικὴν αὐτῶν εισφοράν (1.650)ο πρὸς τὴν Α.Ε. Γενικῶν Ασφαλείων «Η ΕΘΝΙΚΗ».

Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον περιέρχεται εις τὸ ΤΑΠΔΕ, ὡς πόρος τῆς παρ' αὐτῷ συνιστωμένης επικουρικής ασφάλισης τοῦ ὑπαγομένου εις τὸ ΤΑΠΔΕ προσωπικοῦ.

Όφειλται ἐκ δανείων ληφθέντων ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΔΕΗ ἐκ τῆς Α.Ε. Γενικῶν Ασφαλείων «Η ΕΘΝΙΚΗ» ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ΤΑΠΔΕ ἐξοφλούμενα ἐν συμπληρωματικῶ μετὰ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποδοτέα εις τους ὀφειλέτας ποσά καὶ μὴ ὑπαρχόντων ποσῶν πρὸς ἀπόδοσιν εις 24 μηνιαίας δόσεις ἐντόκως πρὸς 5ο).

Οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΔΕΗ ὑπαγόμενοι κατὰ τὰς κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις εις τὴν ασφάλισιν τοῦ συγκωνευομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 926 Ταμείου Έπικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτροτεχνιτῶν, ἐξαίρουνται τῆς παρὰ τῷ ΤΑΠΔΕ επικουρικής ασφάλισης.

9. Η παρεχομένη ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ ΤΑΠΔΕ συνιστωμένου Λογαριασμοῦ προνοίας ἐφ' ἅπαξ παροχὴ ἐξόδου ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ὀρίζεται κατ' ἀνώτατον ὄριον, εις τὸ 36πλάσιον τοῦ μισθοῦ τῆς 20ῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

10. Ἐφ' ὅσον ἠσφαλισμένος τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ λογαριασμοῦ δικαιούται κατὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, πλὴν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς καὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2112)1920 τὸ δὲ συνολικὸν ὕψος τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 240.000, οὗτος λαμβάνει ἀποζημιώσιν μειωμένην κατὰ τὸ ποσὸν τῆς υπερβάσεως.

Ἐφ' ὅσον δικαιούται ἐφ' ἅπαξ παροχῆς ἀνωτέρας τῶν 240.000 λαμβάνει μόνον τὴν παροχὴν ταύτην κίσεμένης ὀλοσχερῶς τῆς ὑποχρέσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ν. 2112)1920, ἀποζημιώσεως.

11. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῇ εις τὴν ασφάλισιν τοῦ παρὰ τῷ ΙΚΑ Λογαριασμοῦ Προνοίας προσωπικοῦ ΙΚΑ τὸ προσωπικὸν τῶν λοιπῶν φορέων κοινωνικῆς ασφάλισης καὶ πολιτικῆς ἐπὶ τῇ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εισφοράς ἐκ 4ο) ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν αὐτοῦ, διὰ τὸν χρόνον ασφάλισης καὶ τὸν χρόνον ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας ὡς ἐν τῇ ασφάλισι τοῦ Λογαριασμοῦ, καὶ τὰ τῆς εξαγοράς αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγνωρίσεως.

12. Καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4577)1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῆς Ασφάλισης κ.λ.π.», ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ άρθρου 2

παρ. 5 του Ν. Δ. 4579)1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Ν. Δ. 4277)1962 κ.λ.π.», δι' ὧν συνειστήθη Λογαριασμός Επικουρικής Ασφαλίσεως Ιατρῶν του Ι.Κ.Α.

13. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 4277)62 «περί συνταξιοδοτήσεως τῶν ἱατρῶν του Ι.Κ.Α. καὶ ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν εργαζομένων» καταργεῖται.

14. Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 99)1967 Β. Διάταγμα «περί κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ παρὰ τῷ Γ.Α.Ν. Π.Υ. Κλάδου Προνοίας καὶ Αρωγῆς».

Αἱ ὑπὸ τῶν ησφαλισμένων τυχόν καταβληθεῖσαι τῷ Ταμείῳ ἀσφαλιστικῆς εισφοραὶ ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ἐντόκως ἐπι ἐπιτοκίῳ 4ο).

15. Ὁ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀπὸ 30.8.1963 ἰσχύοντος Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διὰ τοῦ Ν. Δ. 4366)04 «περί ἰορυσσεως Ἑλληνικῆς Γραπτῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως» συγχωνευθέντος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γραπτὴν Βιομηχανικὴν Ἀναπτύξεως (ΕΙΒΑ) Ὀργανισμοῦ Δρηματοοστησεως Οικονομικῆς Ἀναπτύξεως (ΟΔΟΑ) ἰορυσσεως «Βιοοικὸς Λογαριασμός Ἐνίσχυσεως τῶν παρὰ τῷ ΟΔΟΑ ἐργαζομένων» (ΕΛΕ), θεωρεῖται οἰκονομικῶς τὴν λειτουργίαν τοῦ τῆν 16.11.1964.

Γὰ Κεφαλαία τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἀποτελοῦν εἰσφορὰν τῶν κατα τὴν χρονολογίαν ἐναρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων εἰς τὴν ΕΙΒΑ ὑπαλλήλων πρὸς τὸν διὰ τῆς παρ. 3 συνιστωμενον παρὰ τῷ ΓΑΠΓ λογαριασμόν καὶ καταλογίζονται εἰς τὸ πῶσον ἐξαγορας τῆς ὑπηρεσίας τούτων, καταλογῶν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἐκάστου εἰς τὸν ΟΔΟΑ καὶ ΕΙΒΑ καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς κλασεως εἰς τὴν ὑπαγονται οὔτοι κατα τὴν αὐτὴν χρονολογίαν.

16. Ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος περιουσία τοῦ δυναμει τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου—1 Ἰουνίου 1964 Β. Διατάγματος «περί καταργήσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Θυρωρῶν Πόλυκατοικιῶν καὶ Μεγάρων» (Φ.Ε.Κ. 108 τεύχος Α' τῆς 1.6.1964) καταργηθέντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Θυρωρῶν Πόλυκατοικιῶν καὶ Μεγάρων περιέρχεται εἰς τὸν κατα τὸ ἄρθρον 919 Λογαριασμόν Ἀντασφαλιστικῶν Κεφαλαίου.

17. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 20.8)7.9.1964 Β. Δ)τος «περί συστάσεως παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. Εἰδικῶν Λογαριασμῶν Προνοίας τοῦ Προσωπικοῦ του» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ αντικατεστήθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ἀπὸ 28.11)19.12.56, 20.10)7.11.1958, 28.9)7.11.1959 καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 893)1962, 412)1965, 223)1968 καὶ 224)1968 Β. Δ)των, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀναγνώρισις καὶ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας.»

1. Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἢ Ὀργανισμῷ συγχωνευθέντι εἰς τὸ Ἰδρυμα διακινῶντες μετὰ τὴν 1.3.1936, ὡς οἰανδήποτε σχέσιν, χρόνος προϋπηρεσίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ εἰδικῷ Λογαριασμῷ Προνοίας.

Διὰ τὴν τῶν αὐτῶν ἀναγνώρισιν δέον ὡπως τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Λογαριασμοῦ πρόσωπα, ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς τοῦ ἐτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς ταύτην. Τὸ δικαίωμα ὅμως ἀναγνώρισεως προϋπηρεσίας εἰς συγχωνευθέντα ἢ συγχωνευθῆσόμενον εἰς τὸ Ἰδρυμα Ὀργανισμόν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχει εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προνοίας τοῦ προσωπικοῦ του, δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ ἠσφαλισμένος μόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἐντὸς ἐτους ἀπὸ τῆς συμπλήρωσεως τῆς πενταετίας. Ἐκκρεμῆς μέχρι τούτου αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας εἰς συγχωνευθέντα ὄργανισμόν, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, δύναται δὲ νὰ ἐπανυποβληθοῦν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν λόγῳ πετίας. Προκειμένου περὶ προσώπων ὑπαχθέντων ἤδη εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Λογαριασμοῦ καὶ ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἢ ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σχετικὴ αἴτησις δύναται νὰ υποβληθῆῃ μέχρι 30 Ἰουνίου, 1970.

Επίσης προκειμένου περί αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας εις συγχωνευθέντας εις τὸ Ι.Κ.Α. Ὄργανισμοὺς ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἢ ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας καὶ συμπληρωσάντων δετὴ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ὑπηρεσίαν, ἢ σχετικὴ ἀίτησις δύναται νὰ υποβληθῇ μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

2. Ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προϋπηρεσίας εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α. Ἡ ἀπόφασις ἀνακοινοῦται εἰς τὸν ἡφθαλισμένον καὶ εἰς τὴν ἐντελλομένην τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδογῶν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀναγράφεται ἡ ἀναγνωρισθεῖσα προϋπηρεσία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν ἐξαγορᾶς ταύτης, ὅστις δεῖν νὰ εἶναι ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν τῆς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας.

3. Ἡ ἐξαγορὰ τῆς προϋπηρεσίας ἐνεργεῖται διὰ καταβολῆς εἰς τὸν εἰδικὸν Λογαραθμὸν μηνιαίας εἰσφορᾶς ἡφθαλισμένου ἴσους πρὸς τὴν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Ν. Δ. 2698/1953 (περὶ διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κλπ.) καθοριζομένην τακτικὴν τοιαύτην, δι' ἑκάστην ἀναγνωριζόμενον μῆνα, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ ἐκαστοῦ καταβληθέντος μισθοῦ.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀπονομῆς βοηθήματος πρὸ τῆς παρόδου χρόνου ἴσου πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας, παρακρατεῖται ἐκ τοῦ ἀπονεμομένου βοηθήματος ποσὸν ἴσων πρὸς τὸ γινόμενον τῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου μηνός, ἐπὶ τὸν υπολειπόμενον χρόνον. Εἰς περίπτωσιν ἐξόδου ὑπαλλήλου συγχωνευθέντος ὄργανισμοῦ πρὸ τῆς παρόδου δετίας ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως, λόγω συμπληρώσεως πλήρους συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ λόγω ὀρίου ἡλικίας, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, ἐπιστρέφονται ἀτόκως αἱ καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ εἰς τούτον ἢ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967. Συναφεῖς ἐγκυρμαὶ δύναι καταργεῖσθαι».

Ἄρθρον 914.

Ἀμειβητέτης — Ὑπαγωγή εἰς ἕτερον Φορέα.

1. Ἀμειβητέτης μεταξὺ φορέων προκλιόμενα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, περὶ τοῦ νομίμου τῆς ὑπαγωγῆς προσώπου εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 501 φορέων ἢ φορέων προεργουμένων ἐκ συγχωνύσεων, πραγματοποιουμένων αὐτοδικαίως ἢ διὰ κανονισμῶν, ἐπιλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ.

2. Ομάδες προσώπων ἀσφαλιζόμενων κατὰ τὰς οἰκίας διατάξεις εἰς Ταμεῖα ἄτινα συγχωνεύονται, δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς φορεῖα ἀσφαλιζόμενα κατὰ κύριον λόγον πρόσωπα ἕτερα ἢ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ομάδας ταύτας, δύναται νὰ ὑπαίχωνται, διὰ κανονισμοῦ, εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως.

Ἄρθρον 915.

Συγχωνεύσεις Κλάδων.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰς τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 901, 903 — 907 συγχωνευόμενα Ταμεῖα λειτουργοῦν καὶ Κλάδοι ἢ Λογαραθμοὶ ἐπιχορηγικῆς ἀσφαλίσεως, ἀρωγῆς, προνοίας κλπ. οἱ κλάδοι οὗτοι ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντες παρὰ τῷ εἰς ὃν συγχωνεύεται τὸ οἰκίαν Ταμεῖον φορεῖ, ἀποτελοῦντες ἰδίους λογαριασμούς.»

Ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν καὶ κλάδοι ἀσθενείας οὗτοι συγχωνεύονται εἰς ὑφιστάμενους παρ' ἐκάστῳ φορεῖ ἀντιστοίχους κλάδους, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιοῦτοι, αἱ παροχαὶ ὅμως τῶν κλάδων τούτων ἐξακολουθοῦν παρεχόμεναι κατὰ τὸ ἰσχύον κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καθιερωτάς.

2. Διὰ κανονισμοῦ ρυθμίζονται, ἐπὶ τῇ ἐάσει ἐνιαζίων κανόνων, ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ κλάδους κλπ. τὰ ἐν ἀρθρῷ 917 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα θέματα.

Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κανονισμοῦ ἰσχύουν αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κείμεναι περὶ τῶν κλάδων τούτων διατάξεις, ἀναλόγως ἐφαρμοζόμεναι.

3. Τυχὸν ὑφιστάμενοι κλάδοι ἀνεργίας καὶ σπενδάσεως δύνανται νὰ συγχωνεύωνται ἀντιστοίχως, εἰς τὸν Ὄργανισμὸν

Ἀπαχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ καὶ τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμόν Ἐργατικῆς Κοινωνίας, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, ἐγκρινόμενου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐργασίας. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ καθορίζονται τὰ τῆς ἀρραλιστικῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ἠρραλισμένων τῶν ὡς ἄνω κλάδων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 947.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ — ΠΟΡΟΙ ΦΟΡΕΩΝ

Ἄρθρον 916.

Περιουσία Φορέων.

1. Ὁ Φορέας Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ὁποῖον συγχωνεύονται ἕτεροι φορεῖς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 901 καὶ 903—907 ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως ὡς καθολικὸς διάδοχος εἰς ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συγχωνευομένου φορέως. Ἐκκρεμῆς δίκαι συνεχίζονται ἄνευ ἐτέρου ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ εἰς ὃν ἡ συγχώνευσις φορέως.

2. Ἡ πάσης φύσεως περιουσία ἐκάστου τῶν συγχωνευομένων Ταμείων ἀποτελεῖ αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως, περιουσίαν τοῦ εἰς ὃν ἡ συγχώνευσις φορέως.

Περὶ τῆς ἐπελθούσης μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἀκινήτων στοιχείων συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ φορέως περίληψις θεωρουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἣτις μεταγράφεται εἰς τὸ αἰκεῖον ὑποδηροφυλακείων.

Ἄπαντα τὰ ἐγγράφα καὶ ἡ διαδικασία τῆς μεταγραφῆς ὡς καὶ τὰ περὶ ταύτης πιστοποιητικὰ ἐγγράφα ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς φόρου ἢ τέλους ὑπὲρ τρίτου ἢ δικαιώματος ἢ ἀμοιβῆς ὑπὲρ οἰουδήποτε τρίτου.

3. Ἐφ' ὅσον ἡ περιουσία τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου εἶναι κατανεμημένη, ἔσται ἰσχυρῶν διατάξεων, εἰς κλάδους, αὐτῇ θεωρεῖται ἀποθεματικὸν τοῦ κλάδου.

Ἐφ' ὅσον δὲν βεβιώταται κατανομή, αὕτη γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ, κατὰ λόγον τοῦ ποσοστοῦ ἐσόδων ἐκάστου κλάδου, ὡς καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

4. Ἡ περιουσία, εἰδικῶς, τοῦ κλάδου κυρίας συντάξεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Χρηματιστῶν, Μεσιτῶν - Ἀντικρουστῶν καὶ Ὑπαλλήλων τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιών Ἀθηνῶν, κατανέμεται μετὰ τῶν φορέων εἰς οὓς ὑπάγονται οἱ διὰ τοῦ κλάδου τούτου ἠρραλισμένοι τῶν ἀνωτέρω Ταμείων, κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς ἕκαστον φορέα ὑπαγομένων ἠρραλισμένων καὶ συνταξιούχων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ καθορίζεται ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ναυτικῶν Πρακτῶρων καὶ ὑπαλλήλων ἢ ἀντιστοιχεύσα εἰς τὸν παρ' αὐτῷ Κλάδον κυρίας συντάξεως ἣτις καὶ περιέρχεται εἰς τὸ ΤΑΑΕ.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Βιομηχανίας ὀρίζονται τὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποθεματικῶν καὶ τῆς περιουσίας τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλίσεως προσωπικοῦ τῆς ΔΕΗ εἰς τὸ ΤΑΠΔΕ.

7. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ δύναται τὰ ἐκάστοτε διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ ΤΑΠΔΕ νὰ διατίθενται εἰς τὴν ΔΕΗ καὶ τὸν ΟΤΕ καὶ εἰς τοκοφόρους λογαριασμοὺς αὐτῶν πρὸς ἐπιτόκιον 6ο/ο.

Διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως καθορίζονται καὶ οἱ ὅροι τῆς διαθέσεως ταύτης.

8. Αἱ πρόσδοι τῆς περιουσίας ἐκάστου τῶν συγχωνευομένων Ταμείων Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων διατίθενται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970, πρὸς ὄφελος τῶν ἠρραλισμένων τῆς ομάδος ἢ ὁποῖα ὑπήγατο πρὸ τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὸ συγχωνευθὲν Ταμεῖον.

Προκειμένου περί περιουσιακών στοιχείων τών οποίων έχει γίνει έναρξη ή εξισορρόπησης ή περί ής τὸ προηγούμενον ἐδάφριον δελεστικὸν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ σχετικῆς ἔργου.

Πρὸς τοῦτο, κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης καταρτιζομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, αἱ πρόσοδοι τῆς περιουσίας διατίθενται διὰ τὴν μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ διὰ τὴν μὴ αὐξήσασθαι αὐτῆς ἐὰν ἐπιβληθῆ ἡ γενικὴ αὐξήσις τῆς εἰσφορᾶς δι' ἅπαντας τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ φορέως.

Προκειμένου εἰδικῶς περί τῶν προσόδων τῆς περιουσίας τοῦ συγγενεομένου εἰς τὸ ΤΑΠΤ Ταμείου Συντάξεως Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἑθνικῆς αὐταὶ διατίθενται, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζομένων, κατὰ ποσοστὸν 20%) ὑπὲρ τῆς ομάδος ἠσφαλισμένων τοῦ ΤΑΠΤ, τῆς προσερχομένης ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ ποσοστὸν 80%) ὑπὲρ τῆς ομάδος ἠσφαλισμένων τῆς προσερχομένης ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἑθνικῆς.

9. Ὁφειλὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἑθνικῆς καὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἀθηνῶν εἰς ἀτόκων δανείων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τοῦ ΤΑΠΤ εἰς εἰκοσιν (20) ἑτησίαις ἀτόκους δόσεις ἐκ τῶν προσόδων τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἑθνικῆς καὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τραπεζῆς πρώην Ἀθηνῶν.

Ἐὰν δὲν ἐπαρκέσθω αἱ πρόσοδοι αὐταὶ, διὰ τὴν ἐξόφλησιν, τὸ ἀναπομένον εἰς τὸ τέλος τῆς εἰκοσαετίας ἑλλειμμα καλύπτεται δι' ἐκποιήσεως τῶν περιουσιακῶν τῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 917.

Εἰσφοράι.

1. Ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. διὰ τὰς κατηγορίας προσώπων τὰς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχύοντων νομοθετικῶν ἀσφαλιζομένων εἰς αὐτό, ὀρίζεται, ὡς ἀκολούθως:

α. Ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἀναπηρίας, γήρατος, ἐπιζώντων εἰς 4,500)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ 90)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἐργοδότη.

β. Ὑπὲρ τοῦ κλάδου παροχῶν ἀθηνείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα εἰς 0,500)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ 10)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἐργοδότη.

γ. Ὑπὲρ τοῦ κλάδου παροχῶν ἀθηνείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος εἰς 1,750)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ 3,500)ο εἰς ἕαρος τοῦ ἐργοδότη.

Ἀνωτάτων ὅρων ἐφ' οὓς ὑπολογίζονται αἱ πρὸς Ι.Κ.Α. εἰσφοραὶ ὀρίζεται τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν 20ὴν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν.

2. α. Ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ ΤΑΑΕ, διὰ κυρίαν σύνταξιν, ὀρίζεται εἰς τὸ ὅψος τῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη ὑπὲρ Ι.Κ.Α., μειωμένης κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐσόδων ἐκ κοινωνικῶν πόρων τῶν διατιθεμένων βάσει τοῦ ἄρθρου 919 ὑπὲρ ΤΑΑΕ. Ἡ εἰσφορὰ παροχῶν ἀθηνείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος ὀρίζεται ἰση πρὸς τὴν τῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη τοῦ Ι.Κ.Α., διὰ τὸν κλάδον ἀθηνείας καὶ μητρότητος εἰς εἶδος. Ἡ ἀνωτέρω εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἠσφαλισμένου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν 4ην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν ἢ ἀνωτέρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν 13ην τοιαύτην.

β. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ ΒΣΚΑ καθορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1970 ἡ ἀσφαλιστικὴ κλάσις εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ ΤΑΑΕ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσφορῶν ὡς καταβάλλουσιν κατὰ τὴν ἑναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος προσαυξανόμενον πρὸς τοὺς κατὰ κεφαλὴν ἠσφαλισμένου ἀντιστοιχοῦντας ἐν τῷ συνόλῳ κοινωνικὸς πόρους πλὴν τῶν εἰσοδημάτων ἐκ περιουσιακῶν στοιχείων.

Δι' ἁμοίως ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν κριτηρίων προδιορίζεται ἡ ἀντιστοιχία τῶν κλάσεων εἰς τὰς ὁποίας

υπήχθη ή υπάγεται ό ήσφαλισμένος του ΤΑΑΕ δι' άπασαν τήν μέχρι τής έναρξεως ισχύος του παρόντος περιόδου ασφαλίσεώς του.

Η κατάταξις γίνεται κατ' ανώτατον όριον μέχρι τής 13ης ασφαλιστικῆς κλάσεως.

γ. Οί ήσφαλισμένοι του ΤΑΑΕ δύνανται νά ἐκλέξουν ἐλευθέριως διά δηλώσεώς των ανωτέραν κλάσιν ἐκείνης εἰς ἣν υπάγονται καί μέχρι τής 20ης.

Η δηλωσις ἰσχύει ἀπό τής πρώτης ἡμέρας του ἐπομένου τής δηλώσεως ἔτους δέν δύναται δέ νά τροποποιηθῆ πρό τής παρελεύσεως ἔτους ἀπό τής υποβολῆς τής.

3. α. Η εἴσφορά πρὸς τὸν ΟΑΕΕ διὰ κυρίαν σύνταξιν ὀρίζεται δι' ἅπαντας τοὺς ήσφαλισμένους, διὰ τὸ ἔτος 1970, εἰς τὸ ὕψος εἰς τὸ ὅποιον προέβλεπον αἱ κειμένοι διατάξεις κατὰ τήν δημοσίευσιν του παρόντος, εἰσπράττεται δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καί διαδικασίαν.

β. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1971 ἡ εἴσφορά διὰ κυρίαν σύνταξιν πρὸς τὸν ΟΑΕΕ ὀρίζεται εἰς τὸ ὕψος τῆς εἴσφορᾶς ήσφαλισμένου καί ἐργοδότη ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α., μειωμένης κατὰ τήν ἀναλογίαν ἐσόδων ἐκ κοινωνικῶν πόρων τῶν διατιθεμένων ἐλάττει τοῦ ἄρθρου 919 ὑπὲρ ΟΑΕΕ.

Η ἀνωτέρω εἴσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καί μισθοῦ τοῦ ήσφαλισμένου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τήν 5ην ασφαλιστικὴν κλάσιν ἢ ἀνωτέρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τήν 20ην τοιαύτην.

Τὸ ἐδάφιον γ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει καί ἐν προκειμένῳ.

γ. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τῶν ἀσφαλιζομένων εἰς τὸν ΟΑΕΕ ἐμπίσθων, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 604, εἰς οὗς συμπεριλαμβάνονται καί οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὸ σθένει ἐμπίσθου ἐντολῆς, ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένη εἴσφορὰ ἐπιμερίζεται μεταξὺ αὐτῶν καί τῶν ἐργοδοτῶν των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 601.

Προκειμένου περὶ προσώπων ἀσφαλιζομένων εἰς τὸν ΟΑΕΕ, περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 912, ἡ εἴσφορὰ καθορίζεται, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην κανονισμοῦ εἰς τὰ 2/3 τῆς κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ ε' τοῦ παρόντος καθορισθείσης, ἐκτὸν δὲ ἀποκλειστικῶς τὸν ήσφαλισμένον.

δ. Οἱ ἀσφαλιζόμενοι εἰς τὸν ΟΑΕΕ ἀπὸ τῆς έναρξεως τῆς ισχύος τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρούσης παραγράφου προσώπων, θεωροῦνται δι' ἅπασαν τὴν μέχρι τῆς χρονολογικῆς ταύτης περιόδου ασφαλίσεώς των ὡς διατελέσαντες εἰς τὴν 16ην ασφαλιστικὴν κλάσιν καί μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1970.

4. Η εἴσφορὰ πρὸς τὸ ΤΑΠΤ διὰ κυρίαν καί ἐπικουρικὴν σύνταξιν ὀρίζεται κατὰ ομάδας ήσφαλισμένων, ὡς ἀκολούθως:

α. Προσωπικὸν Τραπεζῶν Ἑλλάδος—Κτηματικῆς.

αα. Εἴσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 2.5ο/ο, εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 16.5ο/ο.

αβ. Εἴσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 2.5ο/ο, εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 3.5ο/ο.

β. Προσωπικὸν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καί τέως Ἀθηνῶν.

αα. Εἴσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 3.5ο/ο εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 17.5ο/ο.

αβ. Εἴσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 3.5ο/ο εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 2.5ο/ο.

γγ. Διὰ τὴν ομάδα ταύτην ήσφαλισμένοι ἐπιβάλλεται, ἐπιπλέον, εἰς ἔαρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἴσον πρὸς 43ο/ο τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν.

γ. Προσωπικὸν Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

αα. Εἴσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 2.5ο/ο, εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 18.5ο/ο.

αβ. Εἴσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἔαρος τοῦ ήσφαλισμένου 3ο/ο εἰς ἔαρος τοῦ ἐργοδότη 3ο/ο.

γγ. Διὰ τὴν ομάδα ταύτην ήσφαλισμένοι ἐπιβάλλεται

επαρξάλλιστρον εἰς ἄλλος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἴσον πρὸς 20 ο)ο τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν.

δ. Πρωτοπικὸν Τραπεζῶν Ἴονικῆς — Λακίης.

α. Εἰσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 4 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 17 ο)ο.

β. Εἰσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 6 ο)ο.

γγ. Διὰ τὴν ομάδα ταύτην ἡσφαλισμένων ἐπιβάλλεται, ἐπαρξάλλιστρον εἰς ἄλλος τῆς Τραπεζῆς Ἴονικῆς — Λακίης ἴσον πρὸς 7 ο)ο τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν.

ε. Πρωτοπικὸν ΕΤΒΑ.

α. Εἰσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 5 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 11 ο)ο.

β. Εἰσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 3 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 3 ο)ο.

στ. Πρωτοπικὸν Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.

α. Εἰσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 4 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 13 ο)ο.

β. Εἰσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 6 ο)ο.

ζ. Πρωτοπικὸν λοιπῶν Τραπεζῶν.

α. Εἰσφορὰ κυρίας συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 3 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 13 ο)ο.

β. Εἰσφορὰ ἐπικουρικῆς συντάξεως, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 6 ο)ο.

Ἀνώτατον ποσὸν ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ πρὸς τὸ ΤΑΠΤ ὁρίζεται τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν 24ην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν.

δ. Διὰ Κλινοστρεῖς δύναται νὰ μειωθῆται τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον εἰς ἄλλος τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ τῶς Ἀθηνῶν, Ἀγροτικῆς καὶ Ἴονικῆς—Λακίης ἐπαρξάλλιστρον.

6. Ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ ΤΑΠΔΕ, διὰ κυρίαν καὶ ἐπικουρικὴν σύνταξιν, ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως:

α. Διὰ κυρίαν σύνταξιν εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 5 ο)ο, εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 10 ο)ο.

β. Δι' ἐπικουρικὴν σύνταξιν, εἰς ἄλλος τοῦ ἡσφαλισμένου 3 ο)ο εἰς ἄλλος τοῦ ἐργαδοῦτου 3 ο)ο.

Ἀνώτατον ποσὸν ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ πρὸς τὸ ΤΑΠΔΕ ὁρίζεται τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν 24ην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν.

7. Αἱ εἰς τὰς παραγράφους 1—2, 4 καὶ 6 εἰσφοραὶ καταβάλλονται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1970.

8. Αἱ ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 501 φορεῖς συγχωνευμένων Ταμείων ἢ Λογαριασμῶν εἰσφορὰ διὰ κυρίαν σύνταξιν ἐξακολουθοῦν καταβαλλόμεναι.

Διατάξεις ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, δι' ὧν καθορίζεται τὸ ὕψος καὶ διαδικασία εἰσπράξεως εἰσφορῶν διὰ τοὺς κλάδου ἀθηνείας τῶν ἡσφαλισμένων εἰς φορεῖς, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2—4 καὶ 6, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, μέχρι τροποποιήσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 616 ὁριζόμενα.

Αἱ ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ἄνω διὰ τὸν κλάδον ἀθηνείας καὶ μητρότητας τοῦ Ι.Κ.Α. εἰσπραττόμεναι εἰσφοραὶ καταλογίζονται ὑπὲρ τοῦ κλάδου συντάξεως.

9. Εἰσφοραὶ ὑπὲρ λογαριασμῶν ἢ κλάδων προνοίας ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν καταβαλλόμεναι καὶ μετ' αὐτήν.

Διὰ Κανονισμοῦ ρυθμίζονται τὰ τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τῶν ὑπαγεμένων τὸ πρῶτον εἰς Λογαριασμοῦς Προνοίας κατὰ τὸ ἄρθρον 913. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται ἢ τροποποιήσῃς τοῦ ὕψους τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταβαλλομένων εἰσφορῶν.

10. Πρῶτιστα εἰσφοραὶ διὰ κυρίαν ἢ ἐπικουρικὴν σύνταξιν, προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν συγχωνευμένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 501 φορεῖς Ταμείων, Λο-

γαριασμών ή Κλάδων, προσυξάνουν τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφορὰς.

Αἱ ἐν λόγῳ πρόσθετοι εἰσφοραὶ δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ καταργηθοῦν.

11. Διὰ Κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕψους τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, εἰσφορῶν, ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 614—618 ὁρίων.

12. Ἐκ τῶν πλεονασμάτων τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ο.Τ.Ε. μεταφέρεται αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος, εἰς τὸν λογαριασμὸν συντάξεως τοῦ συγχωνευομένου εἰς τὸ ΤΑΠΑΕ Ταμείου Ἀσφαλίσεως προσωπικοῦ Ο.Τ.Ε. ποσὸν 300.000.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 918.

Κατάργησις κοινωνικῶν καὶ ἄλλων πόρων.

Ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται οἱ κάτωθι θεσπισθέντες ὑπὲρ φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως κοινωνικοὶ πόροι:

1. Τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Λογαριασμὸν Αὐτασφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἀγροφυλακῆς (Λ.Α.Υ.Α.) ἐν τέταρτον (1)4) τοῦ δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 ἐδαφ. ε' τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ Ν.Δ. 3030)1954 «περὶ ἀγροφυλακῆς» θεσπισθέντος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς (Τ.Α.Ο.Α.) πόρου, συνισταμένου εἰς ποσοστὸν τριάκοντα τοῖς ἑκατῶν (30%) ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων ἐκκαθαριζομένων ποσῶν ἐπὶ πάσης ἐξ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος ἐκδοθείσης δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10, παράγρ. 1, τοῦ Ν. Δ)τος 4114)1950 «περὶ τοῦ Κώδικος περὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν», ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν θεσπισθέντες πόροι:

α. Ἐσθδὸν ἐκ δρχ. πέντε (5) δι' ἕκαστον πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ λοιπῶν κατενομαζομένων ἐν τῇ διατάξει ὑπηρεσιῶν, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ἕκαστον ἀπόσπασμα ἢ ἀντίγραφον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν πλὴν τῶν Συμβολαιογράφων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικά ἢ ἀντίγραφα ταῦτα ἐκδίδονται πρὸς χρῆσιν τῶν ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

β. Εἰσφορὰ ἐκ δρχ. μιᾶς (1), δι' ἐπικολλήσεως ἐνσήμου ἐπὶ πάσης συντασσομένης συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ συμβολαίου, ὡς καὶ παντὸς ἐκδιδόμενου ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος τούτων.

3. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος (Τ.Ε.Β.Ε.) θεσπισθέντες πόροι, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4, ἐδάφια ε, ζ καὶ ια τοῦ Νόμου 6364) 1934 «περὶ ἰδρύσεως τοῦ Τ.Ε.Β.Ε.»:

α. Πρώστου τέλος δι' ἐπικολλήσεως ἐπαγγελματισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων γραμματίων, συναλλαγματικῶν καὶ τραβηκτικῶν ἐκ δραχμῶν μιᾶς ἐπὶ ἀξίᾳ αὐτῶν μέχρι δραχμῶν 4.000, δύο μέχρι δραχμῶν 10.000, τριῶν μέχρι δραχμῶν 20.000, τεσσάρων μέχρι δραχμῶν 40.000 καὶ πέντε ἀνω τῶν 40.000 δραχμῶν.

β. Ποσοστὸν δέκα τοῖς ἑκατῶν (10%) ἐπὶ τοῦ ποσῶ τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς πάντα ἐπαγγελματίαν ἢ βιοτέχνην χρηματικῆς ποινῆς ἢ προστίμου παρ' οἰουδήποτε τῶν ἐν Ἑλλάδι Ποινικῶν Δικαστηρίων, διὰ παραβάσεις τῶν Νόμων περὶ ἐργασίας, καθαρότητος καὶ αἰσχροκερδείας, καὶ

γ. Ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατῶν (5%) τῶν ἐτησίων ἐκκαθαρίσεων ἐσθδων παντὸς Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ Τμήματος Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ὡς καὶ τῶν περιφερειακῶν τοιούτων.

4. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (Τ.Σ.Α.Υ.) θεσπισθέντες πόροι:

α. Τέλος ἀδείας κυκλοφορίας ἰδιοσκευάσματος καταβαλλόμενον ἐφ' ἅπαξ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945)34, «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν», καὶ τὴν παράγραφον 6 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)45 Ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονο-

μικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας, κυρωθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 617)45 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐταρκαλίσεως Ὑγεινομικῶν», ὡς τὸ τέλος τοῦτο ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 64665)46 Ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγεινῆς βαρῦνον τοὺς Οἴκους παρασκευῆς ἢ ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

δ. Τέλος ἀδείας κυκλοφορίας ἰδιοκτησίας καταβαλλόμενον ἐτησίως συμφώνως πρὸς τὸ ἐδ. 4 περίπτ. β' τοῦ ἄρθρου I τοῦ Νόμου 1040)43 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς περὶ Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας», ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 303)46 Π.Υ.Σ. καὶ τῆς παραγράφου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)45 ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας καὶ ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παρ. 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 64665)46 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγεινῆς, βαρῦνον τοὺς Οἴκους παρασκευῆς ἢ ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

γ. Ἐφ' ἅπαξ τέλος ἐπὶ πάσης ἰδρύσεως Ἰνστιτούτου καλλονής καὶ ἐργαστηρίων ἢ ἐργατηρίων φαρμακευτικῶν ἢ καλλυντικῶν προϊόντων καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Οἴκων συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 20 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)45 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας κυρωθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 617)45 ὡς τὸ τέλος τοῦτο ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 13 τῆς ὑπ' ἀριθ. 64665)46 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγεινῆς.

δ. Εἰσφορά ἐπὶ ἰδρύσεως ἢ μεταβιβάσεως φαρμακείου ἢ φαρμ.)θήκης προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 11 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)45 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας κυρωθεῖσθαι διὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 617)45, ὡς ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 9 τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 64665)46 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγεινῆς, βαρῦνον τὸν φαρμακ.ῆπορον ἢ φαρμ.)κῆριον.

ε. Εἰσφορά ἐπὶ πάσης ἀδείας μεταβιβάσεως φαρμακείου προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 10 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)1945 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας, κυρωθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 617)45, ὡς αὕτη ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τῆς ὑπ' ἀριθ. 60873)49 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγεινῆς.

στ. Ἐτησία εἰσφορά ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος βαρύνουσα τοὺς μετόχους, προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945)34 καὶ ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3348)55.

ζ. Ἐτησία εἰσφορά Κλινικῶν κ.λ.π. Ἰερυμάτων προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 13 τῆς ὑπ' ἀριθ. 21724)45 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ὑγεινῆς καὶ Προνοίας κυρωθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α. Ν. 617)45, ὡς αὕτη ἀναπροσηρμῶσθαι ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3348)55, βαρύνουσα τὰς Κλινικὰς καὶ λοιπὰ Ἰερύματα.

5. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτικῶν Δημοσίων Ἔργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) θεσπισθέντες πόροι:

α. Εἰδικὸν ἔνσημον ἐκ δραχμῶν πέντε (5) ἐπὶ παντὸς σχεδίου, ἐνθέσεως, γνωματεύσεως, πραγματογνωμοσύνης καὶ μελέτης τεχνικῆς φύσεως ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς συμβολαίου ἢ δικαιοπραξίας ἀφορώσης τεχνικῆς φύσεως ὑπόθεσιν κ.λ.π.

β. Καταβολαί, ὑποβιβάσθαι κατὰ τὰ κατωτέρω, ὑπὸ παντὸς ἰδιώτου ἢ νομικοῦ προσώπου, μετέχοντος εἰς οἰονδήποτε συναγωνισμὸν πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐκτελέσεως οἰονδήποτε ἔργου ἢ προμηθείας μηχανημάτων ἢ ὑλικῶν, χρησίμων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων ἢ Νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Δι' αξίαν από δραχ.	1 έως	50.000 δραχ.	1
» » »	50.001 »	100.000 »	2
» » »	100.001 »	250.000 »	5
» » »	250.001 »	500.000 »	10
» » »	500.001 »	1.000.000 »	20
» » »	1.000.001 »	2.000.000 »	40
» » »	2.000.001 »	και άνω	80

γ. Ίδιον ένσημον εκ δραχμών 0,60 επί πάσης αίτήσεως άπευθυνομένης προς τεχνικές υπηρεσίας του Δημοσίου, Δήμων ή Κοινοτήτων ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

δ. Ποσοστόν πέντε τοίς εκατόν (5ο) επί του όλου ποσού τών προς τό Τεχνικόν Έπιμελητήριον τής Ελλάδος, καταβαλλομένων δικαιωμάτων δια τās υπό τούτου ενεργουμένας διαιτησίας και πραγματοποιούσας συμφώνως προς τās διατάξεις του άρθρου 7, παράγρ. 1, εδάφια ια', ιβ', ιδ', ιε' και ιστ' του Α. Ν. 2326)1940 «περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Έργοληπτόν Δημοσίων Έργων» και τής υπ' αριθ. 45938)28.7.1949 κοινής αποφάσεως τών Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων.

6. Ο ύπέρ του Ταμείου Συντάξεως Έκτελωνιστών εισπραττόμενος πόρος εκ δραχμών δύο (2) εφ' εκάστης πράξεως εισαγωγής, έξαγωγής και άποταμιεύσεως, καταβαλλόμενος παρά του ενεργούντος τόν εκτελωνισμόν ή τήν διασάφησιν προσώπου, συμφώνως προς τās διατάξεις του Νόμου 4272)1929 «περί συστάσεως ταμείου συντάξεων τών Έκτελωνιστών Πειραιώς και Αθηνών» και του άρθρου 12, παράγραφος 1, εδ. α' τής υπ' αριθ. 76651)Σ.2489)59 αποφάσεως του Υπουργού Έργασίας.

7. Οι ύπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών δεσποσθέντες πόροι, συμφώνως τοίς άρθροις 2 στοιχ. Η παρ. 15 του από 16)20 Ιανουαρίου 1941 Δ)τος «περί κυρώσεως του Καταστατικού του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων» και 1 στοιχ. του Ν.Α. 1029 τής 19.2.42, «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 16)20.1.1941 Δ)τος», ως ταύτα τροποποιηθέντα και συμπληρωθέντα ίσχύουν σήμεραν.

α. Έκ ποσοστού έν επί τοίς εκατόν (1ο) επί του Κεφαλαίου τών Καταστατικών Έταιρειών, και

β. Έκ δραχμών μιās (1) εισπραττομένης παρά παντός εις έν επιτάλλεται ποινή φυλακίσεως ή άνωτέρα.

8. Τα ύπέρ του Έπικουρικού Ταμείου Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων κατατιθέμενα παράβολα δια τούς κινηματογράφους και θέατρα κατ' έφαρμογήν τών διατάξεων τών Νόμων 445)1937 και 446)1937, «περί κινηματογράφων και θεάτρων» ως και του άρθρου 8, περίπτ. ιβ' του Α.Ν. 1494) 1950, «περί συστάσεως Έπικουρικού Ταμείου υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων».

9. Η ύπέρ του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού τής Έλληνικής Έταιρείας Υδάτων καταβαλλομένη έτησία σακτική εισφορά τής Ανωνύμου Έλληνικής Έταιρείας Υδάτων, όριζομένη εις ποσοστόν 2,5ο επί τών κερδών τής, συμφώνως τώ άρθρω 2 περίπτ. 3 Α.Ν. 1740)1939, «περί συστάσεως Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως προσωπικού τής Α.Ε. Έταιρείας Υδάτων τών πόλεων Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων», ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη δια τής υπ' αριθ. 14753)Σ.203)4.7.1950 αποφάσεως του Υπουργού Έργασίας.

10. Οι ύπέρ του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Ανωνύμων Έταιρειών Οίνοποιίας, Ζωθοποιίας και Οίνοπνευματοποιίας πόροι:

α. Εισφορά εκ 2ο)σο τής δραχμής κατ' χιλιογράμμιον άνύδρου οίνοπνεύματος πάσης φύσεως παραγομένου υπό Οίνοπνευματοποιών Β' κατηγορίας, και

β. Εισφορά εκ 0,2ο)σο τής δραχμής κατ' όλών επί του κατ' τās διατάξεις του Ν.Α. 1557)1942 «περί φορολογίας του οίνου» άποταμιευόμενου οίνου, συμφώνως τώ άρθρω 1, παρ. 1 και 2 του Ν. 1232)44, «περί οικονομικής ενισχύσεως του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Α.Ε. Οίνοποιίας

Ζωθοποιίας και Οίνοπνευματοποιίας», ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά τών υπ' αριθ. 209838 και 26470)18.11.1944 αποφάσεων τών Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

11. Οι υπέρ του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών προβλεπόμενοι πόροι υπό του άρθρου 3 άρθρ. 3' έως 1 του Ν.Δ. 906)1941 κυρωθέντος διά της υπ' αριθ. 324)46 πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου και εν συνδυασμῶ πρὸς τὴν υπ' αριθ. 5242)410)11.7.1946 απόφασιν τών Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας:

α. Είσοδα ἐκ δρχ. 0,20 ἀπὸ χίλια χιλιόγραμμα ἐπὶ τοῦ παραγομένου ττιμέντου.

β. Είσοδα ἐκ δρχ. 0,02 κατὰ χιλιόγραμμα ἀνδρου οίνοπνεύματος ἐν γένει διατιθεμένου παρ' οίνοπνευματοποιῶ β' κατηγορίας, εἰσπραττομένη δι' εἰδικῶ ἐνσήμου ἐπὶ τῶν ἀδειῶν μεταφοράς τοῦ καθαροῦ οίνοπνεύματος καὶ ἐπὶ τῶν ἀδειῶν μετασυτίσεως τοῦ μεταφερομένου οίνοπνεύματος.

γ. Είσοδα ἐκ δρχ. 0,02 κατὰ χιλιόγραμμα παραγομένης νοπῆς ζύμης ἀρτοποιίας, καὶ

δ. Είσοδα ἐκ δραχμῶν 0,40 κατὰ τόννον ἐπὶ τῶν παραγομένων ἢ εἰσχαρμένων ὀξείων.

12. Ἡ εἰσοδα ἐκ δραχμῶν 0,003 κατὰ χιλιόγραμμα παραγομένου ἀνδρου οίνοπνεύματος ἢ ὑποβαλλομένου εἰς μετασυτίωσιν δευτερευόντως τοιοῦτου ὑπὲρ τοῦ Εἰδικῶ Λογαριασμοῦ Οίνοπνευματεργατῶν, συμφώνως τῷ Νόμῳ 19)1944, «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὅπως πράξῃ εἰς τροποποιήσεις τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν», ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά της υπ' αριθ. 31442)15.6.1945 απόφασεως τών Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

13. Ὁ ὑπὸ τοῦ άρθρου 2 περίπτ. β τοῦ Α.Ν. 1606)1939, «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας καὶ κοινῆς διανομῆς πωλητῶν βενζίνης Ἀθηνῶν, Πειραιῶς κλπ.», προβλεπόμενος πόρος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας καὶ κοινῆς διανομῆς πωλητῶν βενζίνης Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, συνιστάμενος εἰς ποσὸν δρχ. 0,75 κατὰ γιλιόνιον πωλουμένης βενζίνης ἐπὶ πάσης ποσότητος βενζίνης πωλουμένης ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰσπαγωγέων βενζίνης πρὸς τοὺς καταναλωτὰς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ προοριζομένης ὡς κωσίμου κινητήριου ὕλης τῶν μηχανῶν ἐπιτεριστικῆς κῦσεως τῶν μέτων μεταφοράς τῶν ἐξυπηρετουμένων τὰς ὀδικὰς συγκοινωνίας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

14. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινήτιστῶν εἰσοδα ἐκ δρχ. 20 μηνιαίως πικτὸς κυρίως καὶ νομίως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλευστοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 περίπτ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4197)1961, «περὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινήτιστῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 919.

Ἀντασφαλιστικὸν Κεφάλαιον φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

1. Οι ὑπὲρ τῶν πάσης φύσεως φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πλὴν τοῦ ΟΓΑ, τεθεσπισμένοι κοινωνικοὶ πόροι, πέραν τῶν ἐν άρθρῳ 918, ἀποτελοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970 ἔσοδα τοῦ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ Εἰδικῶ Λογαριασμοῦ.

Περὶ τοῦ χαρακτῆρισμοῦ πόρου τινὸς τῶν φορέων (φόρου, εἰσοφοράς, τέλους κρατήσεως ἢ δικαίωματος) ὡς κοινωνικοῦ πόρου ἀποφάσινται ὁ Υπουργὸς μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ.

2. Οι κοινωνικοὶ πόροι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ὑπ' εὐθύνη τῶν φορέων, κατατίθεται δὲ εἰς εἰδικὸν ἐντοκῶν λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀντασφαλιστικὸν Κεφάλαιον Φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» τοῦ ὁποῖου ἡ διαχείρισις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ ἐνηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 520 τοῦ παρόντος.

3. Ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ἀντασφαλιστικοῦ Κεφαλαίου διατίθενται τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ταμιακῶν ἐλλειμμάτων τῶν φορέων εἰς ὅς ὑπῆχθησαν Ταμεία χρηματοδοτούμενα ἐν μέρει ὑπὸ κοινωνικῶν πόρων.

Ἡ κάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐφαρμογῆς τοῦ πα-

ρόντος τὸ 80ο)ο τοῦ ποσοστοῦ τῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι ἐκλιπ-
πυνοῦν διὰ κοινωνικῶν πόρων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο μειοῦται
καθ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων ἐτῶν κατὰ τὸ ἐν τέταρτον.

4. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν διαθέσιμα τοῦ Ἀντασφαλιστικοῦ Κε-
φαλαίου ταῦτα δύναται νὰ διατίθενται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ-
πουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλ-
λειμμάτων ἐτέρων φορέων τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ κά-
λυψις των δι' ἐπιβολῆς προσθέτου εἰσφορᾶς.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ
καταργηθῶνται, ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου
1971, οἱ κοινωνικοὶ πόροι ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1, ἀντιστοι-
χοῦντες κατ' ἔτος εἰς τὸ 20ο)ο τοῦ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς
ἰσχύος τοῦ παρόντος συνόλου αὐτῶν.

6. Ἡ μείωσις τῶν ἐσόδων τῶν φορέων ἢ προκύπτουσα ἐκ
τῆς ἀραιρέσεως τῶν ὑπὲρ αὐτῶν τεύεσπισμένων κοινωνικῶν
πόρων ἀναπληροῦται δι' ἀναλόγου αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς
τῶν ἠσφαλισμένων, ἢ ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, ἐφ' ὅσον
πρόκειται περὶ μισθωτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονι-
σμοῦ ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ — ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ — ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ἄρθρον 920.

Προσωπικόν.

1. Αἱ ὀριζόμεναι εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 901, 903—907
καὶ 912—913 Τμητὰ, Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι τακτικαὶ
θέσεις τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ μεταφέρονται εἰς τοὺς
εἰς οὗς συγχωνεύονται τὰ Τμητὰ, Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι οὗ-
τοι φορεῖς.

2. Αἱ τακτικαὶ θέσεις τῶν ἰατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων καὶ
τοῦ δευτερευόντος ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τμητοῦ Ἀ-
σφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, τοῦ
Τμητοῦ Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων, ὡς καὶ τοῦ Τμητοῦ Συντά-
ξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, μεταφέρονται εἰς τὸ
ΙΚΑ.

3. Τὸ πάσης φύσεως τακτικὸν προσωπικὸν ἐκάστου τῶν
Τμητῶν, Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1
καὶ 2 μετατάσσεται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως, εἰς
τὸν εἰς ὃν συγχωνεύεται φορεῖα, εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ τὸν
βαθμὸν ὃν κέκτηται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὰς προηγουμένας πα-
ραγράφους μεταφερομένας θέσεις αὐτοῦ, τῆς σειρᾶς ἀρχιό-
τητός του ἐναντι τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων
Τμητῶν, Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων καὶ τοῦ εἰς ὃν ἡ συγχώνευ-
σις φορέως καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ
Συμβουλίου τοῦ φορέως.

Τὸ πάσης φύσεως ἑκτακτὸν διοικητικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ
οἱ ἑκτακτοὶ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι (δευτερευόν ὑγειονομικὸν
προσωπικόν) τῶν συγχωνευομένων Τμητῶν, Λογαριασμῶν ἢ
Κλάδων, μεταφέρεται εἰς τὸ ἑκτακτὸν προσωπικὸν τῶν εἰς οὗς
συγχωνεύονται τὰ Τμητὰ, Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι οὗτοι
φορέων.

Ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις
τοῦ Ν.Δ. 169)69 «περὶ τακτοποιήσεως ἑκτακτῶν ὑπαλλήλων
τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», ἰσχύουσαι ὡς πρός
τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐπὶ ἐξέλιξιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος.

Οἱ εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς ὑπηρετοῦντες μόνιμοι καὶ
ὑπὸ ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα θεράποντες ἰατροὶ παραμένουν ὡς
ἔχουν, μὴ διαταρακτομένης τῆς ὑπαλληλικῆς τῶν σχέσεως,
ὑποχρεούμενοι νὰ παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των ἐντὸς τῆς πε-
ριφερείας τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου, εἰς ὃν οὗτοι συγχάνουν ἐγ-
γεγραμμένοι καὶ εἰς συγκεκριμένον καὶ ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ
τοῦ φορέως, τόπον, λαμβάνοντες τὰς ἀποδοχὰς ὡς τὸ ἰσχύον
μισθολόγιον ὀρίζει.

4. Πρόκειμένου, εἰδικῶς, περὶ τῶν ἰατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων
τῶν εἰς τὸ ΙΚΑ συγχωνευομένων Τμητῶν, Λογαριασμῶν ἢ
Κλάδων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ
Α.Ν. 1846)51 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς τροπο-
ποιουμένη κατωτέρω.

Οί εκ τούτων κατέχοντες οργανικές θέσεις παρά τῷ συγγωνευμένῳ Τριεῖσι, Λογχοκρατῶ ἢ Κλάδῳ τακτικοί μὴ μόνιμοι μετατάσσονται εἰς θέσεις θεραπευτῶν ἱατρῶν τοῦ ΠΚΑ ἐπὶ συμβάσει ἀορίστου χρονικῆς διάρκειας, οἱ δὲ μόνιμοι εἰς θέσεις μόνιμων θεραπευτῶν. Οἱ εκ τῶν ἱατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων μόνιμοι ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῶ 3ῃ καὶ ἄνω τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας μετατάσσονται εἰς θέσεις ἐλεγκτῶν ἱατρῶν Α ἢ Β ἢ Γ ἐξέως τοῦ ΠΚΑ κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 17\18.2.56 Β. Δ. «περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μόνιμων ἱατρῶν τοῦ ΠΚΑ» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11\12.6.1957 Β. Δ. οἱ δὲ ἐπὶ βαθμῶ μέχρι καὶ 4ῃ εἰς θέσεις μόνιμων θεραπευτῶν.

Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κέκτηνται οἱ εἰς θέσεις μόνιμων ἱατρῶν μετατασσόμενοι λογίζεται ὡς διανυθείς εἰς τὸν ὃν ἤθελον μεταταχθῆ βαθμὸν ἢ θέσιν.

Οἱ λοιποὶ ἔκτακτοι ἢ ἐπὶ συμβάσει ἱατροὶ καὶ ὀδοντίατροι οἱ ἀμειβόμενοι διὰ μηνιαίου μισθοῦ ἢ παρὶς μηνιαίας ἀποζημιώσεως, θύονται εὐὰ διαταραχῶν παρά τῷ ΠΚΑ ὡς θεραπευταὶ οἱ μὲν ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ ἀναλόγῳ πρὸς τὴν μεθ' ἧς συνεδέοντο μετὰ τοῦ συγγωνευμένου Τριεῖσι Λογχοκρατῶ ἢ Κλάδου σύμβασι ἀορίστου ἢ ἀορίστου χρόνου, οἱ δὲ ἔκτακτοι ἐπὶ συμβάσει ἀορίστου χρόνου, ἐφ' ὅσον ἀνγκαιῶν αὐτῶ καὶ ἤθελον κριθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἱατροὶ καὶ κατὰλληλοι.

Ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος ἱατρῶν δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Α. Ν. 1846)51.

5. Οἱ πάσης εὐσεως ἱατροὶ τῶν ἄλλων, πλὴν τῶν εἰς τὸ ΠΚΑ, συγγωνευμένων Τριεῖσι, Λογχοκρατῶν ἢ Κλάδων, ἐξανακληθεῖν τελοῦντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν ἐφ' ἣν ἐτέλειον πρὸ τῆς συγγωνεύσεως.

6. Ἐπὶ μίαν διατίκιν ἀπὸ τῆς ἐνάρεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ μεταφορὰ κενῶν θέσεων ἐξ ἐνὸς φορέως ἀνεκδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ἕτερον τοιοῦτον πρὸς κάλυψιν ἀγκαιῶν αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω γονικὴν διάταξιν ἐπιτρέπεται, ἐπίσης ἡ μετάταξις τακτικῶν ὑπαλλήλων ἐξ ἐνὸς τῶν ὡς ἄνω σορέων εἰς ἕτερον ἐν τούτων, πάντοτε ὅμοια εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ τὸν βαθμὸν ὃν κέκτηται ὁ ὑπάλληλος, τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ γόνου ὑπηρεσίας αὐτοῦ λογισμένου ὡς διανυθέντα, δι' ἀπάσας τὰς ἐνόμους συνεπείας, εἰς τὸν εἰς ὃν ἡ μετάταξις βαθμὸν.

Τῶτον ἡ μεταφορὰ θέσεων ὅσον καὶ ἡ μετάταξις ὑπαλλήλων ἐνεργοῦνται μετὰ γνώμην τῶν Διοικητῶν, ὅπου προβλέπονται, ἄλλως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, ἀφορέων τῶν σορέων.

7. Ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζῶν κλπ. ἐπιχειρήσεων παρόντες καθ' ἑαυτοὺς τοῦτον τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰ ὡς ἄνω συγγωνευμένων Τριεῖσι, Λογχοκρατῶν ἢ Κλάδων ἐξανακληθεῖν παρόντες τούτοις εἰς τοὺς εἰς οὗς συγγωνεύονται τὰ Τριεῖσι, Λογχοκρατῶν ἢ Κλάδων οὗτοι σορεῖς, γὰρ τὰς ἐνέργειαι περὶ τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν τούτων διατάξεις ἢ ἀποφάσεις, ἐπὶ παντοσίαν ἀπὸ τῆς συγγωνεύσεως, θύονται εὐὰ ἀντικατεσταθῶν δι' ἐτέρων ὑπαλλήλων κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν σορέων.

8. Πᾶσι γὰρ τινὸν ἰοιστάμεναι συμβάσει μετὰ τῶν συγγωνευμένων εἰς τὸ ΠΚΑ Τριεῖσι, Λογχοκρατῶν ἢ Κλάδων καὶ τῶν ἱατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων ὡς καὶ ποσώπων συμπροσθέντων εἰς τὴν παροχὴν ἱατρικῆς περίθαλψεως (νοσηρῶν κλπ.) διὰ τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐπ' ἐπιπέθῃ κατὰ περίπτωσιν, ἢ ἐπ' ἄλλῳ τῶν ὁμοίων πλὴν τοῦ διὰ μηνιαίου μισθοῦ ἢ μηνιαίας παρὶς ἀποζημιώσεως, γαταρῶνται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μεθεπομένου τῆς συγγωνεύσεως μηνός.

9. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἱατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων κατ' ἐφαρ-

μογήν τοῦ Α. Ν. 87)67 «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦ ΤΑΑΜΜ κλπ.» καὶ μὴ κριθέντων εἰσέτι ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου τούτου.

10. Συνιστῶνται διὰ τοῦ παρόντος παρὰ τῷ ΙΚΑ ἰσάριθμοι ὀργανικαὶ θέσεις πρὸς τοὺς μεταταχθέντας εἰς αὐτὸ καὶ ὑπερτεθῆντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τακτικούς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῶ 5ῳ καὶ ἀνωτέροις τῶν δυνάμει τοῦ Α. Ν. 87)67 συγχωνευθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ Ταμείων.

Οἱ ἐκ τῶν ὡς ἀνω ὑπαλλήλων μὴ ἐνταχθέντες εἰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ ΙΚΑ ἐντάσσονται εἰς τάστας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 87)67 καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῆ ἱκανοὶ καὶ κατάλληλοι.

11. Ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσωπικοῦ. Πᾶσι ἐπὶ πλεόν διαφορὰ ἀποδοχῶν καταβάλλεται, ὡς προσωπικὸν ἐπίδομα, συμφηριζομένη πρὸς οἰονδήποτε αὐξήσιν τῶν ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 921.

Γενικοὶ Διευθυνταί.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 501 φορέων ἱδρύεται αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος ἀνά μίαν θέσιν Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ.

Ἐὰν ὑφίστανται ἤδη συνεστημένοι θέσεις αὗται ἐφ' ὅσον μὲν εἶναι κεναὶ καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲ κατέχονται κατ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ διατηροῦνται προσωρινῶς, καταργούμεναι κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων τάστας.

Εἰς τὸ Ι.Κ.Α. συνιστᾶται αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ μίαν θέσιν ἀναπληρωτοῦ Γεν. Διευτ. ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ.

2. Διὰ Β. Δι.τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ συνιστᾶται ἀνά μίαν θέσιν ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 501 φορέων, πλὴν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὁ ἀναπληρωτὴς Γενικός Διευθυντὴς ἀναπληρεῖ ἐν παντὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ἐλλείποντα, ἀπόντα, ἢ κωλυόμενον πλὴν τῶν καθυμένων ἀναπληρώσεως τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα ἅτινα ἤθελον ἐκχωρήσει εἰς αὐτὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁ Διοικητῆς, ἢ ὁ Γενικός Διευθυντὴς, δι' οὗς φορεῖς δὲν ὑφίσταται Διοικητῆς.

3. Αἱ θέσεις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, πληροῦνται εἴτε διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς ἕκαστον φορῆα ὑπαλλήλων, εἴτε δι' ἐντάξεως ἢ ἐντάξεως καὶ προαγωγῆς εἰς τὰς θέσεις τάστας ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας ἐτέρου φορέως ἢ φορέως κοινωνικῆς πολιτικῆς, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δὲ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἀνωτέρω δικαιούνται τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τῶν ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ ἐλασικοῦ μισθοῦ, προσαυξήσεων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῶ καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ πάσης φύσεως ἐπιδουμάτων.

Ἄρθρον 922.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία φορέων.

Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 517 Βασιλικοῦ Διατάγματος τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν φορέων ρυθμίζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πρόβλεπομένων θέσεων, δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητῶν αὐτῶν ἢ, ὅπου δὲν ὑφίστανται Διοικηταί, τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν.

Ἄρθρον 923.

Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ Ε.Σ.Κ.Α. αἱ ἀρμοδιότητες τούτου ἐνασκίζονται ὑπὸ τοῦ πικρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν

Υπηρεσιών λειτουργούντος Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως τῶν παρ' αὐτῷ τμήματος καὶ τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ Υπουργείῳ λειτουργούντων Κεντρικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, θεωρουμένων τῶν συλλογικῶν τούτων ὁργανῶν ὡς νομίμως λειτουργούντων ὑπὸ τὴν παρῶν τῶν θέσιν αὐτῶν καὶ καταργουμένων ἕνα τῆ συγκροτήσῃ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 924.

Ἀμοιβαὶ καὶ Ἀποζημιώσεις.

1. Τὰ τῶν ἀμοιβῶν τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐν ἄρθρῳ 501 φερέων, ὀρίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν.

2. Τὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μετεχόντων εἰς τὰ πάσης φύσεως λοιπὰ Συμβουλία ἢ εἰς Ἐπιτροπὰς πάντων ἐν γένει τῶν φερέων ἀρμοδιότητος τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ὀρίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν.

3. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἀποφάσεων ἰσχύουν αἱ καίμεναι διατάξεις.

4. Ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. λαμβάνει τὸν ἐλάχιστον μισθὸν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος τούτου.

Ἄρθρον 925.

Διήξεις Θετειῶν.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θεωρεῖται λήξασα ἡ Διήκεια τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, τῶν παρ' αὐτοῖς Κυβερνητικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ τῶν πάσης φύσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν πάντων ἐν γένει τῶν φερέων Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν παρὰ τῷ Υπουργείῳ τούτῳ λειτουργούντων Συμβουλίων Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Κεντρικῶν Ἐποπτικῶν.

2. Ἐπιρρολαστούμενων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 503 ὁ Υπουργὸς δύναται νὰ προδῇ εἰς νέαν σύνθεσιν καὶ συγκροτήσιν τῶν καθ' οἷονδήποτε τρόπον διατηρουμένων, μετὰ τὴν ἐναρξὴν ἰσχύος τοῦ παρόντος, Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν.

Οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν ὡς ἄνω Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 595 τοῦ παρόντος.

3. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν νέων Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, τὰ ὡς ἄνω Συμβουλία καὶ Ἐπιτροπαί, ὧν ἡ Διήκεια θεωρεῖται λήξασα, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀσκῶν τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν.

4. Διαργυλάσσεται ἡ ἰσχύς τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 926.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ—

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ — ΠΡΟΝΟΙΑ

Ἄρθρον 926.

Συγχωνεύσῃς Ταμείων, Λογαριασμῶν καὶ Κλάδων ἀσθενείας, ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως καὶ προνοίας.

1. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος συγχωνεύονται εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 501 φερεῖς κυρίως ἀσφαλίσεως, αὐτοδικαίως, Ταμεία, Λογαριασμοὶ ἢ Κλάδοι ἀσθενείας ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας, ὑφιστάμενοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ λειτουργούντες ὑπὸ τὴν μορφήν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου (ἰδρύματος, σωματείου ἀλληλεβοηθητικοῦ ἢ μὴ), ἢ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ λειτουργούντος παρ' οἰκωδήποτε νομικῷ προσώπῳ ἢ ὑπηρεσίᾳ, παρέχοντα ἐφ' ἑκάστῃ ἢ περιοδικῶς παροχὰς ἢ παροχὰς ἀσθενείας (ταμεία υγείας κ.λ.π.).

Ἡ συγχώνευσις γίνεται εἰς τὸν φερέα κυρίως ἀσφαλίσεως εἰς τὸν ὅποιον ὑπάρχοντι οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν κατὰ τὰ ἄνω ταμείων διὰ κυρίαν ἀσφάλειν γήρατος, ἀναπηρίας καὶ ἐπιζώντων.

2. Έφ' ὅσον οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, Λογαριασμοῦ ἢ Κλάδου ἀσθενείας ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας ὑπάγονται κατὰ κυρίαν ἀσφάλισιν εἰς πλείονας φορεῖς ἢ συγγωνεύουσιν γίνεσθαι εἰς τὸν φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, Λογαριασμοῦ ἢ Κλάδου.

Ἀναφερόμεναι ἀμφισβητήσεις ἐπιλύονται κατὰ τὰ εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 914 ὀριζόμενα.

3. Ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως ὁ φορεὺς εἰς ὃν συγχωνεύεται ἕκαστον Ταμεῖον, Λογαριασμὸς ἢ Κλάδος, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συγχωνευμένου Ταμείου, Λογαριασμοῦ ἢ Κλάδου ὡς καθολικῆς διάδοχος τούτου. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον κανονισμοῦ τηρεῖται, δι' ἕκαστον συγχωνευόμενον Ταμεῖον, Λογαριασμὸν ἢ Κλάδον, ἴδιος λογαριασμὸς.

4. Τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ συγχωνευμένου, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, Ταμείου, Λογαριασμοῦ ἢ Κλάδου (Διοικητικὰ Συμβούλια, Ἐποπτικὰ Συμβούλια κ.λ.π.) ἐξακολουθεῖν λειτουργοῦντα μέχρις ἐκδόσεως Κανονισμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγχωνεύσεως.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζονται εἰδικώτερον, τὰ ἐν ἀρθρῳ 947 τοῦ παρόντος θέματα. Ἐπίσης ρυθμίζεται καὶ πᾶν θέμα σχετικὸν πρὸς τοὺς ἤδη δικαιούχους παροχῶν τῶν Ταμείων, Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων ἀσθενείας ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ἐπιτροπευμένης τῆς ἀξιήσεως ἢ μειώσεως τῶν ἤδη καταβαλλομένων παροχῶν.

5. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν λοιπῶν, πλὴν τοῦ Ι.Κ.Α., φορέων κυρίας ἀσφαλίσεως ἔχουν ἐξουσίαν ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀργάνων διοικήσεως, δύνανται δὲ δι' ἀποφάσεων τῶν νὰ ὀρίζουν ποῖαι πράξεις τῶν ὀργάνων τούτων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισίν των.

6. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἐν παραγράφῳ 4 κανονισμῶν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ οἰκτεῖαι διατάξεις περὶ ἐκάστης κατηγορίας ἀσφαλιζομένων προσώπων εἰς τὰ ὑφιστάμενα Ταμεία, Λογαριασμοὺς ἢ Κλάδους ἀσθενείας ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας διαφυλασσόμενων τῶν διατάξεων τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν 927—931 τοῦ παρόντος.

7. Διὰ Κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης, δύνανται νὰ ὑπάγονται εἰς Λογαριασμοὺς Προνοίας, ὑφισταμένους εἰς φορεῖς κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ παρέχοντας ἐφ' ἅπαξ παροχὰς εἰς ὑπάλληλους τῶν φορέων, ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν Κοινοτικῶν ὑπάλληλων. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ὅροι τῆς ὑπαγωγῆς.

8. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 920 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον Ταμείων, Λογαριασμῶν ἢ Κλάδων.

9. Διὰ Κανονισμοῦ συγχωνεύονται εἰς φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως, λειτουργοῦντες ὡς εἰδικοί λογαριαμοί, Ταμεία Ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, προνοίας καὶ υγείας, τῶν ὁποίων οἱ ἠσφαλισμένοι δὲν καλύπτονται διὰ κυρίαν ἀσφάλισιν εἰς φορέα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 501.

Ἄρθρον 927.

Εἰσφορὰ Ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970 μειοῦται ἡ εἰσφορὰ ἐργοδότηου δι' ἅπαντας τοὺς φορεῖς ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, κατὰ μίαν μονάδα, ἀξιωνομένης ἀντιστοίχως τῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἰσχύει εἰς ἃς περιπτώσεις ἢ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου εἶναι κατὰ μίαν τοῦλάχιστον μονάδα ὑψηλοτέρα τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐργοδότηου.

2. Διαφυλασσόμενης τῆς ἰσχύος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ Κοι-

νομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδόμενον μετὰ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ, μειοῦται ἢ εἰσφορά ἐργοδότη διὰ τὴν ἐπιχειρητικὴν ἀσφάλισιν, αὐξανομένης, ἀντιστοίχως, τῆς εἰσφοράς ἡσφαλισμένου, μέχρις ὅτου ἡ χρηματοδότησις τῆς ἐπιχειρητικῆς ἀσφαλίσεως ἀναλή- ρθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων.

3. Ἡ διαμορφώσεισι αὕτη τῆς εἰσφοράς γίνεται κατ' ἔτος ἢ ἀνά διετίαν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς μειώσεως τῆς συνολι- κῆς εἰσφοράς ἢ καὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον, κατόπιν ἀναλογιστικῆς μελέτης, ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιβάλλεται, ἀντιστοί- χως, ἡ μείωσις ἢ ἡ αὐξήσις τῆς εἰσφοράς.

Ἄρθρον 928.

Ἐπιχειρητικὴ περιοδικὴ παροχὴ.

Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ μειοῦνται αἱ παροχαὶ φορέων ἐπι- χειρητικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας, χρηματοδοτούμενων διὰ κοι- νομικῶν πόρων ἢ μὴ, ἐὰν ἐκ τῆς ἀναλογιστικῆς μελέτης καθίσταται αὕτη ἀναγκαία καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ αὐξήσις τῆς βραχυπρόθεσμης τοῦς ἡσφαλισμένους εἰσφοράς.

Ἄρθρον 929.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων.

1. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας περὶ ἐπιχειρητικῆς ἀσφαλίσεως ἰσχύουν ἀνάλογως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάντως τῶν ἀνωτέρω ἐν ἄρθροις 926—928 ὀριζομένων, αἱ διατάξεις τῶν ἐιδικῶν Γεν—3ον καὶ 5ον—8ον τοῦ παρόντος Κώδικος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 323 τοῦ παρόντος περὶ ἀπα- σχολήσεως συνταξιούχων ἰσχύουν ἀνάλογως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς καιρῆς περὶ ἐπιχειρητικῆς ἀσφαλίσεως νομοθεσίας.

Ἄρθρον 930.

Παροχὴ ἐφ' ἄπαξ.

1. Ἡ ἐφ' ἄπαξ παροχὴ προνοίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 36πλάσιον τῆς 20ῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

2. Εἰς τὴν περιπτώσει προβλέπεται ὑπὸ τῶν καιρῶν δια- τάξεων χορήγησις εἰς ἡσφαλισμένον ἐφ' ἄπαξ παροχῆς προ- νοίας ὑπερβαίνουσης τὸ 36πλάσιον τῆς 20ῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως, ἢ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου διαφορὰ χρηματοδο- τεῖται ἀποκλειστικῶς δι' εἰσφορῶν τοῦ ἡσφαλισμένου τούτου.

3. Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζεται, ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης, ἡ εἰσφορά ἡσφαλισμένου, κατὰ παρέκκλισιν τῶν γε- νικῶς ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν διὰ τοὺς λοιποὺς ἡσφαλισμένους τῆς ομάδος εἰς τὴν οὕτως ἀνήκει, πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κανόνος. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρί- ζεται ὅτι ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ἐφ' ἄπαξ παροχὴν ὑψηλοτέραν τοῦ 36πλάσιου τῆς 20ῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως, ὅποτε οὗτος ἐξακολουθεῖ καταβάλλων, μετὰ τοῦ ἐργοδότη, τὴν διὰ τὴν ομάδα ἰσχύουσαν εἰσφορὰν.

Ἄρθρον 931.

Διαδοχικὴ ἀσφάλισις ἐπὶ ἐπιχειρητικῆς ἀσφαλίσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 113 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμέ- νου περὶ χρόνου ἀσφαλίσεως εἰς Ταμεία, Λογαριασμοὺς ἢ Κλάδους παρέχοντας ἐφ' ἄπαξ χρηματικὴν παροχὴν (προ- νοίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 932.

Ἀσφάλισις εἰς πλείονας φορεῖς.

1. Πρῶτον κατὰ λαμβανόμενα ταυτόχρονως ὑπὸ τῆς ἀσφαλίσεως φορέως ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ φορέως ἀσφα- λίσεως ἀπαιτούντων ἐλευθέρια ἢ ἀνεξάρτητα ἐπαγγέλματα δύ- ναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ ὑπαχθῶν κατ' ἀποκλειστικότητα εἰς τὴν ἀσφάλισιν φορέως ἀσφαλίζοντος ἐλευθέρια ἢ ἀνεξάρ- τητα ἐπαγγέλματα. Εἰς περιπτώσιν ἐκδόσεως τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐφαρμόζονται ἀνάλογως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 113.

Ἐν περιπτώσει ταύτῃ ὡς συνολικὸν εἰσόδημα ὑποκείμενον

εις εισφορὰν λαμβάνεται τὸ ἐκ τῆς ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως πλέον τὸ ἐκ τῆς ἀτιμώσεως ἐλευθέρου ἢ ἀνεξαρτήτου ἐπαγγέλματος, δυναμένου τοῦ ἀνωτάτου ὅριου αὐτοῦ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν 24ην ἀσφαλιστικὴν κλάσιν. Ἡ εισφορὰ ἐπὶ τοῦ ἐμμίσθου τμήματος τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἐαρθῆναι τὸν ὡς ἄνω μισθωτὸν ἠσφαλισμένον καὶ τὸν ἐργοδότην αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐκάστοτε διατάξεις, ἐπὶ δὲ τοῦ τμήματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθέρου ἢ ἀνεξαρτήτου ἐπαγγέλματος ἐαρθῆναι ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἐλεύθερον ἢ ἀνεξάρτητον ἐπαγγεληματιάν.

2. Ὁ ἐν παραγράφῳ 1 Κανονισμὸς δύναται νὰ καταλάβῃ καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ ἠσφαλισμένους αὐτοχρόνως εἰς φορέα ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ φορέα ἀσφαλίσεως ἐλευθέρων ἢ ἀνεξαρτήτων ἐπαγγεληματιῶν.

Ἄρθρον 933.

Ἀναγνώρισις χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

1. Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἀναγνωρισθῇ πραγματικὸν χρόνον ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ κληροδοπηθῆναι διὰ τὴν κυρίαν ἢ ἐπικουρικὴν ἀσφάλισιν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης, κατὰ ὁμάδα ἠσφαλισμένων.

2. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ καθορίζεται ἡ εισφορὰ ἀναγνωρίσεως ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, καὶ αἱ δόσεις ἐξοφλήσεως, ἐκάστης ἐκ τούτων μὴ δυναμένης νὰ εἶναι κατωτέρας τοῦ ποσοῦ τῆς εισφορᾶς τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ταύτης.

3. Ἐν οὐδεμιᾷ πάντως περιπτώσει καταβάλλεται σύνταξις ἄνευ ἐξοφλήσεως τῆς ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ὀφειλῆς.

4. Ἡ ἀναγνώρισις θὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰδρύσεως τοῦ φορέως, εἰς ὃν ὑπήγετο μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἠσφαλισμένος, οὐδὲ νὰ ἀναφέρεται εἰς χρόνον ἀσφαλίσεως μακρότερον τῶν 3.000 ἡμερῶν ἐργασίας.

5. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως ἢ καὶ ἀπασχολήσεως, ὡς χρόνον ἐν πραγματικῇ ἀσφαλίσει ἢ ὡς συντάξιμου τοιοῦτου, ὡς καὶ αἱ διατάξεις περὶ ἀναγνωρίσεως χρόνου παλαιοπολεμιστικῆς ἢ νεοπολεμιστικῆς ὑπηρεσίας ἢ τοιαύτης κληρωτοῦ ἢ ἄγωνιστοῦ ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Διὰ κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται ἢ κατάργησις τῶν διατάξεων τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὡς καὶ ἡ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιαίον κανόνων, θέσπισις νέων τοιοῦτων δι' ἅπαντας τοὺς φορεῖς. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς διὰ τοῦ κανονισμοῦ τούτου προβλεπομένας περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας.

6. α. Ἑλληνες ὑπήκοοι, ἀπασχοληθέντες ἀπὸ 1.8.1951 μέχρι 31.12.1966 εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι διπλωματικὰς ἀντιπροσωπεῖας ξένων Κρατῶν καὶ τὰς ἐκτάκτους Διεθνῆς Ἐπιτροπᾶς, δύναται, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. γ τῆς παρούσης, αἰτήσαι τὸν, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ἀναγνωρισθῶν, παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. τὴν τοιαύτην ἀπασχολήσιν τὴν ὡς ἐν τῇ ἀσφαλίσει αὐτοῦ διανυθεῖσαν, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ περὶ ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ προϋποθέσεις.

β. Ἡ ἀναγνώρισις τελεῖ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐξαγορᾶς, διὰ καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀπασχοληθέντος τῶν εισφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορῶν τοῦ ἐργοδότη, ὅπου ὑφίστανται τοιαῦται, βάσει τῶν ἰσχυόντων, κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ποσοστῶν ἀσφαλίσεως, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν τεκμαρτῶν ἀποδοχῶν τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ, κατὰ τὸν χρόνον, ἰσχύον ἡμερομίσθιον τοῦ ἀναιδικεύτου ἐργάτου ἢ ἐργατρίας.

γ. Τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐκείνοι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐδ. α'.

α. Οἵτινες διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἀπασχολήσιν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἠσφαλίθησαν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ἑτερον Ταμεῖον κυρίας ἀσφαλίσεως.

βδ. Ἄν ἡ ὑπηρεσία παρὰ τῇ διπλωματικῇ ἀντιπροσωπεῖα ἢ Διεθνῇ Ἐπιτροπῇ ἐλογίσθη συντάξιμος, κατὰ τὰ περὶ συν-

ταξιοδοτήσεως των δημοσίων υπαλλήλων του Κράτους, όπως εκπροσωπεί ή διπλωματική αντιπροσωπεία ισχύοντα.

7. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογον εφαρμογή και επί του προσωπικού του Ελληνικού Δημοσίου και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου του άπαιχοληθέντος ή άπαιχολουμένου επί σχέσει τακτικού ή έκτακτου υπαλλήλου, εις τό έξωτερικόν.

8. Διά κανονισμό θέλουν καθορισθῆ, ο τρόπος άποδείξεως της άπαιχολήσεως, των έν παραγράφους 6 και 7 προσώπων, ο χρόνος και ο τρόπος έξοφλήσεως της σχετικής όφειλής, κι συνέπειαι της μη έμπροθέρου καταβολής τούτων, ως και πάσα λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος.

Άρθρον 934.

Ειδικαι προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως.

1. Διατάξεις προβλέπουσι άπονομήν κυρίως συντάξεως με προϋποθέσεις ηλικίας και χρόνον άσφαλίσεως, έπιεικιστέρας, ως προς την γένεσιν του δικαιώματος και τό ύψος της συντάξεως, του άρθρου 301 του παρόντος και του Α. Νόμου 1854 (απει άπονομής των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων), ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, παρέχουν δικαίωμα συντάξεως υπό τας προϋποθέσεις του τελευταίου τούτου Νόμου.

Έάν κι διατάξεις προβλέπουσι άπονομήν κυρίως συντάξεως με προϋποθέσεις ηλικίας και χρόνον άσφαλίσεως έπιεικιστέρας του άρθρου 301 του παρόντος, άλλ' κύστηροτέρας των προβλεπόμενων υπό του Α. Ν. 1854/1951 άναγνωρίζεται μόν τό δικαίωμα κατά τας διατάξεις της ειδικής νομοθεσίας του φορέως, τό ύψος όμως της συντάξεως ύπολογίζεται κατά τας διατάξεις του Α. Ν. 1854/1951. Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου ισχύουν από 1ης Ιουλίου 1969.

2. Κατ' έξαιρέσιν προκειμένου περί γυναικών δι' ας προβλέπεται συνταξιοδοτήσις με προϋποθέσεις ηλικίας έπιεικιστέρας των έν άρθροις 301 του παρόντος ή άπαιτούμενος χρόνος άσφαλίσεως αύξάνεται, από της 1ης Ιανουαρίου 1970, κατά δύο (2) έτη.

Από της 1ης Ιανουαρίου 1972 ή έν τῷ προηγούμενῳ έδαφίῳ χρόνος αύξάνεται κατά έν (1) έστῆ έτος, από της πρώτης δέ ήμέρας του πρώτου έτους έκάστης έπομένης διετίας αύξάνεται ανά έν επί πλέον έτος μέχρι πλήρους συμπληρώσεως των δια των διατάξεων του άρθρου 301 καθοριζόμενων όρίων.

3. Η παρούσα διάταξις ισχύει και διά τας γυναίκας δι' ας προβλέπεται συνταξιοδοτήσις υπό καθεστῶς όμοιον ή ανάλογον προς τό ισχύν διά τους δημοσίους υπαλλήλους. Ο άπαιτούμενος χρόνος άσφαλίσεως αύξάνεται μέχρι συμπληρώσεως των όρίων των ισχύντων διά τους άνδρας, δι' ος προβλέπεται συνταξιοδοτήσις υπό όμοιον καθεστῶς.

4. Αι διατάξεις της παραγράφου 2 ισχύουν αναλόγως και διά τους άνδρας ήσφαλισμένους, δι' ος βάσει των κειμένων διατάξεων προβλέπεται δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως λόγω άπολύσεως έν της ύπηρεσίας, καταργήσεως θέσεως ή παραιτήσεως, από 1ης Νοεμβρίου 1969.

5. Άνδρες λαμβάνοντες σύνταξιν λόγω θανάτου ήσφαλισμένης συζύγου δικαιούνται, από της 1ης του έπομένου της δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός, της συντάξεως τούτης μόνον εάν συντρέχουν κι προϋποθέσεις του άρθρου 303 παρ. 1 του παρόντος.

Άρθρον 935.

Διατάξεις περί όμογενών.

1. Αι διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. περί έαρέων και άνθυγεινών επαγγελματιών δέν εφαρμοζόνται επί συνταξιοδοτήσεως ήσφαλισμένων βάσει χρόνου άναγνωρισθέντος ως έν άσφαλίσει δύναμει των διατάξεων των Νομοθετικών Διαταγμάτων υπ' αριθ. 4377/1964 (απει ειδικών μέτρων προστασίας των έξ Αιγύπτου Έλλήνων υπηκόων και όμο-

γενών», υπ' αριθ. 4378)1964 «περί ειδικών μέτρων προστασίας των εις Τουρκίαν Έλλήνων υπηκόων», άρθρου 2 υπ' αριθ. 4577)1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της Νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισεως και άλλων τινων διατάξεων», υπ' αριθ. 4581)1966 «περί ειδικών μέτρων προστασίας των εκ Ρουμανίας Έλλήνων υπηκόων και όμογενών».

2. Αί διατάξεις του άρθρου 5 της υπ' αριθ. 165)1963 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ως και αι διατάξεις των εν τή παραγράφω 1 Ν. Διαταγμάτων, δι' όν αι προηγούμεναι τοιαύται εκυρώθησαν, έτροποποιήθησαν και επεξετάθησαν, καταργούνται ως προς τα πρόσωπα τα όποια δεν ήθελον αποκτήσει τας προϋποθέσεις υπαγωγής των εις τας εν λόγω διατάξεις μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 1969.

3. Αί διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 106 του παρόντος εφαρμόζονται και επί των μέχρι της έναρξεως ισχύος αυτού υπαχθέντων εις τας καταργουμένας διά της παραγράφου 2 διατάξεις.

Άρθρον 936.

Προαιρετική ασφάλισις.

Πρόσωπα έχοντα εις φορέα κυρίας ή επικουρικής ασφάλισεως χρόνον πραγματικής ασφάλισεως τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων (1.500) ήμερών εργασίας και μη υπαχόμενα κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος εις την ασφάλισιν του φορέως δύνανται διά δηλώσεώς των υποβαλλομένης εντός έτους από ταύτης, να ασφαλισθούν προαιρετικώς από της τοιαύτης δηλώσεως εις τον εις όν υπήγοντο φορέα, κατά τας διατάξεις του άρθρου 110, παράγραφοι 2—5.

Άρθρον 937.

Ειδικαί ρυθμίσεις.

1. Διά κανονισμών εκδιδόμενων μετά γνώμην των Δ.Σ. του Ταμείου Ασφάλισεως και Άρωγής Ορθοδόξου Εφημερικού Κλήρου Ελλάδος και του Ταμείου Ασφάλισεως Βουλευτών και γνώμην του ΕΣΚΑ, δύνανται να προσαρμόζονται αι περί των Ταμείων τούτων κείμεναι διατάξεις προς τας διατάξεις του παρόντος.

2. Διατάξεις της διαπούσης τα συγχωνευόμενα εις τους εν άρθρω 501 του παρόντος φορείς Ταμεία, άτχεται προς την υπό τούτων άποκρυμένην ασφάλισιν (έκδοσιν πιστοποιητικών επαγγελματικότητας κλπ.) εξακολουθούν ισχύουσαι και μετά την συγχώνευσιν, των φορέων υπεισερχομένων εις τας αρμοδιότητας ταύτας των συγχωνευμένων Ταμείων.

3. α. Κύρουνται άφ' ής ισχυσαν και έχουν ισχύν νόμου:

αα. Η υπ' αριθ. 127921)Σ.1630)1.11.1968 απόφασις Υπουργού Εργασίας «περί τροποποιήσεως του άρθρου 4 του κανονισμού παροχών του ΤΕΑΠΟΚΑ», (Εφημερίς Κυβερνήσεως τεύχος Β' αριθ. φύλλου 591)5.11.1968).

αβ. Η υπ' αριθ. 1869)6.2.1969 απόφασις του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί τροποποιήσεως του άρθρου 4 του κανονισμού παροχών του ΤΕΑΠΟΚΑ και προσθήκης διατάξεων εν τέλει της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 980)1942», (Εφημερίς Κυβερνήσεως, τεύχος Β' αριθ. φύλλου 108)14.2.1969).

ε. Το υπό της υπ' αριθ. 127921)Σ.1630)1.11.1968 αποφάσεως Υπουργού Εργασίας προβλεπόμενον ανώτατον όριον του μηνιαίου περιοδικού βοηθήματος όρίζεται, από 1ης Νοεμβρίου 1968, ως ανώτατον όριον του υπό του ΤΕΑΠΟΚΑ καταβαλλομένου μηνιαίου περιοδικού βοηθήματος.

Η διάταξις του προηγούμενου εδαφίου έχει εφαρμογήν και επί βοηθημάτων όν ή έναρξις καταβολής έμπίπτει εις χρόνον προγενέστερον της 1ης Νοεμβρίου 1968.

4. Από της έναρξεως ισχύος του παρόντος καταργείται ή παρ. 2 του άρθρου 25 του Ν.Δ. 3083)1954 «περί τροποποιήσεως της περί Διοικήσεως του Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας και άλλων τινων διατάξεων».

5. Διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας προβλέπουσα έκτά-

κτους ἐφ' ἑπαξ παραρχῆς, πέραν τῶν ἐν ἄρθρῳ 309, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

6. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονιστοῦ Κλάδου Προνόιας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἢ δι' οἰκονομικῆς αἰτίας ἐφ' ἑπαξ παραρχῆ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 20πλάσιον τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου τοῦ τελευταίου, πρὸ τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς ὑπερσίας, μῆνης».

Ἡ παρούσα διάταξις ἰσχύει ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου 1968.

Κυροῦται ἐφ' ἧς ἴσχυον ἢ ὑπ' ἀριθ. 142062)Σ.1829) 6.12.1968 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀπερὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Κανονιστοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους» (Ἐφημερίς Κυβερνήσεως, τεύχος Β', ἀριθ. φύλλου 719)23.12.1968).

7. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους πρὸς φορεῖς Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δύναται νὰ καταργοῦνται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

8. Διακυλισσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 919 τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν τελῶν ἐξελέγγεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 3957)59 ἀπερὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ διεθνoῦς συστήματος μέτρων καὶ σταθμῶν, διατίθεται, ὡς ἀκολούθως:

α. Ποσοτὸν ἐξήκοντα τοῖς ἑκατὸν (60%) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιοματικῶν καὶ Ἀνορθῶν Χωροφυλακῆς (ΤΑΑΧ) καὶ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων (ΕΤΥΑΠ) ἀναλόγως τῶν, ὑφ' ἐκαστῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1963 καὶ ἐφεξῆς πραγματοποιηθεισῶν ἢ πραγματοποιημένων εἰσπράξεων.

β. Τὸ ὑπόλοιπον ποσοτὸν τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40%) ἀποτελεῖ δημόσιον ἔσοδον καὶ περιέρχεται εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν ὑπὸ ἴδιον Κωδικὸν ἀριθμῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφριον περιεχομένου εἰς ΤΑΑΧ καὶ ΕΤΥΑΠ, ὡς καὶ εἰς τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμὸν, ποσοστῶ, ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐμπορίου χρεώσει τοῦ εἰδικοῦ Λογισμοῦ Μέτρων καὶ Σταθμῶν.

Τὰ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3957)59 καὶ μέχρι τῆς 31 12.1962 ἀποδοθέντα εἰς τὰ ὡς ἄνω Ταμεία χρηματικὰ ποσά, θεωροῦνται ὡς νομίμως περιελθόντα εἰς τοὺς πόρους τῶν, ὡς ταῦτα ἀπεδόθησαν αὐτοῖς.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. 4 καὶ 5 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3957)59, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 36)63 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καταργοῦνται.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ἐγγράφεται κατ' ἔτος ἢ ἀναγκαιούσα πίστωσις ἐκ τοῦ ποσοστοῦ περὶ αὐτῆς περιπτώσεως β τοῦ πρώτου ἐδαφρίου τῆς παρούσης παραγράφου, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν ἐν γένει τῆς Ὑπηρεσίας Μέτρων καὶ Σταθμῶν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς, ὡς καὶ τῶν δαπανῶν ἐκ τῆς προσλήψεως ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, περὶ αὐτῶν τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3957)59.

9. Εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, διὰ τὸ ἔτος 1970 κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τοῦ παρόντος ἐγγράφεται πίστωσις δραχμῶν 200.000.000 δι' οὗ ἐπιχορηγεῖται τὸ ΙΚΑ.

10. Ἡ προϋεσμία ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 4476)65, ἀπερὶ προσθέτου, παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας, διὰ τὴν ἀποδοχὴν αἰτήσεων συνταξιοδοτήσεως μελῶν οἰκογενείας μεταλλευτῶν, ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν Ἱερμῶν κατὰ τὴν ὁμαδικὴν σφαγὴν τῶν Κιλαβρύτων, παρατείνεται ἐπὶ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

11. Καταργούνται από της ισχύος του παρόντος αί διατάξεις:

α) Τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1332) 1938, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 48 παρ. 4 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

β) Τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 796) 1948, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἰγρυστῶν διατάξεων».

γ) Τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ Α.Ν. 1854) 1951, «περὶ ἀπονομῆς τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

δ) Τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 2262) 1952, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1726) 1951, «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κ.λπ.».

ε) Τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Ν. 3170) 1955, «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου».

στ) Τοῦ Ν.Δ. 4202) 1961, «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικῆς φορέως».

ζ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4203) 1961, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ο.Α.Π. καὶ Αἰμενικῶν Ταμείων κειμένων διατάξεων».

η) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4295) 1963, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 3395) 1955, «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀγροηλάτων Σιδηροδρόμων».

θ) Τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. 4502) 1966, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3170) 1955, «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ προσωπικῆς ἐτέρας τινῶν διατάξεων».

12. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 2698) 53, «περὶ διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ κ.λπ.», ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

13. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970 ὑπάρχονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΑΠΤΚ.

Οἱ φροτισθησιογράφοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προβλεπόμενας ἐνώσεις ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτων τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, τῶν προβλεπόμενων διὰ τὸ ΙΚΑ, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως τῆς ἐπιλογῆς τοῦ ἠσφαλισμένου οὐχὶ πάντως κατωτέρως τῆς 5ης.

Αἱ εἰσφορὰὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἐντὸς τοῦ ποσίου δεκαήμερου τοῦ ἐπομένου εἰς ὃν ἀνάγονται μὴνὸς εἰς τὴν Ἔνωσιν ἧτις ἀπεδίδαι ταύτας εἰς τὸ ΤΑΠΤΚ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου δεκαήμερου τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ μὴ εὐπροσθεσιας καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου τῶν εἰσφορῶν εἰς τὴν Ἔνωσιν συνεπάγεται αὐτεδίκαιως τὴν διαγραφήν τινος ἐκ ταύτης.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἠσφαλισμένοι θύονται μετὰ ἐξόμνησον ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν νὰ αἰτήσουν τὴν ἀναγνώρισιν ὡς ἐν ἀσφαλίσει μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐκ τοῦ χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀσφαλιζόνται.

3. Διὰ Κανονισμῶ θέλουσι προσδιορισθῆ αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω παρ. 1 καὶ 2.

4. Αἱ παρὰρ. 2—6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4286) 1963 «περὶ συστάσεως Ἐνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἐπαγγελματικῶ Τύπου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὸν τύπον καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Τύπου καὶ Ἠληροφροσιῶν» καταργοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ἄρθρον 938.

Ἐπέκτασις περιβάλλεως ἀσθενείας.

1. Ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1970 δικαιοῦνται τῶν προχῶν ἀσθενείας εἰς εἶδος, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 216 καὶ 218 τοῦ

παρόντος, και οι κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ισχύουσας κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμενοι εἰς τὰ συγγωνεύομενα εἰς τὸ ΓΑΑΕ Ταμεία καὶ εἰς τὸ συγγωνεύομενον εἰς τὸν ΟΑΕΕ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, ὡς καὶ οἱ μὴ ὑπαχθόμενοι εἰς τὸν κλάδον ἀσθεναίας τοῦ ΙΚΑ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου Συντάξεως Αὐτοκίνητιστῶν.

2. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 περιθάλψις παρέχεται διὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

3. Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζεται ἡ ἐπέκτασις τῆς περιθάλψεως ἀσθεναίας καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας ἠσφαλισμένων, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 947.

4. Διὰ τὴν περιθάλψιν ἀσθεναίας καταβάλλεται ἡ ἐν ἀρθρῷ 616 παράγρ. 2 προβλεπομένη εἰσφορά.

Ἄρθρον 939.

Νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

1. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ἐν ἀρθρῷ 237 παρ. 5 Κανονισμοῦ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις παρέχεται εἰς τὴν ἐνιαίαν (τρίτην) θέσιν διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς ἀνήκοντας εἰς ἀσφαλιστικὴν κλάσιν μέχρι καὶ τῆς 9ης εἰς τὴν 8β θέσιν διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις 10ην ἕως καὶ 17ην καὶ εἰς τὴν 8α θέσιν διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις 18ην καὶ ἄνω.

2. Τὰ περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ. ἐξἠκολουθοῦν ἰσχύοντα ὡς ἔχουν.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 938 ἀσφαλιζόμενοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐξἠκολουθοῦν νοσηλευόμενοι εἰς οἶκας θέσεις νοσοκομείου ἢ κλινικῆς ἐνοσηλεύοντο, κατὰ τὰς διατάξεις καὶ ὅρους συμβάσεων τὰς ἰσχύουσας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοσηλεῖα εἰς ὑπερτέραν θέσιν λόγω ὑπαγωγῆς εἰς ὑψηλότεραν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν, οὗτοι νοσηλεύονται εἰς τὴν ὑπερτέραν ταύτην θέσιν.

4. Διὰ Κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις τῆς κλιμακώσεως τῶν θέσεων κατὰ κλάσεις καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις τῶν εἶχεν ὑπολογισθῆ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 κλάσεων.

Ἄρθρον 940.

Ἰσχύουσι διατάξεις περὶ ὑγείας μέχρις ἐκδόσεως κανονισμῶν.

1. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἐν ἀρθροῖς 233 καὶ 234 Κανονισμῶν ἡ προστασία τῆς ὑγείας καὶ ἡ περίθαλψις ἀσθεναίας καὶ μητρότητος διὰ παροχὰς εἰς εἶδος ἐξἠκολουθεῖ νὰ διέπεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Προκειμένου περὶ τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ο.Γ.Α. ἐξἠκολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ καίμεναι περὶ τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τούτων διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΙΚΑ

Ἄρθρον 941.

Ἰδιαιτὰ διατάξεις περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ.

1. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ.

α. Ὁ ἐν ἀρθρῷ 301, παράγραφος 1 περίπτωσηις α, καὶ 302 παράγραφος 1, περίπτωσηις β' τοῦ παρόντος, ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1970 εἰς 4.050 ἡμέρας ἀξέανόμενες προεδρευτικῶς καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος κατὰ 150 ἡμέρας, κατὰ μέσον ὅρον, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τῶν 4.500 ἡμερῶν ἐργασίας.

β. Ὁ ἐν ἀρθρῷ 301, παρ. 1, περίπτωσηις Β' τοῦ παρόντος ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1970 εἰς 8.025 ἡμέρας ἀξέανόμενες προεδρευτικῶς, καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος κατὰ 225 ἡμέρας, κατὰ μέσον ὅρον, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τῶν 10.500 ἡμερῶν ἐργασίας.

γ. Ό ἐν ἀρθρῷ 301, παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ τῶν 750 ἡμερῶν ἐργασίας ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1970 εἰς 550 ἡμέρας ἐργασίας, αὐξανόμενος προδευτικῶς καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος κατὰ 50 ἡμέρας, κατὰ μέσον ὄρον, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὅριου τῶν 750 ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Ἡσφαλισμένοι παρὰ τῷ ΙΚΑ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 4104)60, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων κλπ.», ἔχοντες συμπληρώσει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου τὸ 48ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ πραγματοποιήσαντες ἢ πραγματοποιοῦντες δύο χιλιάδας διακοσίας πενήκοντα (2.250) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας μέχρι τέλους τοῦ 1970, ἐξ ὧν πεντακοσίας τοῦλάχιστον ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων τοῦ ἔτους καθ' ὃ θέλουν συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, προκειμένου περὶ ἀρρένων ἢ τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ θηλέων ἢ ὑποβάλλει τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, λόγῳ γήρατος αἰτητῆν των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἡλικίας κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 302 τοῦ παρόντος, δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπονομῆς τῆς συντάξεως συντάξιούχοι τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἑτέρου Ὄργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως. Αἱ ὡς ἄνω 2.250 τοῦλάχιστον ἡμέραι ἐργασίας ὑψίζονται, ἀνὰ 175 τοιαύτας κατὰ μέσον ὄρον δι' ἕκαστον ἐπόμενον τοῦ 1970 ἔτος.

3. Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει παρέλθει πενταετία ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ εἰς τινὰ περιοχὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν κατηγορίαν, πρόσωπα τὸ πρῶτον ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ἰδρύματος ἐν τῇ περιοχῇ ἢ ἐπαγγελματικῇ ταύτῃ κατηγορίᾳ ἐφ' ὅσον ἔχουν πραγματοποιήσει 1000 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ἢ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ καὶ ἔχουν καταστῆ ἀνάπηρα κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 302 ἢ ἔχουν συμπληρώσει προκειμένου περὶ ἀρρένων τὸ 65ον, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, δικαιούνται συντάξεως ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος μακροῦς ἀσθενείας ἢ συντάξεως γήρατος μειωμένης κατὰ 20%)ο. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως ἐν περιπτώσει θανάτου τῶν ὡς ἄνω προσώπων, τὰ ἐν ἀρθρῷ 303 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα μέλη οἰκογενείας. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως καὶ δι' ἕκαστον διανυόμενον ἐπὶ πλέον ἔτος προστίθενται εἰς τὰς ὡς ἄνω χιλιάδας ἡμέρας ἐργασίας ἀνὰ 175 κατὰ μέσον ὄρον μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 301, 302 καὶ 303 τοῦ παρόντος ὀριζόμενων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπονομῆν συντάξεως γήρατος ἀναπηρίας ἢ θανάτου, ὅποτε τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται ἄνευ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεως. Ἡ παρῶσα παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ προσώπων ἄτινα ἐπραγματοποίησαν τριακοσίας τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς τῶν πέντε ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν περιοχὴν των ἢ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν κατηγορίαν.

Ἄρθρον 942.

Εἰδικὰ διατάξεις ὑπολογισμοῦ συντάξεων Ι.Κ.Α.

1. Ἐὰν ὁ δικαιούχος συντάξεως γήρατος παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπραγματοποίησεν ἐν ἀσφαλίσει ὀλιγωτέρας τῶν 4.500 ἡμερῶν ἐργασίας τὰ ἐν ἀρθρῷ 304 ἑσπικά κατὰ κλάσιν ποσοτὰ μειοῦνται κατὰ μίαν μονάδα ἀνὰ 300 ἡμέρας ἐργασίας καὶ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 3299 ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κώδικος ἡσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἐξερχόμενους εἰς σύνταξιν μέχρι τέλους τοῦ 1970, διὰ τὸν κατὰ τὰς παρ. 1—4 τοῦ ἀρθροῦ 304 ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων, θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ ἐξευρέσεως τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τὰ 750 τελευταία πραγματοποιηθέντα ἡμερομίσθια.

Διὰ τοὺς ἐξερχόμενους εἰς σύνταξιν ἀπὸ τῆς 1.1.1971 θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ἡμερομίσθια προσκαυξανόμενα κατὰ τὰ πραγματοποιούμενα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἐφεξῆς.

Από της 1ης Ιανουαρίου 1975 λαμβάνονται, υπό όψιν εν πάση περιπτώσει, οι τελευταίοι εν ασφαλίσει ημερομηνίες εργασίας μέχρι συμπληρώσεως του αριθμού των 1.500 ημερών εργασίας.

3. Η αληθής έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του Α. Ν. 1846)1951, ως τροποποιήθη μεταγενεστέρως, είναι ότι ως απονεμητέα σύνταξις το ποσόν της οποίας δεν δύναται να είναι κατώτερον του 60 ο)ο του γιγνομένου του τεκμηριού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην ανήκειν ο ασφαλισμένος κατά το άρθρον 37 του Νόμου, επί 25, λογίζεται το ποσόν της βασικής συντάξεως μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρῶν.

Αι τυχόν υφιστάμεναι αξιώσεις βάσει διαφόρου ερμηνείας της ανωτέρω διατάξεως αποστέίνονται, αι δὲ συναφείς εκκρεμαίαι δίκαι καταργούνται.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, τὸ Ν.Δ. 4104)1960.

Ἄρθρον 943.

Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων Ι.Κ.Α.

Ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1970 οἱ απονεμηθεῖσα, ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεις κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις ἐπανυπολογίζονται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 304 τοῦ παρόντος, βάσει τοῦ τεκμηριού ημερομισθίου μιᾶς τῶν ασφαλιστικῶν κλάσεων τῶν ὀριζομένων ἐν ἄρθρῳ 116 τοῦ παρόντος, κατὰ τὸν κάτωθι πῖνακα ἀντιστοιχίας παλαιῶν καὶ νέων κλάσεων ἀναλόγως τῶν ἀποδοχῶν τῆς ἡμερολογιακῆς διατίας βάσει τῶν ὁποίων ὑπελογίσθη ἡ προηγηθεῖσα σύνταξις, συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ Α.Ν. 1846)51.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Παλαιά κλάσεις	I(20)	II(25)	III(30)	IV(35)	V(40)	VI(50)	VII(60)	VIII(70)
----------------	-------	--------	---------	--------	-------	--------	---------	----------

Ημερολογιακή διετία

Νέαι κλάσεις

1959-1960 και προγεν.	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	II(75)	IV(95)	VI(115)	VIII(135)
1960-1961	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	II(75)	III(85)	V(105)	VII(125)
1961-1962	01(45)	01(45)	02(55)	02(55)	I(65)	III(85)	IV(95)	VI(115)
1962-1963	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	III(85)	IV(95)	VI(115)
1863-1964	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	02(55)	II(75)	III(85)	V(105)
1964-1965	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	III(85)	V(105)
1965-1966	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	II(75)	III(85)
1966-1967	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	III(85)
1967-1968	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	01(45)	02(55)	I(65)	II(75)

Παλαιά κλάσεις

IX(80) X(100) XI(155) XII(150) XIII(180) XIV(210)

Ημερολογιακή διετία

Νέαι κλάσεις

1959-1960 και προγεν.	X(165)	XII(195)	XIII(215)	XIV(235)	XVI(280)	XVII(305)
1960-1961	VIII(135)	XI(180)	XIII(215)	XIV(235)	XV(255)	XVI(280)
1961-1962	VII(125)	X(165)	XII(195)	XIII(215)	XV(255)	XVI(280)
1962-1963	VII(125)	X(165)	XII(195)	XIII(215)	XIV(235)	XV(255)
1963-1964	VI(115)	IX(150)	XI(180)	XII(195)	XIV(235)	XV(255)
1964-1965	VI(115)	IX(150)	XI(180)	XII(195)	XIII(215)	XIV(235)
1965-1966	V(105)	VII(125)	IX(150)	XI(180)	XIII(215)	XIV(235)
1966-1967	V(105)	VII(125)	IX(150)	X(165)	XII(195)	XIII(215)
1967-1968	IV(95)	V(105)	VIII(135)	X(165)	XII(195)	XIII(215)

2. Συντάξεις απονεμηθείσαι εις όμογενείς κατά τας διατάξεις τής παρ. 2 του άρθρου 6 τής υπ' αριθ. 165)63 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, κυρωθείσης διά του άρθρου πρώτου του Ν. Δ. 4377)64, ών τό ποσόν υπελογίσθη επί του τεκμηριού ήμερομισθίου τής μισθολογικής κλάσεως ήτις ελήφθη υπ' όψιν διά τήν έξαγοράν αναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας, αναπροσαρμόζονται βάσει του τεκμηριού ήμερομισθίου τής 4ης κλάσεως.

3. Κατά πάσαν περίπτωσιν ή εκ τής κατά τας παραγρ. 1 και 2 αναπροσαρμογής των συντάξεων, περιλαμβανόμενων και των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών άδελφών και άπολήτου άναπηρίας επί πλέον διαφορά δέν δύναται νά είναι μικρότερα ποσού ίσου προς τό 50)ο τής καταβαλλομένης.

4. Συνταξιούχοι λαμβάνοντες σύνταξιν μεγαλύτεραν εκείνης ής δικαιούνται μετά τήν δύναμει του παρόντος άρθρου αναπροσαρμογήν έξικολουθούν νά λαμβάνουν ταύτην προσηυξημένην κατά τό έν τή προηγουμένη παραγράφω ποσοστόν, τό επί πλέον όμως ποσόν διατηρείται ώς προσωπικόν επίδομα, συμψηφίζομενον κατά πάσαν έν τω μέλλοντι έξ εισδησέσσι αιτίας κώξησης ή άναπροσαρμογήν τής συντάξεως.

Έάν μετά τήν αναπροσαρμογήν μεταβληθούσιν αι προϋποθέσεις αι οποίαι επηρεάζουν τό ποσόν τής συντάξεως, είτε αυτές άφορούν εις τήν ασφαλιστικήν σχέσιν (ήμέραι έργασίας, ασφαλιστική κλάσις, είτε εις τήν οικογενειακήν ή προσωπικήν κατάστασιν του συνταξιούχου (μέλη οικογενείας, άπόλυτος άναπηρία), τυχόν κώξησης του ποσού τής συντάξεως θά υπολογίζεσσι επί του εκ τής αναπροσαρμογής προκύψαντος ποσού.

"Άρθρον 944.

Διατήρησις προστασίας ύπαγομένων εις έαρείας και άνθυγιεινάς έργασίας.

1. Πρόσωπα ήσφαλισμένα εις τον Κλάδον Συντάξεων του Ι.Κ.Α. άγοντα κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος, ήλικίαν 50 τουλάχιστον έτών μη περιλαμβανόμενα εις τας κατηγορίας του άρθρου 324, παράγρ. 1, του παρόντος, άπασχολούμενα εις τας έν άρθρω 104 του Κανονισμού άσφαλίσεως του Ι.Κ.Α. άπαριθμούμενας ειδικόντως έαρείας και άνθυγιεινάς έργασίας και ύπαγομένα έννεκα τούτου εις τήν υπό τής παραγράφου 5 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846)1951, ως αντικατεστάθη διά τής παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4104)1960 καθιερουμένην ειδικήν προστασίαν, έξικολουθούν άπολαμβάνοντα ταύτης, έφ' όσον άπασχολούνται εις τας ως άνω έαρείας και άνθυγιεινάς έργασίας, τηρουμένων κατά τά λοιπά των διατάξεων του παρόντος.

2. Η διάταξις τής προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζεται και επί των διαπομένων υπό του υπ' αριθ. 7)1965 Β. Δ) της άπερι τής συνταξιοδοτήσεως των ύπηρετούντων εις τας άεροπορικές έταιρείας) και του υπ' αριθ. 649)1968 Β. Δ) της άπερι τής συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού έδάφους των Άεροπορικών Έπιχειρήσεων του μη ύπαγομένου εις τας διατάξεις του υπ' αριθ. 7)1965 Β. Δ) της και τροποποίησεως τής παρ. 1 του άρθρου 2 του ως άνω Β. Διατάγματος).

"Άρθρον 945.

Συνταξιοδότησις υπαλλήλων άποχωρούντων, λόγω 35ετίας.

1. Υπάλληλοι του Έλληνικού Δημοσίου ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ήσφαλισμένοι εις τό Ι.Κ.Α. ή εις άλλον φορέα και μη διαπόμενοι υπό συνταξιοδοτικού καθεστώτος αναλόγου προς τό ίσχυον διά τους δημοσίους υπαλλήλους, άπολύμενοι ύποχρεωτικώς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 125 παρ. 4 του Συντάγματος, δικαιούνται συντάξεως παρ' του φορέως εις όν άσφαλίζονται έστω και άν δέν έχουν συμπληρώσει τά έν άρθρω 301 παρ. 1—2 όρια ήλικίας.

2. Η ισχύς τής διατάξεως τής προηγουμένης παραγράφου ανατρέχει εις τήν 15ην Νοεμβρίου 1968.

3. Διά τό χρονικόν διάστημα από τής συνταξιοδοτήσεως των ήσφαλισμένων τής κατηγορίας ταύτης μέχρι του χρόνου καθ' όν συμπληρουν τά έν άρθρω 301 παρ. 1—2 όρια ήλικίας καταβάλλεσσι είτεσρά ήσφαλισμένου και εργοδότη, εαρόνουςα έξ ολοκλήρου τον εργοδότην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΘΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἄρθρον 946:

Ἀσφάλις Ὑγειονομικῶν.

1. α. Ὑγειονομικοὶ συμπληρώσαντες τὸ ἕθρον ἔτος τῆς ἡλικίας μὴ ὄντες ἠσφαλισμένοι τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. δύναται, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον προϋποθέσεων, νὰ ὑπαχθῶν προαιρετικῶς εἰς τὸν Ο.Α.Ε.Ε. κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς θμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς.

β. Οἱ ὡς ἄνω ὑποχρεοῦνται εἰς ἐξαγορὰν μέχρι 15 ἐτῶν ἀσφαλίσεως οὐχὶ πάντως περισσοτέρων τῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου τῶν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ἐγγραφῆς τῶν. Ἡ ἐξαγορὰ ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταβολῆς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 917 παρ. 3 ἐδάφ. α ἀναφερομένης εἰσφορᾶς διὰ κλάσιν ἐπιλεγομένην παρ' αὐτῶν, οὐχὶ πάντως κατωτέραν τῆς 5ης ἢ ἀνωτέραν τῆς 20ης, δύναται δὲ νὰ ἀναερέται καὶ εἰς ἕτη ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

γ. Ἡ ἐξόφλησις τοῦ ὀφειλομένου διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐξαγορὰν ποσῶν δύναται νὰ γίνῃ διὰ 24 ἀτόκων μηνιαίων δόσεων τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς ἀναπροσαρμοζομένου εἰς τὸ ἰσχύον κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τοιοῦτον.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως εἰς τοὺς οὕτω ἐγγραφέντας ἢ τοὺς δικαιούχους αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ πραγματοποιημένη ὁλοσχερῆς ἐξόφλησις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὀφειλῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν καὶ ἐφεξῆς ἀσφαλιστικῶν ὑποχρεώσεων.

δ. Ὡς χρόνος ἀναμονῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὀρίζεται ὁ ἰσχύων διὰ τοὺς λοιποὺς ἠσφαλισμένους ὑγειονομικοὺς, προσμετρῶνται δὲ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ μέχρι δέκα ἐκ τῶν ἀναγνωρισθέντων ὑπ' αὐτῶν ἐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 211)1965 Β. Δ)τος «περὶ συστάσεως κλάδου Προνοίας παρὰ τῷ ΤΣΑΥ» (ΦΕΚ Α' 55) ὑπάγονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του καὶ οἱ νομίμως ἐν Ἑλλάδι ἀσχοῦντες, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἴτε ἐλευθέρως εἴτε ὡς ἑγγμισθοί, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κτηνιάτρου, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν προθεσμιῶν τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος.

3. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ συσταθῇ εἰς τὸν Ο.Α.Ε.Ε. Κλάδος δι' ἐφ' ἅπαξ παροχὴν (προνοίας) πρὸς τοὺς φαρμακοποιοὺς τοὺς διατηροῦντας φαρμακεῖον ἐν περιπτώσει ἐξέδου ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζονται ἀναλόγως τὰ ἐν ἄρθρῳ 947 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα θέματα.

4. Δωδεκανήσις ὑγειονομικοὶ δύναται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς ἕτη ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων καὶ Αὐτοσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν μέχρι δέκα ἕτη ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ πρὸ τοῦ 1947.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην καταβάλλεται ἡ ἰσχύουσα κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς εἰσφορὰ, προσηρηχμένη κατὰ 100)ο ἐτησίως δι' ἕκαστον ἔτος μετὰ τὸ ἐπόμενον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τῆς προσαυξήσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰ 500)ο τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

Αἰτησις συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐκδικάζεται ἐὰν δὲν ἐξοφλήσῃ ἅπαντα ἢ ὡς ἄνω ὀφειλή.

Ἡ παρούσα διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη συνταξιούχους.

Ἡ προσαύξησις τῆς συντάξεως τούτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς τῶν.

ΚΙΕΦΑΛΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 947.

Ἀναθεώρησις Κανονιστικῶν Διατάξεων.

1. Διὰ Κανονισμῶν ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῶν ἰσχυροῦτων διατάξεων, ἐφ' ὧν διέπονται οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορέεις κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ συγχωνευομένων εἰς τούτους ταμείων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ οἷτινες ρυθμίζουσι θέματα:

α. Τοῦ κύκλου τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως προσώπων τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων τῆς ὑπαγωγῆς τούτων, ὡς καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπὸ τούτων παρεχόμενης προστασίας εἰς νέας κατηγορίας προσώπων καὶ εἰς πρόσωπα διαικόμενα εἰς νέας περιοχάς.

β. Τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν κατ' εἶδος ἢ Κλάδον ἀσφαλίσεως, τῶν τῶν μισθωτῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, ὅσον καὶ τῶν αὐτοτελῶς ἀπαχλουμένων ἠσφαλισμένων καὶ τῆς ἐπιβαρύνσεως τούτων διὰ προσθέτων τελῶν καὶ τήνων ὑπερημερίας διὰ τὰς περιπτώσεις κλυυττερωμένης καταβολῆς ἐντὸς τῶν ὄρων τῶν ἄρθρων 614—618.

γ. Τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος, θανάτου ἢ ἀναπηρίας.

δ. Τοῦ ἔαθμοῦ ἀναπηρίας καὶ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ παρέχοντος δικαίωμά εἰς σύνταξιν.

ε. Τῶν ἀποδοτῶν τῶν λαμβανόμενων ὡς ἐάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων καὶ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος.

στ. Τοῦ ποσῶ τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως ἐκ φορέως κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως.

ζ. Τοῦ ποσῶ τῶν χορηγουμένων ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

η. Τοῦ ἠνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου τῶν χορηγουμένων συντάξεων καὶ ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

θ. Τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν πάσης φύσεως παροχῶν ἀθροεισ καὶ μητρότητος εἰς εἶδος καὶ εἰς χροῖμα καὶ τῆς ἐκτάσεως, τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ὕψους τούτων.

ι. Τῆς δικαιοδικαίας ἀπονομῆς καὶ διακοπῆς τῶν πάσης φύσεως παροχῶν.

ια. Τῆς ἀναγνωρίσεως, ὑπὸ ὀρισμένης προϋποθέσεως, ὡς συνταξίμου, χρόνου προῦπηρεσίας.

ιβ. Τῆς οἰκονομικῆς καὶ λογιστικῆς οργανώσεως τῶν φορέων, τῆς τοποθετήσεως καὶ χρησιμοποίησεως τῶν κεφαλαίων τῶν καὶ τῆς διενεργείας οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀργάνων ἢ ἐπιτροπῶν.

ιγ. Τῶν προκυπτουσῶν ἀμοισθητήσεων μεταξὺ φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ μεταξὺ ἐνδιαφερομένων καὶ φορέων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α—ια θέματα.

2. Διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 Κανονισμῶν δύναται νὰ περιοκῶνται καταβαλλόμενα κύρια ἢ ἐπικουρικὰ συντάξεις ἀτόμων ἢ συγκεκριμένης ἐπαγγελματικῆς ομάδος ἠσφαλισμένων ἐὰν ἐχορηγήθησαν αὐταὶ ὑπὸ προϋποθέσεως δυσαναλόγου πρὸς τὰς παροχὰς ἢ ἐὰν ἡ χορήγησις τούτων εἰς τὴν ομάδα προκαλεῖ εἰς τὸν ἀσφαλιστικὸν φορέα, ἐξ εἰδικῶν λόγων, προσκλήντως ἐκτιμωμένων, δυσαναλόγως μεγάλα ἐλλείμματα ἐν σχέσει πρὸς τὰς λοιπὰς ομάδας ἠσφαλισμένων καὶ ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις βάσει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ κατηργήθησαν ἢ καταργοῦνται ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 948.

Διατάξεις ἰσχύουσαι μέχρις ἐκδόσεως τῶν Κανονισμῶν.

1. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Κώδικος προελεπομένων κανονισμῶν καὶ κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τούτων ρυθμιζόμενα θέματα ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τῆς κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος διεπούσης ἐκάστην κατηγορίαν ἠσφαλισμένων νομοθεσίας (νόμοι, διατάγματα, ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, καταστατικά, κανονισμοὶ κ.λ.π.) διαφυλατσομένης τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 950.

2. Περὶ τῆς ἰσχύος ἢ μὴ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς των, ἐν ἀρισθετήρει ἀποφαινεται ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἢ τῶν φερέων καὶ γνώμην τοῦ ΕΣΚΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΑΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 949.

Ἐκκρεμαῖς ἀσφαλιστικαὶ διαφοραί.

1. Ἐκκρεμαῖς διαφοραὶ κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος περὶ τῶν υποκειμένων, τῶν προϋποθέσεων καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, περὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν καὶ παντὸς ἐν γένει ἐκ τῶν θεμάτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 801 τοῦ παρόντος, ὑπάγονται, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν ἄρθροισι 803—804 τοῦ παρόντος ὀργάνων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τούτων. Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον ἢ τὸ Δευτεροβάθμιον ὄργανον γίνεται ἐπιμελεῖα τοῦ φερέως, ἀναλόγως τοῦ σταδίου διαδικασίας εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσις.

2. Ὑποθέσεις αἰτινῆς εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς διασκέψεως ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος διοικητικῶν ὀργάνων ἐπιλύσεως ἀσφαλιστικῶν διαφορῶν περατοῦνται δι' ἐκδόσεως ἀποφάσεως τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιληφθέντων ὀργάνων.

3. Ἀρισθετήρεις ἀρμοδιότητες καὶ διαδικασίαι προκρίπτουσι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου φερέως, δι' οὗς φρεῖς δὲν προβλέπεται Διοικητής.

Ἄρθρον 950.

Ἐπὶ πενταετίαν διατήρησις προϊσχυουσῶν διατάξεων.

1. Ὁ παρῶν Κώδιξ ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάσης ἀπαιτήσεως γενομένης μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

2. Διὰ θελήσεως τοῦ ἠρραλισμένου, ὑπεβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1974, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων περὶ παροχῶν, ἰσχυουσῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ὁποίων δειχέται, ἐκτὸς ἐὰν τίθεται ἐν ἰσχύϊ, βᾶσει ἕσται εἰδικῆς διατάξεως τοῦ παρόντος, διάφορος εἰδικῆ ρυθμίσεως.

Ἡ ἐπιλογή αὕτη ἀσκεῖται ἐφ' ὅπῃ διὰ τῆς κινήσεως τοῦ δικαιούχου περὶ ἀπονομῆς παροχῆς, εἶναι δὲ δυνατὴ κλητῆς.

3. Ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1971 καταργεῖται αὐτοδικασίαις πᾶσα διάταξις νόμου, Β. διατάγματος, κανονισμοῦ, ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλως πως τεθεῖσα, ρυθμίζουσα οἰκονομικὰ θέματα διεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Κώδικος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 322 ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1969.

Ἄρθρον 951.

Ὁργάνωσις Γενικῆς Διευθύνσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

1. Διὰ Β. Δίτος ἐνδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ρυθμίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῆς.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Δίτος ὁρίζονται οἱ ἀπαραίτητοι θέσεις αὐτῆς, αἰτινῆς διακρίνονται ἑμὸν μετὰ τῶν μεταφερθεισῶν τοιούτων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 507/1969 Β. Δίτος, τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν τυπικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν ἐκθῆν ἐκάστου κλάδου, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο θέμα σχετικὸν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ἐνταχθῶν εἰς ὀργανικὰς θέσεις ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ Α13 Κλάδου Διοι-

κηρικών Κοινωνικής Ασφάλειας, οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος παρέχοντες καθ' εϊσθητότερον τρόπον τὰς υπηρεσίας των εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Κοινωνικῆς Ασφάλειας τοῦ Υπουργείου τούτου ὑπάλληλοι Α' Κατηγορίας.

Ἡ μετατάξις αὕτη ἐνεργεῖται μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Υπουργείου Κοινων. Ὑπηρεσιῶν ἢ ἄλλου ἀρμοδίου Συμβουλίου καὶ πάντως εἰς τὸν βαθμὸν ὃν φέρουν οἱ μετατασσόμενοι.

Ὁ χρόνος υπηρεσίας εἰς τὸν ὃν φέρουν οἱ μετατασσόμενοι βαθμὸν, ὑπολογίζεται διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐνόμους συνεπείας. Ἐπίσης ὁ παρὰ τοῖς Ὄργανοις, εἰς ὃν ποσῶνται, συνολικὸς χρόνος υπηρεσίας αὐτῶν, λογίζεται διὰ πῶτας τὰς ἐνόμους συνεπείας, ὡς διανοθεῖς ἐν τῷ Υπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Κοροῦται, ὡς ἔς ἰσχύον, τὸ ἐπ' ἀριθ. 507/1969 Β. Δ)γμα (περὶ καθορισμοῦ μετατασσόμενων ὑπηρεσιῶν καὶ θέσεων ὡς καὶ περὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ Υπουργείου Ἐργατίας εἰς τὸ Υπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν) (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως, τεύχος Α', ἀριθ. φύλλου 155)8. 8.1969).

Ἄρθρον 952.

Ἰσχύς Κώδικος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κώδικος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1970, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται εἰς τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις αὐτοῦ.

